

Siddur Nehamat Tzion
Jerusalem: Mendel Friedman, 1939

**Prayerbook for the whole year,
according to Sephardic custom.**

סדור
נחמת ציון

צדוקים יבואו בו

זה השטר לה'

סדור

נחמת ציון

השלם

כמנהג ק"ק ספרדים יצ"ו

כולל תפלות לכל ימות השנה

כהוצאת בית מסחר והוצאת ספרים
מענדל פריעדמאן ושנתפיו
בעיה"ק ירושלים תוכב"א

דפוס "ארץ ישראל", ירושלים. טלפ. 2013

סדור
נחמת ציון
השלם

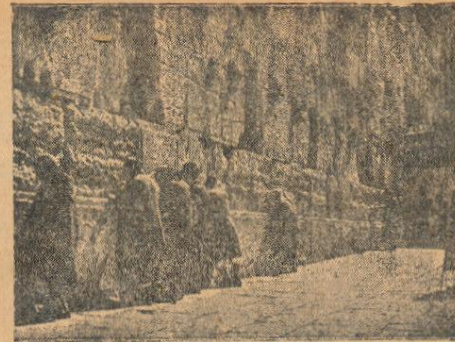
כמנהג ק"ק ספרדים יצ"ו
בארצות המזרח ובכל מקומות מושבותיהם

כולל תפלות לכל ימות השנה

מסודרות כסדרן כלן על מקומן בסדר נכון
באופן אשר כל תפלה ותפלה תבוא על מקומה הראויה לה
ותועלתו רבה היא ביחוד לצעירי בני עמינו
לכל יצטרכו לחפש אנה ואנה בעמדם להתפלל בבית ה'
מסודר בשלימות הסדור, ומסודר בתכלית הדיוק

נדפס פעיה"ק ירושלים תובכ"א
שנת תרצ"ט

כהוצאת בית מסחר והוצאת ספרים
מענדל פריעדמאן ושותפיו
בעיה"ק ירושלים תובכ"א

כותל מערבי שריד מקושנו

מיום חורבן בית המקדש לא זזה השכינה מהמקום הקדוש הזה

להשיג סדור הזה
אצל הפירמה

מענדל פריעדמאן ושותפיו

ת. ד. 324 טלפון 3267

ירושלים

Emanuel Friedmann & Co.

P. O. B. 324

Jerusalem

Palestine

Year
5699
(= 1939)

לוח המפתחות

מִדָּף עַד דָּף

א	הנהגת הבקר, ברכת על נטילת ידים, אשר יצר, אלהי נשמה
ב—ה	ברכות השחר
ה—ח	פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב
ז	מה טוב
ט—יב	בקשות אדון עולם, כל ברואי אברך, למענך, ידיד נפש
יב—יג	יגדל אלהים חי וישתבח
יג—יד	ברכת טלית ותפילין
יד—טו	פרשיות תפילין
טו—כו	פסוקי דזמרה (זמירות) ותתפלל חנה
כו—לד	פטום הקטורת, איזהו מקומן
לה—לו	קדיש דרבנן
לו—מ	הודו לה' קראו בשמו
מ—מב	ה' הוא האלהים, ה' מלך, מנורה, למנצח בנגינות
מב—מד	ברוך שאמר, מזמור לתודה, יהי כבוד,
מד—מט	אשרי יושבי ביתך, הללויה,
מט—נב	ויברך דוד, אז ישיר משה, ישתבח, ברכו,
נב—נו	יוצר אור ובורא חושך, אהבת עולם
נו—ס	קריאת שמע, עזרת
סא—עא	עמידה (שמונה עשרה)
דף סב	קדושה
דף סו	עגנו, יעלה ויבוא
“ סז	מודים דרבנן
“ סח	על הנסים לחנוכה ופורים
עא—עג	אבינו מלכנו
עג—עד	וידוי
עג—עז	נפילת אפים

איסור השגת גבול ידוע
ומלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיע
ואדם אוסר את שלו

ע"כ אנו אוסרים להדפיס סדור תפלה זה בלי רשותינו וב"כ.

Printed in Palestine

לוח המפתחות

מדף עד דף

עז—פ
 פ—פד
 פה
 פו
 פז—צא
 צא—צב
 צב—צג
 צג—צז
 צז
 צז—צה
 צח—צט
 ק—קא
 קא—קב
 קב—קגיט
 קיט—קכד
 קכד—קכו
 קכו—קלג
 קלג—קמב
 דף קלד
 קמג—קמה
 קמו—קמז
 קמח—קנד
 קנה—קעז
 קעז—קפה
 קפה—קפו
 קפז—קצא
 קצא—רא
 רא—רב
 רב—רג
 רג—רד
 רד—רט
 רט—ריב
 ריב—ריג
 ריג—רלז
 רלז—רלז

אל מלך יושב, לשני וחמישי
 והוא רחום יכפר עון
 להוצאת ספר תורה
 וזאת התורה. ברכת ספר תורה
 אשרי, מזמור לדוד יענך, ובא לציון, ואתה קדוש, יהללו
 קדיש תתקבל, תפלה לדוד
 בית יעקב
 מזמור לכל יום
 מזמור למחרת יום כפור
 " לחתן
 " לאבל, הושיענו,
 אין כאלהינו
 עלינו לשבח
 תפלת מנחה כל התפלות כסדרן
 אבינו מלכנו, נפילת אפים למנחה
 קדיש, עלינו לשבח,
 ערבית של חול
 עמידה (שמונה עשרה) של ערבית
 אתה חוננתנו
 שובה ה' עד מתי, ויהי נועם, ואתה קדוש
 שיר למעלות, ברכו, עלינו לשבח
 שיר השירים
 ערבית של שבת
 במה מדליקין
 שלום עליכם, וכל הסדר קודם קדוש
 קדוש של שבת
 פזמונים וזמירות לליל שבת, צור משלו אכלנו,
 בר יוחאי, יה רבון עלם
 שחרית של שבת, למנחה מזמור לדוד
 ברוך שאמר
 מזמור שיר ליום השבת
 ה' מלך גאות לבש
 אשרי יושבי ביתך, הללויה
 ויברך דוד, אז ישיר משה
 נשמת כל חי, כל תפלות שחרית של שבת
 להוצאת ספר תורה בשבת

לוח המפתחות

מדף עד דף

רלז—רלז
 דף רלז
 " רלח
 רלח—רמ
 דף רמ
 רמ—רמא
 רמא—רנ
 מדף רמב עד דף רמג
 רנא—רנו
 רנו—רעא
 רעא—רעד
 רעד—רעז
 רעח—רצג
 רצג—שז
 שז—שיט
 שיט—של
 של—שלז
 שלז—שלח
 שלח—שמ
 שמ—שמא
 שמא—שמג
 שמג—שמד
 שמד—שמה
 שמה—שמו
 שמו—שמז
 שמז—שמח
 שמח—שנג
 שנג—שנה
 שנה—שנו
 שנו—שסו
 שנו—שנח
 שנו—שסו
 שסו—שסט
 שסט—שעו
 שעו—שעז
 דף שעז

ברכת ספר תורה
 הגותן תשועה
 מי שברך
 יהי רצון שבת שלפני ראש חודש
 הזכרת הצום
 להחזרת ספר תורה
 מוסף לשבת
 קדושת כתר
 תקוני שבת וכל סדר הקדוש לסעודה שניה
 מנחה לשבת כל התפלות כסדרן
 קדיש, הללויה אודה, עלינו לשבח
 תא חזי וכל סדר הקדוש לסעודה שלישית
 פרקי שבת לסעודה ראשונה
 פרקי שבת לסעודה שניה
 פרקי שבת לסעודה שלישית
 אלפא ביתא למוצאי שבת
 פזמונים למוצאי שבת
 סדר הברלה
 ויתן לך
 המבדיל בין קודש לחול
 מזמור לפסח
 מזמור לשבועות
 מזמור לסוכות
 מזמור של שמיני עצרת
 מזמור לפורים
 מזמור לראש-חודש
 הלל
 הוצאת ספר תורה לראש חודש
 קריאה לראש חודש
 מוסף לראש חודש בחול ובשבת
 כתר לחול ולשבת
 ברכת הלבנה
 תקון חנוכה
 תקון פורים
 ברכות המגילה
 קריאה לפורים

לוח המפתחות

מדף עד דף	עמידה ומוסף לשלש רגלים
שעח—שפח	קדושה וכתר לשלש רגלים
שעט—שפא	קידוש לשלש רגלים
שפט—שצא	ברכות נשואין
שצא—שצג	סדר ברית מילה
שצג—שצו	סדר פדיון הבן
שצו—שצח	לזבד הבת
דף שצט	סדר הסעודה
“ ת’	סדר ברכת המזון
ת—תח	ברכת מעין שלש
תח—תט	ברכות הנהגין
תט—תיג	ברכת הגומל
דף תיג	ברכת המזון לאבל
תיג—תיד	ברכת הקברות
תיד—תטו	ספירת העומר
תטו—תיח	קריאת שמע על המטה
תיח—תכג	צדוק הדין
תכג—תכד	השכבה לאיש
תכד—תכה	השכבה לאשה
תכה	נחמת אבלים, קדיש
תכו	סדר מסירת מודעה
תכו—תל	סדר תפלת הדרך
תל—תלב	

א

הנהגות הבקר

הנעור משנתו בבקר יאמר

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁחֲחִזַּרְתָּ בִּי
נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

ואח"כ יטול ידיו וקודם הניגוב יאמר

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל גְּטִילַת יַדָּיִם :

כל היום כשעושה צרכיו, בין גדולים בין קטנים, יברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֶכְמָה, וּבָרָא בּוֹ נְקֻבִּים
נְקֻבִּים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי כֶּסֶא
כְּבוֹדְךָ. שְׂאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד
מֵהֶם. אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם אֶפִּילוֹ שְׁעָה אַחַת. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה רוֹפֵא כָּל בְּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :

אֱלֹהֵי. נִשְׁמָה שְׁנַתְּךָ בִּי טְהוֹרָה. אַתָּה בְּרָאָתָה
אַתָּה יָצַרְתָּה. אַתָּה נִפְחַתָּה בִּי. וְאַתָּה
מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי. וְאַתָּה עֲתִיד לְטָלֵה מִמְּנֵי וּלְהַחְזִירָה
בִּי לְעֲתִיד לָבֵא. כָּל זְמַן שֶׁהִנְשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה
אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁאַתָּה הוּא
רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת. מוֹשֵׁל בְּכָל

הַבְּרִיּוֹת חַי וְקַיִם לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר
נְשָׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנוֹתֵן
לְשִׁכּוּי בֵּינָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ
עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר
אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף
כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ
עֲרוּמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנוֹתֵן
לַיֶּעָף כַּח:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ
הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּכִּין
מִצְעָדֵי גָבֵר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁשְׁבֵה לֵי
כָּל צָרָכֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַזְוֵר
יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר
יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁלֵא
עֲשֵׂנִי גוֹי (הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֵת גּוֹיָה):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁלֵא
עֲשֵׂנִי עֶבֶד (הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֵת שְׁפָחָה):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁלֵא
עֲשֵׂנִי אִשָּׁה (הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֵת שֶׁעֲשֵׂנִי כְרָצוֹנוּ):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר
חֻבְלֵי שָׁנָה מֵעֵינֵינוּ וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפֵינוּ:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.

וְאַל תְּבִיאֵנוּ לַיְדֵי חֲטָא. וְלֹא לַיְדֵי עֲבִירָה. וְלֹא
לַיְדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לַיְדֵי בְזִיוֹן. וְתַרְחִיקֵנוּ מֵיֵצֵר הָרָע.

וּתְדַבְּקֵנוּ בְּיָצֵר הַטּוֹב. וּתְנַנְּנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל-רוּאֵינוּ וּגְמֻלָּנוּ חֲסָדִים
 טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
 לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׂתַצִּילֵנוּ הַיּוֹם. וּבְכָל-יּוֹם וַיּוֹם. מֵעַזֵּי פָנִים.
 וּמַעֲזוֹת פָּנִים. מֵאָדָם רָע. מֵאִשָּׁה רָעָה. מֵיָצֵר רָע.
 מִחֶבֶר רָע. מִשְׁכֵּן רָע. מִפְּגַע רָע. מֵעֵין הָרָע. וּמִלְּשׁוֹן
 הָרָע. מִמַּלְשֵׁינוֹת. מֵעֲדוֹת שָׁקֶר. מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת.
 מֵעֲלִיָּה. מִמִּיתָה מְשׁוֹנָה. מִחוֹלָאִים רָעִים. מִמְקָרִים
 רָעִים. מִדִּין קָשָׁה. וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה. בֵּין שֶׁהוּא בֵּן
 בְּרִית. וּבֵין שְׂאֵינוּ בֵּן בְּרִית. וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּהִינָם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבַרֵי תוֹרָה:

וְהֵעֲרַב נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְפִיפִיִּית עֲמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ
 וְצֹאצְאֵינוּ וְצֹאצְאֵי צֹאצְאֵינוּ כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ.
 וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּלַמֵּד
 תוֹרָה לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וּנְתַן לָנוּ אֶת

תוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אֶהֲרֹן
 וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר
 יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּשֶׂם לָּךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֲנִי אֲבָרְכֵם:

פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב

פֶּתַח אֵלֶיהוּ וְאָמַר רַבּוֹן עֲלַמִּין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בְּחַשְׁבּוֹן.
 אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין.
 לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלְל. אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת עֶשֶׂר
 תְּקוּנִין. וְקָרִינָן לוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן. לְאַנְהֵנָא בְּהוֹן עֲלַמִּין סְתִימִין
 דְּלֹא אֲתַנְּלִין וְעֲלַמִּין דְּאֲתַנְּלִין. וּבְהוֹן אֲתַכְּסִיאַת מִבְּנֵי
 נְשָׂא. וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לוֹן וּמַיְחַד לוֹן. וּבְגִין דְּאַנְתָּ מַלְגָּאוּ.
 כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרָה מֵאַלֵן עֶשֶׂר. אֲתַחְשִׁיב
 לִיה. כְּאֵרוּ אֲפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלֵן עֶשֶׂר סְפִירָן. אֵינּוּן אֲוִלִין
 כְּסֻדְרָן. חַד אָרִיךְ וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוּנִי וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהֵיג
 לוֹן. וְלִית מָאן דְּאַנְהֵיג לָךְ לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל
 סְטְרָא. לְבוּשִׁין תְּקִינָת לוֹן דְּמַעֲנִיהוּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין לְבָנֵי
 נְשָׂא. וְכַמְּה גּוֹפִין תְּקִינָת לוֹן דְּאֲתַקְרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבֵּי לְבוּשִׁין
 דְּמַכְּסִין עֲלֵיהוֹן וְאֲתַקְרִיאוּ בְּתַקּוּנָא דָּא. חֲסֵד. דְּרוּעָה יְמִנָּא.

וְבוֹרָה, דְּרוּעָא שְׁמַאלָא. תְּפַאֲרַת, גּוּפָא. נִצְחָ וְהוּד, תְּרִין
 שׁוּקִין. וְיִסוּד, סִימָא דְּגוּפָא אוֹת בְּרִית קוּדְשׁ. מַלְכוּת, פֶּה
 תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קָרִינֵן לִיה. מוֹחָא חֲכָמָה, אִיהִי מַחְשְׁבָה
 מְדַנָּה. בִּינָה, לְבָא וְכָה הַלֵּב מְבִין. וְעַל אֲלִין תְּרִין פְּתִיב
 הַנְּסֻתְרוֹת לִי אֱלֹהֵינִי. פֶּתֶר עֲלִיּוֹן אִיהוּ פֶּתֶר מַלְכוּת. וְעַלִּיה
 אֲתַמַּר מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְּתַפְלִין
 מְלַנְאוּ אִיהוּ יוֹד הָא וְאִי הָא דְּאִיהוּ אֹרַח אֲצִילוֹת.
 אִיהוּ שְׁקִי דְּאִלְנָא בְּדְרוּעֵי וְעַנְפוֹי כְּמִיָּא דְּאֲשְׁקִי לְאִלְנָא
 וְאֲתֶרְבִּי בְּהוּא שְׁקִי:

רבוֹן עֲלָמִין אַנְתָּ הוּא עֲלֵת הָעֲלוֹת וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת דְּאֲשְׁקִי
 לְאִלְנָא בְּהוּא נְבִיעֵי וְהוּא נְבִיעֵי אִיהוּ בְּנִשְׁמַתָּא
 לְגוּפָא דְּאִיהוּ חַיִּים לְגוּפָא. וְכַד לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא
 מְכַל מַה דְּלַנְאוּ וְלִבְר. וְכַרְאֲת שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. וְאַפִּיקַת
 מְנַהוֹן שְׁמִשָּׂא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבִּיָּא וְמוֹלִי. וְכַאֲרְעָא אִלְגִּין
 וְדִשְׂאִין וְגַנְתָּא רַעְדֵן וְעִשְׂבִּין וְחִינֵן וְעוֹפִין וְנִינִין וְכַעֲרִין וְכַנִּי
 נְשָׂא. לְאֲשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלָמִין. וְאִיךְ יַחְנֵהֲנֵן בְּהוֹן עִילָאִין
 וְתַתְּאִין. וְאִיךְ אֲשְׁתְּמוּדְעָאן מַעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְלִית דְּיַדַּע בְּדִ
 כְּלָל. וְכַר מְנַד לִית יַחֲדָא בְּעַקְאִי וְתַתְּאִי. וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדְעָ
 אֲדוֹן עַל כְּלָא. וְכַל סְפִירֵן כָּל חַד אִית כִּיה שֵׁם יְדִיעַ.
 וְכַהוֹן אֲתַקְרִיאוּ מְלֹאכְיָא. וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ. דְּאַנְתָּ
 הוּא מְמַלָּא כָּל שְׁמַהֲן. וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ דְּכּוֹלְהוּ. וְכַד אַנְתָּ

תְּסַתְּלַק מְנַהוֹן אֲשְׁתְּאֲרוּ כּוֹלְהוּ שְׁמַהֲן בְּגוּפָא כְּלָא נִשְׁמַתָּא.
 אַנְתָּ חַכִּים וְלֹא בְּחֲכָמָה יְדִיעָה. אַנְתָּ הוּא מְבִין וְלֹא בְּכִינָה
 יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתֶּר יְדִיעָא אַכָּא לְאֲשְׁתְּמוּדְעָא תּוֹקְפִד
 וְחִילְךָ לְבַנֵּי נְשָׂא וְלֹאֲחַזְאָה לֹון אִיךְ אַתְּנַהֲיג עַלְמָא בְּדִינָא
 וְכַרְחֲמִי דְּאִינוּן צְדָק וּמְשַׁפְּט כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבַנֵּי נְשָׂא.
 דִּין אִיהוּ וְבוֹרָה. מְשַׁפְּט עַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא. צְדָק מַלְכוּתָא
 קְדִישָׁא. מֵאוּנֵי צְדָק תְּרִין סְמְכֵי קְשׁוּט. הִין צְדָק אוֹת
 בְּרִית. כְּלָא לְאַחַזְאָה אִיךְ אַתְּנַהֲיג עַלְמָא. אַכָּל לֹא דְּאִית
 לָךְ צְדָק יְדִיעָה דְּאִיהוּ דִּין. וְלֹא מְשַׁפְּט יְדִיעָה דְּאִיהוּ
 רַחֲמֵי. וְלֹא מְכַל אֲלִין מְדוֹת כְּלָל. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְיַתְּחַדְשׁוֹן מְלִין עַל יְדֶךָ דְּהָא רְשׁוּתָא אִית לָךְ לְגַלְאָה
 דְּוִין טְמִירִין עַל יְדֶךָ מַה דְּלֹא אַתְּיַהֲיב רְשׁוֹ לְגַלְאָה לְשׁוּם
 בַּר נֶשׁ עַד כְּעַן:

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר לָךְ יְיָ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְכוּ'
 עֲלָאִין שְׁמַעֵי אִינוּן דְּמִיבִין דְּחַבְרוֹן וְרַעְיָא מְהִימְנָא
 אַתְּעֵרוּ מִשְׁנַתְּכוֹן הַקִּיצוֹ וְרַנְנֵי שׁוֹכְנֵי עַפְרָא אֲלִין אִינוּן
 צְדִיקָא דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְּהוּא דְּאַתְמַר בְּהָ אֲנִי יִשְׁנָה
 וְלִבִּי עַר וְלֹא אִינוּן מַתִּים וְכַגִּין דָּא אַתְמַר בְּהוֹן הַקִּיצוֹ
 וְרַנְנֵי וְכוּ' רַעְיָא מְהִימְנָא אַנְתָּ וְאַכְהֵן הַקִּיצוֹ וְרַנְנֵי
 לְאַתְּעֵרוּתָא דְּשְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי יִשְׁנָה בְּגַלְוַתָּא. דְּעַד כְּעַן
 צְדִיקָא כְּלָהוּ דְּמִיבִין וְשַׁנְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן. מִיד יְהִיבַת

שְׁכִינְתָא תִּלְת קָלִין לְגַבֵּי רַעְיָא מְהִימְנָא וַיִּמָּא לִיה קוּם
 רַעְיָא מְהִימְנָא דְהָא עֲלָךְ אֲתִמַּר קוּל דוּרֵי דוּפֶק לְגַבְיָא
 בְּאַרְבַּע אַתְוּוֹן דִּילִיהּ. וַיִּמָּא בְהוּן פִּתְחֵי לִי אַחוּתֵי רַעֲיָתִי
 יוֹנְתִי תַמְתִּי דְהָא תַם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ.
 שְׂרָאשֵׁי נִמְלָא טָל. מֵאֵי נִמְלָא טָל. אֶלָּא אָמַר קוּדְשָׁא
 בְּרִידָךְ הוּא אַנְתָּ חֲשִׁיבַת דְּמִיּוּמָא דְאַתְחַרְבַּב בִּי מִקּוּדְשָׁא
 דְּעֵאלְנָא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלְנָא בִּישׁוּבָא. לֹאֵן הָבִי דְלָא
 עֵאלְנָא כָּל זְמַנָּא דְאַנְתָּ בְּגֻלוֹתָא. הָרִי לָךְ סִימְנָא שְׂרָאשֵׁי
 נִמְלָא טָל. הִיא שְׁכִינְתָא בְּגֻלוֹתָא. שְׁלִימוּ דִּילָהּ וְחַיִּים
 דִּילָהּ אִיהוּ טָל. וְדָא אִיהוּ יוּד ה"א וְאִי. וְהִיא אִיהוּ
 שְׁכִינְתָא דְלָא מְחֻשְׁבֵּן טָל. אֶלָּא יוּד ה"א וְאִי דִסְלִיקוּ
 אַתְוּוֹן לְחֻשְׁבוֹן טָל. דְּאִיהוּ מְלִיא לְשְׁכִינְתָא מְנַבְיָעוּ דְכָל
 מְקוּרִין עֲלֵאִין מִיד יְקוּם רַעְיָא מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קוּדִישׁוֹן עֲמִיה
 עַד בְּאֵן רֹא דִיחֻדָּא:

בקשות

תיכף כשנכנס לבית הכנסת יאמר

מֵה־טָבוֹ אֶהְלִיף יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתִּיף יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי
 בְּרַב חֲסֻדָּךְ אָבֹא בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחִוֶּה אֶל־הַיְכָל
 קוּדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: יי אֶהְבְּתִי מְעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וְאֲנִי אֲשַׁתְּחִוֶּה וְאַכְרַעַה אֲבָרְכָה לְפָנַי
 יי עֲשֵׂי: וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
 בְּרַב חֲסֻדָּךְ עֲנֵנִי בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ:

אֲרוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלָךְ
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל
 וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּנָה
 וְהוּא אֶחָד וְאִין שְׁנֵי
 וְהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן
 בְּלֵי רֵאשִׁית בְּלֵי תַכְלִית
 בְּלֵי עֶרְךָ בְּלֵי דְמִיּוֹן
 בְּלֵי חֲבוּר בְּלֵי פִירוּד
 וְהוּא יְאֵלִי וְחֵי נַגְאֵלִי
 וְהוּא נְפִי וּמְנוּסִי
 וְהוּא רוּפָא וְהוּא מְרַפָּא
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי
 וְעַם רוּחִי גְּוִיָתִי
 בְּמִקְדָּשׁוֹ תִּגְלַל נַפְשִׁי
 וְאִן נְשִׁיר בְּבֵית קוּדְשִׁי.

כל ברואי מעלה ומטה.

יעידון יגידון בלם באחד יי אחד ושמו אחד :

שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילְךָ. וְכָל מִבֵּין סוּדָם יִסְפְּרוּ
 אֶת גְּדֻלְךָ. וְהֵם יִכְירוּ כִּי הַכֹּל שְׁלָךְ. וְאַתָּה הָאֵל
 הַמְלִיךְ הַמְּיֻחָד:

יעידון

בקשות

לְבָבוֹת בְּחֶשְׁבֵם עוֹלָם בְּנוֹי. יִמְצְאוּ כָּל יֵשׁ בְּלִתְךָ שְׁנוֹי.
בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל הַכֹּל מְנוֹי. כָּלֶם נִתְּנוּ מְרוּעָה
אַחַד : יַעֲיִדוּן

מֵרֵאשׁ וְעַד סוּף יֵשׁ לְךָ סִימָן. צָפוֹן וַיִּם וְקָדָם וְתִימָן.
שִׁחַק וְתִבְל לְךָ עַד נֶאֱמָן. מוֹה אַחַד וּמוֹה אַחַד :
יַעֲיִדוּן

הַכֹּל מִמֶּדָּה נִזְבָּד זְכוּר. אֶתְהָ תַעֲמֵד וְהִים יֵאבְדוּ אֲבוֹד.
לְכֵן כָּל יִצוֹר יִתֵּן לְךָ כְּבוֹד. כִּי מֵרֵאשׁ וְעַד סוּף
הֲלֹא אָב אַחַד : יַעֲיִדוּן

וּבִתְוֹרְתְךָ יִי אֱלֹהֵינוּ כְּתוּב לֵאמֹר :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אַחַד : שִׁיר לַמַּעֲלוֹת
אַכְרֵךְ אֶת שֵׁם יִי הַנִּשְׁעָלִים מִכָּל נִמְצָא :

וְאִסְפָּר חֲסֵדוֹ כָּל יְמֵי עַל כָּל טוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה : נִתֵּן לָנוּ
אֶת הַתּוֹרָה לְזִכְרוֹתֵינוּ רְצָה : וּמְרוֹב כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ
נִתְּנָנוּ לְמִשְׁיָסָה : מָשְׁלוּ בְנוּ כָּל אוֹיְבֵנוּ הֵן לְרִיב הֵן לְמִצָּה :
שִׁבְרוּ כָּל עֲצָמוֹתֵינוּ כְּקִנְיָה הִרְצוּצָה : וְהֵאֵל כְּרוֹב חֲסֵדוֹ
פָּנָיו לְעַמּוֹ נִשְׂא : וּבִטּוֹבוֹ יִשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחֵנוּ בְּמְרוּצָה :
עִמּוֹ אֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא לְקִים אֶת הַמִּשָּׂא :

לְמַעַנְךָ וְלֹא לָנוּ וּלְשִׁכְבֵי מְעַרְהָ. בְּנֵה נָא צְבִי תְפָאֲרָה.
יְרוּשָׁלַם הַיְקָרָה. בְּזִכְוֹת תּוֹרָה הַיְשָׁרָה. דְּבָרוֹת
עֲשָׂרָה : סוּרְךָ גִּלְהָ לְגִלְמוֹדָה. תִּגְלַנְהָ בְּנוֹת יְהוּדָה. בְּזִכְוֹת

בהשות

יא

תּוֹרָה חֲמוּדָה. עֵינִים מְאִירָה : שְׁלַח לִי גּוֹאֵל מְנַחֵם.
אֲבִילִי צִיּוֹן תְּנַחֵם. אֶתְהָ תְקוּם תְּרַחֵם. וּתְכוּנֵן עֲפָרָה :
עַד מָתִי תִשְׁכַּח בְּנִיךָ. וְעַדֹת סִגְלִתְךָ. שְׁתוּ כּוֹס מִיְדָךְ
וְגַם מִצּוֹ שְׁמֵרָה : בְּאוֹיְבֵי עֲשֵׂה נִקְמָה. כִּי קָמוּ עָלַי בְּיַד
רָמָה. כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן הָאָמָה. עִם בֶּן הַגְּבִירָה : הַשִּׁיבֵנוּ
וְנִשׁוּבָה. תּוֹךְ עִיר צִיּוֹן הָעֲלוּבָה. וְנִהְיֶה בְּעָלֵי תִשׁוּבָה.
לֵב מְהוֹר לִי כְּרָא : שְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחֵנוּ. עִם אֵלֵיהֶוּ
נִבְיָאֵנוּ. כִּי הוּא יֵאִיר עֵינֵינוּ. וַיְבַשֵּׁר בְּשׁוֹרָה : אֲזִי יִרְאוּ
עֵינֵינוּ. וְגַם יִשְׂמַח לִבֵּנוּ. כְּכַנֵּן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. וְשֵׁם נְדָלִיק
הַמְּנוֹרָה :

יְדִיד נֶפֶשׁ אָב הֶרְחַמָן. מְשׁוֹךְ עֲבָדְךָ אֵל רְצוּנְךָ. יְרוּץ
עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל. יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדָּרְךָ. כִּי יַעֲרֵב
לוֹ יְדִידוֹתְךָ. מְנוּפֶת צוּרָה וְכָל־טַעַם :

הַדּוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם. נֶפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ : אָנָּה אֵל נָא
רַפָּא נָא לָהּ. כְּהִרְאוֹת לָהּ נוּעַם וַיִּוֶךְ : אֲזִי תִתְחַזַּק
וְתִתְרַפָּא. וְהִזְתָּה לָהּ שְׂמַחַת עוֹלָם :

וְתִיק יְהִמּוּ רַחֲמֵיךָ. וְחוּסָה עַל עַם אֲהוּבְךָ : כִּי זֶה בְּמָה
נִכְסוּף נִכְסַף. לְרִאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ : אָנָּה אֵלִי
חֲמֻדַת רַבִּי. חוּשָׂה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם :

הַגְּלָה נָא וּפְרוֹשׁ חֲבִיב. עֲלִינוּ אֶת סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. תֵּאִיר

בקשות

אֶרֶץ מְכַבֹּדָה. נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ : מֵהַר אֲהוֹב כִּי
כָּא מוֹעֵד. וְחַנּוּנוּ כִּימֵי עוֹלָם :

יְהוָה חַנּוּנוּ לָךְ קוֹיְנוּ הָיָה זְרוּעַם לְבִקְרִים אֶת יִשׁוּעַתְנוּ בְּעַת
צָרָה : קוֹמִי אוּרֵי כִּי כָּא אוּרֵךְ וּכְבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ
זְרַח : כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ וְעַרְפָּל לְאוּמִים
וְעֲלֶיךָ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עֲלֶיךָ יֵרָאֶה :

יִגְדַל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאִין עַת אֶל
מְצִיאוֹתוֹ : אֶחָד וְאִין יְחִיד כִּיחֻדּוֹ. נְעַלְמִים
וְגַם אִין סוּף לְאַחַדוֹתוֹ : אִין לֹו דְמוֹת הַגּוֹף
וְאִינוּ גוֹף. לֹא נַעֲרוּךְ אֱלֵינוּ קְדוּשָׁתוֹ : קְדָמוֹן
לְכָל דְבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רֵאשׁוֹן וְאִין רֵאשִׁית
לְרֵאשִׁיתוֹ : הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר. יוֹרָה
גְּדֻלָּתוֹ וּמְלָכוּתוֹ : שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ נְתָנוּ. אֶל אֲנָשִׁי
סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ : לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד.
נְבִיא וּמְבִיט אֶת תְּמוֹנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ
אֵל. עַל יַד נְבִיאָו נִאֲמַן בֵּיתוֹ : לֹא יִחְלִיף הָאֵל
וְלֹא יִמִּיר. דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוֹלָתוֹ : צוּפָה וְיוֹדֵעַ
סְתָרֵינוּ. מְבִיט לְסוּף דְבָר בְּקַדְמוֹתוֹ : גּוֹמֵל לְאִישׁ
חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ. נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ : יִשְׁלַח

בקשות

לְקַץ יָמִין מְשִׁיחָנוּ. לְפָדוֹת מִחַפֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ :
מֵתִים יַחֲיֶה אֵל בְּרוּב חֶסְדּוֹ. בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם
תְּהַלָּתוֹ : אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעִקְרִים. הֵן הֵם יְסוּד
דַּת אֵל וְתוֹרָתוֹ : תּוֹרַת מֹשֶׁה אֱמֶת וְנְבוּאָתוֹ.
בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהַלָּתוֹ :

ברכת טלית גדול

בשעת בדיקת הציצית קודם הברכה יאמר

ברכי נפשי את ה' ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת :
עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהַתְּעִיף בְּצִיצִית :

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון : ירויון
מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם : כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור : משוך חסדך ליודעיך וצדקתך לישרי לב :

סדר הנחת תפלין

מניח התפלין ויברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם

אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין :

ואם הפסיק בדבור בין תפלין של יד לתפלין של ראש יברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין :

בשעה שכורך שלשה כריכות על אצבעו יאמר :
וְאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם : וְאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי בְצַדִּק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים : וְאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי בְּאֵמוּנָה וּיְדַעַת אֶת יְהוָה :

וַיְבָרֵךְ יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : קִדֵּשׁ-לִי כָל-בְּכוֹר פֶּטֶר
כָּל-רֶחֶם בְּבִנְיָן יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא :
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם זְכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם
מִמִּצְרַיִם מִבְּנֵי עֲבָדִים כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם
מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ : הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב :
וַהֲנִי כִי-יִבְיֹאֵץ יְהוָה אֶל-אַרְצְךָ הַכְּנַעֲנִי וַהֲחִתִּי וַהֲאֲמֹרִי
וַהֲחִוִּי וַהֲיִבּוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לְךָ אֶרֶץ זָבֹת
חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעַבְדָּתְךָ אֶת-הָעִבּוּדָה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה :
שִׁבַּעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּאת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי חָג לַיהוָה :
מִצּוֹת יֵאָכֵל אֶת שִׁבַּעַת הַיָּמִים וְלֹא-יִרְאֶה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא-

יִרְאֶה לְךָ שְׂאֵר כָּכֵל-נִבְלָה : וְהַנְדָּת לְבִנְיָן בַּיּוֹם הַזֶּה
לֵאמֹר בְּעֵבֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם : וַהֲנִי
לְךָ לְאוֹת עַל יָדְךָ וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת
יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיַד חֻזְקָה הוֹצִיאָה יְהוָה מִמִּצְרַיִם : וְשָׁמַרְתָּ
אֶת-הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יָמִימָה :

וַהֲנִי כִי-יִבְיֹאֵץ יְהוָה אֶל-אַרְצְךָ הַכְּנַעֲנִי בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ
וּלְאַבְרָהָם וַיַּחֲנֶנֶה לְךָ : וְהִעֲבַדְתָּ כָל-פֶּטֶר רֶחֶם לַיהוָה
וְכָל-פֶּטֶר אִשָּׁר בַּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לַיהוָה : וְכָל-
פֶּטֶר חֹמֶר תִּפְדֶּה בָשָׂה וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וְעַרְפָּתוֹ וְכָל בְּכוֹר
אָדָם בְּבִנְיָן תִּפְדֶּה : וַהֲנִי כִי-יִשְׁאָלְךָ בִּנְיָן מָחָר לֵאמֹר
מַה-זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
מִבְּנֵי עֲבָדִים : וַיְהִי כִי-הִקְשָׁה פִרְעֹה לְשַׁלְּחַנּוֹ וַיַּהַרְג יְהוָה
כָּל-בְּכוֹר בְּאַרְצְךָ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד-בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל
כֵּן אֲנִי זָכֵחַ לַיהוָה כָּל פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל-בְּכוֹר כִּנְי
אִפְדֶּה : וַהֲנִי לְאוֹת עַל יָדְכָה וְלְמוֹטַפֶּת בֵּין-עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק
יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם :

פסוקי דזמרה

וַתִּתְפַּלֵּל חֲנָה וַתֹּאמֶר עֲלֵךְ לִפְנֵי בִיהוֹה רַחֵם קִרְנֵי בִיהוֹה

רחב פי על אויבי בני שמחתי בישועתך: אין קדוש
 ביהוה כי אין בלתי ואין צור באלהינו: אל תרבו
 תרברו נבכה נבכה יצא עתק מפיכם בני אל דעות יהוה
 ולו נחננו עללות: קשת נברים חתים ונגשלים אנרי
 חיל: שבעים בלחם נשכרו ורעבים חרלו עד עקרה ילדה
 שבעה ורבת בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד
 שאול ויעל: יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם:
 מקים מעפר דל מאשפת ירים אכיון להושיב עם נדיבים
 וכפא כבוד ינחילם בני ליהוה מצקו ארץ וישת עליהם
 תבל: רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא
 בלח יגבר איש: יהוה יחתו מריכויו עליו בשמים ירעם
 יהוה ידון אפסי ארץ ויתן עז למלכו ויהם קרן משיחו:
 אתוהי כמה רברבין ותמהדי כמה תקיפין מלכותה מלכות
 עלם ושלמנה עם דר ודר: ואנגחנו אמה וצאן מרעיתך
 גודה לה לעולם לדור ודור נספר תהלתך: ערב ובקר
 וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי: בקרוב יבקר
 בקר ויריעו כל בני אלהים: לא אירא מרבבות עם אשר
 סביב שנתו עלי: ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי
 ישמעני אלהי: נשבת חין חוננים (אל תשמחי אויבתי לי בני

נפילתי קמתי בני אשב בחשך יהוה אור לי: כי לך יהוה
 הודלתי אתה תענה אדני אלהי: רגלי עמדה במישור
 במקדלים אברך יהוה:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
 ורחימו ודחילו ליחדא שם ייה בוייה ביחודא שלים
 בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להתפלל חפלת שחרית
 שתקן אברהם אבינו סבא קדישא עליו השלום עם כל המצות
 הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת
 רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

אלהינו ואלהי אבותינו וזכרנו בזכרון טוב מלפניך
 ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי
 שמי קדם. וזכר לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים
 אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת
 החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו
 בהר המוריה ואת העקדה שעקד את יצחק בנו
 על גבי המזבח כפתוב בתורתך:

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-

אֲבָרְהֶם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרְהֶם וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי : וַיֹּאמֶר
 קַח-נָא אֶת-בְּנֵךְ אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתְךָ אֶת-
 יִצְחָק וְלֶךְ-לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמּוֹרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ : וַיִּשְׁכַּם אֲבָרְהָם
 בְּבֶקֶר וַיַּחְבֹּשׂ אֶת-חֲמָרוֹ וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל-
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וַיִּשָּׂא אֲבָרְהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מְרֻחָק :
 וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם אֶל-נְעָרָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-
 הַחֲמֵר וְאֲנִי וְהַנְּעָר גִּלְכָּה עַד-כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם : וַיִּקַּח אֲבָרְהָם אֶת-עֲצֵי הָעֹלָה
 וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-
 הַמֶּאֲכָלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-
 אֲבָרְהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי בְּנִי וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֲצִים וְאִיִּה הַשֵּׁה לְעוֹלָה : וַיֹּאמֶר
 אֲבָרְהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה-לּוֹ הַשֵּׁה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ
 שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לּוֹ
 הָאֱלֹהִים וַיְבִן שָׁם אֲבָרְהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת-
 הָעֲצִים וַיַּעֲקֵד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אִתּוֹ עַל-

הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֲצִים : וַיִּשְׁלַח אֲבָרְהָם אֶת-יְדוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-הַמֶּאֲכָלֶת לְשַׂחֵט אֶת-בְּנוֹ : וַיִּקְרָא אֵלָיו
 מִלְּאֵךְ יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם | אֲבָרְהָם
 וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי : וַיֹּאמֶר אֶל-תְּשַׁלַּח יְדְךָ אֶל-הַנְּעָר
 וְאֶל-תַּעֲשֵׂה לּוֹ מְאוּמָה כִּי | עַתָּה יְדַעְתִּי כִּי-יִרְאֵה
 אֱלֹהִים אִתָּה וְלֹא תִשְׁכַּת אֶת-בְּנֵךְ אֶת-יְחִידְךָ מִמֶּנִּי :
 וַיִּשָּׂא אֲבָרְהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אֵיל אַחַר
 גִּאֲחִזוֹ בְּסֹבֵף בְּקִרְנָיו וַיֵּלֶךְ אֲבָרְהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל
 וַיַּעֲלֵהוּ לְעוֹלָה תַּחַת בְּנוֹ : וַיִּקְרָא אֲבָרְהָם שֵׁם-
 הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאֵה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהַר
 יְהוָה יִרְאֵה : וַיִּקְרָא מִלְּאֵךְ יְהוָה אֶל אֲבָרְהָם שְׁנִית
 מִן-הַשָּׁמַיִם : וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁפַּעְתִּי נְאֻם-יְהוָה כִּי
 יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תִשְׁכַּת אֶת
 בְּנֵךְ אֶת-יְחִידְךָ : כִּי-בָרַךְ אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבָּה אַרְבֵּה
 אֶת-זַרְעֶךָ כְּכוּכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹחֹל אֲשֶׁר עַל-שַׁפְּת
 הַיָּם וַיִּרְשׂ זֶרַעַךְ אֶת שַׁעַר אֲבִיבִי : וְהִתְבָּרַכוּ בְּזַרְעֶךָ
 כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי : וַיָּשֶׁב
 אֲבָרְהָם אֶל-נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר
 שֶׁבַע וַיִּשָּׂב אֲבָרְהָם בְּבֵּאֵר שֶׁבַע :

אחר פרשת העקדה קודם רבש"ע יאמר

וְשַׁחַט אֶתְּךָ עַל יַרְךָ הַמְזֻבַּח צַפְנָה לְפָנַי יְהוָה וְזָרְקוּ
בְּנֵי אֱהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹךָ עַל הַמְזֻבַּח סְבִיב:

ויכין לפניה" לפני" ה" וזרקו" לכוף היהו לפונה גי' עסמ"ב

יהי רצון מלפניך יְהוָה אלו"ה שתהמלא רחמים עלינו ובכן ברב רחמים
תזכור לנו עקדתו של ילחק אבינו בן אברהם אבינו כאלו
אסרו לזכור ומונה על גבי המזבח והציט באסרו לרחם עלינו ולבטל
מעלינו כל גזרות קשות ורעות ותזכור לחזור בהשבה שלמה לפניך
ותחילנו מעין הרע ומיזה"ר ומכל מיני הרסור ומכל חטא ועון ותאריך
ימינו בטוב ושנותינו בנעימים וכמו שכבש אברהם אבינו וכו' :

רבונו של עולם כמו שכבש אברהם אבינו את
רחמיו לעשות רצונה בללב שלם כן יכבשו
רחמיה את בעסה ויגלו רחמיה על מדותיה
ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת
הרחמים ותפגס לנו לפנים משורת הדין ובטובה
הגדולה ישוב חרון אפה מעמה ומעירה ומארצה
ומנחתה וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו
בתורתך על ידי משה עבדך כאמור וזכרתי את
בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את
בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: ונאמר ואף

גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים
ולא געלתים לכליותם להפר בריתי אתם כי אני
יהוה אלהיהם: ונאמר וזכרתי להם ברית ראשונים
אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים
להיות להם לאלהים אני יהוה: ונאמר ושב יהוה
אלהיה את שבותה ורחמה ושב וקבצה מכל
העמים אשר הפיצה יהוה אלהיה שמה: אם יהיה
נדחה בקצה השמים משם יקבצה יהוה אלהיה
וימשם יקחה: והביאה יהוה אלהיה אל הארץ
אשר ירשו אבותיה וירשתה והטיבה והרבה מאבותיה:
ונאמר על ידי נביאה יהוה חננו לה קוינו הנה
זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר
ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: ונאמר בכל
צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל מי
עולם: ונאמר מי אל כמוך נשא עון ועובר על
פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ
חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבדש צונותינו ותשליך
במצילות ים כל חטאתם: מתן אמת ליעקב חסד

לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֹדֶם:
וַנֹּאמֶר וְהִבִּיאֹתִים אֵל הַר קְדוֹשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית
תַּפְלְתֵי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֵי כִי
בֵיתִי בֵּית תַּפְלָה יִקְרָא לְכֹל הָעַמִּים:

אֵלֵינוּ דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שִׁיעוֹר הַפָּאָה וְהַבְּכוֹרִים
וְהַרְאִיוֹן וְגַמְלֵלוֹת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תוֹרָה:
אֵלֵינוּ דְבָרִים שְׂאָדָם עוֹשֶׂה אוֹתָם אוֹכֵל מִפְרוֹתֵיהֶם
בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְהַקְרָן קִיָּמַת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא וְאֵלֵינוּ
הֵן. כְּבוֹד אָב וָאֵם. וְגַמְלֵלוֹת חֲסָדִים. וּבְקוֹר חוֹלָיִם.
וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים. וְהַשְׁכַּמַת בֵּית הַכְּנָסַת. וְהַבָּאָת
שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתַלְמוּד
תוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֶם.

לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם יִרְא שְׁמִים בַּסְּחָר בְּכַנְלוֹי וּמוֹדָה
עַל הָאֵמֶת וְדוּבַר אֵמֶת בְּלִכְבוֹ וַיִּשְׁכַּם וַיֹּאמֶר:
רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. אֲדֹנָי שְׁמֵעָה אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחַר לְמַעַנְךָ אֵלֶי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל
עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ. מָה אָנוּ מָה חֲסִידֵנוּ מָה

צְדָקוֹתֵינוּ מָה כַּחֲנוּ מָה גְבוּרַתֵנוּ מָה נֹאמֶר לְפָנֶיךָ
יְיָ אֵלֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל הַגְּבוּרִים כָּאִין
לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁם כְּלֹא הָיוּ וְחַכְמִים כְּבִלֵי מַדְעַ
וְנְבוֹנִים כְּבִלֵי הַשֶּׁכֶל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂינוּ תָהוּ וַיְמִי
חֲיֵינוּ הִבֵּל לְפָנֶיךָ וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין
כִּי הַכֹּל הִבֵּל. לְבַד הַנְּשֻׁמָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה
לִיתֵן דִּין וְחֲשׁוֹן לְפָנֶיךָ כִּסָּא כְבוֹדְךָ וְכֹל הַגּוֹיִם
כָּאִין נִגְדָךְ שֶׁנֹּאמֶר הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וְכִשְׁחַק
מֵאֲזֵנִים נַחֲשָׁבוּ הֵן אֵיִם כַּדָּק יִטוֹל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אֲבְרָהָם אוֹהֲבֶךָ
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה זְרַע יִצְחָק עֲקֻדְךָ
שֶׁנִּצְעַקְדָה עַל גְּבֵי הַמְּזוֹבַח עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶדֶךָ בְּכוֹרְךָ
שֶׁמֵאַהֲבַתְךָ שֶׁאַהֲבַת אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתְּךָ שֶׁשְׂמַחְתָּ בוֹ
קָרָאתָ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חֲבִיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְחָךְ וּלְפִאָרְךָ
וּלְרוֹמְמָךְ וּלְתֵן שִׁיר שִׁבַח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל וְחֲבִיבִים אֲנַחְנוּ לוֹמֵר לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכֹל יוֹם
תָּמִיד אֲשֶׁרֵינוּ מָה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ
וּמָה יָפָה מַאֲד יְרוּשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מִשְׁכִּימִין

ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ומיחדים
שמך בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

(בלחש) ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

אתה הוא אחד קדם שבראת העולם ואתה הוא
אחד לאחר שבראת העולם אתה הוא אל
בעולם הזה ואתה הוא אל בעולם הבא ואתה
הוא ושנותיך לא יתמו. קדש שמך בעולמך על
עם מקדשי שמך ובישועתך תרום ותגביה קרננו
ותושיענו בקרוב למען שמך : ברוך המקדש שמו
ברבים :

אתה הוא יי האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת בשמי השמים העליונים והתחתונים
אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבצעדיך
אין אלהים קבץ נפוצות קניך מארבע פנפות
הארץ יכירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא
אלהים לבדך עליון לכל ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל

אשר בם ומי בכל מעשה ידיך בעליונים ובתחתונים
שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל : אבינו שבשמים
חי וקים עשה עמנו צדקה וחסד בעבור שמך
הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו וקים לנו
יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו על ידי צפנתה
חוץ כאמור בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי
אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי
הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יי :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם
עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את
כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושיבנה את
בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן התמיד
שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך כאמור :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח
ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם
זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה
תמימים שנים ליום עלה תמיד : את הכבש אחד

תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים:
 וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית
 רְבִיעֵת הֵהִין: עֲלֹת תְּמִיד הַעֲשִׂיָה בַהֵר סִינִי לְרִיחַ
 נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהִין לַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּף גֹּסֶף שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

בשבת

וביום השבת
 וּבְיָוֵם הַשַּׁבָּת
 שְׁנֵי-
 כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-
 שָׁנָה תְּמִימִם
 וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים
 סֹלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 וְנִסְכּוֹ:
 עֲלֹת שַׁבָּת
 בְּשַׁבְּתוֹ עַל-
 עֲרַת הַתְּמִיד
 וְנִסְכּוֹ:

בראש חדש

ובראשי חודשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים
 בְּנֵי-בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כֶּבֶשִׂים
 בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: וְשִׁלְשָׁה עֲשָׂרִים
 סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וְשְׁנֵי
 עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד:
 וְעֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד עַל־הָרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵיהֶם
 חֲצִי הֵהִין יְהִיָה לֶפָר וְשְׁלִישִׁת הֵהִין לְאֵיל
 וְרְבִיעֵת הֵהִין לַכֶּבֶשׂ יְיֹן זֹאת עֲלֹת חֹדֶשׁ
 בַּחֹדֶשׁ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וְשַׁעִיר עִזִּים אֶחָד
 לְחֹטָאת לַיהוָה עַל-עֲלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך
 אֶת קִטְרֹת הַסַּמִּים בְּזִמְנֵן שַׁבִּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם.
 כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב
 בְּתוֹרָתְךָ:

ויאמר יי אל-משה קח-לך סמים נטף | ושחלת
 וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה:
 וְעִשִּׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֹת רִיחַ מַעֲשֶׂה רִיחַן מִמֶּלֶח
 טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הֶדֶק וְנִתַּתְּ מִמֶּנָּה
 לְפָנַי הָעֹדֹת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָךְ שָׁמָּה
 קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עֲלֵיו
 אֶהְרֹן קִטְרֹת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִטִּיבוֹ אֶת-
 הַנֶּזֶר יִקְטִירָנָה: וּבְהַעֲלוֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנֶּזֶר בֵּין
 הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קִטְרֹת תְּמִיד לְפָנַי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:
 תָּנוּ רַבָּנַן פְּטוּם הַקִּטְרֹת כִּי צַד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֵן יְמוֹת הַחֹמֶה וְשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְרִים
 שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כֵּהֵן גְּדוּלַּת מְלֶאכְתָּפָנוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים
 וּמְחִזְיָרָן לְמַכְתְּשַׁת בְּעֶרְבַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם
 מִצְוֹת דִּקְּהָ מִן הַדִּקְּהָ. וְאֶחָד עֶשֶׂר סַמָּנִים הָיוּ

בָּהּ וְאֵלֵינוּ הֵן הַצָּרִי וְהַצָּפָרָן וְהַחֲלָבָנָה וְהַלֵּבֹנָה
 מִשְׁקֵל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מִנֶּה מוֹר וְקִצְיָעָה וְשִׁבְלֵת
 גֶּרֶד וְכִרְכּוּם מִשְׁקֵל שֵׁשָׁה עָשָׂר שֵׁשָׁה עָשָׂר מִנֶּה
 הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר קִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה קִנְמוֹן תְּשַׁעַה
 בּוֹרִית כֶּרְשִׁינָה תְּשַׁעַה קִבִּין יֵין קִפְרִיסִין סְאִין
 תֵּלֵת וְקִבִּין תֵּלֵתָא וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קִפְרִיסִין
 מִבִּיא חֲמַר חִינֹר עֲתִיק מֶלַח סְדוּמִית רֹבַע הַקֵּב
 מִעֲלָה עָשֹׂן כֹּל שֶׁהוּא. רַבִּי גֵתָן הַבְּבֵלִי אוֹמֵר אֵף
 מִכֶּפֶת הִירְדָן כֹּל שֶׁהוּא אִם גֵּתָן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָה
 וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלְאֵ
 שְׂרָף הַנוּטָף מִעֲצֵי הַקֶּטֶף בּוֹרִית כֶּרְשִׁינָה
 לָמָּה הִיא בָּאָה כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת הַצָּפָרָן כְּדֵי
 שְׁתַּהַא נָאָה יֵין קִפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא כְּדֵי לְשֵׁרוֹת
 בּוֹ אֶת הַצָּפָרָן כְּדֵי שְׁתַּהַא עֲזָה וְהֵלֵא מִי רַגְלִים
 יָפִין לָהּ אֶלְאֵ שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ
 מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי גֵתָן אוֹמֵר כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֵדֵק
 הֵיטֵב הֵיטֵב הֵיטֵב מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים

פְּטָמָה לְחַצְאִין כְּשֶׁרָה לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל אִם כָּמַדְתָּה כְּשֶׁרָה
 לְחַצְאִין וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה.
 תַּנְיָ בַר קַפְרָא אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
 הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שְׁרִים לְחַצְאִין. וְעוֹד תַּנְיָ בַר קַפְרָא
 אֵלֵינוּ הֵיטָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוּב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם
 יְכוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָה וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ
 דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כֹל שְׂאוֹר וְכֹל
 דְּבַשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לִּי: לִי הִישׁוּעָה
 עַל עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ סָלָה: יֵי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ
 אֵלֵהִי יַעֲקֹב סָלָה: יֵי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַח בְּךָ:
 יֵי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קִרְאָנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ יֵי
 אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ כְּקֹדֶם: וְעַרְבָה לִי
 מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמָנוּת:
 אַבְיֵי יִפְסִיק מַעַט הֵנָּה מְסֻדָר סֻדָר הַמְעַרְכָּה מִשְׁמָא
 דַּגְמָרָא וְאַלְבָּא דַּאֲבָא שְׂאוֹל. מְעַרְכָּה גְדוּלָּה
 קוֹדֶמֶת לְמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטוֹרֶת וּמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה
 שֶׁל קְטוֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסֻדוֹר שְׁנֵי גְזִירֵי עֲצִים וְסֻדוֹר
 שְׁנֵי גְזִירֵי עֲצִים קוֹדֶם לְדִשׁוֹן מְזֻבָּח הַפְּנִימִי וְדִשׁוֹן

מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי גרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים. ואברים קודמין למנחה. ומנחה קודמת לחביתין וחביתין קודמין לנסכין ונסכין קודמין למוספין ומוספין קודמין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבדים שנאמר וערב עזיה העוזה והקטיר עזיה חלבי השלמים עזיה השלם כל הקרבנות פלם:

- (א) אָנָּא בַּכַּח גְּדוּלַּת יְמִינָה תַּתִּיר צְרוּרָה : (אבגיתין)
- (ב) קַבֵּל רִנַּת עַמֶּךָ שֶׁגִּבְנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא : (קרעישטן)
- (ג) נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדֶךָ כִּכְבַּת שְׁמֶרֶם : (נגדי"כש)
- (ד) בָּרַכְם טַהֲרֶם רַחֲמֵי צִדְקַתְךָ תְּמִיד גְּמִלָּם : (בטריצתג)
- (ה) חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבֶךָ נְהִל עֲדַתְךָ : (חקביטנע)
- (ו) יַחֲדֵי גֵּאָה לְעַמֶּךָ פָּנָה זוֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ : (יגליפוק)
- (ז) שׁוֹעֲתָנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : (שקו"צית)

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות בחדנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל

במעמדם. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו. ולא לוי בדוכנו. ולא ישראל במעמדו ואתה אמת וישראלמה פרים שפתינו : לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו אבותינו שיהא שיה שפתותינו חשוב ומקבל ומרוצה לפניך. כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו. ונאמר ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הפהנים את דמו על המזבח סביב : ונאמר זאת התורה לעולה. למנחה ולחטאת. ולאשם. ולמלואים ולזבח השמים :

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיתתן בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזיה מתנה אחת מהן מעכבת שיירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב : ב פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה על הפרכת ועל מזבח הזיה מתנה אחת מהן מעכבת. שיירי הדם היה שופך על יסוד

מַעֲרָבִי שֶׁל מוֹבַח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עֲכָב
 אֵלָיו וְאֵלֹו נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן : ג חטאת הצבור
 וְהִיחִיד אֵלָיו הֵן חטאת הצבור שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים
 וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקָבוֹל דָּמָן בְּכָלִי
 שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע
 קָרְנוֹת. כִּיצַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנֵה לְסוּבָב וּבָא לֹו
 לְקָרֵן דְּרוּמִית מְזֻרְחִית מְזֻרְחִית צְפוֹנִית צְפוֹנִית
 מַעֲרָבִית מַעֲרָבִית דְּרוּמִית שְׁיִירֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵף
 עַל יְסוּד הַדְּרוּמִי וְנֹאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים
 לְזִכְרֵי כַהֲנָה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :
 ד הַעוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקָבוֹל
 דָּמָה בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתְּוַח וְכָלִיל לְאִשִּׁים :
 ה זִבְחֵי שְׁלָמִי צְבוּר וְאִשְׁמוֹת אֵלָיו הֵן אִשְׁמוֹת אֲשֶׁם
 גִּזְלוֹת אֲשֶׁם מְעִילוֹת אֲשֶׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם
 נְזִיר אֲשֶׁם מְצוּרַע אֲשֶׁם תְּלוּי שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן
 וְקָבוֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֹאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים
 לְזִכְרֵי כַהֲנָה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

ו הַתּוֹדָה וְאִיל נְזִיר קֹדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל
 מְקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וְנֹאֲכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם
 וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת. הַמּוֹרֵם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם אֲלֵא
 שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאֲכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :
 ז שְׁלָמִים קֹדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה
 וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֹאֲכָלִין בְּכָל
 הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה
 אַחַד. הַמּוֹרֵם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם אֲלֵא שֶׁהַמּוֹרֵם
 נֹאֲכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :
 ח הַבְּכוֹר וְהַמְעַשֵּׂר וְהַפֶּסֶח קֹדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
 בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת וּבִלְבָד
 שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיְסוּד. שְׁנֵה בְּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֹאֲכָל
 לְכַהֲנִים וְהַמְעַשֵּׂר לְכָל אָדָם וְנֹאֲכָלִין בְּכָל הָעִיר
 בְּכָל מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד. הַפֶּסֶח אֵינוֹ
 נֹאֲכָל אֲלֵא בְּלַיְלָה וְאֵינוֹ נֹאֲכָל אֲלֵא עַד חֲצוֹת
 וְאֵינוֹ נֹאֲכָל אֲלֵא לְמִנּוּיָו וְאֵינוֹ נֹאֲכָל אֲלֵא צָלִי :
 ר בִּי יִשְׁמַעֲאֵל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
 נִדְרָשֶׁת מִקֵּל וְחֹמֶר מִגְזִירָה שְׁוֵה. מִבְּנִין אָב

וְכָתוּב אַחַד. וּמִבְּנֵי אָב וּשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכְּלָל
 וּפְרָט מִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אֵתָה דָן
 אֲלֵא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צְרִיךְ לְפָרֵט וּמִפְּרָט
 שֶׁהוּא צְרִיךְ לְכָלָל. וְכֵן דְּבַר שֶׁהִיא בְּכָלָל וַיֵּצֵא
 מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד דָּא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ בְּלִבָּד יֵצֵא
 אֲלֵא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כִּלּוֹ יֵצֵא. וְכֵן דְּבַר שֶׁהִיא
 בְּכָלָל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אַחַר שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא
 לְהַקְלֹ וְלֹא לְהַחֲמִיר. וְכֵן דְּבַר שֶׁהִיא בְּכָלָל וַיֵּצֵא
 לְטַעוֹן טַעוֹן אַחַר שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקְלֹ
 וּלְהַחֲמִיר. וְכֵן דְּבַר שֶׁהִיא בְּכָלָל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדְבַר
 חֲדָשׁ אִי אֵתָה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכָלָלוֹ עַד שֶׁיִּחְזָרוּנוּ
 הַכְּתוּב לְכָלָלוֹ בְּפֶרוּשׁ. דְּבַר הַלָּמֵד מֵעֵנִינוּ וְדְבַר
 הַלָּמֵד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת
 זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיִכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם :

וְהוּדָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר הָיָה עוֹן בְּנִמְר וְקָל בְּנֶשֶׁר. וְרַץ בְּצַבִּי
 וּגְבוּר בְּאֵרֵי לְעֵשׂוֹת רִצּוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים. הוּא הָיָה
 אוֹמֵר עוֹן פְּנִים לְגַהֲיָנָם וּבוֹשֶׁת פְּנִים לְגַן עֵדֶן :
 וְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ לְעֵשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו
 שְׁלָמִים :

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי-
 בְּרָא כְרַעוּתָהּ. וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתֵיהָ.
 וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ: בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּיִת יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעֵלְמֵי
 עֵלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדַּר. וַיִּתְעַלֶּה.
 וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא :
 לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא.
 וְנַחֲמָתָא דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :
 עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן.
 וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְּעַסְקִין
 בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי

בְּכֹל אֶתֶר וְאֶתֶר יִהְיֶה לָנָא וְלַהוֹן חֲנָא
וְחֲסֻדָּא. וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְרִיָּה שְׁמִיָּא
וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע
וַיִּשׁוּעָה וַנְּחֻמָּה וַיִּשְׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה
וְגִאָּלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִינוּחַ וְהַצְלָרָה
לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמֵרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

הוֹדוּ לַיְי קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
שִׁירוּ לוֹ זַמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכֹל נִפְלְאוֹתָיו:
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ יִשְׁמַח לָב מִבְּקִשֵׁי יְיָ: דַרְשׁוּ
יְיָ וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תְּמִיד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר

עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ: זַרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ
בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבָר צְנָה לְאַלְפֵי דוֹר:
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וְשִׁבּוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן
אֶרֶץ כְּנָעַן חֲבֵל נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר
כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה
אֶל עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מַלְכִים: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּבַנְּבִיאֵי אֵל
תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַיְי כָּל הָאָרֶץ בְּשֵׁרוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם
יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכֹל הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל
כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְי
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹדוּ וְהִדְרֵי לְפָנָיו עִזּוּ וְחֻדְוָה בְּמִקּוּמוֹ:
הָבוּ לַיְי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְי כְּבוֹד וְעִזּוּ: הָבוּ
לַיְי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֵאוּ לְפָנָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ
לַיְי בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף תַּכּוֹן
תִּבֵּל בַּל תִּמּוּט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
בַּגּוֹיִם יְיָ מְלֹךְ: יִרְעֶם הַיָּם וּמְלוֹאוּ יַעֲלוּץ הַשָּׂדֶה

וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אֹז יִרְגְּנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יי
 כִּי בָא לְשַׁפֵּט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ כִּי: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו
 וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ
 לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֹתֶךָ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל
 לַיי: רוּמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַדוּם רַגְלֵינוּ
 קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַר קְדוֹשׁוֹ
 כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ:
 אַתָּה יי לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדֶךָ וְאַמְתֶּךָ
 תִּמְיֵד יִצְרוּנִי: זְכוּר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
 הָמָּה: תָּנוּ עֹז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעֹזוֹ
 בְּשִׁחְקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשְׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא
 נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:
 אֵל נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנֶּשֶׂא שׁוֹפֵט
 הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גְּאוֹים: לַיי הַיְשׁוּעָה
 עַל עַמֶּךָ בְּרַכְתֶּךָ סְלָה: יי צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה: יי צַבָּאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח

בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאָנוּ:
 הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרַךְ אֶת גְּחֻלְתֶּךָ וּרְעֵם וְנִשְׂאֵם
 עַד הָעוֹלָם: נִפְשָׁנוּ חִכְתָּה לַיי עֲזָרְנוּ וּמַגִּנְנוּ הוּא:
 כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבְנוֹ כִּי בְשֵׁם קְדוֹשׁוֹ בְּטַחְנוּ: יְהִי
 חֲסִדֶךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הֲרֵאֵנוּ יי חֲסִדֶךָ
 וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוּמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן
 חֲסִדֶךָ: אָנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם
 הַרְחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאָהּ: אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי
 הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהֵיוֹ: וְאֲנִי בְּחֲסִדֶךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לְבִי
 בַּיְשׁוּעָתֶךָ אֲשִׁירָה לַיי כִּי גָמַל עָלַי:

(בחנוכה מוסיפים מזמור שיר חנכת הבית קדוד):
 אֲרוּמְךָ יי כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אוֹיְבֵי לִי: יי
 אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֱלִיךָ וְתִרְפְּאֵנִי: יי הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל
 נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי בּוֹר: וְאָמְרוּ לַיי חֲסִידָיו וְהוֹדוּ
 לְזִכְרֶךָ קְדוֹשׁ: כִּי רָגַע בְּאָפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בְּעָרֵב
 לַיִן בְּכִי וְלִבְקָר רָנָה: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְשִׁלּוֹי בַל

אֲמוֹט לְעוֹלָם: יי בְּרִצוֹנָךְ הַעֲמַדְתָּ לְהַרְרֵי עוֹז
הַסְתַּרְתָּ פְּנֵיךְ הַיְיָתִי נִבְהַל: אֵלֶיךָ יי אֶקְרָא וְאֵל
יי אֶתְחַנֵּן: מִהַ־בָּצַע בְּדָמַי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ
עָפַר הַיְגִיד אֲמַתְךָ: שָׁמַע יי וְחַנּוּנִי יי הִיָּה עוֹזֵר
לִי: הִפְכַתְּ מִסְפְּדֵי לְמַחֹלֶל לִי פִתְחַתְּ שָׁקִי וּתְאַזְרֵנִי
שִׁמְחָה: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדַּם. יי אֵלֶּהִי
לְעוֹלָם אוֹדֶךָ:

בַּעֲשִׂיַת אוֹמְרִים בִּי סַעֲמִים (יי הוּא הָאֱלֹהִים: יי הוּא הָאֱלֹהִים):

(כ"פ) יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמַלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה
יי אֶחָד וְשָׂמוּ אֶחָד: הוֹשִׁיעֵנו יי אֵלֵּי־הֵינּוּ
וּקְבִצְנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלֹתֶךָ: בְּרוּךְ יי אֵלֶּהִי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׂמָה
תְּהַלֵּל יְהִי הַלְלוּיָהּ:

תפלת שבת עיין יקמן בסדר שבת

לע לפני מי אתה עומד

למנ יברכנו אלהים ויראו אותו כל ז

זה לזך נחנה יבולה יברכנו אלהים

בנגי יודוך עמים אלהים יודוך עמים

נו ישמחו וירגנו לאומים כי תשפוט עמים מישור ולאומים בארץ

תמו יודוך עמים אלהים יודוך עמים

מור לדעת בארץ דרכך בכל גוים

שיב אלהים יחנונו ויברכנו יאר פניו ז

ס"ת
עוֹם
גמטריא
קול ממון

תנחם סלה:

כי עמד מקור חיים באורך נראה אור:

תמים תהיה עם " אלהיך:

ס"ת
הכנס
גמטריא
אדני הלל

למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יתנו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ ברכה בכל גוים וישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים בלם : ישמחו וירננו לאומים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים יודוך עמים בלם : ארץ נתנה יבולה וברכנו אלהים אלהינו וברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ :

יקח הציציות שלפניו בידו ויאמר :

ברוך שאמר והיה עושה. ברוך גזר ומקיים. ברוך עושה בראשית ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הגריות. ברוך משלם שכר טוב ליראייו. ברוך מצביר אפילה ומביא אוכה. ברוך אל חי לעד ומקום לנצח. ברוך שאין לפניו עולה. ולא שכחה. ולא משוא פנים. ולא מקח שחד. צדיק הוא בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. ברוך פודה ומציל. ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולם ועד. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המלך הגדול והקדוש. אב הרחמן המהלל בפי עמו משבח ומפואר בלשון כל חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד עבדך. נהללך יי אלהינו בשבחות ובזמירות. נהודך

נהללך בשבחך נפאריך ברוממך ונמליכך ונקדישך ונצריצך ונזכיר שמך מלפנו אלהינו יחיד חי העולמים. משבח ומפואר שמו עדי עד. ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות :

יי אלהינו מלך העולם. האל אב הרחמן המהלל בפה עמו. משבח ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד עבדך. נהללך יי אלהינו בשבחות ובזמירות. ונגדלך ונשבחך ונפאריך ונמליכך ונזכיר שמך מלפנו אלהינו יחיד חי העולמים. מלך משבח ומפואר עדי עד שמו הגדול. ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות :

מזמור לתודה הריעו ליי כל הארץ : עבדו את יי בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו : באו שעריו בתודה תצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו : כי טוב יי לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו :

יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו : יהי שם

יי מְבָרֵךְ מַעֲמָה וְעַד עוֹלָם: מִמְזַרְח שֶׁמֶשׁ עַד
 מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יי: רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי עַל
 הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יי זְכָרְךָ לְדֹר
 וָדֹר: יי בַּשָּׁמַיִם הַכִּיִן כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה:
 יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלַע הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מְלִיךָ:
 יי מְלִיךָ יי מְלִיךָ יי יְמִלְכֵךָ לְעוֹלָם וָעַד: יי מְלִיךָ
 עוֹלָם וָעַד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יי הַפִּיר עֲצַת
 גוֹיִם הִנְיָא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב
 אִישׁ וְעֲצַת יי הִיא תְּקוּם: עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמַד
 מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא
 צִוָּה וַיַּעֲמַד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן אֲנִי קְמוֹשׁב לֹו:
 כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹו יְהִי יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא
 יִטּוֹשׁ יי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
 עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲזִיר
 כָּל חַמְתּוֹ: יי הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיכָה יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֲנוּ:
 אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָדוּךָ סְלָה: אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שִׁפְכָה לֹו אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂיִי אֲלֵהֵיו:
 תִּהְיֶה לְדוֹד אַרְוֹמֶמְךָ אֲלֵהֵי הַמְּלִיכָה וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ
 לְעוֹלָם וָעַד: בְּכֹל יוֹם אַבְרָכָה וְאַהֲלִלָה שִׁמְךָ

לְעוֹלָם וָעַד: גְּדוֹלָה יי וּמְהֵלֵל מְאֹד וְלֹא גִדְלָתוֹ אִין
 חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתִיךָ יַגִּידוּ:
 הַדָּר כְּבוֹד הַיּוֹדֵךָ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַיַּעֲזוּ
 נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זְכַר רַב טוֹבְךָ
 יִבְיַעו וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יי אֲרַךְ אַפַּיִם
 וּגְדֹלַת חֶסֶד: טוֹב יי לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
 יוֹדוּךָ יי כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֵיךָ יִבְרָכְכָה: כְּבוֹד
 מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנְי
 הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכֹל דוֹר וָדוֹר:
 סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי
 כָל אֲדִיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֵת אֲכָלֵם בְּעַתּוֹ:
 פּוֹתַח אֵת יְדֵיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: צַדִּיק יי
 בְּכֹל דְרָכָיו וְחִסִּיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי לְכָל
 קָרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמַת: רְצוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֵת
 כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יי
 יִדְבֵּר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד:
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲמָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּ-יְהִי:

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יי: אֶהְלֵלָה יי בְּחַיֵּי
 אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ
 בְּנַדְיָבִים בְּבֶן אָדָם שְׁאִין לוֹ תְשׁוּעָה: תִצַּא רוּחוֹ
 יֵשֶׁב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֲשׂוֹנוֹתָיו: אֲשֶׁרִי
 שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שָׁבְרוּ עָלַי יי אֱלֹהֵיו: עֲשֵׂה
 שְׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמַר
 אֲמַת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֲשׂוֹקִים נָתַן לָחֵם
 לְרַעֲבִים יי מִתִּיר אֲסוּרִים: יי פּוֹקֵחַ עוֹרִים יי
 זוֹקֵף כְּפוֹפִים יי אֶהֱב צַדִּיקִים: יי שְׁמַר אֶת גְּרִים
 יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד וְדַרְךְ רְשָׁעִים יַעֲוֹת: יִמְלֹךְ
 יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
 הַלְלוּיָהּ | כִּי טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי־נַעֲמִים נֵאֻוָּה
 תִּהְלָה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל
 יִכְנָס: הַרְפֹּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתֵם:
 מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִים. לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: גְּדוֹל
 אֲדוֹנָנוּ וְרַב כַּח. לְתִבּוֹנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מַעֲזוֹד
 עֲנֻוִים יי מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדִּי אָרֶץ: עֲנֻ לַי בְּתוֹדָה.
 זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכֹסֶה שְׁמַיִם בְּעָבִים.
 הַמְכִין לְאָרֶץ מָטָר הַמְצַמֵּחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתַן

לְבִהְמָה לְחֶמְהָ. לְבְנֵי עֵרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בַגְבוּרַת
 הַסּוּס יִחְפֹּץ. לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצָה: רוּצָה יי
 אֶת יִרְאִיו. אֶת הַמִּיַּחֲלִים לְחֶסְדּוֹ: שְׂבַחֵי יְרוּשָׁלַיִם
 אֶת יי. הַלְלֵי אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן: כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ.
 בָּרַךְ בְּנֵיךְ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם. חֲלֵב חֲטִיִּם
 יִשְׂבִיעֶךָ: הַשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אָרֶץ. עַד מֵהָרָה יְרוּץ
 דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן שֶׁלֵּג כְּצֶמֶר. כְּפוֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר: מִשְׁלֵיךְ
 קָרְחוּ כַפְתִּים. לְפָנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמוֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּמָּסֵם. יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב.
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לִישְׂרָאֵל: לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכֹל גּוֹי.
 וּמִשְׁפָּטִים בֵּל יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ:
 הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם. הִלְלוּהוּ בַמְרוֹמִים:
 הִלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו. הִלְלוּהוּ כָּל צַבָּאוֹ:
 הִלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח. הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הִלְלוּהוּ
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמִּיכֹ אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: הִלְלוּ
 אֶת שֵׁם יי. כִּי הוּא צִוָּה וּנְבָרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
 לְעוֹלָם חֲקֵי־נִתֵּן וְלֹא יַעֲבוֹר: הִלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ.
 תְּנַיִנִים וְכֹל תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג וְקִיטוֹר. רוּחַ
 סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכֹל גְּבְעוֹת. עֵץ פְּרִי

וְכָל אַרְזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה. רָמַשׁ וְצַפּוֹר כַּנְּף:
 מְלִכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים. שָׂרִים וְכָל שְׂפֹטֵי אֶרֶץ:
 בַּחֹרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת. זְקֵנִים עִם גַּעְרִים: יִהְלְלוּ
 אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ. הוֹדוּ עַל אֶרֶץ
 וְשָׁמַיִם: וַיְרַם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תִּהְיֶה לְכָל חֲסִידָיו. לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ. תִּהְיֶתוּ בְקֵהֶל חֲסִידִים:
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו. בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּירוּ
 בְּמִלְכָם: יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל. בְּתֵף וּכְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ:
 כִּי רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ. יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ
 חֲסִידִים בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוּמָמוֹת אֵל
 בְּגֵרוֹנָם. וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם.
 תּוֹכַחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאַסֹּר מִדְּכֵיהֶם בְּזַקִּים. וְנִכְבְּדֵיהֶם
 בְּכַבְלֵי בְרוֹזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב. הַדָּר
 הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ. הִלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ:
 הִלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ. הִלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֹלוֹ: הִלְלוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר. הִלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּכְנֹר: הִלְלוּהוּ בְּתֵף
 וּמַחֹל. הִלְלוּהוּ בַּמְנִיחַ וְעַגְבִּי: הִלְלוּהוּ בְּצַלְצְלֵי

שְׁמַע. הִלְלוּהוּ בְּצַלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל
 יְהִי הַלְלוּיָהּ: כַּחֲחִי"ה
 בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן. שְׁכֵן
 יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ. בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם. וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

יעמוד ויאמר:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְיָ לְעֵינָיו כָּל הַקְּהֵל. וַיֹּאמֶר דָּוִד
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם. לָךְ יְיָ הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח
 וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ.
 וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִיָּדֶךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה. וּבִיָּדֶךָ לְגַדֵּל
 וּלְחַזֵּק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ.
 וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ.
 וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדֶךָ.
 אַתָּה עֹשֵׂת אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם
 הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה
 מַחִיָּה אֶת כָּכָם. וְצְבֵא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה

בָּא סוּס פְּרָעָה בְּרָכְבוֹ וּבְפָרְשָׁיו בֵּינָם וַיֵּשֶׁב יְיָ עֲלֵיהֶם
 אֶת מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:
 כִּי לֵיָי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
 בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת הַר עֲשׂוֹ. וְהָיְתָה לֵיָי הַמְּלוּכָה.
 וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְיָ אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנּוּ וְהָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לֵךְ נָאָה יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד שִׁיר וּשְׁבַחָה
 הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמְשֻׁלָּה נִצַּח גְּדֻלָּה גְבוּרָה תְהִלָּה
 וְתַפְאֲרַת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּמְעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם אִתָּה אֵל: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבּוּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת
 אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת. בּוֹרֵא כָּל הַנְּשֻׁמוֹת. רַבּוֹן כָּל
 הַמַּעֲשִׂים הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי
 הַעוֹלָמִים: אָמֵן:

בעשרת ימי תשובה אומרים זה

שיר המצלות ממצמקים קראתיך יהוה: אדני שמעה בקולי
 תהינה אזנה קשבות לקול תחנוני: אם צונות תשמר-
 יה אדני מי-יצמוד: כי עמך הסליחה למען תנר: קויתי

יְהוָה קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: נַפְשִׁי לֹאדָנִי מִשְׁמֵרִים
 לְבַקֵּר שְׁמֵרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל-יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד
 וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל צוֹנוֹתָיו:
 יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. בְּצַלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ
 מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנֶיהָ וַיַּקְרִיב מְשִׁיחָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן
 וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּצַנְגְלָא וּבְנִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא
 שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמִים וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא וְתִבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תַּשְׁבּוּחָתָא וְנַחְמָתָא. דְאֲמִירָן
 בְּצַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

החזן שוחה ואומר

בְּרָכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ:

קהל יחזן ברוך יי הַמְּבָרַךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד:

ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם. יוֹצֵר אֹר
 וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

וקהל אומר בלחש

יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא
 רַב־שׁוֹן וְהוּא אֲחֵרוֹן
 וּמִבְּעַדָּיו אֵין אֱלֹהִים יְהִי
 שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מִצֵּתָה
 וְעַד עוֹלָם וּמְרוֹמָם עַל
 כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה:

הַמְאִיר לְאָרֶץ וְלִדְרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ
 מַחְדָּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מֵה
 רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ יְיָ: כָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ

קניניה: המלך המרום לבדו מִיָּזוּ. המשבח והמפואר והמתנשא מימורח עולם. אלהי עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו. אדון עֲנוּנו. צור משגבנו. מגן ישענו משגב בעדנו. אל ברוך גדול דעה. הכין ופעל זְהָרֵי חֶמָה. טוב יצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות עֲזוֹ. פנות צבאות קדושים רוממי שדי. תמיד מספרים כבוד אל וקדשתו: תתברך יי אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על כל שבח מעשי יְדִיָּה. ועל מאורי אור שיצרת. הַמָּה יִפְאָרוּךְ סְלָה:

תתברך לנצח צורנו. מלכנו וגואלנו בורא קדושים. ישתבח שמך לעד מלכנו. יוצר משרתים. ואשר משרתיו. כָּלֵם עומדים ברום עולם. ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם: כָּלֵם אהובים. כָּלֵם ברוכים. כָּלֵם גבורים. כָּלֵם קדושים. כָּלֵם עושים באימה וביראה רצון קונם. וכָּלֵם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה. בשירה ובזמרה. מברכין. משבחין. מפאֲרִין. מקדישין. מעריצין וממליכין: את שם

האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וכָּלֵם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה. ונותנים רשות זה לזה. להקדיש ליוצֵרם בנחת רוח. בשפה ברורה ובנעימה. קדשה כָּלֵם כָּאֶחָד עונים באימה. ואומרים ביראה: קדוש קדוש קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו:

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת השרפים. לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקָנָם. זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו מרום וקדוש. פועל גבורות. עשה חדשות. בעל מלחמות. זורע צדקות. מצמיח ישועות. בורא רפואות. נורא תהלות. אדון הנפלאות. המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. כָּאֶמֶר לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו (והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא): ברוך אַתָּה יְהוָה יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה

ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור
 שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך. ותלמדנו
 חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם. כן תקננו
 אבינו אב הרחמן. המרחם רחם נא עלינו ותן
 בלבנו בינה להבין. להשכיל. לשמוע. לקמוד.
 ולקמח. לשמור. ולעשות. ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך.
 ודבק לבנו במצותיך. ויחד לבנו לאהבה וליראה
 את שמך. למען לא נבוש ולא נפלים ולא נכשל
 לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא
 בטחנו. נגילה ונשמחה בישועתך: ורחמיך יהיה
 אליהנו וחסדיך הרבים. אל יעזבונו נצח סלה
 ועד. מהר והבא עלינו ברכה ושלום מהרה
 מארבע כנפות כל הארץ ושבור עול הגוים מעל
 צנאנו והולכנו מהרה קוממיות לארצנו: כי
 אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם
 ולשון. וקרבתנו מלפני שמך הגדול באהבה
 להודות לך ולתודה ליראה ולהבכה את שמך:
 ברוך אתה יהוה הבוחר בעמו ישראל באהבה:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

והומרים בלשון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ט"ז

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לִבְּךָ ובכל-נִפְשְׁךָ
 ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום על-לִבְּךָ: ושננתם לבניך
 ודברת בם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך: וקשרתם לאות על-יָדְךָ והיו לטטפת
 בין עיניך: וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך:
 והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם היום לאהבה את-יהוה
 אלהיכם ולעבדו בכל-לִבְּבְכֶם ובכל-נִפְשְׁכֶם:
 ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
 דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה
 לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן-יפתה
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: וחרה אף-יהוה בכם ועצר את-השמיים
 ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את-יבולָהּ
 ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן
 לכם: ושמרתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-

נִפְשְׁכֶם וּקְשָׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדְכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטֹפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם
 לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבוֹתֵיכֶם לֵתֵת לָהֶם כִּימֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי-מֹשֶׁה לְאָמַר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֵרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכַּנָּף פְּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ
 אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
 וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן
 וְחֹזֵר כְּשֵׁלִיחַ לְבוֹר: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

וַיַּצִּיב. וְנִכּוֹן. וְקָיָם. וַיִּשָּׂר. וְנֶאֱמַן. וְאֶהוּב. וְחִבִּיב.
 וְנִחְמַד. וְנִעִים. וְנוֹרָא. וְאֲדִיר: וּמִתְקַן.

וּמִקְבֵּל. וְטוֹב. וְיָפָה. הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 אָמֵן אֱלֹהֵי עוֹלָם. מְלַכְנוּ. צוֹר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנו
 לְדֹר וָדֹר הוּא קָיָם וְשֵׁמוֹ קָיָם וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמִלְכוּתוֹ
 וְאַמוּנָתוֹ לְעַד קַיָּמָה. וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים נְאֻמָּנִים
 וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל אַבוֹתֵינוּ.
 עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ. וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ. וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת
 זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ. עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים
 דְּבָר טוֹב וְקָיָם. בְּאָמֵן וּבְאַמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר.
 אָמֵן שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבוֹתֵינוּ.
 מְלַכְנוּ מְלֶךְ אַבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אַבוֹתֵינוּ. צוֹרֵנוּ
 צוֹר יִשׁוּעֵתֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ.
 וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֶלָה:

עֲזַרְתָּ אַבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מֵעוֹלָם. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
 לָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. בְּכֹל דּוֹר וָדוֹר:
 בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ. וּמְשַׁפְּטֶיךָ וְצַדִּיקְתְּךָ עַד אֶפְסֵי
 אָרֶץ: אָמֵן אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרַתְךָ
 וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ: אָמֵן שְׂאֵתָה הוּא אֲדוֹן
 לְעַמֶּךָ. וּמְלֶךְ גְּבוֹר לָרִיב רִיבָם לְאַבוֹת וּבְנֵים:
 אָמֵן אֵתָה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא אַחֲרוֹן.

ומבִּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אָמֵת
 מִמְצָרִים גְּאֻלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִבֵּית עַבְדִּים
 פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ. וּבְכוֹרֶךָ יִשְׂרָאֵל
 גְּאֻלְתָּ. וַיִּסְוֶף לָהֶם בְּקַעֲתָ. וַיִּזְדִּים טַבַּעֲתָ. וַיְדִידִים
 עָבְרוּ יָם. וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִייהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר:
 עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ לְאֵל. וְנִתְּנוּ יְדִידִים
 זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמִלְכֶךָ
 אֵל חַי וְקַיִם: רָם וְנֹשֵׂא גְדוֹל גָּבוֹר וְנוֹרָא. מִשְׁפִּיל
 גְּאִים עַדִּי אֶרֶץ. וּמַגְבִּיהַ שְׁפָלִים עַד מְרוֹם. מוֹצִיא
 אֲסִירִים. פּוֹדֶה עֲנוּיִם. עוֹזֵר דְּלִים. הָעוֹנֶה לְעַמוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּעַת שׁוֹעֵם אֱלֹיו: תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן
 גּוֹאֲלֵם בְּרוּךְ הוּא וּמְבַרְךְ. מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ
 עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָלָם: מִי־כַמְכָה
 בְּאֵלִים יְהוָה מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ. נוֹרָא תְּהַלּוֹת
 עֲשֵׂה פִלָּא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלָּים לְשִׁמְךָ
 הַגְּדוֹל עַל שְׁפַת הַיָּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ
 וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעַד: וְנֹאמַר גּוֹאֲלָנוּ
 יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
 הָאֵל הַגְּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל
 חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה רַחֲלֵל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת.
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשׂוֹת זְכָרְנוּ לְחַיִּים. מִלֶּךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. כְּתִבְנוּ
 בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגֵן
 אַבְרָהָם:

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ:

מוריֵד הַטָּל: | בחיורף
 משיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר
 אֲסוּרִים וּמְקִים אַמוֹנְתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל
 גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מִלֶּךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ
 יְשׁוּעָה:

בעשיית מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים :
ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה
מחיה המתים :

נקדישך ונעריצך. בנועם שיש סוד שרפי קדש. המשלשים
לך קדשה. וכן כתוב על-יד נביאך. וקרא זה אל
זה ואמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו: לעמקם משבחים ואמרים: ברוך כבוד יי ממקומו:
ובדברי קדשך כתוב לאמר ומלך יי לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה.

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה (כי אל מלך גדול וקדוש אתה):
ברוך אתה יהוה האל (בעשיית המלך) הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה:
וחננו מאתך דעה ובינה והשכל: ברוך
אתה יהוה חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרננו מלפנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך: ברוך
אתה יהוה הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלפנו כי
פשענו. כי אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
יהוה חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בעינינו וריבה ריבנו. ומהר לגאלנו
גאלה שלמה למען שמך כי אל גואל חזק
אתה: ברוך אתה יהוה גואל ישראל:

בתענית צבור אומר כאן ה' ש' ז' חסלת עננו

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו
אתה. והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו
ולכל מקאובינו ולכל מכותינו. כי אל רופא רחמן
ונאמן אתה: ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו
ישראל:

בק"ז

ברכנו יהוה
אלהינו
בכל מעשה ידיו
וברך שנתנו.
בטללי רצון

בחורף

ברך עלינו יי אלהינו את השנה
הזאת ואת כל מיני תבואתה
לטובה. ותן טל ומטר לברכה על
כל פני האדמה. ורנה פני תבל ושבע
את העולם כלו מטובך ומלא ידינו
מברכותיך ומעשר מתנות ידך.

בק"ז

בְּרָכָה. וּנְדָבָה. וְתִהְיֶה אַחֲרֵיהֶם חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּהוּ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

בחרף

שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית. וּמִכָּל מִינֵי סוּרְעָנוֹת. וַעֲשֵׂה לָּהּ תְּמִנָּה טוֹבָה וְאַחֲרֵית שָׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל הַכּוֹאֲתָהּ וּפְרוֹחֶיהָ. וּבְרָכָה בְּנִשְׁמֵי רַצוֹן. בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתִהְיֶה אַחֲרֵיהֶם חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּהוּ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוֹתֵנוּ וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפְוֹרֵי הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵנוּ כְּבָרָאשׁוּנָה. וְיִוָּעַצְנוּ כְּבַתְחִלָּה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה. וּמְלוֹךְ עַל מַהְרָה אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִלְּךָ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

(בעשיית המלך המשפט):

לְמַלְשִׁינִים וְלַמִּינִים אֵל תִּהְיֶה תִקְוָה וְכָל הַזְדִּינִי

כְּרַגַע יֵאבְדוּ. וְכָל אֵיבִיךָ וְכָל שְׂנְאִיךָ מֵהֵרָה יִכְרֹתוּ. וּמִלְּכוֹת הָרְשָׁעָה מֵהֵרָה תִּעַקֵּר וּתִשְׁבֵּר וּתִכְלֵם וּתְכַנִּיעַם בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹבֵר אֵיבִים וּמְכַנִּיעַ מִינִים:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וְעַל זְקֻנֵיהֶם) וְעַל פְּלִטַת בֵּית סוּפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵּינוּ יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וּתֵן שֶׁכָּר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא גְבוּשׁ כִּי כָּה בְטַחְנוּ. וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִשְׁעֵן וּמְבֹטֵחַ לְצַדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדְךָ מֵהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן. וּבִנְה אֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבֹדְךָ מֵהֵרָה תִצְמִיחַ. וְקִרְנוֹ תִרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְצַמֵּחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִרְחַמֵּן חוּס וְרַחֵם
 עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי
 אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמְלַפְּנֵיהָ מְלַכְנוּ
 רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ. תַּגְנוּ וְעַגְנוּ וְשָׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ:

ביום התענית היחיד לומר כאן עננו.

עַנְנוּ אֲבִינוּ עַגְנוּ בַּיּוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה
 אָנֹחֵנוּ. אֵל תִּפְּן לְרַשְׁעֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְּכָנוּ מִבְּקִשְׁתָּנוּ.
 הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲמֵנוּ. טָרָם נִקְרָא אֱלֹהֵי אֶתָּה תַעֲנֶה. נְדַבֵּר
 וְאַתָּה תִשְׁמַע. פִּדְבֵר שְׁנַאֲמַר וְהִיָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאָנֹכִי אֲעֲנֶה
 עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאָנֹכִי אֲשָׁמַע. כִּי אַתָּה יְהוָה פּוֹדֵה וּמַצִּיל
 וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכֹל צַד צָרָה וְצִוְקָה: (שליח לזכור בין גואל ליופא
 חוטט ברוך אתה יהוה העונה לצמו ישראל בעת צרה):

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַעֲמֶה יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתֵם
 שְׁעָה. וְהִשָּׁב הָעֲבוֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתֵם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל בְּרַצוֹן.
 וְתִהִי לְרַצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חודש ובחול המועד לומרים זה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְעֲלֵה וְיִבֵּא וְיִגַּע וְיִרְאֵה וְיִרְאֵנוּ

יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְיִזְכְּרֵנוּ יְרוּשָׁלַם
 עִירְךָ וְיִזְכְּרֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְיִזְכְּרֵנוּ כָּל עַמֶּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים
 בַּיּוֹם (בכ"ח ראש החדש הזה). (בכס"ח של פסח חג המצות הזה
 בַּיּוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה) (בכס"ח של סוכות חג הסוכות הזה). בַּיּוֹם
 מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה). לְרַחֵם בּוּ עָלֵינוּ וְלִהְיוֹשִׁיעֵנוּ. וְזַכְּרֵנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ בּוּ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָנוּ בּוּ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוּ
 לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל
 וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל מְלֶכֶךְ חַנּוּן
 וְרַחֵם אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ.
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִוּוֹן בְּרַחֲמִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִוּוֹן:

מִוֹדִים אָנֹחֵנוּ לָךְ. שְׂאֲתָה	מודים הרבנו
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ	מִוֹדִים אָנֹחֵנוּ לָךְ שְׂאֲתָה
וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי	הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
כָּל-בָּשָׂר. יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר	וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
בְּרִאשִׁית. בְּרִכּוֹרֵת	כָּל-בָּשָׂר. יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל	בְּרִאשִׁית. בְּרִכּוֹרֵת
וְהַקְדוֹשׁ עַל שֶׁחַיִּיתָנוּ	וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
	וְהַקְדוֹשׁ עַל שֶׁחַיִּיתָנוּ

נשמותינו הפקודות לך. ועל
 נסיד שבכל-יום עמנו. ועל
 נפלאותיך וטובותיך שבכל-
 עת ערב ובקר וצהרים.
 הטוב כי לא כלו רחמיך.
 המרחם כי לא תמו חסדיך
 כי מעולם קוינו לך:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים.

על הנסים על הפרקן על הנבורות ועל התשועות ועל
 הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
 ובזמן הזה:

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן
 גדול השמונאי ובניו.
 בשעמדה עליהם מלכות
 וזון הרשעה על עמך
 ישראל לשבחם מתורתך
 ויהעבירם מתקן רצונך
 ואתה ברחמיך הרבים
 עמדת גהם בעת צרתם.

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן
 הבירה בשעמד עליהם
 המן הרשע בקש להשמיד
 דהרג ויאבד את כל היהודים.
 מנער ועד זקן טף ונשים
 ביום אחד בשכשה עשר
 לחדש שנים עשר הוא חדש
 אדר ושללם לבו. ואתה

לחנוכה

רבתי את ריבם ונתת את
 דינם. נקמת את נקמתם
 מסרת נבורים ביד חקשים.
 ורבים ביד מעשים. ורשעים
 ביד צדיקים. וממאים ביד
 טהורים. וזרים ביד עסקי
 חורתיך. ולי עשית שם

לפורים

ברחמיך הרבים הפרת את
 עצתו וקלקלת את מחשבתו
 והשכות לו גמולו בראשו.
 ותלו אותו ואת בניו על העק.
 ועשית עמם נסים ונפלאות
 ונודה לשמך הגדול סלה:

גדול וקדוש בעולמך. ובעמך ישראל עשית תשועה גדולה
 ופרקן בחיום הזה. ואחר כך באו בניך לרביר ביתך. ופנו
 את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות
 קדשך. וקבעו שמונה ימים אפו בהפל ובהודאה: ועשית
 עמם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
 מלפנינו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה.

בעשרת וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם
 כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה
 האל הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאה
 להודות:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אָבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן
וּבְנָיו כְּהֻנִּים עִם קְדוּשֵׁיךָ כְּאֲמֹר : יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנּוּךָ : יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׂמַח לְךָ
שְׂלוֹם : וְשִׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

שָׁלֹם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה
וּרְחָמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּבְרַכְנוּ
אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְאוֹר פְּנִיָּה
נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֲהַבָּה וְחֶסֶד
צְדָקָה וּרְחָמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֲזֹ וְשְׁלוֹם:
בטעמים ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. וישועה
ונחמה ונגרות טובות. נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל
עמך ישראל לחיים טובים ושלום:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
אָמֵן: יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוּנֵי מַרְעֵ. וְשִׁפְתוֹתַי מַדְבַּר מְרָמָה
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל
תַּהֲיָה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִרְדּוּךָ

נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים עָלַי לְרַעָה. מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתְךָ
וּמְקַלְלֵי מַחְשַׁבְתְּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. יְהִיו
לְרִצּוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן :

(סכואה חלוט ונפשו ענומה יאמר בעת נשיאת כפים של כהנים)

רבונו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואיני
יודע מה הוא. בין שחלמתי אני לעצמי ובין שחלמו
לי אחרים ובין שאני חלמתי על אחרים אם טובים הם חוקים
ואמצם כחלומותיו של יוסף הצדיק. ואם צריכים רפואה רפאם
כמי מרה על ידי משה רבינו עליו השלום וכמי יריחו על ידי
אלישע וכנעמן מצרעתו וכחזקיהו מחליו וכשם שהפכרת
קללת בלעם בן בעור מרעה לטובה כן תהפוך יי כל חלומותי
לטובה ולברכה ותרצני ברחמיך הרבים. יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

בעשרת ימי תשובה לומרם בשחרית ובמנחה :

אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ אֵין לָנוּ מִקֵּךְ אֱלֹא אַתָּה
אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ

עב

שחרית

אָבינו מִלְפָּנֵי חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה מוֹבָה :
 אָבינו מִלְפָּנֵי בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזִירוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת :
 אָבינו מִלְפָּנֵי בְּטַל מַחְשָׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי כִלְה כָּל צָר וּמַשְׁטֵיץ מַעְלֵינוּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי כִפְהַ דְּבַר וְתַרְבַּ וְרַעַה וְרַעֲב וּשְׁבִי וּבָזָה :
 וּמַשְׁחִית וּמַגְפָּה וְשִׁטָּן וְיֹצֵר הָרַע וְחוֹלְאִים רָעִים :
 מִבְּנֵי כְרִיתָהּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמְּךָ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי מְנַע מַגְפָּה מִנַּחֲלָתֶיךָ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי זְכוּר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי מַחֹל וּסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי קָרַע רוּעַ גְּזֹר דֵּינֵנוּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי מַחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים כָּל שְׁמָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי מַחֶה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנְּגַד עֵינֶיךָ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים מוֹבִים :
 אָבינו מִלְפָּנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּכְלֻפָּלָה :
 אָבינו מִלְפָּנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וּסְדִיקָה וּכְפָרָה :
 אָבינו מִלְפָּנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻדָּה וַיְשׁוּעָה :
 אָבינו מִלְפָּנֵי זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן מוֹב מִקְפָּנֶיךָ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :

שחרית

עג

אָבינו מִלְפָּנֵי הָרַם קָרָן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי וְהָרַם קָרָן מִשִּׁיחָהּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי הַחַזִּירוּנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי עֲשֵׂה לָמַעְנֶה אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבינו מִלְפָּנֵי אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ :

ואלו הימים שאין נופלים על פניהם שחרית ומנחה ואין זהם חמטה,
 שבת, ר"ח, מועד, כל ימי ניסן, י"ד אייר הוא פסח שני, ל"ג
 לעומר, מנ"ח סיון עד חמשה ימים אחר שבועות, חשעה באב, וט"ו
 אב, טר"ה, מערב יו"כ עד סוף תשרי, חנוכה, ט"ו שבט, י"ד וט"ו
 של אדר ראשון ושני, וכשיש מילה או חתן צבהכ"ג:

אָנָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבַא לְפָנֶיךָ
 תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּתֵנוּ שְׂאִין אָנוּ
 עֲזִי פָנִים וְקָשִׁי עוֹרֶךָ לֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ אֲבָל
 חָטְאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ :

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ.
 וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חִמְסְנוּ. טִפְלָנוּ שָׁקַר.
 יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כּוֹזְבֵנוּ. לִצְנוּ. לוֹצְצָנוּ. מְרַדְנוּ.
 נֹאצָנוּ. נֹאפְנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וְלִשְׁקַר. סָרְרָנוּ.

עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרָרְנוּ. קִשִּׁינוּ עוֹרָךְ. רָשַׁעְנוּ.
 שְׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ תַּעֲזִינוּ וְתַעֲמָעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים. וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק
 עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעְנוּ:
 אֶל אֲרֶךְ אַפִּים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ
 וַחֲסָדֶיךָ הוֹדַעְתָּ לְעַנּוּ מִקָּדָם וְכֵן כָּתוּב
 בְּתוֹרַתְךָ וַיִּרְדַּ ה' הָהָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְהוָה. וְשָׁם נֹאמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא: יְהוָה | יְהוָה אֵל
 רַחוּם וְרַחוּן י אֲרֶךְ אַפִּים י וְרַב חֶסֶד
 י וְאָמַת י נֹצֵר חֶסֶד י קְאֻלָּפִים י נִשְׂא י עֵז י יִסְפָּשַׁע
 י וַחֲטָאָה י וַנִּקָּה:

רחום ורחון חסאנו קפניק בחם עלינו והושיענו:

לְדוֹד אֵלֶיךָ יי נִפְשִׁי אֲשָׂא: אֵלֶּהִי בָּךְ בְּטַחְתִּי אֶל
 אַבּוֹשָׁה אֶל יַעֲלָצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל קוֹיָךְ
 לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: דְּרַכֶּיךָ יי הוֹדִיעֵנִי
 אַרְחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי: הַדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי כִּי
 אַתָּה אֵלֶּהִי יִשְׁעֵי אוֹתָךְ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם: זָכַר

רַחֲמֶיךָ יי וַחֲסָדֶיךָ כִּי מַעוֹלָם הָמָה: חַטָּאת נְעוּרֵי
 וּפִשְׁעֵי אֶל תִּזְכּוֹר כְּחֲסָדֶךָ זָכַר לִי אַתָּה לְמַעַן
 טוֹבָךָ יי: טוֹב וַיִּשֶׁר יי עַל כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדַרְךָ:
 יְדַרְךָ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דַּרְכוֹ: כָּל
 אַרְחוֹת יי חֶסֶד וְאָמַת לְנֹצֵרִי בְרִיתוֹ וְעַדְתּוֹ:
 לְמַעַן שְׁמֶךָ יי וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה
 הָאִישׁ יֵרָא יי יוֹרְנוּ בְּדַרְךָ יִבְחָר: נִפְשׁוּ בְּטוֹב
 תְּלִין וְזָרְעוּ יִירֵשׁ אֶרֶץ: סוּד יי לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
 לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תָמִיד אֶל יי כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת
 רַגְלֵי: פְּנֵי אֵלֶי וְחַנּוּנִי כִּי יְחִיד וְעָנִי אָנִי: צְרוּת
 לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמִּצְוֹקוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה עָנְיִי
 וְעַמְלֵי וְשָׂא לְכֹל חַטָּאתִי: רְאֵה אוֹיְבֵי כִּי רַבּוּ
 וְשָׂאת חֶמְסִי שְׂנֵאוֹנֵי: שְׁמְרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל
 אַבּוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בָּךְ: תָּם וַיִּשֶׁר יִצְרוּנִי כִּי קוֹיִתֶיךָ:
 פְּדֵה אֵלֶּהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה
 אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו:

יי אֵלֶּהִי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל
 הִרְעָה לְעַמֶּךָ:

יי איה חסדיך הראשונים. יי שארית פליטת אריאל.
 אשר ספרו לנו אבותינו השכח חנות אל. אם קפץ
 מלפנים. אשר עשית עמנו: באף רחמיו: מאס דבירו וספו.
 בזמן בודדך שכן. באהל ולא זכר הדום בגליו ביום
 לשבתו מוכן. ושם ידבר עמנו. אפו. כמנהג רחמיו: ואזה
 רחמך ממנו וזו השכינה. נפלאותיו וחסדיו. אשר ספרו
 ועתה אנא פנה. אשר איננו לנו עבדיו. אשר גמלם כרחמיו:
 פה עמנו: השיבהו לקדמותו אומר ברבות יגונו. נפלה נא
 ויגברו בגיה. ואז יאמרו ביד יי. כי רבים רחמיו:
 הגדיל יי לעשות עמנו: לדברו חלנו והתנחמנו. חסדי
 מהר ירפא נגענו. שובנו יי כי לא תמנו. כי לא כרו
 אלהי ישענו. והפר בעסק רחמיו:
 עמנו:

יי איה חסדיך הראשונים. יי שארית פליטת אריאל.
 אשר ספרו לנו אבותינו השכח חנות אל. אם קפץ
 מלפנים. אשר עשית עמנו: באף רחמיו: מאס דבירו וספו.
 בזמן בודדך שכן. באהל ולא זכר הדום בגליו ביום
 לשבתו מוכן. ושם ידבר עמנו. אפו. כמנהג רחמיו: ואזה
 רחמך ממנו וזו השכינה. נפלאותיו וחסדיו. אשר ספרו
 ועתה אנא פנה. אשר איננו לנו עבדיו. אשר גמלם כרחמיו:
 פה עמנו: השיבהו לקדמותו אומר ברבות יגונו. נפלה נא
 ויגברו בגיה. ואז יאמרו ביד יי. כי רבים רחמיו:
 הגדיל יי לעשות עמנו: לדברו חלנו והתנחמנו. חסדי
 מהר ירפא נגענו. שובנו יי כי לא תמנו. כי לא כרו
 אלהי ישענו. והפר בעסק רחמיו:
 עמנו:

שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:

אל תקצוף יי עד מאד. ואל לעד תזכור עון. הן הבט נא
 עמך בלנו: אם עוננו ענו בנו יי עשה למען שמך כי
 רבו משובותינו לך חטאנו אדון סלח לנו:

אבינו מלכנו אבינו אלה. אבינו מלכנו אין לנו
 מלך אלא אלה: אבינו מלכנו רחם עלינו.
 אבינו מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים
 טובים עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול
 והושיענו: ואנחנו לא גדע מה נעשה. כי עליך

עינינו: זכר רחמיה יהוה וחסדיך כי מעולם המה:
 יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר
 לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיה כי
 דלוננו מאד: עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:
 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז: ברגז רחם
 תזכור. ברגז אהבה תזכור. ברגז עקדה תזכור.
 ברגז תמימות תזכור. יהוה הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר
 אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
 והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות.
 מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
 מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה
 צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם
 גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר
 לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו
 מקדם. וכן כתוב בתורתך. וירד יהוה בענן
 ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

עח

לשני וחמישי

ויעבור יהוה על פניו ויקרא: יהוה | יהוה אל
רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד
ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאָה
ונקה:

אנשי אמונה אבדו. באים בכח מעשיהם. גבורים
לעמוד בפרץ. דוחים את הגזירות. היו
לנו לחומה. ולמחסה ביום זעם. זועכים אף
בלחשם. חמה עצרו בשועם. טרם קראוה עניתם.
יודעים לעתור ולרצות. כאב רחמת למענם. לא
השיבות פניהם ריקם. מרוב עוננו אבדנום.
נאספו מנו בחטאינו. סעו המה למנוחות. עזבו
אותנו לאנחות. פסו גודרי גדר. צומתו משיבי
חמה. קמים בפרץ אין. ראויים לרצותה אפסו.
שוטטנו בארבע פנות תרופה לא מצאנו. שבנו
אליה בבשת פנינו. לשחרף אל בעת צרותינו:
אל סלך וכו':

תמהנו מרעות. תשש כחנו מצרות. שחנו עד
למאד. שפלנו עד עפר. רחום כף היא
מדתנו. קשי עורף וממרים אנחנו. צעקנו בפינו

עט

לשני וחמישי

חטאנו. פתלתול ועקש לבנו. עליון רחמיה
מעולם. סליחה עמה היא. נחם על הרעה. מטה
כלפי חסד. לא תתעלם בעתות כאל. כי בצרה
גדולה אנחנו. ינדע לעיני הכל. טובה וחסדה
עמנו. חתום פה שטן ואל ישטין עלינו. זעום
בו וידום. ויעמוד מליץ טוב לצדקנו. הוא יגיד
ישרנו. דרכיה רחום וחנון. גלית לנאמן בית:
בבקשו אז מלפניה. אמונתה הודעת לו: אל סלך וכו'
אלהינו ואלהי אבותינו. אל תעש עמנו כלה.
תאחו ידה במשפט: בבוא תוכחה נגדה.
שמנו מספרה אל תמח: גשתה לחקור מוסר.
רחמיה יקדמו רגזה: דלות מעשים בשורה. קרב
צדק מאליה: הורנו בזעקנו לה. צו ישועתנו
במפגיע ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי
שממו. זכור נאמת. עדות לא תשכח מפי ורעו:
חותם תעודה תתיר. סודה שים בלמודה: טבור
אגן הסהר. נא אל יחסר המזג: יה דע את אשר
ידעוה. מגר את אשר לא ידעוה: כי תשיב
לבצרון. לכודים אסירי התקנה:

מה נאמר לפניה יושב מרום ומה נספר לפניה
 שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה
 יודע: אתה יודע רזי עולכם ותעלומות סתרי כל
 חיי. אתה חופש כל חדרי בטן. רואה כליות
 ולב. אין כל דבר נעלם ממך. ואין נסתר מנגד
 עיניך:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול
 לנו את כל חטאתינו. ותכפר לנו את כל עונותינו
 ותמחול ותסלח לכל פשעינו: וסלחת לעוננו ולחטאתינו
 ונחנתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מקבנו
 כי פשענו. כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:
 למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא: למען שמך יי
 תחנינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו: יי צבאות עמנו
 משנב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח
 בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: השיבנו יי אליך
 ונשוכה חדש ימינו כקדם: ויעבור וכו':

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
 אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא
 תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:

הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות
 לשם קדשך להשתבח בתהלתך: אם עונות תשמר
 יה יי מי יצמוד: כי עמך הסליחה למען תנרא:
 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו:
 אם עוננו ענו בנו יי עשה למען שמך: וזכר
 רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יענה יי ביום
 צרה ישגבך שם אלהי יעקב: יי הושיעה המלך
 יעננו ביום קראנו. אבינו מלכנו חננו ועננו כי
 אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה כרוב רחמיך
 והושיענו למען שמך. ועתה יי אלהינו אשר
 הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש
 רך שם כיום הזה חטאנו רשענו: אדני ככל
 צדקותיך ישב נא אפק וחסמתך מעירך ירושלם
 הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם
 ועמך דחרפה לכל סביבותינו: ועתה שמע
 אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך
 על מקדשך השמים למען אדני:

הטה אלהי גאונך ושמע. פקח עיניך וראר
 שוממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה.

כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
 לפניה כי על רחמיה הרבים: אדני שמעה. אדני
 סלחה. אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
 אלהי כי שמך גקרא על עירך ועל עמך: אבינו
 אב הרחמן הראנו אות לטובה וקבץ נפוצותינו
 מארבע כנפות הארץ יכירו וידעו כל הגוים כי
 אתה יי אבינו אתה. אנחנו החומר ואתה יוצרנו
 ומעשרה ידה בלנו. אבינו מלכנו צורנו וגאלנו
 חוסה יי על עמך ואל תתן נחלתך לתרפה למשך
 בם גוים. למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: ידענו
 יי כי חטאנו ואין מי יעמוד בעדנו אלא שמך
 הגדול יעמד לנו בעת צרה וכרחם אב על בנים
 רחם עלינו חמוד על עמך ורחם על נחלתך. חוסה
 נא כרוב רחמיה חננו מלכנו ועננו. לך יי הצדקה
 עשה נפלאות בכל עת ועת: הבט נא והושיעה
 נא צאן מרעיתך. אל ימשל בנו קצף כי לך יי
 הישועה בה תוחלתנו. אלוה סליחות אנא סלח
 נא. כי אל טוב וסלח אתה:
 אנא מלך רחום וחנון זכור והבט לברירת בין

הבתרים ותראה לפניה עקדת יחיד ולמען ישראל
 אבינו אל תעזבנו אבינו ואל תטשנו מלכנו ואל
 תשכחנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה בגלותינו.
 כי אל מלך חנון ורחום אתה:
 אין כמוך חנון ורחום יי אלהינו אין כמוך אל
 ארך אפים ורב חסד ואמת הושיענו ורחמנו
 מרעש ומרוגז הצילנו. זכור לעבדיך לאברהם
 ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל
 רשעו ואל חטאתו. שוב מחרון אפך והנחם על
 הרעה שעמך והסר ממנו מפת המות כי רחום
 אתה. כי כן דרכך לעשות חסד חנם בכל דור
 ודור: אנא יי הושיעה נא: אנא יי הצליחה נא:
 אנא יי עננו ביום קראנו: לך יי קוינו. לך יי
 חסינו. לך יי גיחל. אל תחשה ותעננו כי נאמו
 גוים אבדה תקונתם. כל בריך לך תכרע וכך קומה
 לפניה תשתחוה:
 הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחסאים נבהלה
 נפשנו מרוב עצבוננו אל תשכחנו נצח.
 קומה והושיענו אל תשפור חרונה עלינו כי עמך

אֲנַחְנוּ בְּנֵי בְרִיתְךָ. אֵל הַפִּיטָה דַל כְּבוֹדְנוּ בְּגוֹיִם
 וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטִמְאַת הַנְּדָרָה. עַד מְתֵי עֲזָךְ בְּשִׁבְי
 וְתַפְאֲרְתְךָ בְּיַד צָר. הִמָּה יָרְאוּ וַיִּכְוָשׁוּ וַיִּחַתּוּ
 מִגְבוּרָתְךָ. עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 אֵל יִמְעֹטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ מֵהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ
 בְּעַת צָרוֹתֵינוּ לֹא לְמַעַנְנוּ אֲקָא לְמַעַנְךָ פְּעוּל. וְאֵל
 תִּשְׁחַת אֶת זִכְרֵנוּ שְׁאֲרֵיתֵנוּ כִּי לָךְ מִיַּחֲדוֹת עֵינֵינוּ
 כִּי אֵל מְלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְזָכוֹר עֲדוֹתֵינוּ בְּכָל
 יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

קודם הולאת ס"ח זימים טאומרים זהם החנונים יאמר זה:
 אֵל אֶרֶךְ אַפִּים. וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. אֵל בְּאַפְךָ תוֹכִיחֵנוּ. חוֹסֶה יי
 עַל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ וְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל רָע. חֲטָאנוּ לָךְ אָדוֹן סֶלַח
 נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וּמְלֵא רַחֲמִים. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ. חוֹסֶה
 יְהוָה עַל שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע. חֲטָאנוּ
 לָךְ אָדוֹן סֶלַח נָא. כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

זימים טאין טאומרים זהם החנונים יאמר לפני הולאת הס"ח:
 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזָבֵנוּ
 וְאֵל יִטְשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶיךָ וְרַעַם

וּנְשָׂאם עַד הָעוֹלָם: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל תֵּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:

* ויוליא ס"ח ויאמר.

כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים:

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם בְּרוּךְ שְׁנַתָּן תוֹרָה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא.
 אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכַכָּה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהָ
 אֱלֹהָיו:

וכשמוליאין ס"ח יאמר החזן עם הקהל:

גִּדְלוּ לַיהוָה אֶתִי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם בְּגִלְיוֹ קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ: אֵין קְדוֹשׁ כִּי הוּא כִּי אֵין בְּרִיתְךָ וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ:
 כִּי מִי אֵלוֹהַּ מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ: תוֹרָה
 צְנָה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשֵׁה קְהִלַּת יִצְחָק: עַץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים
 בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֶעֱם וְכֹל נְתִיבְתֶיהָ שְׁלוֹם:
 שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מְכֻשׁוֹל: יְהוָה עוֹ
 לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
 קְבוֹ גִּדְלֵ לְאֱלֹהֵינוּ: הַכֹּל תָּנוּ עוֹז לְאֱלֹהִים וְתָנוּ כְּבוֹד לְתוֹרָה:

יגזיה ס"ח לעיני העם ויאמר זה סמוך להכתב ממע:
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יצאב: האל תמים דרכו אמרת
יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו:

וקרא כהן ולוי ואחד מישראל בפי השבוע:

העולה לס"ח יאמר יי עמכם חזן עונה יברכה יי: ואחר העולה
ברכו את יי המבורך. חזן עונה ברוך יי
המבורך לעולם ועד. והעולה חוזר ואומר
ברוך אתה יי אל הינו מלך העולם אשר
בחר בנו מכל העמים. ונתן לנו
את תורתו ברוך אתה יי נותן התורה:

ואחר קריאת הסוכה אומר:

ברוך אתה יי אל הינו מלך העולם אשר
נתן לנו תורתו תורת אמת, וחי
עולם נטע בתוכנו ברוך אתה יי נותן
התורה:

החזן אומר קדים לעילא.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם
שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך

לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדתו אין
חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך גידו:

הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה ועזו
נוראותיך יאמרו וגדתך אספרנה: זכר רב טובך

ביעו וצדקתך יבגנו: חנון ורחום יי ארך אפים
וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:

יודוך יי כל מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני

האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור:

סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: עיני
כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:

פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי
בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל

קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו
 יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את
 כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהללתי יי
 ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

בימים שאין חוננים בהם חוננים מדלגים מזמור זה.

למנצח מזמור לדוד: יענה יי ביום צרה ישגבך
 שם אלהי יעקב: ישלח עזרך מקדש
 ומציון יסעדה: יזכר כל מנחתיה ועולתיה ידשנה
 סלה: יתן לה כלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה
 בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל
 משאלותיה: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו
 יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה
 ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו
 נזכיר: המה פרו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד:
 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

ובא לציון גואל וקשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני
 זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך

ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיה ומפי
 זרעה ומפי זרע זרעה אמר יי מעתה ועד עולם:
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל
 זה ואמר. קדוש. קדוש. קדוש. יי צבאות מלא
 כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין.
 בלחש קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכנתה. קדיש
 על ארעא עובד גבורתה. קדיש לעלם ולעלמי
 עלמיא יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה: בקול
 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוף
 כבוד יי ממקומו: ונטלתני רוחא. בלחש ושמעית
 בתרי קל זיע שגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא
 דיי מאתר בית שכנתה: יי ימלוך לעולם ועד:
 יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי
 אברהם יצחק וישראל אבתינו שמרה זאת לעולם
 ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם אליך. והוא
 רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו: כי אתה יי טוב וסלח ורב
 חסד לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך
 אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר

נשבעת לאבתינו מימי קדם: ברוך יי יום יום
 יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
 בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו כיום קראנו:
 ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן
 התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם
 נטע בתוכנו הוא פתח לבנו בתורתו וישם בלבנו
 אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם
 למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה. יהי רצון
 מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שגשמו חקיקתך
 ומצותיך בעולם הזה. ונזכה ונחיה ונירש טובה
 וברכה לחיי העולם הבא: למען יזמרך כבוד ולא
 ידם יי אלהי לעולם אודה: יי חפץ למען צדקו
 יגדיל תורה ויאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא
 עזבת דרשיך יי: יי אדונינו מה אדיר שמך בכל
 הארץ: חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי:

ומחזירין ספר תורה למקומו ואומר:
 יהללו את שם יהוה פי נשגב שמו לבדו: הודו על ארץ
 ושמים וירם קרן עצמו תהלה לכל חסידיו רבני ישראל

עם קרובו הללויה: יהנה הוא האלהים יהנה הוא האלהים.
 בשמים ממצל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 אין כבוד באלהים יהנה ואין כמצשיך: השיבנו יהנה אליך
 ונשובה חדש מינו בקדם:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בצלמא די ברא כרעותיה וימליך
 מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בתיכון וביומיכון
 ובחיי דכל בית ישראל בצעלא ובזמן קריב ואמרו אמן: והא
 שמה רבא מבכרד וצלמי וצלמי צלמיא יתברך וישמבח ויתפאר
 ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך
 הוא וציליא מן כל ברכתא שירתא משבחתא ונזמרתא. דאמירן
 בצלמא ואמרו אמן:

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית
 ישראל קדם אבונא דבשמאי וארעא ואמרו אמן:
 והא שלמא רבא מן שמאי חיים ושבוע וישועה ונחמה ושינובא
 ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורינוח והצלחה לנו וכל
 עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומי הוא ברמקו
 ועושה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

בימים שאין אומרים תחינה אין אומרים זה ומחזירין בית יעקב:
 תפלה לדוד הטה יי אונך ענני כי עני ואביון
 אני: שמרה נפשי כי חסיד אני הושע

עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: חנני אדני כי
 אליך אקרא כל היום: שמח נפש עבדך כי אליך
 אדני נפשי אשא: כי אתה יי טוב וסלח ורב
 חסד לכל קראיך: האזינה יי תפילתי והקשיבה
 בקול תחנונותי: ביום צרתי אקראה כי מענני:
 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: כל גוים
 אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו
 לשמך: כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים
 לבדך: הורני יי דרכך אהלך באמתה יחד לבבי
 ליראה שמך: אודה אדני אלהי בכל לבבי
 ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי והצלת
 נפשי משאול תחתי: אלהים ידים קמו עלי
 ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם:
 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
 ואמת: פני אלי וחנוני תנה צנה לעבדך והושיעה
 לבן אמתך: עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי
 ויבשו כי אתה יי עזרתני ונחמתני: ע"כ
 בית יעקב לכו ונלכה באור יי: כי כל העמים
 ילכו איש בשם אלהיו ונאנחנו נלך בשם יי

אלהינו לעולם ועד: יהי יי אלהינו עמנו כאשר
 היה עם אבותינו אל יעזבנו ולא יטשנו: להטות
 לבבנו אדני ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו
 וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו
 דברי אלה אשר התחננת לי לפני יי קרובים אל יי
 אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
 עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי
 הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד:
 שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא
 ישראל: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם:
 אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו: אזי המים
 שטפנו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
 נפשנו המים הזדונים: ברוך יי שלא נתנו טרף
 לשניהם: נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים
 הפח נשבר ונאנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יי עשה
 שמים וארץ:

השירים שהיו הלויים אומרים בכל יום על הדוכן:

מזמור ליום ראשון

לדוד מזמור ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא

על ימים יסדה ועל נהרות כוננה: מי יעלה בהר יי ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשון נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולכם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי צויו וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולכם ויבוא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה: הושיענו (ברך 5ט)

מזמור ליום שני

שיר מזמור לבני קרח. גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירבת צפון קרנת מלך רב: אלהים בארמנותיה גודע למשגב: כי הנה המלכים נוצדו עברו יחדו: המה ראו פן תמהו נבטלו נחפזו: רעדה אחרתם שם חיל פיוצדה: ברוח קדים תשביר אניות תרשיש: כאשר שמענו פן ראינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו אלהים כוננה עד עולם סלה: דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: כשמך אלהים פן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה מינה: ישמח הר ציון תגלגלה בנות יהודה למען משפטיך: סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחלה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ונהגנו על מות: הושיענו

מזמור ליום שלישי

מזמור לאסף אלהים נצב בצד אל בקרב אלהים ישפוט: צד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: שפטו דל ונתום עני ורש הצדיקו: פלטו דל ואביון מד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשקה יתהלכו: ומוטו כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם. ובני עריון בלכם אכן באדם תמותון. וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ. כי אתה תנחל בכל הגוים: הושיענו

מזמור ליום רביעי

אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: צד מתי רשעים יי. צד-מתי רשעים יעלו: יביעו יברו צחק ותאמרו כל פעלי און: עמך יי ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יברגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה לה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוצרים בעם וכסילים מתי תשכילו: הנטע און הלא ישמע אם יוצר עין הלא נביט: היוסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: יי יודע מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו זה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי לא יטוש יי צמו ונחלתו לא יצוב: כי עד צדק ישוב משפט ואתריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים מי יתצב לי עם פעלי און: יולי יי עורתה לי כמעט שקנה

דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי חסדך יי יסעדני: ברוב
 שרפתי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך פסא הוות
 יוצר עמל עלי חוק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו:
 ויהי יי לי למשגב ואליהי לצור מחסי: וישב עליהם אר-
 אונם ובקעתם יצמיתם יצמיתם יי אליהינו: הושיענו

מזמור ליום חמישי

למנצח על הגתירתו לאסף: הרנינו לאלהים צננו הריענו
 לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תוף כנור נעים עם
 נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו כי חוק לישראל
 הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ
 מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו פפיו
 מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצה אענה בסתר רעם
 אבקנה על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בך ישראל
 אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר ולא תשתחנה לאל גבר:
 אנכי יי אליהי המעלה מארץ מצרים הרחב פיה ואמלאהו:
 ולא שמע עמי קולי וישראל לא אבה לי. ואשליחהו בשרירות
 לבם ולכו במוצותיהם: לו עמי שומע לי ישראל בדרךכי
 יחלכו: פמצט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב די: משנאי
 יי יכחשו לו ויהי עתם לעולם: ויאכילהו מחלב חטה ומצור
 דבש אשביצה: הושיענו

מזמור ליום שישי

יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תכון תבל בל
 תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אמה: נשאו נהרות יי
 נשאו נהרות קולם נשאו נהרות דכים מקולות מים רבים
 אדירים משברי ים אדיר בפרום יי: עדתיך נאמנו מאד לביתך
 נאנה קדש יי לארץ ימים:

למחרת יום כפור אומרים:

למנצח לבני קרח מזמור: רציית יי ארצה שבת שבות יעקב:
 נשאת עון עמך פסית כל חטאתם סלה: אספת כל
 עברתך השיבות מחרון אפך: שובנו אליהי ישענו וקפר בעסק
 עמנו: העולם תאנה בנו תמשך אפך לדר נדר: הלא אמה
 תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך: הראנו יי חסדך וישצה תמן
 לנו: אשמעה מה ידבר האל יי כי ידבר שלום אל עמו ואל
 חסידיו ואל ישובו לכסלה: אף קרוב ליראיו ישעו לשכון
 כבוד בארצנו: חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת
 מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: גם יי יתן הטוב וארצנו
 תמן יבולה: צדק לפניו יחלה וישם לדרך פעמיו:

לחטן

למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות: רחש
 לבי דבר טוב אמר אני מצשי למלך לשוני עם ספור

מהיר: יפסיק מבני אדם הוצק חן בשפתותיה על פן ברכך
 אלהים לעולם: חגור חרבה על רך גבור הודך והדרך:
 והדרך צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק ותורך נוראות
 מינה: חציה שנונים צמים תחתיה יפלו בלב אויבי המלך:
 כסא אלהים עולם ועד שבת מישר שבת מכותך: אהבת
 צדק ותשנא רשע על פן משחך אלהים אלהיה שמן ששון
 מחבריה: מר ואהלות קציעות כל בגדתיך מן היכלי שן מני
 שמחה: בנות מלקים ביקרותיך נצחו: שגל לימנה בכתם
 אופיר: שמעי בת וראי והטי אונך ושחקי צמד ובית אביך:
 ויתאו המלך פיך כי הוא אדניך והשמתוי לו: ובת צר
 במנחה פניה: חסו צשירי עם: כל כבודה בת מלך פנימה
 ממשבצות זהב לבושה: לרקמות תובל למלך בתולדות אחריה
 רעותיה מובאות לך: תובלנה בשמחות וגייל תבאינה בהיכל
 מלך: תחת אבותיה יהיו בניה תשיתמו לשרים בכל הארץ:
 אוכרה שמך כל דור ודור על פן צמים: יהודה לעולם ועד:

לאכל

למנצח לבני קרח מןמור: שמעו זאת כל העמים האזינו כל
 ישרי חלד: גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר
 ואביון: פי דבר חכמות והגות לבי תבונות: אטה למשל
 אוני אפתח בכבוד חידתי: למה אירא בימי רע צון צקבי
 וסבני: הבוטחים על חילם וברב צשם תהללו: אח לא פדה

יפדה איש לא ימן לאלהים כפרו: וקור פדיון נפשם וחדל
 לעולם: ויחי עוד למנצח לא יראה השחת: כי יראה חכמים
 ימותו יחד כסיר ובצר יאבדו ועזבו לאחרים חילם: קרבם
 בתימו לעולם משכנותם לדור ודור קראו בשמותם עלי
 אדמות: ואדם ביקר כל יין נמשל פבהמות נדמו: זה דרכם
 כסל למו ואחריהם בניהם ירצו סלה: כצאן לשאול שתו מות
 ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו:
 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה: אל תירא
 כי יעשיר איש כי ירבה כבוד ביתו: כי לא במותו יקח
 הכל לא ירד אחריו כבודו: כי נפשו בחיו יברך ויודך פי
 תיטיב לך: תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור:
 אדם ביקר ולא יבין נמשל פבהמות נדמו:

אחר מזמור של כל יום אומרים הושיענו:

הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים
 להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
 ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר
 כל העם אמן הללויה: ברוך יי מציון שוכן ירושלם
 הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה
 נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם ועד
 כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

ואומרים קדים יהא שלמא רבא.

קנה אל יי חזק ויאמץ לבך וקנה אל יי. אין
 קדוש כיי כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו.
 כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו:
 אין כאלהינו. אין כאדוננו. אין כמלכנו. אין
 כמושיענו: מי כאלהינו. מי כאדוננו. מי
 כמלכנו: מי כמושיענו: נודה לאלהינו. נודה
 לאדוננו. נודה למלכנו. נודה למושיענו: ברוך
 אלהינו. ברוך אדוננו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו:
 אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדוננו. אתה הוא
 מלכנו. אתה הוא מושיענו. אתה תושיענו אתה
 תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:

טוב לומר כאן פטום הספורה (לעיל דף כ"ז) והיא סגולה למנפה בר מינו.

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח
 לו שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות
 עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות: אמר
 רבי אקעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים
 מרבים שלום בעוכם שנאמר וכל בניה למודי יי

ורב שלום בניה: אל תקרי בניה אלא בניה: יהי
 שלום בחילה שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי
 אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו
 אבקשה טוב לך: וראה בנים לבניה שלום על
 ישראל: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:
 יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

קדים דרכן יהא שלמא רבא וברכו.

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
 בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא
 שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם
 וגורלנו בכל המונם. ואנחנו משתחוים לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל
 ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב בתורה.
 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת

עֲזָרָה לְהַעֲבִיר גִּילּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת
 יִכְרֹתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר
 יִקְרְאוּ בְשֵׁמָה לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אֶרֶץ יִכִּירוּ
 וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרֶךְ תִּשְׁבַּע
 כָּל לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ וְלִכְבוֹד
 שְׁמֶךָ יִקְרֹ יִתְנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּסֶם אֶת עוֹלָם מַלְכוּתְךָ
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד. כִּפְתוּב
 בְּתוֹרָתְךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַהוּא נִחְנֵי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיִּשָּׁר לְפָנֶי דְרָכְךָ: וַיִּצְקֵב
 הַיִּזְרָה לְבָרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְּאָכְבִי אֱלֹהִים: וַיֵּאמֶר יִצְקֵב
 כִּאֲשֶׁר רָאָם מִחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא מִחֲנֵיִם:

תפלת מנחה

לְשֵׁם יְחִוד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ
 וּדְחִילוּ לְיַחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
 יִשְׂרָאֵל הֵנָּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מִנְחָה שֶׁתִּקֵּן יִצְחָק
 אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם עִם כָּל הַמִּצּוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ לְתַקֵּן אֶת
 שׁוֹרְשָׁהּ בַּמְּקוֹם עֲלִיוֹן לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת
 רִצּוֹן בּוֹרְאָנוּ:

וַיְהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה דְדִינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה דְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ:

לְמַנְצַח עַל הַגְּתִית לְבַנֵּי קִרְח מְזֻמֹּר: מַה יְדִידוֹת
 מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם כְּלָתָהּ
 נִפְשֵׁי לְחֻצְרוֹת יְיָ לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְגְּנוּ אֶל אֵל חַי:
 גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית וּדְרוּר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה
 אֶפְרוּחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת מִלְּכִי וְאֵלֶּיִי:
 אֲשָׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֹךְ סְלָה: אֲשָׁרֵי אָדָם
 עוֹז לוֹ בְּךָ מְסֻלוֹת בְּלִבָּבְךָ: עוֹבְרֵי בְּעַמְּךָ הַבְּכָה
 מִעֵין יִשִּׁיתוּהוּ גַם בְּרִכּוֹת יַעֲטָה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחֵיל
 אֶל חֵיל יִרְאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת
 שְׁמַעָה תִּפְלִתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה: מְגִנְנוּ
 רְאֵה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָה כִּי טוֹב יוֹם בְּחֻצְרֶיךָ
 מֵאֲלֶף בְּחֻרְתִּי הַסְּתוּפָף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר בְּאֶהְלִי
 רָשָׁע: כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְיָ אֱלֹהִים חֵן וְכְבוֹד יִתֵּן יְיָ
 לֹא יִמְנַע טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים: יְיָ צְבָאוֹת אֲשָׁרֵי
 אָדָם בָּטַח בְּךָ:

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לְחַמֵי לְאִשֵי רִיח
 נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ : וְאָמַרְתָּ לָהֶם
 זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
 תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶה תְּמִיד : אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
 תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים :
 וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית
 רְבִיעֵת הֵהֵין : עֲלֹת תְּמִיד הָעֹשֶׂיָה בְּהַר סִינַי לְרִיח
 נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהֵין לְכֶבֶשׂ
 הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים כַּמִּנְחָת הַבֶּקֶר וְכַנִּסְכּוֹ
 תַּעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיח נִיחָח לַיהוָה :

אֵתָה הוּא יִי אֲלֵהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֵת קִטְרֵת הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁבִיט הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם.
 כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ כְּפִתּוֹב
 בְּתוֹרָתְךָ :

וַיֹּאמֶר יִי אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים נְטָף | וְשַׁחֲלֹת
 וְחִלְבֹנָה סַמִּים וְלִבְנֹנָה זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה :
 וְעִשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֵת רִיחַ מִעֲשֶׂה רִיחַן מִמֶּלֶח

טְהוֹר קֹדֶשׁ : וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדֹּק וְנִתְתָּ מִמֶּנָּה
 לְפָנַי הַעֲדֹת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָךְ שָׁמָּה
 קֹדֶשׁ קְדוֹשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם : וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עֲלֵיו
 אֶהְרֹן קִטְרֵת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִטִּיבוֹ אֶת־
 הַנְּהַלֹת יִקְטִירָנָה : וּבַהֲעֹלוֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנְּהַלֹת בֵּין
 הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה קִטְרֵת תְּמִיד לְפָנַי יִי לְדוֹלֵתֵיכֶם :
 תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטִרֵת כִּי־צַד שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְשִׁמוֹנָה מְנִיָּם הֵיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְחִמְשָׁה כַּמְנִיָּן יְמוֹת הַחֲמָה וְשִׁלְשָׁה מְנִיָּם יִתְרִים
 שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כֹּהֵן גְּדוֹל מְלֹא חֶפְזוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים
 וּמַחְזִירָן לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם
 מִצְוַת דִּקְקָה מִן הַדִּקְקָה. וְאֶחָד עֶשֶׂר סַמִּיָּם הֵיוּ
 בָּהּ וְאֵלֵיוֹ הֵן הַצָּרִי וְהַצְּפָרָן וְהַחֲלִבָּנָה וְהַחֲלִבֹנָה
 מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנֵה מוֹר וְקִצִּיעָה וְשִׁבְלֵת
 גֶּרֶד וְכַרְפוֹם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשֶׂר שְׁשָׁה עֶשֶׂר מְנֵה
 הַקִּשְׁטֹ שְׁנַיִם עֶשֶׂר קִלּוּפֵה שְׁלֹשָׁה קִנְמוֹן תַּשְׁעָה
 בּוֹרִית כְּרִשִׁינָה תַּשְׁעָה קִבִּין יִין קַפְרִיסִין סְאִין
 תִּלְתָּת וְקִבִּין תִּלְתָּא וְאִם לֹא מִצָּא יִין קַפְרִיסִין
 מִבִּיא חֲמַר חִינּוֹר עֲתִיק מִלַּח סְדוּמִית רַבַּע הַקֵּב

מצלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף
מכפת הירדן כל שהוא אם נתן בה דבש פסלה
ואם חסר אחת מכל סממניה חיב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא
שרף הנוסף מעצי הקטף בורית פרשינה
למה היא באה כדי ליפות בה את הצפרן כדי
שתהא נאה יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות
בו את הצפרן כדי שתהא עזה והלא מי רגלים
יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש
מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק
היטב היטב מפני שהקול יפה לבשרים
פטמה לחצאין כשרה לשליש וקרביע לא שמענו.
אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה
לחצאין ואם חסר אחת מכל סממניה חיב מיתה.
תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה
היתה באה של שרים לחצאין. ועוד תני בר קפרא
אלו הנה גותן בה קרטוב של דבש אין אדם
יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה

דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל
דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי: ליי הישועה
על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך:
יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: השיבנו יי
אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: וערכה ליי מנחת
יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללה סלה: אשרי העם
שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך
לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין
חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו:
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוזו
נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארף אפים
וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:
יודוך יי כל מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד

מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני
האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור:
סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: עיני
כל ארץ ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי
בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל
קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו
יעשה ואת שונעתם ישמע ויושיעם: שומר יי את
כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי
ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותיה וימליך
מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בסיוכו וביומיו
ויבטיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא
שמה רבא מבךרן לעלם ולעלמי עלמאי יתברך וישמבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתעלה שמה דקודשא בריך
הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא ונתתא. דאמירן
בעלמא ואמרו אמן:

אדני שפתי תפתח ופי נגיד תהלתך:
ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.
אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב.
האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל
חסדים טובים. קונה הכל. וזכר חסדי אבות.
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

בעשיית זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו
בספר חיים. למעןך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה מגן
אברהם:
אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב
להושיע:

מוריד הטל: | משיב הרוח ומוריד הגשם:
בקיץ | בחורף

מכלל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר
אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה:

בעשׂי"ת מי קמוץ אב הברחמן זוכר יצוריו ברחמים רחיים:
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
מחיה המתים:

בחזרת השליח צבור יאמר:

נקדישך ונעריצך. כנועם שיח סוד שרפי קדש. המשלשים
לך קדשה. וכן כתוב על-יד נביאך. וקרא זה אל
זה ואמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו: לעמכם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו:
ויברכי קדשך כתוב לאמר ימלך יי לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה.

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה (כי אל מלך גדול וקדוש אתה):
ברוך אתה יהוה האל (בעשׂי"ס תפלה) הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה:
וחננו מאתך דעה ובינה והשכל: ברוך
אתה יהוה חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבתנו מלפניו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך: ברוך
אתה יהוה הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלפניו כי
פשענו. כי אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
יהוה חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומהר לגאלנו
גאלה שלמה למען שמך כי אל גואל חזק
אתה: ברוך אתה יהוה גואל ישראל:

כתענית צבור אומר כאן ה"ש ז' תפלת עגנו

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו
אתה. והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו
ולכל מכאובינו ולכל מכותינו. כי אל רופא רחמן
ונאמן אתה: ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו
ישראל:

בקיז

ברכנו יהוה
אלהינו
בכל מעשה ידינו
וברך שנתנו.
בטלי רצון

בחורף

ברך עלינו יי אלהינו את השנה
הזאת ואת כל מיני תבואתה
לשוכה וחו טל ומטר לברכה על
כל פני האדמה. ורוח פני תבל ושבע
את העולם כלו מטובך ומלא ידנו
מברכותיך ומעשר מתנות ידך.

בק"ז

בְּרָכָה . וּנְדָבָה .
וְתֵהִי אַחֲרֵיתָהּ
חַיִּים וְשָׂבַע
וְשְׁלוֹם כְּשָׁנִים
הַטּוֹבוֹת לְבָרְכָה .
כִּי אֵל טוֹב
וּמִטִּיב אַתָּה
וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

בחרף

שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שְׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר
רָע וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית . וּמִכָּל מִינֵי
פּוֹרְעָנוֹת . וַעֲשֵׂה לָּהּ תַקְוָה טוֹבָה
וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם . חוּם וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל
כָּל תְּבוּאַתָּהּ וּפִירוֹתֶיהָ . וּבְרָכָהּ
בְּנִשְׁמֵי רִצּוֹן . בְּרָכָה וּנְדָבָה . וְתֵהִי
אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשָׂבַע וְשְׁלוֹם כְּשָׁנִים
הַטּוֹבוֹת לְבָרְכָה כִּי אֵל טוֹב וּמִטִּיב
אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוֹתֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ וּקְבָצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ גְּדוּחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאשׁוֹנָה . וְיִוַעֲצֵנוּ כְּבַתְּחִלָּה .
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה . וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ
מִהָרָה אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצַדֶּק וּבְמִשְׁפָּט :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

(בעש"ת המלך המשפט)

לְמַלְשֵׁינִים וְלַמִּינִים אֵל תֵּהִי תַקְוָה וְכָל הַזּוֹדִים

כְּרָגַע יֵאבְדוּ . וְכָל אֵיבֵיךָ וְכָל שְׂנְאֵיךָ מִהָרָה יִכְרְתוּ .
וּמִלְכּוֹת הָרִשְׁעָה מִהָרָה תַעֲקֹר וּתִשְׁבֵּר וּתְכַלֵּם
וּתְכַנִּיעֵם בְּמִהָרָה בְּיַמֵּינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹבֵר
אֵיבִים וּמְכַנִּיעַ מִינִים :

עַל הַצְדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל (וְעַל זְקֻנֵיהֶם) וְעַל פְּלִטַת בֵּית
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵּינוּ יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמַּת וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נִבוֹשׁ
כִּי בָּהּ בְּטַחְנוּ . וְעַל חֲסִדֶּךָ הַגָּדוֹל בְּאַמַּת נִשְׁעַנְנוּ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִשְׁעֵן וּמְבֹטָח לְצַדִּיקִים :

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירָךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְכִסֵּא
דָּוִד עַבְדֶּךָ מִהָרָה בְּתוֹכָהּ תִּכֵּן . וּבִנְה
אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִהָרָה בְּיַמֵּינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

אֵת צִמַח דָּוִד עַבְדֶּךָ מִהָרָה תַצְמִיחַ . וְקִרְנוֹ תִרוּם
בִּישׁוּעָתֶךָ . כִּי לִישׁוּעָתֶךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :

קיד

מנחה

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אָב הַרְחֵמֵן חוּס וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי
אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמְלַפְנֵיהָ מִלְכָּנוּ
רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ. חַנּוּנוּ וְעֲנָנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ:

ביום הסעודת היחיד לומר כאלו עננו.
עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה
אנחנו. אל תפן לרשענו. ואל תתעלם מלכנו מבקשתנו.
היה נא קרוב לשונעתנו. טרם נקרא אליך אתה תענה. נדבר
ואתה תשמע. בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה יהנה פודה ומציל
ועונה ומרחם בכל צת צרה וצוקה: (שליח לבור בין נוכל לנפח
חוטם ברוך אתה יהנה העונה לצמוי ישראל בעת צרה:)

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפִּלָּתָם
שְׁעָה. וְהִשָּׁב הָעֲבוֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן.
וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חדש ובחול המועד לומר זה
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגע יראה וירצה

מנחה

הטו

יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַם
עִירְךָ וְיִזְכְּרוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְיִזְכְּרוּ כָל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךָ. לִפְלִטָה לְמוֹכָה לְחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים
בְּיוֹם (בְּכִסִּיב רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה). (בְּחִסִּיב עַל פֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה
בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה) (בְּחִסִּיב עַל סוּכּוֹת חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם
מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה). לְרַחֵם בּוּ עָלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזַכְּרֵנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בּוּ לְמוֹכָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוּ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוּ
לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּנוּ וְחַמּוּל
וְרַחֵם, עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֵי עֲיִנֵינוּ כִּי אֵל מְלֶךְ חַנּוּן
וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתַרְצֵנוּ.
וְתַחֲזִינָה עֲיִנֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה
הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו ועד.
צורנו צור חיינו ומגן ישוענו.
אתה הוא קָדֵר וְדָר. נוֹדָה
לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל

מודים ורבנו
מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי
כל-בשר. יוצרנו יוצר
בראשית. ברכור
והודאות לשמך הגדול
והקדוש על שהחייקנו

נשמותינו הפקודות קָה. ועל
 נסִיף שבְּכָל-יוֹם עֲמָנוּ. ועל
 נפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-
 עַת עָרַב וּבָקֵר וְצָהָרִים.
 הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ.
 הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ
 כִּי מַעֲוָלָם קוִינֵנו קָה :

וקימתנו. בן תחינו
 ותחנונו. ותאסוף גְּזֵיֹתֵנו
 חֲצֵרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
 חֲסִידֶיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל
 שִׁאֲנוּ מוֹדִים קָה. בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵי הַהוֹדָאוֹת :

בחניכה ובפזורים אומרים כאן על הנסים.

על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות ועל
 הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
 ובזמן הזה :

לחניכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן
 גדול השמונאי ובניו.
 בשעמדה עליהם מלכות
 וזן הרשעה על עמך
 ישראל לשבחם מתורתך
 ויהעבירם מחקי רצונך
 ואתה ברחמיך הרבים
 עמדת להם בעת צרתם.

לפזורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן
 הבירה בשעמד עליהם
 הזן הרשע בקש להשמיד
 דהרג וקאבר את כל היהודים.
 כנער ועד זקן טף ונשים
 ביום אחד בשרשה עשר
 לחדש שנים עשר הוא חדש
 אדר ושללם לבו. ואתה

לחניכה

רבתי את ריבם דנת את
 דינם. נקמת את נקמתם
 מסרתי גבורים ביד חקשים.
 ורבים ביד מעשים ורשעים
 ביד צדיקים. וטמאים ביד
 טהורים. ויודים ביד עוסקי
 תורתך. ולך עשית שם

לפזורים

ברחמיך הרבים הפרת את
 עצתו וקקלת את מחשבתו
 והשבות לו גמולו בראשו.
 ותלו אותו ואת בניו על העץ.
 ועשית עמם נסים ונפלאות
 ונודה לשמך הגדול סלה :

גדוק וקרוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
 ופרקן בהיום הזה. ואחר כך באו בניך לרביר ביתך. ופנו
 את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות
 קדשך. וקבעו שמונה ימים אדו בהלל ובהודאה: ועשית
 עמם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל פלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה.

בשמי"ח וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם
כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה
האל הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה
להודות:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וְחֶסֶד צְדָקָה
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּבְרַכְנוּ
 אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ
 נִתַּתְּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֲהַבָּה וְחֶסֶד
 צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֵז וְשְׁלוֹם:
 וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה. וַיְשׁוּעָה
 וְנִחְמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִקְרָב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
 עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי המְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
 אָמֵן: יְהִי לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מְרָע. וּשְׁפָתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל
 תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךְ
 נַפְשֵׁי וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מִהֲרֵה הִפֵּר עֲצָתְךָ
 וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתְּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשִׁתְךָ.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי. יְהִי

לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

בַּעֲשֶׂרַת יְמֵי תְשׁוּבָה לְחַיִּים כָּאֵן אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ

- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲטֵאֵנוּ לְפָנֶיךָ
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מִקֵּךְ אֵלָא אַתָּה
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ תְדַשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזִירוֹת קִשׁוֹת וְרַעוֹת
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַחֲשַׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּכָּה כָּל צָר וּמַשְׁטָיִן מַעְלֵינוּ
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּלְה דְּבָר וְחֵרֵב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׁבִי וּבָזָה
 וּמַשְׁחִית וּמְנַפֵּה וְשָׂטָן וְנֹצֵר הָרַע וְחוֹלָאִים רָעִים
 מִבְּנֵי בְרִיתְךָ
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמָּךְ
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ מְנַע מִגְּפָה מִנְּחֻלָתְךָ
- : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ

אָבינו מִלְּבַנו מְחֹל וּסְלַח לְכֹל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו קָרַע רוּעַ גֹּזֵר דִּינֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂמֵרֵי חֻבוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו מָחָה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִגֵּד עֵינֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
 אָבִינוּ מִלְּבַנו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּכְלֻפָּה
 אָבִינוּ מִלְּבַנו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִיָּה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה
 אָבִינוּ מִלְּבַנו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻכָּה וַיְשׁוּעָה
 אָבִינוּ מִלְּבַנו וּכְרַנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו הַצְמַח לָנו יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב
 אָבִינוּ מִלְּבַנו הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו וְהָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּשׁוּבָתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְּבַנו אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ

נפילת אפים למנחה

אָנָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לְפָנֶיךָ
 תִּפְלָתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלְּבַנו מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין
 אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עוֹרְף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אַבְל
 חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ :

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דּוֹפִי. הֶעֱוִינוּ.
 וְהִרְשַׁעְנוּ. זִדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טִפְלָנוּ שָׁקַר.
 יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כִּזְבְּנוּ. לִצְנוּ. לֹוֹצְנוּ. מְרִדְנוּ.
 נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וְלִשְׁקָר. סָרְרָנוּ.
 עֲוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְרָנוּ. קָשִׁינוּ עוֹרְף. רִשְׁעָנוּ.
 שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתָעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים. וְלֹא שָׁנָה לָנוּ : וְאַתָּה צְדִיק
 עַל כֹּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עָשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :
 אֵל אֲרָךְ אַפִּים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים גִּדְלַת רַחֲמֶיךָ
 וְחִסְדֶּיךָ הוֹדַעַתָּ לְעַנְיֵנוּ מִקֶּדֶם וְכֵן כְּתוּב
 בְּתוֹרָתְךָ וַיִּרַד יְהוָה בְּעַנְּנוּ וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְהוָה וְשֵׁם נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי רַחוּם

קכב

ג וְחַנּוּן י אֲרָף אַעִים ס וְרַב חֶסֶד י וְאֵמֶת ז נֹצֵר חֶסֶד
ח לְאַלְפִים ט נִשְׂא י עוֹן יא וּפְשַׁע יב וְחַטָּאת יג וְנִקְה:
וְסִלַּחַת לְעִנּוּי וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנַחֲלָתָנוּ:

רְחוּם וְחַנּוּן חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
לְדוֹד אֱלֹהֶיךָ יי נִפְשֵׁי אֲשָׁא: אֱלֹהֵי בָּהּ בְּטַחַתִּי
אֵל אַבּוּשָׁה אֵל יַעֲלָצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַם כֹּל קוֹיְךָ לֹא
יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: דְּרַכִּיךָ יְהִי הַהוֹדִיעֵנִי
אֲרַחֲמִיךָ לְמַדְנִי: הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי כִי
אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כֹל הַיּוֹם: זְכוֹר
רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוָלָם הִמָּה: חַטָּאת נַעֲוִירִי
וּפְשָׁעִי אֵל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדֶּךָ זְכַר לִי אַתָּה לְמַעַן
טוֹבָה יְהִי: טוֹב וַיִּשֶׁר יְהִי עַל כֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים
בְּדַרְךָ: יִדְרֹךְ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דְּרַכּוֹ:
כֹּל אֲרַחֲוֹת יי חֶסֶד וְאֵמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדֲתָיו:
לְמַעַן שְׂמֵךְ יי וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה
הָאִישׁ יֵרָא יי יוֹרְנוּ בְּדַרְךָ יִבְחָר: נִפְשׁוּ בְּטוֹב
תְּלִין וְזָרְעוּ יִירֵשׁ אֶרֶץ: סוֹד יי לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תָמִיד אֵל יי כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת
רַגְלִי: פָּנֵי אֱלֹהֵי וְחַנּוּנֵי כִּי יַחִיד וְעֵנִי אָנִי: צָרוֹת

מנחה

מנחה

קכג

לְכַבִּי הֲרַחֲבוּ מִמְצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה עֲנֵנִי
וְעֲמָלִי וְשֵׂא לְכֹל חַטָּאתִי: רְאֵה אוֹיְבֵי כִּי רַבּוּ
וְשִׁנְאַת חֲמָס שְׁנֵאוֹנֵי: שְׂמֵרָה נִפְשֵׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל
אַבּוּשׁ כִּי חִסִּיתִי בָּהּ: תָּם וַיִּשֶׁר יִצְרוּנִי כִּי קוֹיִתִּיךָ:
פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא
יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו:

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֵרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם עַל הַרְצָה לְעַמֶּךָ:
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אָבִינוּ אַתָּה. אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֵין לָנוּ
מִלֶּךָ אֵלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנּוּן. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
טוֹבִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל
וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה. כִּי עָלֶיךָ
עֵינֵינוּ: זְכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוָלָם הִמָּה:
יְהִי חַסְדֶּךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: אֵל תִּזְכַּר
לָנוּ עוֹנוֹת רַאשׁוֹנֵים. מֵהַר יִקְדָּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
דִּלּוֹנוּ מָאֵד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
חַנּוּן יי חַנּוּן כִּי רַב שְׁבַעֲנוּ בּוֹ: בְּרוּגְזוֹ רַחֵם
תִּזְכּוֹר: בְּרוּגְזוֹ אֶהְבֶּה תִזְכּוֹר. בְּרוּגְזוֹ עַקְדָה תִזְכּוֹר.
בְּרוּגְזוֹ תְּמִימוֹת תִזְכּוֹר: יי הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ

ביום קראנו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

ואח"כ אומר הש"ץ קריש תתקבל:

כערב שכת אומרים ה' מלך גאות לבש וכו' (תהלים צ"ג)

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: ירוף עמים אלהים ירוף עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: ירוף עמים אלהים ירוף עמים כלם: ארץ נתנה וכולה וברכנו אלהים אלהינו וברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה. וינצמח פורקניה. ויקרב משיחיה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתקדש. שמייה דקודשא בריך

הוא. לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמאי חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורינוח והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומי הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם. ואנחנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמרו מלכנו ואפס זולתו כפתיב בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה

בַּתְּפֹאֲרֹת עֲזָרָה לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ
וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוֹן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי
וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל
רִשְׁעֵי אָרֶץ יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ
תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ תִּשָׁבַע כָּל לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יִהְיֶה
אֲלֵהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ וַיִּקְבְּלוּ
כָּלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד
תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד. כִּפְתוּב בַּתּוֹרָתְךָ יי מְלוֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא
יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

ערבית של חול

לְדוֹד יְהוָה אוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מְעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְתָּד:
בְּקִרְוֹב עָלַי מִרְעִים לְאֹכֹל אֶת בְּשָׂרֵי צָרִי וְאוֹיְבֵי לִי
הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוּ: אִם תִּחַנֶּה עָלַי מִחַנֶּה לֹא יִירָא לְבִי אִם
תִּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ: אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת יְהוָה
אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבֹתִי בְּבֵית יְהוָה כִּי יָמִי חַיִּי לְחַזוֹת בְּנוֹעָם
יְהוָה וְלִבְקֹר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֹפֶה בְּיוֹם רַעַה יִסְתִּירֵנִי בְּסֹתֵר
אֶהְיֶה בְּצוּר יְרוּמָנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל אוֹיְבֵי סְבִיבוֹתִי
וְאֲזַבְחָה בְּאַהֲלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה לַיהוָה: שְׁמַע

יְהוָה קוֹלֵי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְחַנּוּנִי: לָךְ אָמַר לְבִי בְקִשׁוּ פָנֵי אֶת
פָּנֶיךָ יי אֲבַקֵּשׁ: אֲלֵ תִסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אֲלֵ תֵט בְּאַף עֲבָדְךָ
עֲזַרְתִּי הֵייתָ אֲלֵ תִטְשֵׁנִי וְאֲלֵ תִצּוּבֵנִי אֲלֵהִי יִשְׁעֵי: כִּי אֲבִי
וְאִמִּי צוּבְנֵי נִיְהוָה וְאֲסַפְּנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה בְּרַבְרָךְ וְנַחֲנִי בְּאַרְח
מִיִּשׁוּר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי: אֲלֵ תִתְנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי עַדִּי
שָׁקַר וַיִּפַּח חֲמָס: לֹאֲלֵי הָאֲמָנִתִי לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְהוָה בְּאָרֶץ
חַיִּים: קוּה אֲלֵ יְהוָה חֲזַק וַיִּאֲמַץ לְרַבֵּךְ וְקוּה אֲלֵ יְהוָה:

בר"ח אומרים כאן זכרכי נפשי. ובחנוכה אומרים כאן מזמור שיר חנוכה
הבית. ובח"מ אומרים כאן מזמור השייך לאותו הכנול, ואח"כ אומרים:
שיר המעלות הנה ברכו את יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה הָעוֹמְדִים
בְּבֵית יְהוָה בַּעֲלִילוֹת: שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ וּבְרַכּוּ אֶת יְהוָה:
בְּרַבְרָךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמֵנוּ
מִשָּׁבַב לָנוּ אֲלֵהִי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח
בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ: בְּשָׁלוֹם יַחְדוּ
אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אֵתָהּ יְהוָה לְבָדָד לְבָטַח תוֹשִׁיבֵנִי: תוֹדִיעֵנִי
אַרְח חַיִּים שׁוֹבַע שְׁמַחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח. מִי יִתֵּן
מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ יְגַל יַעֲקֹב יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל: יוֹמָם יִצְנֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ וּבְעֵלְיָהּ שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה
לְאֵל חַיִּי: וְתִשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְהוָה מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיִּצְוֶרָם
יְהוָה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיִּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ: חֲזַקוּ
וַיִּאֲמָץ לְבַבְכֶם כָּל הַמִּיְחָלִים לַיהוָה:

קכה

ערבית

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה - בו"ה ביחדא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להתפלל תפלת ערבית שתקן יעקב אבינו עליו השלום עם כל המצות הכלולה בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו' :

?? צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : ?? צבאות אשרי אדם בטח בך : ?? הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

סחזן טומר :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחיה. בתיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מבכרך לעלם ולעלמי עלמיא ותברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתעלה שמייה דקודשא בריך הוא. לעילא מן כל ברקתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : ?? הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

החזן אימר ברכו את יי המבורך.

והקהל עונה ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו

מעריב

קכט

מעריב ערבים בקמיה. פותח שערים בתבונה. משנה עתים ומחליף את הזמנים. ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם בקריע כרצונו. בורא יומם וליילה. גולל אור מפני חשך. וחשך מפני אור. המעביר יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה. יהנה צבאות שמו. ברוך אתה יהנה

המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יהנה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשים בחקיה ונשמח ונעלו בדברי תלמוד תורתך ובמצותיה וחקותיה לעולם ועד. כי הם חיינו ואורך ימינו. ובהם נהגה יומם וליילה. ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה יהנה אוהב את עמו ישראל :

שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה אחד :

ואומרים בלשון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ

ואהבת את יהנה אלהיה בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר

אֲנֹכִי מִצֹּהַר הַיּוֹם עַל-לְבַבְךָ: וְשִׁנַּנְתֶּם לְבַבְיָךְ
 וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְחֶךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:
 וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּתְּ
 דָגְגָךְ וּתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשַׂדְּךָ
 לְבַהֲמֹתֶךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה
 לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִיאַדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ
 וְאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבַרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-
 נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם
 לְדַבַּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְחֶךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ
 אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
 וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן
 וְחֹזֵר כְּשֵׁלוֹ לְנוֹר: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

וְאָמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עֲלֵינוּ. כִּי הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ. וְאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.
 הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְּכִים. הַגְּאֹלְנוּ מִכַּף כָּל
 עֲרִיצִים. הָאֵל הַנּוֹפֵרֵעַ לָנוּ מִצְרֵינוּ. הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה
 לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן
 לְמוֹט רַגְלֵנוּ. הַמְּדַרְכֵּנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיָרֵם

הלב

מעריב

קָרַנְנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה
 בַּפְרָעָה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם.
 הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזְרֵי
 יַם סוּף. וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתֵהוּמוֹת
 טַבַּע. רָאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
 וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם. מִי
 כַּמֶּכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כַּמֶּכָּה גְּאֹדֶר בְּקִדְשׁ נוֹרָא
 תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה פִלֵּא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רָאוּ
 בְּנֵיךָ עַל הַיָּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ
 יְהוָה יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד: וְנֹאמַר כִּי פָדָה יְהוָה
 אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזַק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂכִיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ
 וְתַקַּנְנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 מִהֲרָה לְמַעַן שִׁמְךָ וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ. וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ מִכַּת
 אוֹיְבֵי דְבָר. חֲרָב. חוֹלֵי. צָרָה. רָעָה רָעַב וְיִגּוֹן

מעריב

הרג

וּמִשְׁחִירָת וּמַגִּפָּה. שְׁבוּר וְהִסֵּר הַשָּׁטָן מִלְּפָנֵינוּ
 וּמֵאֲחֵרֵינוּ. וּבָצַל כְּנַפְיָךָ תִּסְתִּירֵנוּ. וּשְׁמוֹר צִאתֵנוּ
 וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
 כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה מְכַל דְּבָר רָע וּמַפְחֵד
 לִילָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 לְעַד אָמֵן:

ואומר כשי"ן חלי קדיש:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֵלֵהֵי יַעֲקֹב.
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל
 חֲסִדִים טוֹבִים. קוֹנֵה רֶזֶק. וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת.
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

כעש"ח וקרנו לחיים. מלך קפץ בחיים. כתבנו

בספר חיים. למעןך אלהים חיים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגַן
 אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ:

ביז מוריד הטל: | בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ
יְשׁוּעָה :

בעש"ח מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים רחיים:
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
מחיה המתים:

אֵתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם
יִהְיֶה לְךָ סֵלָה (כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה):
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל (בעש"ח המלך) הַקְּדוֹשׁ:
אֵתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בֵּינָה:

במולאי שבה ובמולאי יוס"טוב חומרים:

אֵתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִדַּע וְהַשְׁכֵּל
אֵתָּה אִמְרַתְּ לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל
וּבֵין אֹרֶךְ לְחֹשֶׁךְ. וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים
וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה

כְּשֵׁם שֶׁהַבְּדִלְתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי
הָאָרְצוֹת וּמִמְשַׁפְּחוֹת הָאָדָמָה כְּךָ פָּדַנּוּ
וְהִצִּילָנוּ מִשָּׁטָן רָע וּמִכָּל גְּזִירוֹת קִשּׁוֹת
וְרַעוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא בְּעוֹלָם:

וחננו מאתך דעה ובינה והשכל: ברוך אתה
יהוה חונן הדעת:

הַשִּׁיבָנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעַבֹדְתְךָ
וְהַחֲזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ
אֵתָּה יְהוָה הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוּל לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי
פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה חַנּוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ:

רֵא אֱלֹהֵינוּ בְּעֵינֵינוּ וּרְיֵבָה רִיבָנוּ. וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ
גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי אֵל גּוֹאֵל חֹזֵק
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאנוּ יְהוָה וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלֹתָנוּ
אַתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ

קרו

מעריב

וּלְכָל מְכַאוֹבֵינוּ וְלְכָל מְכוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רֹפֵא רַחֲמָן
וְנֹאמֵן אֶתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רֹפֵא חֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

בק"ז

בְּרַכְנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
וּבְרַךְ שְׁנֵרְתָנוּ
בְּטַלְלֵי רְצוֹן
בְּרָכָה. וְנִדְבָה.
וְתֵהִי אַחֲרֵיתָהּ
חַיִּים וְשָׁבַע
וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים
הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה.
כִּי אֵל טוֹב
וּמְבַרֵךְ הַשָּׁנִים:

בחורף

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשְּׁנָה
הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאַתָּה
לְטוֹבָה. וְחַן טַל וּמָטָר לְבְרָכָה עַל
כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ. וְרוּחַ פְּנֵי חֶבֶל וְשָׁבַע
אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוֹבָךָ וּמִלֹּא יְדֵינוּ
מִבְּרַכּוֹתֶיךָ וּמֵעֵשֶׂר מִתְּנוּת יְדֶיךָ.
שְׁמְרָה וְהַצִּילָה שְׁנָה זוֹ מִכָּל הַכָּר
רָע. וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית. וּמִכָּל מִינֵי
פוֹרְעָנוֹת. וַעֲשֵׂה לָהּ תְּקוּנָה טוֹבָה
וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם. חוּם וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל
כָּל תְּבוּאַתָּה וּפִירוֹתֶיהָ. וּבְרָכָה
בְּנִשְׁמֵי רְצוֹן. בְּרָכָה וְנִדְבָה. וְתֵהִי
אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים
הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב
אֶתָּה וּמְבַרֵךְ הַשָּׁנִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים:

מעריב

הלז

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוֹתֵנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ
גְּלִיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ גְּדוּחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה. וַיּוֹצֵצֵנוּ כְּבַתְחֻלָּה.
וְהָסַר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה. וּמַלְלוֹךְ עֲלֵינוּ
מִהֲרָה אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצִדִק וּבְמִשְׁפָּט:
בְּרוּךְ אַתָּה יי מַלְכֵךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
(בַּעֲשֵׂיית הַמַּלְכֵךְ הַמִּשְׁפָּט).

לְמַלְשֵׁינִים וְלְמִינִים אֵל תֵּהִי תְקוּנָה וְכָל הַזֹּדִים
כְּרָגַע יֵאבְדוּ. וְכָל אֵיבֵיךָ וְכָל שְׂנְאֵיךָ מִהֲרָה
יִכָּרְתוּ. וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תִּעָקַר וְתִשָּׁבַר
וְתִכָּלֵם וְתִכְנָעֵם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
שׁוֹבֵר אֵיבִים וּמְכַנְעֵ מִינִים:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל (וְעַל זְקֻנֵיהֶם) וְעַל פְּלִטַת בַּיִת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצְּדִק וְעֲלֵינוּ יְהִמוּ גֵּא רַחֲמֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמַּת וְשֵׁם חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם וְלְעוֹלָם לֹא נִבוֹשׁ

קלה

מעריב

כי בך בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת נשעננו:
 ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים:
 תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת וכסא
 דוד עבדך מהרה בתוכה תבין. ובנה
 אותה בנין עולם במהרה בימינו: ברוך אתה
 יי בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום
 בישועתך. כי לישועתך קוינו כל היום:
 ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:
 שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם
 עלינו וקבל ברחמים ובכבוד את תפלתנו. כי
 אל שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו
 ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו:
 כי אתה שומע תפלת כל פה: ברוך אתה יהוה
 שומע תפלה:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
 שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי
 ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון.
 ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

מעריב

הלט

בראש חדש ובחול המועד לומרים זה

אלהינו ואלהי אבותינו. געלה ויבא ויגיע וראה ונרצה
 ושמע ופקד ויזכר ויזכרנו ויזכרנו ויזכרנו וירושלם
 עירך ויזכרנו משיח בן דוד עבדך ויזכרנו כל עמך
 בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים
 ביום (נתיח ראש החדש הזה). (נחסימ של ססח חג המצות הזה
 ביום מקרא קדש הזה) (נחסימ של סוכות חג הסוכות הזה. ביום
 מקרא קדש הזה). לרחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו יי
 אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו
 לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים חוס וחנו וחסול
 ורחם עלינו והושיענו כי אליה עינינו כי אל מלך חנון
 ורחום אתה:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו:
 ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים.
 ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן
 ישענו. אתה הוא. לדר ודר נודרה לך ונספר
 תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
 הפקודות לך ועל נפיקה שבכל יום עמנו ועל

נפלאתיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו
חסדיך. כי מעולם קוינו לך:

בחנוכה ובפורים ואמרים כאן על הנסים.

על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בוזמן הזה:

לחנוכה

לפורים

בימי מתתיה בן יוחנן בהן
גדול השמונאי ובניו.
בשעמדה עליהם מלכות
יון הרשעה על עמך
ישראל לשבחם מתורתך
ודעהבירם מתני רצונך
ואתה ברחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם.
רבת את ריבם דנת את
דינם נקמת את נקמתם
מסרת גבורים ביד חקשים.
ורבים ביד מעטים ורשעים
ביד צדיקים. וטמאים ביד

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה בשעמד עליהם
המן הרשע בקש להשמיד
הרג וקאבד את כל היהודים.
מנער ועד זקן טף ונשים
ביום אחד בשרשה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר ושללם לבו. ואתה
ברחמיך הרבים הפרת את
עצתו וקקקלת את מחשבתו
והשבות לו גמולו בראשו.
ותלו אותו ואת בניו על העץ.
ועשית עמהם נסים ונפלאות

לחנוכה

לפורים

טהורים. ויורים ביד עוסקו | ונודה לשמך הגדול סלה:
תורתך. ולך עשית שם
גדוד וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
ויפרקן בהיום הזה. ואחר כך באו בניך לרביר ביתך. ופנו
את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות
קדשך. וקבעו שמונה ימים אלו בהפל ובהודאה: ועשית
עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל פלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה.

בעשיית וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם
כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה
האל הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ויך נאה
להודות:

שים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד צדקה
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו
אבינו בלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך
נתת לנו יהוה אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד
צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב בעיניך

לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֲזוֹ וְשְׁלוֹם:
בפס"ח ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. וישועה
ונחמה ונגרות טובות. נזכר ונכתב לפניה אנחנו וכל
עמך ישראל לחיים טובים ושלום:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
אָמֵן: יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל
תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְתוֹרַתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ
נַפְשִׁי. וְכֹל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם
וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְגִּי. יְהִי
לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:
עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְזוֹרַח שֶׁמֶשׁ
עַד מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְיָ: יְהוָה אֲדוֹנָנוּ מִהַ
אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכֹל הָאָרֶץ:

בחול יאמר כלן קדים החקבל ובמולש"ק חלי קדים ואם חל יו"ט
באמנע הסבוע יחול מאורך ימים, ובמולש"ק יאמר זה.

שׁוֹבָה יְיָ עַד מָתַי וְהִנַּחֵם עַל עֲבֹדְיָךְ. שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה
חֲסִדֶךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל-יְמֵינוּ. שִׁמַּחֲנוּ
כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה. יִרְאֵה אֵל עֲבֹדֶיךָ
פְּעֻלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם:

וְיִהִי נוֹעַם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

יּוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עָלְיוֹן בְּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: אִמֵּר לִי
מַחְסֵי וּמִצְוֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ: כִּי הוּא
יִצִּילֶךָ מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַכְרָתוֹ יִסַּךְ לָךְ
וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסַחְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא
מִפַּחַד לִילָה מִחַץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפֶּל יִהְיֶה
מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּךְ אֶלֶף וּרְבֻבָה
מִיְמִינֶךָ אֶלֶיךָ לֹא יִגֹּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁמַּת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסֵי עָלְיוֹן שִׁמַּת
מְעוֹנָךְ: לֹא תֵאָנֶה אֶלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ:
כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכֹל דְּרָכֶיךָ: עַל
כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֵבָן רְגְלֶיךָ: עַל שַׁחַל

וּפְתַן תְּדַרְךָ תְּרַמּוּס כְּפִיר וְרַגְנִין: כִּי בִי חֲשַׁק
וְאֶפְלָטָהּ אֲשַׁגְּבֶהּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהּ
עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְּצֶהּ וְאֶכְבְּדֶהּ: אֲרַךְ יָמַיִם
אֲשַׁבֵּיעֶהּ וְאֶרְאֶהּ בִּישׁוּעָתִי:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל
זֶה וְאָמַר. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא
כֹּחַ הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין וְאָמְרִין.
בְּלַחַשׁ קְדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוּמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִנְתָּהּ. קְדִישׁ
עַל אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ. קְדִישׁ לְעֵלָם וּלְעַדְמֵי
עֲלַמְיָא יְיָ צְבָאוֹת מְלֵיאָ כָּל אַרְעָא זִיו יִקְרָה: בְּקוֹל
וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ
כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלָתְנֵי רוּחָא. בְּלַחַשׁ וּשְׁמַעִית
בְּתַרֵּי קַל זִיע שְׁגִיא דְמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יִקְרָא
דֵּי מְאֵתַר בֵּית שְׁכִנְתָּהּ: יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְיָ מְלִכּוּתָהּ קָאָם לְעֵלָם וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא: יְיָ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמְרָה זֹאת לְעוֹלָם
לְיִצְרַר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמְּךָ וְהִכֵּן לְבַבְכֶם אֵלֶיךָ. וְהוּא
רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ
וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסֻלַּח רַב

חֶסֶד לְכֹל קְרָאִיךָ: צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ יְיָ יוֹם יוֹם
יַעֲמֵס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ
מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם
בּוֹטַח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן
הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם
נִטַּע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח לְבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלִבָּנוּ
אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלֵם
לְמַעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָהּ. יְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ
וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנַחֲמֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה
וּבְרַכָּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא
יָדָם יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ
יִגְדִיל תּוֹרָה וְיֵאדִיר: וְיִבְטַחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא
עֹזְבֶת דְּרָשִׁיךָ יְיָ: יְיָ אֲדוֹנָנוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכֹל
הָאָרֶץ: חֲזָקוֹ וַיֵּאמֶץ לְבַבְכֶם כָּל הַמִּיחָלִים לִיְיָ:

ואומרים קדיש תתקבל.

קמו

מעריב

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: אל
יתן למוט רגלך אל יגום שמרך: הגה לא יגום
ולא יישן שמר ישראל: יהוה שמרך יהוה צלך
על יד ימינך: יומם השמש לא יכבה וירח בקילך:
יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך: יהוה
ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

ואומר קדיש יהא שלמא רבא (תמנא לעיל דף ל"ח):

ואומר החון **ברכו את יי המבורך.**

ועינין הקהל **ברוך יי המבורך לעולם ועד:**

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא
שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו כהם
וגורלנו ככל המונם. ואנחנו משתחוים לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל
ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אליהנו ואין עוד
אחר. אמר מלפנו ואפס זולתו כפתיב בתורה.

המו

מעריב

וידעת היום והשבת אל לבכה כי יי הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה
בתפארת עזך להעביר גוילים מן הארץ
והאלילים פרות יפרתון לתקן עולם במלכות שדי
וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל
רשעי ארץ יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך
תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך יהוה
אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו
כלם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד. כי המלכות ששך היא ולעולמי עד
תמלוך בכבוד. כפתיב בתורתך יי ימלוך לעולם
ועד: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

סדר קבלת שבת

מצוה לרחוץ בערב שבת בחמין. ויוהר מאד לקבל השבת מבעוד יום
שלא יבוא בספק. וילבש בגדים נאים וטהורים ועריך שלחנו
וידליק הנרות לכבוד שבת:
קודם קבלת שבת נכון לומר שיר השירים כולו, כי הוא קדש קדשים,
כידוע, ולהעלות לרצון יאמר תפלה זו בכונה וברעותא דלבא:

הפלה לחומרה קודם שיר השירים.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחימו ורחימו ליחודא שם י"ה ב"ה
ביחודא שלים בשם כל ישראל הגה אנחנו באים לשורר בקול נעים שיר
השירים קדש קדשים. לעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים גילה ורגן כבוד
הלכנו ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואחזה ורעותא וחדוותא דלכא
שון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה ויעלה לפניך קריאת שיר השירים
כאלו אמרו שלמה בעצמו וכאלו השגנו כל הסודות החתומים בו. ויהי נועם
ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה דינו כוננהו:
יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

א * שיר שירי רבתי השירים אשר לשלמה: ב ישלגני מנשיקות
פיהו כרמלים דדך מין: ג לרית שמנה טובים
שמן תובק שמך עליהן עלמות אהבה: ד משכני אהבה
נרוצה הביאני הסלף חררי נגילה ונשמחה בך נזכרה
דך מין משירים אהבה: ה יחזרה אני ונאזה בנות
ירושלם באהלי קדר פריעות שלמה: ו אל תראני שאני
שחר חרת ששופתני השמש בני אמי נחרו לי שמני נמרה
את הכרמים פרמי שלי לא נמרתי: ז הנידה לי שאהבה
נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה
בעמיה על שדרי חבריה: ח אסלף תדעי לך תיפה בנשים
צא לך בעקבי הצאן ורעי את נדיתי על משכנות הרעים:
ט לססתי ברכבי פרעה המיתך בעיתי: י נאונו לתיך בתורים
צוארך בחרוזים: יא תורי זהב געשה לך עם נקודות הכסף:
יב עד שהמלך במספו נרדי נתן ריחו: יג צורר המר דודי
לי בין שדני ילון: יד אשבל הכפר דודי לי בכרמי עין נדי:
טו הנך יפה בעיני הנך יפה עיניך יונים: יז הנך יפה דודי
ארף נעים אפי ערשנו רעננה: יח קרות במינו ארוים רהיטנו
רהיטנו קרי ברותים: יט אני חבצלת השרון שושנת השמקים:
כ כשושנה רין החוהים בין בעיני בין הבנות: ג בתפוח

כעצי היער בין דודי בין הבנים בצלח חמדתי וישבתי ופריו
מתוק לחכי: ד הביאני אלי בית מין ודגלו עפי אהבה:
ה סמכוני באשיות רפרוני בתפוחים כרחולת אהבה
אני: ו שמאלו חמת דראשי וימינו תחבקני: ז השבעתי
אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אסר
מעורו ואסתעוררו את האהבה עד שתחפץ: ח קול דודי
הנהיזה בא מכלג עלי החרים מקפץ עלי הנבעות: ט דומה
דודי לצבי או לעפר האילים הנהיזה עומד אחר פתלנו
משנים מן החלונות מצייץ מן החרכים: י ענה דודי ואמר
כי קומי לך בעיני יפתי ולכי לך: יא כרהנה הסתו הסיו
כי עבר הנפשם חלף חלף לך: יב הנצנים נראו בארץ עת
הזמיר הניע וקול התור נשמע בארצנו: יג התאנה הנמה
פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לבי: יד בעיני
יפתי ולכי לך: יו ונתתי בחנוני הסלע בסתר המדרנה
הראני את מראיך השמיני את קולך כיקולך ערב
ומראיך יחי נאזה: יז אחזור לנו שעדים שעלים קמנים
מתבלים פרמים וכרמינו סמדר: יח דודי לי ואני לו הרעה
בשושנים: יט עד שפיה היום ונסו הצללים סב דמה לך
דודי לצבי או לעפר האילים עלי דרי בתר: כ על משכבי
באילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו:
כא אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחובות אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: כב מצאתיו השמרים
הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: כג כמעט שעברתי
מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחותיו ולא ארפנו

עד שהביארו אל בית אמי ואל הרך הודתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אסתי מעירי וואסתעוררו את האהבה עד שתהפין: מי זאת עלה מן המדבר בתימרות עשן מקטרת מר ולבונה מכל אבקת רובל: והנה מטתו של שלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחיו הרב מלמדי מלחמה איש הרבו על ירכו מפחד בלילות: אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הדבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארנמן טובו רצוף אהבה מבנות ירושלם: צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעמרה שעמרה לזו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו: הנה יפה בעיני הנה יפה עיניך וינים מבעד לצמתך שעריך בערך העזים שגלשו מהר גלעד: שנהך בערך הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: בחוט השני שפתותיך ומדברך נאות בפכה רמון בקתך מבעד לצמתך: במגדל דניד צוארך בגוי לתלפיות אלף המון מלוי עלי כל שלמי הגבורים: שני שדה בשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לך הר המור ואל גבעת הלבונה: יכלך יפה בעיני ומום אין בך: אתי מלכנון בלה אתי מלכנון תבואי תשורי ומראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: לפכתני אחתי בלה לפכתני באחד באחת קרי מעיניך באחד ענק מצורניך: מהיפו דודך אחתי בלה מהפכו דודך מינו והים שמנה מכל בשמים: נפת תפנה שפתותיך

בלה דבש וחלב פחת לשונך והים שלמתוך כהית לבנון: יגן געול אחתי בלה גל געול מעין חתום: שלחך פרחם רמונים עם פרי מגדים פפרים עם גרדים: יגדו וכרם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים: מעין זנים פאר מים חיים ונזלים מן לבנון: עורי צפון ובואי תימן הפיחי נגי וזרו בשמיו יבא דודי לנגו ויאכל פרי מגדיו: ה באתי לנגי אחתי בלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי יני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: אני ישנה ולכי עד קול דודי דופק פתח לי אחתי בעיני וינתי תמתי שראשי ^ה נמלא מל קוצותי דסיסי לילה: פשמתי את פתנתי איכה אל בשנה רחמתי את רגלי איכה אטנפם: דודי שלח ידו מן החור ומשי המו עלי: קמתי אני לפתח לדודי ונדי נמפורמור ואצבעתי מור ער על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשו יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אסתמצאו את דודי מהתגידו לו שחולת אהבה אני: מה דודך מהוד תיפה בגשים מה דודך מהוד שבעה השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרובה: ראשו בתם פז קוצותיו תלמלים שחרות בעורב: י עיני בונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאה: לחו בערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים

נמפות מור עבר: י ידודי נלילי זהב ממלאים בפרשיש
 מעיו עשת שן מעלפת ספירים: י שוקיו עמודי שש מופדים
 על אדני פז מראהו בלבבנו בחור בארזים: י הכו ממתקים
 וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלים: י אנה הלך
 הדודי הופה בגשם אנה פנה דודך ונבקשנו עמה: י דודי
 ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים:
 י אני דודי ודודי לי הרועה בשושנים: י ופה את רעיתי
 בתרצה נאנה בירושלם אימה בנדבלות: י הסבי עיניך
 מנגדי שהם הרהיבני שערה בער העוים שגלו מן הגלעד:
 י שניך בער הרחלים שעלו מן הכרעה שבלם מתאימות
 ולשכה אין בהם: י כפלת הרמון בקנה מבעד לצמחה:
 י ששים המה מלכות ושמים פילגשים ועלמות אין
 מספר: י אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
 ליוצרתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה:
 י מו זאת הנשקפה כמו שחר ופה כלבנה ברה כמטה אימה
 בנדבלות: י אל-נגת אגוז ידתי לראות באבי הנחל
 לראות הפרחה הנפן הנצו הרפנים: י לא ידעתי נפשי
 שמתני מרפבות עמי נדיב: י שובי שובי השולמית שובי
 שובי ונתוה-בך מה-תחוו בשולמית כמחלת המתנים:
 י מה יפו פעמך בנעלים בת-נדיב המוכי ורביך כמו חלאים
 מעשה ידי אמן: י שררך אגן הסהר אל-יחסר הפוג במנה
 ערמת חטים סונה בשושנים: י שני שרך בשני עפרים
 האמי צביה: י צוארך כמגבל השן עיניך ברכות בהשבון
 על-שער בת-רבים אפה כמגבל הקנזן צופה פני במושק:

וראשך עליך כפרמל ובלת ראשך כארנמן מלך אסור
 ברהמים: י מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים: י זאת
 קומתך דמתה לתמר ושדך לאשכולות: י אמרתי אלה
 בתמר אלה בסנסנו ויהיו נא שדך באשכולות הנפן וריח
 אפה במפותים: י והכך כנין הטוב הולך לדודי למישרים
 דובב שפתי ישנים: י אני לדודי ועלי תשוקתו: י לכה
 דודי נצא השדה נלינה בכפרים: י נשכימה לכרמים נראה
 אם-פרחה הנפן פתח הסמך הנצו הרמונים שם אתן את-
 דודי לך: י הדודאים נתנו-ריח ועל-פתחינו כל-מגדים
 חדשים נס-ישנים דודי צפנתי לך: ח מו ותנה פאח לי
 יונק שדי אמי אמצאך בחיץ אשקך גם לא יבוז לי: י אנהגה
 אביאך אל-בית אמי תלמדני אשקך מיני הרקח מעסים
 רפני: י שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: י השבעתי
 אתכם בנות ירושלים מה-תעירו ומה-תעירו את-האהבה
 עד-שתחפץ: י מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת על-
 הידה תחת הספוח עוברתיה שמה תכלתה אמה שמה
 תכלה ילדתה: י שימני כחותם על-לבה כחותם על-זרועה
 כ-עזה כמנות אהבה קשה בשאול קנאה רשפיה רשפי איש
 שלהבתיה: י מים רבים לא יוכלו לכבות את-האהבה
 ונהרות לוי יאטפוה אם-ימן איש את-כל-הון ביתו באהבה
 בוז יבוז לו: י אהות לנו קמנה ושדים אין לה מה-נעשה
 לאהותנו ביום שידבר-בה: י אס-חומה היא נבנה עליה
 מירת כסף ואס-הלת היא נצור עליה לים ארו: י אני חומה
 וישדי כמנדלות אז היותי בעיניו כמוצאת שלום: י בכם

הָיָה לְשִׁלְמָה כְּבַעַל הַמֶּזֶן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לַנְּטָרִים אִישׁ יָבֵא
 בְּפָרוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: יי פֶּרְמִי שְׁלִי לְפָנַי הָאֵלֶף הַשְּׁלֵמָה
 וּמֵאַחֲרֵם לַנְּטָרִים אֶת־פָּרוֹ: יי הַיּוֹשֵׁבֶת בְּנָנִים חֲבָרִים
 מִקְשִׁיגִים לְקוֹלֵךְ הַשְּׁמִיעָנִי: יי בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לָךְ לְצַבִּי
 אִו לְעַפְר הָאֵילִים עַל הַרֵי בְשָׁמִים:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שבזכות שיר השירים אשר קריתי ולמדתי שהוא
 קודש קדשים בזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות אותיותיו
 ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיו וצדופיו
 ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו
 שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ונקראך
 ותעננו נעתיר לך והעתר לנו שיהיה עולה לפניך קריאת ולמוד
 שיר השירים כאלו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר
 הם חתומים בו בכל תנאיו ונזכה למקום שהרוחות והנשמות
 נחצבות משם וכאלו עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין
 בגלגול זה בין בגלגול אחר ולהיות מן העולים והזוכים לעולם
 הבא עם שאר צדיקים וחסידים ומלא כל משאלות לבנו לטובה
 ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת מחשבותינו ועם ידינו בעת
 מעבדנו ותשלח ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשי ידינו ומעפר
 עגיינו תקימנו ומאשפות דלותנו תרוממנו ותשיב שכינתך לעיר
 קדשך במהרה בימינו אמן:

מי שאין לו פנאי לומר שיר השירים כולו קודם קבלת שבת יאמר
 ד' פסוקים אלו ור"ת יעקב.

ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין: עורי צפון ובואי
 תימן הפיחי גני יולו בשמיו בא דודי לגנו ויאכל
 פרי מגדו: קול דודי הגה זה בא מדבג על החרים מקפץ

עַל הַגְּבָעוֹת: בָּאתִי לְגַנִּי אַחֲוֵתִי כְלָה אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי
 אֶכְלָמִי יַצְרִי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיְנִי עִם חֶלְבִי אֶכְלֹו רַעִים
 שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוּדִים:

ערבית של שבת

לְכוּ נִרְנְנָה לַיְי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנָיו בְּרוּדָה
 בְּנִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גְּדוֹלָּ יי וּמֶלֶךְ גְּדוֹל־מַעְצָל כֹּל
 אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּדָו מַחְקְרֵי אֶרֶץ וְתוֹצְפוֹת הָרִים לָלוֹ: אֲשֶׁר לָלוֹ
 הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וַיַּבְשֵׁת יַדָיו יַצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעָה
 נִבְרָכָה לְפָנָיו יי עוֹשֵׁנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ עִם מְרַעֲיָתוֹ
 וְצֵאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלֹ תִשְׁמָעוּ: אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמַרְיָבָה
 כְּיוֹם מִסָּה בַמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם כְּחִנּוּנִי גַם רָאוּ כְּעָלִי:
 אֶרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תּוֹעִי לְכַב הֵם וְהֵם לֹא
 יָדְעוּ דְרָכִי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יְבוֹאוּ אֵל מְנוּחָתִי:

שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ: שירו ליי ברכו
 שמו בשרו מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים כבודו בכל
 העמים נפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאד נורא הוא על כל
 אלהים: כי כל אלהי העמים אליילים | ויי שמים עשה: הוד
 והדר לפניו עוז ותפארת במקדשו: הבו ליי משפחות עמים
 הבו ליי כבוד ועוז: הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה ובאו
 לחצרותיו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ:
 אמרו בגוים יי מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים

הנו

מעריב

במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו:
 יצלו שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לפני יי כי
 בא כי בא ישפוט הארץ. ישפוט תבל בצדק ועמים באמונתו:
 יי מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וצפוף סביביו
 צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך ותלהט סביב
 צריו: האירו ברקיו תבל ראמה ותחל הארץ: הרים פדונו
 נמסו מלפני יי מלפני אדון כל-הארץ: הגידו השמים צדקו
 וראו כל העמים כבודו: יבשו כל עובדי פסל המתהללים
 באליהם השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה
 בנות יהודה למען משפטך יי: כי אתה יי עליון על כל
 הארץ מאד בעליה על כל אלהים: אהבי יי שנאו רע שמר
 נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים: אור ורוח לצדיק ולישרי
 לב שמחה: שמחו צדיקים ביי והודו לזכר קדשו:
 מזמור שירו ליי שיר קדש כי נפלאות עשה הושיעה לו
 מינו וזרוע קדשו: הודיע יי ישועתו לעיני הגוים
 גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי
 ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליי כל הארץ פצה ורננו
 ונמרו: ומרו ליי בכבוד בכבוד וקול זמרה: בהצרות וקול
 שופר הריעו לפני המלך יי: ירעם הים ומלאו תבל ויושבי
 בה: נהרות ימקאו כף יחד הרים ירננו: לפני יי כי בא
 ישפוט הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים במישרים:

מעריב

הנו

יי מלך ירגזו צמים יושב כרובים תנוט הארץ: יי בציון גדול
 ורם הוא על כל העמים: יודו שמך גדול ונורא קדוש
 הוא: ועוז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט
 וצדקה ביצקב אתה עשית: רוקמו יי אלהינו והשתחוו להדום
 רגליו קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו
 קראים אל יי והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמו
 עדתיו וחק נמן למו: יי אלהינו אתה עניתם אל נשא היית
 להם ונקם על עוילותם: רוקמו יי אלהינו והשתחוו להר
 קדשו כי קדוש יי אלהינו:
 מזמור לתודה הריעו ליהנה כל הארץ: עבדו את יהנה בשמחה
 באו לפניו ברננה: דעו כי יהנה הוא אלהים הוא עשנו
 ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שעבדו בתודה וצרותיו
 בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי טוב יהנה לעולם חסדו ועד
 דר נדר אמונתו:

יחזק כד יתחיל זה המזמור שיש בו שבעה קולות שאמר לוד המלך
 ע"ה, כנגד שבעה ימי בראשית:

מזמור לדוד הבו ליהנה בני אלים הבו
ליהנה כבוד ועוז: הבו ליהנה
כבוד שמו השתחוו ליהנה בהדרת קדש:
קול יהנה על המים אל הכבוד הרעים

קנה
יהוה על מים רבים: קול יהוה בפת
קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים
וישבר יהוה את ארזי הלבנון: וירקידם
כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים:
קול יהוה חוצב להבות אש: קול יהוה
יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש:
קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות
ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה למבול
ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עוז
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

אנא בכח וכו' (תמצא בדף 5)

לכה דודי לקראת כלה. פני עבת
נבבלה: לכה

שמור וזכור בדבור אחד. השמיענו אל המיוחד.
יהוה אחד ושמו אחד. לשם ולתפארת
ולתהלה: לכה

ערבית של שבת
הנמ
לקראת שבת לכו ונלכה. כי היא מקור הברכה.
מראש מקדם נסוכה סוף מעשה
במחשבה תחלה: לכה
מקדש מלך עיר מלוכה. קומי צאי מתוך ההפכה.
רב לך שבת בעמק הבכא. והוא יחמול
עליך חמלה: לכה
התנערי מעפר קומי. לבשי בגדי תפארתך עמי.
על יד בן ישי בית הלחמי. קרבה אל
נפשי גאלה: לכה
התעוררי התעוררי. כי בא אורך קומי אורי:
עורי עורי שיר דברי. כבוד יי עליך
נגלה: לכה
לא תבושי ולא תכלמי. מה תשתוחחי ומה
תהמי. כך יחסו עניי עמי. ונבנתה עיר על
תלה: לכה
והיו למשסה שוסיה. ורחקו כל מבלעיה. ישיש
עליך אלהיהך. כמשוש חתן על כלה: לכה
ימין ושמאל תפרוצי. ואת יהוה תעריצי. על יד
איש בן פרצי. ונשמחה ונגילה: לכה

בוֹאֵי בְשִׁלּוּם עֵטְרֵת בַּעֲלָהּ. גַּם בְּשִׁמְחָה וּבְצַהֲלָהּ.
 תוֹךְ אֲמוּנֵי עִם סְגוּלָהּ. בּוֹאֵי כִּלְהָ בּוֹאֵי
 כִּלְהָ: וְיִסְפַּל תוֹךְ אֲמוּנֵי פֶעַס אַחֲרֵיהֶם

יושבים וואומרים

בַּמָּה מְדַלֵּיקִין וּבַמָּה אֵין מְדַלֵּיקִין אֵין מְדַלֵּיקִין
 לֹא בְלֶכֶשׁ. וְלֹא בְחוּסֵן. וְלֹא בְכִלְהָ. וְלֹא
 בְּפִתִּילַת הָאֵידֵן. וְלֹא בְּפִתִּילַת הַמְדַבֵּר. וְלֹא בִירוּקָה
 שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. וְלֹא בְזַפְתָּ. וְלֹא בְשַׁעוּהָ. וְלֹא
 בְּשִׁמְן קִיק. וְלֹא בְּשִׁמְן שְׂרִיפָה. וְלֹא בְּאַלְיָהּ. וְלֹא
 בְּחֶלֶב. נְחוּם הַמְדֵי אוֹמֵר מְדַלֵּיקִין בְּחֶלֶב מְבֻשָּׁל.
 וְחֻכְמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מְבֻשָּׁל
 אֵין מְדַלֵּיקִין בוֹ: אֵין מְדַלֵּיקִין בְּשִׁמְן שְׂרָפָה בְּיוֹם
 טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר אֵין מְדַלֵּיקִין בְּעֵטְרֵן מִפְּנֵי
 כְבוֹד הַשֶּׁבֶת. וְחֻכְמִים מְתִירִין בְּכֹל הַשְּׂמָנִים בְּשִׁמְן
 שׁוּמְשָׁמִין בְּשִׁמְן אֲגוּזִים בְּשִׁמְן צְנוּנוֹת בְּשִׁמְן דָּגִים
 בְּשִׁמְן פִּקְעוֹת בְּעֵטְרֵן וּבְנֶפֶט. רַבִּי טְרַפּוֹן אוֹמֵר
 אֵין מְדַלֵּיקִין אֶלָּא בְּשִׁמְן זַיִת בְּלֶבֶד. כֹּל הַיּוֹצֵא
 מִן הָעֵץ אֵין מְדַלֵּיקִין בוֹ אֶלָּא פֶּשֶׁתָן וְכֹל הַיּוֹצֵא
 מִן הָעֵץ אֵינוֹ מְטַמֵּא טַמְאֵת אֶהְלִים אֶלָּא פֶּשֶׁתָן.

פְּתִילַת הַבְּגָד שֶׁקִּפְלָהּ וְלֹא הִבְהֵבָהּ. רַבִּי אֶלְיעִזֵּר
 אוֹמֵר טַמְאָה הִיא וְאֵין מְדַלֵּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא
 אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמְדַלֵּיקִין בָּהּ: לֹא יִקּוּב אָדָם
 שְׂפוּפֶרֶת שֶׁל בִּיצָה. וַיִּמְלְאָנָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָנָה עַל פִּי
 הַגֵּר בְּשִׁבִיל שְׂתֵּהא מְנֻטְפֶת וְאַפִּילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס
 וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר. אֲבָל אִם חִבְרָה הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה
 מִתַּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלֵי אֶחָד: לֹא יִמְלֵא אָדָם
 קֶצֶרָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָנָה בְּצַד הַגֵּר וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה
 בְּתוֹכָהּ בְּשִׁבִיל שְׂתֵּהא שׁוֹאֲבָת. וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר:
 הַמְּכַבֵּה אֶת הַגֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְתִירָא מִפְּנֵי גוֹיִם
 מִפְּנֵי לְסֻטִּים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה. אוֹ בְּשִׁבִיל הַחֻלְיָה
 שֶׁיִּישֵׁן פְּטוּר: כָּחַס עַל הַגֵּר כָּחַס עַל הַשֶּׁמֶן כָּחַס
 עַל הַפְּתִילָה חֵיב. רַבִּי יוֹסִי פּוֹטֵר בְּכִלְהָן. חוּץ מִן
 הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פָּחַם: עַל שְׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת
 נְשִׁים מִתּוֹת בְּשַׁעַת לַיְדָתָן. עַל שְׂאִינָן זְהִירוֹת
 בְּנִדָּה וּבְחֻלְיָה וּבְהִדְלָקַת הַגֵּר: שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ
 אָדָם לֹמֵר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שֶׁבֶת עִם חֲשִׁיכָה.
 עֲשֵׂרְתֵּן עֲרֻבְתֵּן הַדְּלִיקוּ אֶת הַגֵּר. סָפַק חֲשִׁיכָה.
 סָפַק אֵינָה חֲשִׁיכָה. אֵין מְעַשְׂרִין אֶת הַנּוֹדָאֵי וְאֵין

מטבילין את הפלים ואין מדליקין את הנרות.
אבל מעשרין את הדמאי ומערבין וטומנין את
החמין:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא, תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך.
אל תקרי בניך אלא בוניך. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך.
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית יי אלהינו
אבקשה טוב לך. וראה בנים לבניך שלום על ישראל. שלום
רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול. יי עז לעמו יתן יי יברך
את עמו בשלום: ואומר קוים דכבין:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולומר
לשמה עזיון: להגיד בפקר חסדך ואמונתך
בלילות: עלי עשור ועלי גבל עלי הגיון בכנור:
כי שמחתני יי בפעלך במעשי ידיך ארגן: מה
גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיה: איש
בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח
רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם
עדי עד: ואתה מרום לעולם יי: כי הגה איביך |
יי כי הגה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און:
ותרם כראם קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני
בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק

פתמר יפרח כארו בלכנון ישגה: שתולים בבית
יי בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשוכה
דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי צורי
ולא עולתה בו:

יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תפון
תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה:
נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
דכנים: מקלות מים רבים אדירים משפרי ים אדיר
במרום יי: עדתיה נאמנו מאד לביתה נאנה קדש
יי לארץ ימים:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בעלמא די ברא כרעותיה וימליך
מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בתיכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא
שמה רבא מקברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך
הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבתתא ונתתתא. דאמרון
בעלמא ואמרו אמן:

החזן אומר ברכו את יי המבורך.

והקהל עונה ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו

קסד

ערבית של שבת

מַעְרִיב עַרְבִים בְּחֻמָּה. פּוֹתַח שְׁעָרִים
בְּתִבּוֹנָה. מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים. וּמַסְדֵּר
אֶת הַפּוֹכְבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרַצוֹנוֹ. בּוֹרֵא
יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ. וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי
אוֹר. הַמַּעְבִּיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם
וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתְנוּ לְמַדָּת עַל
כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמֵנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ
וּנְשַׁמַּח וְנַעֲלוֹז בְּדַבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
וְחֻקוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יְמֵינוּ.
וּבָהֶם נִהְגֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ לֹא תִסּוּר
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

וְאוֹמְרִים בְּלִשׁוֹן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: ע"כ

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לֵבְבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מַאֲדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

ערבית של שבת

קסה

אֲנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם עַל-לֵבְבְךָ: וְשִׁנְנָתָם לִבְנֵיךָ
וּדְבָרְךָ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִצְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמָה: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֵל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לֵבְבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:
וְנִתְתִי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ וְאִסְפָּתָה
דַּגְּנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנִתְתִי עֹשֶׁב בְּשָׂדֶךָ
לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה
לִבְבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אִף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֵלֶּה עַל-לֵבְבְכֶם וְעַל-
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יָדֶיכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִצְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמָה: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי
השמים על-הארץ:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-כנפי
בגדיהם לזרזם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל
תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם
את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים
אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי
והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם: אמת

והזכר כשליח לבור: יהוה אלהיכם אמת.

ואמונה כל זאת וקיום עלינו. כי הוא יהוה
אלהינו ואין זולתו. ואנחנו ישראל עמו.
הפודנו מיד מלכים. הגאלנו מלכנו מכה כל
עריצים. האל הנפרע לנו מצרינו. המשלם גמול
לכל אויבי נפשנו: השם נפשנו בחיים ולא נתן
למוט רגלנו. המדריכנו על כמות אויבינו. וירם

קרננו על כל שונאינו. האל העושה לנו נקמה
בפרעה. באותות ובמופתים באדמת בני חם.
המכה בעברתו כל בכורי מצרים. ויוציא את עמו
ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בנו בין גזרי
ים סוף. ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות
טבע. ראו בני אדם את גבורתו שבחו והודו לשמו
ומלכותו ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל
לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כולם. מי
כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלות עשה פלא: מלכותך יהוה אלהינו ראו
בניך על הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו
יהוה ימלך לעולם ועד: ונאמר כי פדה יהוה
את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה יהוה
גאל ישראל:

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ולשלום. ופרוש עלינו סכת שלום
ותקנו מלכנו בעצה טובה מלפניך והושיענו
מהרה למען שמך. והגן בעדנו:
ופרוש עלינו סכת רחמים ושלום: ברוך אתה יי

קסח ערבית של שבת
הפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻט לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֻט
לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי־שִׁשָּׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

ולאמר הש"ן חלי קדיש:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה רֶחֶל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת.
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעש"ת וְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַסֵּד בְּחַיִּים, כְּתַבְנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגַן
אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ:

בק"ז מוריד הטל: | בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

קסט ערבית של שבת
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה, מִי כְמוֹךָ בְּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ
יְשׁוּעָה:

בעש"ת מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:
וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהִלְלוּךָ סְלָה (כִּי אֵל מְלַךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל (בעש"ת הַמְּלַךְ) הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה קִדְשָׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ, תְּכַלִּית
מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּבִרְכָתוֹ מְכַל הַיָּמִים
וְקִדְשָׁתוֹ מְכַל הַזְּמַנִּים וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבּוֹת

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת

מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

הע

ערבית של שבת

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם
מקדשי שביעי כָּלֵם ישבעו ויתענגו מטובך
ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו
קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתינו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבצענו
מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברחון שבת
קדשך ויגוחו בה כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
אתה יי מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון.
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו יצלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע
יפקד ויזכר ויזכרו ויזכרו אבותינו וזכרון רישלם
צירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל
יפניך. לפלטה לטובה לזמן יחסד ולרחמים ביום (בר"ח ראש
החדש הזה). (בחה"מ של פסח חג המצות הזה ביום מקרא קדש
הזה) (בחה"מ של סוכות חג הסוכות הזה. ביום מקרא קדש הזה).

העא

ערבית של שבת

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו
בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים
חוס ותגנו ונחמול ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי
אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרחנו:
ותחזיקנו עינינו בשוכך לציון ברחמים.
ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא. לזר נדר נודרה לך ונספר
תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיה שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו
חסדיך: כי מעולם קוינו לך:

בתנוכה וזכורים לזמרים כאן על הכסוי.

על הנסים על הפרקן על הנבירות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה:

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה עליהם מלכות וזן הרשעה על עמה ישראל לשכחם מתורתך וקהעברים מתקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת דהם בעת צרתם. רבת את ריבם דנת את דים. נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חקשים. ורבים ביד מעשים ורשעים ביד צדיקים. וממאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. וזה עשית שם

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה בשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרג וקאבד את כל היהודים. אנער ועד וזן טף ונשים כיום אחד בשלשה עשר להדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקקלת את מחשבתו והשכות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

גדוק וקרוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניו לדביר ביתך. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות כחצרות קדשך. וקבעו שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה: ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה: ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך

מרכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה.

בעש"ט וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך וזה נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמה. וברכנו אבינו ככנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב בעיניך לעברנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום: בעש"ט ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. וישועה ונחמה וגזרות טובות. גזכר ונקמת פניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ושלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל

הער

ערבית של שבת

תהיה. פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף
 נפשי. וכך הקמים עלי קרעה. מהרה הפר עצתם
 וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען
 ימינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך.
 למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינה וענני. יהיו
 קרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:
 עושה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה שלום
 עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

לומר כפי עס הקבל:

(יום הששי). ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה. וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
 עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו
 כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
 לעשות:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
 הגבור והנורא אל עליון קונה ברחמי שמים וארץ:
 מגן אבות בדברו מחיה מתים במאמרו האל

ערבית של שבת

קעה

(כעס"ח חסדך) הקדוש שאין כמוהו המניח לעמו
 ביום שבת קדשו כי כם רצה להניח להם לפניו
 נעבוד ביראה נפחד ונודה לשמו בכל יום תמיד
 מעין הברכות ורוב ההודאות. לאדון השלום
 מקדש השבת ומברך השביעי. ומניח בקדשה
 לעם מדשני עונג זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו. קדשנו
 במצותיך שים חלקנו בתורתך. שבוענו
 מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
 באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון
 שבת קדשה. וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך.
 ברוך אתה יהוה מקדש השבת: לומר כפי עס חסדך:

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא
 ירביצני על מי מנוחת ינהלני: נפשי
 ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי
 אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי
 שבטך ומשענתך המה ינחמני: תערוך לפני שלחן
 נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רננה: אך

העו

ערבית של שבת

טוב וחסד ירדפוני כל-ימי חיי ושבת בביית יהוה לארץ ימים:

ואומר הש"ן קדיש יהא שלמא רבא וזכרו:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם. ואנחנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלפנו ואפס זולתו ככתוב בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקוה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גוילים מן הארץ והאלילים פרות יברתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לה תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד

קעז

ערבית של שבת

שמך יקר יתנו ויקבלו כשם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד: והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

יגדל אלהים חיי וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאותו: אחד ואין יחיד כיחודו. נצטם וגם אין סוף לאחדותו: אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נצרוף אציו קדושתו: קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו: הגו אדון עולם לכל נוצר. יורה גדולתו ומלכותו: שפע נבואתו נתנו. אל אנשי סגלתו ותפארתו: לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומביט את תמונתו: תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא ימיר. דתו לעולמים קדושתו: צופה ויודע סתרינו. מביט סוף דבר בקדמותו: גומל ראש חסיד כמפעלו. נותן רשע רע פרשעתו: ישלח לקץ מיין משיחנו. לפדות מחפי קץ שועתו: מתים יחיה אל בלב חסדו. ברוך צדי עד שם תהלתו: אלה שלש עשרה צעקרים. הן הם יסוד דת אל ותורתו: תורת משה אמת ונבואתו. ברוך צדי עד שם תהלתו:

אח"כ תלך לזיכך וזכניסתך לבית האמור בקול רם ובשמחה יחיה שבת שלום. ואח"כ תעמוד מעומד בשלחן המסודר לפניך ואמור בפיך דא היא סעודתא דחקל תפוחין קרישין. ויש נוהגין לומר זה: שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: ג"פ

קעח

תקוני שבת

בוֹאֲכֶם לְשֵׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן מִמֶּלֶךְ
מְלֹכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג"פ
בְּרֻכּוֹנֵי לְשֵׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן מִמֶּלֶךְ
מְלֹכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג"פ
בְּצִאֲתְכֶם לְשֵׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן
מִמֶּלֶךְ מְלֹכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג"פ

ויהאמר בנחת ובכוונה כנגד נפשו ורוחו וגשמיתו פסוקים חלו:

כִּי מְלֹאכְיוֹ יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָהּ בְּכָל דַּרְכֶיהָ. יְהוָה
יִשְׁמַר-צִאֲתָהּ וּבֹאֲהָ מִצֵּתָהּ וְעַד עוֹלָם:
אֲשֶׁת-חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחוּק מִפְּנִינִים מְכָרָה: בְּטַח
בָּהּ לֵב בְּעֵלָהּ וְשִׁלָּל לֹא יִחָסֵר: גְּמַלְתָּהּ
טוֹב וְלֹא-רָע כֹּל יְמֵי חַיֶיהָ: דְרָשָׁה צְמֹר וּפְשִׁתִים
וּתְעַשׂ בְּחִפְזָן כְּפִיָהּ: הִיטָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְרָחֵק
תָּבִיא לְחֻמָּה: וּתְקַם בְּעוֹד לַיְלָה וּתְתַן-טָרֶף לְבֵיתָהּ
וְחֵק לְנִצְרָתֶיהָ: זְמַמָּה שָׂדֵה וּתְקַחְהוּ מִפְּרֵי כְפִיָהּ
נְטֻעָה כָרֶם: חֲגָרָה בְּעוֹז מְתַנְיָהּ וּתְאַמֵץ זְרוּעוֹתֶיהָ:
טָעַמָּה כִּי טוֹב סָחָרָה לֹא יִכְבֶּה בְּלַיְלָה נְרָה: יָדִיהָ
שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר וְכְפִיָהּ תִמְכּוּ פֶלֶךְ: כְּפָה פָרְשָׁה
לְעֵנִי וַיָּדִיהָ שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן: לֹא-תִירָא לְבֵיתָהּ

תקוני שבת

קעמ

מִשְׁלֵג כִּי כָל-בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים: מְרַבְּדִים עֲשֵׂתָהּ
לָהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בְּעֵלָה
בְּשִׁבְתוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ: סָדִין עֲשֵׂתָהּ וּתְמַכּוֹר וְחֲגוֹר
נִתְּנָה לְכַנְעָנִי: עוֹז-וְהִדָּר לְבוּשָׁה וּתְשַׁחֵק לְיוֹם
אַחֲרוֹן: פִּיָּה פִתְחָה בְּחֻמָּה וְתוֹרַת-חֻסֵד עַל-
לְשׁוֹנָה: צוֹפִיָה הִלִיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלָחֵם עֲצָלוֹת לֹא
תֵאכֵל: קָמוּ בְנֵיהָ וַיֵּאֲשְׁרוּהָ בְּעֵלָה וַיְהִלְלָהּ: רַבּוֹת
בְּנוֹת עָשׂוּ חַיִל וְאֵת עֲלִית עַל-כְּתָנָה: שִׁקָר הַחֵן
וְהַבֵּל הַיּוֹפִי אֲשֶׁה יִרְאֵת יְיָ הִיא תִתְהַלָּל: תְּנוּ-לָהּ
מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהִלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים מְעֻשִׂיהָ:

מְגִדָּל עוֹז שֵׁם יְהוָה בּוֹ יְרוּץ צְדִיק וְנִשְׁגָב: כִּי
כִּי יִרְבּוּ יְמֵיהָ וַיּוֹסִיפוּ לָהּ שָׁנוֹת חַיִים:
עַץ חַיִים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וּתְמַכֶּיהָ מְאֹשֶׁר:
דַּרְכֶיהָ דַּרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם:

זו המאמר שייך לטעודת ליל שבת:

זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק פתח ואמר כתיב ויברך
אלהים את יום השביעי וכתוב ששת ימים תלקטוהו וביום
השביעי שבת. לא יהיה בו. כיון דלא משתכחי ביה מזוני מה
ברכתא אשתכח ביה אלא הכי תנא כל ברכאין דלעילא ותתא
ביומא שביעאה תליין. ותניא אמאי לא אשתכח מנא ביומא

שביעאה משום דההוא יומא מתברכין מניה כל שיתא יומין עלאין וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא כל חד וחד ביומיה מההיא ברכה דמתברכאן כולהון ועל דא בעי בר נש לאתענגא תלת זמנין אלין ביומא שביעאה. ובגין כך מאן דאיהו בדרגא דמהמנותא בעי לסדרא פתוריה בליליא דשבתא בגין דיתברך פתוריה כל אינון שיתא יומין דהא בההוא זימנא אזדמנן ברכאין לאתברכא כל שיתא יומין דשבתא. וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא ועל דא בעי לסדרא פתורא בליליא דשבתא. רבי יצחק אמר אפילו ביומא דשבתא נמי (ע"כ בערב שבת) רבי יהודא אמר בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל תלת סעודתי בשבתא בגין דישתכח שבעא וענוגא בהאי יומא בעלמא רבי אבא אמר לאזדמנא ברכתא באינון יומין דלעילא דמתברכאן מההיא יומא. והאי יומא מליא רישיה דזעיר אנפין מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכולא ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין תלת זמנין מכד עייל שבחא בגין דיתברכון כולהו כחדא ועיד בעי בר נש לאתענגא ג' זמנין אלין דהא בהא תליא מהימנותא דלעילא בעתיקא קדישא ובזעיר אנפין ובחקלא דתפוחין. ובעי בר נש לאתענגא בהו ולמחדי בהו ומאן דאגרע סעודתא מניהו אחזי פגימותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש סגי בגין כך בעי לסדרא פתוריה תלת זמני מכד עייל שבתא ולא ישתכח פתוריה ריקניא ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא בהאי מלה אחזי ותליא מהימנותא לעילא. רבי שמעון אמר האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא קלא נפיק ומכרזא עליה אז תתענג על יהוה דא סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין והרכבתיך על

במתי ארץ דא סעודתא תנינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא איהו שלימו דאשתלים בזעיר אנפין לקבלי' בעי לאשלמא סעודתיה ובעי לאתענגא בכלהו סעודתי' ולמחדי בכל חד וחד מנייהו משום דאיהו מהימנותא שלימתא בגין כך שבתא אתיקר מכל שאר זמנין וחגין משום דכולא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו זמני וחגי. אמר ר' חייא בגין כך משום דישתכח כולא ביה אדכר תלת זמנין דכתיב ויכל אלהים וגו' וישבות ביום השביעי ויברך אלהים את יום השביעי. רבי אבא כד הוה יתיב בסעודתא דשבתא הוה חדי בכל חד וחד והוה אמר דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכולא. בסעודתא אחרא הוה אמר דא היא סעודתא דקודשא בריך הוא וכן בכלהו סעודתי כך הוה אשלים סעודתי' הוה אומר אשלימו סעודתי' דמהמנותא. רבי שמעון הוה אמר הכי אתקינו סעודתי' דמהימנותא אתקינו סעודתי' דמלכא כד הוה יתיב הוה מכריזי עליה אז תתענג על יהוה והרכבתיך וכו'. והאכלתיך וכו' אמר רבי אלעזר לאבוי אלין סעודתי' היך מתקנן אמר ליה בליליא דשבתא כתיב והרכבתיך על במתי ארץ ביה בליליא מתברכא מטרונתי' וכלהו חקל תפוחין ומתברכא פתוריה דבר נש ונשמתא אתוספת ביה וההוא ליליא חדוה דמטרונתיא הוי ובעי בר נש למחדי בחדותא ולמיכל סעודתא דמטרונתיא: וישורר בנעימות קול ויכוין כל אחד ואחד לכבד את ה' מהונו אל תקרי מהונו אלא מגרונו. כי לעת מצוא הוא בשבתות וימים טובים וראשי חודשים בהגלות מאורות השמים להאיר על הארץ שסימנם שיר ולכן בהם נאה להודות ולזמר. ובזה יזכו המקיימים שיהיה חלקם

בחיים לחיי עולם הצפון עין לא ראתה בעלמא דאתי בעולם שכלו ארוך
על שלחן ערוך. וזהו השיר ושמו של רבי יצחק לוריא בקרבן:

אתקינו סעודתא דמהמנותא שלמתא חדותא
דמלכא קדישא אתקינו סעודתא דמלכא
דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין וזעיר
אנפין ועתיקא קדישא אתין לסעדא בהדה:
אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: יי
עזי ומגני בו בטח לבי ונצורתי ויעלוז
לבי ומשרי אהודנו:

אזמר בשבחין למיעל גו פתחין. דבחקל תפוחין.
דאינון קדישין
נומין לה השתא. בפתורא חדתא. ובמנרתא
טבתא. דנהרא על רישין
ימינא ושמאלא. וביניהו כלה: בקשוטין אזלא.
ומאנין ולבושין
יחבק לה בעלה. וביסודא דילה. דעביד נחא
לה. יהא כתיש כתישין
צנחין אף עקתין. בטלין ושביתין. ברם אנפין
חדתין. ורוחין עם נפשין:

חדו סגי ייתי. ועל חדא תרתי. נהורא לה ימטי.
ברכאן דנפישין

קריבו שושבינין. עבידו תקונין. לאפשא זינין.
ונינין עם רחשין

למעבד נשמתיין. ורוחין חדתיין. בתרתין ותלתין.
ובתלתא שבשין

ועטורין שבועין לה. ומלכא דלעילא. דתתעטר
כלה. בקדיש קדישין

רשימין וסתימין. בגו כל עלמין. ברם עתיק
יומין. הקא בטיש בטישין

יהא רענא קמיה. דתשרי על עמיה. דיתענג
לשמיה. במתיקין ודובשין

אסדר לדרומא. מנרתא דסתימא. ושלחן עם
נהמא ובצפונא ארשין

בחמרא גו כסא. ומדאני אסא. לארוס וארוסה.
להתקפא חלשין

נעבד להון כתרין. במילין יקירין. בשבעין עטורין.
דעל גבי חמשין

שְׁכִינְתָא תתְעַטֵּר. בְּשִׁית נְהַמֵּי לְסֵטֵר. בְּנוּיִן תתְקַטֵּר.
וְזִינִין דְּכְנִישִׁין :

שְׁבִיתִין וּשְׁבִיקִין. מְסַאֲבִין דְּרַחֲיקִין. תְּבִילִין דְּמַעֲקִין.
וְכָל זִינֵי חַרְשִׁין :

וְיֵהי רַעְוָא מִן קָדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין
טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלָּא דִּיתְמַשֵּׁף

טָא עֵילָאָה מְגִיה לְמַלְיָא רִישִׁיה דְזַעִיר אַנְפִּין
וְיִקְהִטִיל לְחַקֵּל תְּפֻחִין קְדִישִׁין בְּנִהִירוּ דְאַנְפִּין

בְּרַעְוָא וּבְחֻדְוָא דְכָלָּא וְיִתְמַשֵּׁף מִן קָדָם עֲתִיקָא
קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא

דְכָלָּא רַעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא וְחֻסְדָּא בְּנִהִירוּ עֵילָאָה
בְּרַעוּתָא וְחֻדְוָה עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְעַל

כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי וְעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמִּיה
וְיִפְרָקִינָן מִכָּל עֲקָתִין בִּישִׁין דִּיִּיתוּן לְעַלְמָא

וְיִזְמִין וְיִתְיַהֵב לְנָא מְזוּנָא וּפְרַנְסָתָא טַבְתָּא בְּלֵי
צָרָה וְעַקְתָּא מִמְזָלָא דְכָל מְזוּנֵי בֵיה תְּלִין וְיִשְׁוֹבִינָן

מְעִינָא בִישָׂא וּמְחַרְבָּא דְמַלְאָךְ הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל
גִּיהֵנָם וְיִתָּא לְנָא וְלְכָל נְפֻשְׁתָּנָא חֲנָא וְחֻסְדָּא

וְחֵי אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רִוְחֵי וְרַחֲמֵי מִן קְדָמִיה אָמֵן
כֵּן יְהִי רַצוֹן אָמֵן וְאָמֵן :

וקודם הקדושה יאמר זה:

ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו וכו'
ליחד שם י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל

הנה אנכי בא לקיים מצות עשה לקדש על היין כדכתיב זכור
את יום השבת לקדשו וזכרהו על היין להאיר אורים גדולים

בשכינת עוזנו כוס מלא ברכת יהוה ויהי נועם יי אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: יהיו

לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יהוה צורנו וגואלנו:

יֹום הַשְּׁשִׁי וַיִּכְלֹו הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל
צְבָאָם: וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ
אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכֹל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר

בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

הפז

קדוש ליל שבת

סְבְרֵי מְרִנָּן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ

וּשְׁבַרְתָּ קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ
זְכָרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית (כִּי הוּא יוֹם)

תְּחַלֶּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ זִכָּר לְיִצְיָאֵר

מִצְרַיִם (כִּי בָנוּ בַחֲרֵת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ

מִכָּל־הָעַמִּים) וּשְׁבַרְתָּ קִדְּשֶׁךָ בְּאַהֲבָה

וּבְרָצוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

מְקִדְּשׁ הַשַּׁבָּת :

ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קודש

זמירות ליל שבת

הפז

הפז

ואח"כ נוטל ידיו ומברך על נטילת ידים וקודם שיבצע יאמר אלו
החרוזות המדברים בסוד המוציא ומה טוב ומה נעים שיהיה
על לחם משנה שיקחם בידו ויאמר :

לְמַבְצַע עַל רִפְתָּא. כְּזִיתָא וּכְבַעְתָּא : תְּרִין יוּדִין יִין יוּדִין
נְקֻטָּא. סְתִימִין וּפְרִישִׁין : מִשַּׁח זִיתָא דְכִיָּא זָא דְכִיָּא
דְטַחְנִין רִיחָא. וְנִגְדִין נַחְלִיָּא. בְּגִנָּה בַלְחִישִׁין : לְחִישִׁין :
הָלָא גִימָא רְזִין. וּמְלִין דְגִנְזִין. דְלִיתְהוֹן מְתַחְזִין. מְתַחְזִין.
טְמִירִין וּכְבִישִׁין : אַעֲטֵר יֵת כְּלָה. בְּרִזִין דְדַעֲלֵא. דְדַעֲלֵא.
בְּגוֹ הָאֵי הַלּוּלָא. דְעִירִין קִדְּשִׁין :

קודם שיאכל יאמר תפלה זו.

ליחדא שמא דקביה ושכינתיה בדחילו ורחימו כו' ליחדא שם
י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא
לקיים מצות סעודי של שבת לתקן את שרשה במקום עליון
והיא כנגד יצחק אבא קדישא ובזכותה ניצול מחבלו של משיח
ויקוים בנו מקרא שכתוב והרכבתיך על במתי ארץ : ויהי
נועם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו : יהיו לרצון אמרי פינו וכו' :

ואחר האכילה נוהגים לומר זה בנגון :

צור מִשְׁלוֹ אֶכְלָנוּ. בְּרַכּוֹ אֲמוּנֵי. שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ
הוֹתַרְנוּ
כְּדַבֵּר יי :

הִנֵּן אֵת עוֹלָמוֹ. רֹעֵנוּ אָבִינוּ. אֶכְכְּנוּ אֵת דְחָמוֹ. דְחָמוֹ.

וַיִּינּוּ שְׁתֵּינּוּ. עַל פֶּן נִזְדָּה לְשִׁמּוֹ. וַנְהַלֵּל בְּפִינוּ.
 אֲמַרְנוּ וְעִנִּינוּ. אֵין קָדוֹשׁ כִּי: צור משלו
 בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה. נִבְרַךְ לֵאלֹהֵינוּ. עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה
 טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל לְאַבוֹתֵינוּ. מִזֶּזֶן וְצִידָה הַשְּׂבִיעַ
 לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסִדוֹ גָבַר עָלֵינוּ וְאַמֶּת יי: צור משלו
 רַחֵם בְּחֲסִדָּךְ עַל עַמְּךָ צוּרְנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדָךְ. זְבוּל בֵּית תַּפְאֲרֹתֵנוּ. וּבֵן דָּוִד עַבְדְּךָ.
 יְבֵא וַיַּגְאֲלֵנוּ. רוּחַ אֲפָנוּ. מְשִׁיחַ יי: צור משלו
 יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ וְעִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר
 חֲדָשׁ. בְּרַנְנָה שָׁם נַעֲלֶה. הִרְחַמֵּן הַנִּקְדָּשׁ.
 יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַרֶּה. עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא.
 כְּבִרְכַּת יי:
 צור משלו

פזמון נאה מארץ ישראל שמסדרים בכל ערב שבת בסדר קבלת שבת
 על קברו של רשב"י ז"ל וזה סגולה נפלאה להארת הנשמה
 האותיות מחכימות והוא מיוסד ומסודר דרך המעלות סודם על ארצה
 וראשו מגיע השמימה מלמטה למעלה עד לראש כל הכתרים:

בַּר יוֹחָאֵי נִמְשַׁחַת אֲשֶׁרֶיךָ. שְׁמֵן שְׁשׁוֹן מִחֲבֵרֶיךָ:
 בַּר יוֹחָאֵי שְׁמֵן מִשְׁחַת קָדֶשׁ. נִמְשַׁחַת מִמִּדַּת
 הַקָּדֶשׁ. נְשִׂאתָ צִיץ נִזָּר הַקָּדֶשׁ. חָבוֹשׁ עַל
 רֹאשְׁךָ פְּאֲרֶךְ:
 בַּר יוֹחָאֵי

בַּר יוֹחָאֵי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּתָּ. יוֹם נִסְתָּ יוֹם
 אֲשֶׁר בְּרַחֲמֶיךָ. בְּמַעֲרַת צוּרִים שְׁעַמְדָּתָּ. שֵׁם
 קִנִּיתָ הַיְדֵךְ וְהַדְרָךְ:
 בַּר יוֹחָאֵי

בַּר יוֹחָאֵי עֲצֵי שְׁטִיִּם עוֹמְדִים. לַמּוֹדֵי יי הֵם
 לוֹמְדִים. אֹרֶךְ מַפְלֵא אֹרֶךְ הַיְקוּד הֵם יוֹקְדִים.
 הֲלֹא הֵמָּה יוֹרוּךְ מוֹרֶיךָ:
 בַּר יוֹחָאֵי

בַּר יוֹחָאֵי וְלִשְׁדָּה תַּפּוּחִים. עָלִיתָ לְלֶקוּט
 בּוֹ מְרַקְחִים. סוּד תּוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים.
 נַעֲשֶׂה אָדָם נְאֻמְרָ בְּעִבּוּרְךָ:
 בַּר יוֹחָאֵי

בַּר יוֹחָאֵי נִאֲזַרְתָּ בְּגְבוּרָה. וּבְמִלְחָמָתָ אֵשׁ דַּת
 הַשְּׁעָרָה. וְחָרַב הוֹצֵאתָ מִתְּעַרְהָ. שְׁלֶפֶת נִגְדָּ
 צוּרְרֶיךָ:
 בַּר יוֹחָאֵי

בַּר יוֹחָאֵי לְמִקּוֹם אֲבִנֵי שֵׁשׁ. הִגַּעְתָּ לְפָנַי
 אֲרִיָּה לַיֵּשׁ. גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל עֵישׁ. תְּשׁוּרֵי
 וּמֵי יִשׁוּרְךָ:
 בַּר יוֹחָאֵי

בַּר יוֹחָאֵי בְּקָדֶשׁ הַקְדָּשִׁים. קוֹ יְרוֹק מְחַדָּשׁ
 חֲדָשִׁים. שְׁבַע שְׁבֹתוֹת סוּד חֲמֻשִׁים. קִשְׂרֶת
 קִשְׂרֵי שֵׁין קִשְׂרֶיךָ
 בַּר יוֹחָאֵי

כחמה בר יוחאי יוד חכמה קדומה. השקפת לכוודו פנימה. שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה. את כרוב ממשח זיו אורף: זכ יוחאי

כח בר יוחאי אור מפלא רום מעלה. יראת מלהביט כי רב לה. פעלומה ואין קורא לה. נמת עין לא תשורף: זכ יוחאי

בר יוחאי אשרי יולדתה. אשרי העם הם לומדיה ואשרי העומדים על סודיה. לבושי חשן תומיה ואוריף: זכ יוחאי

יש מוהגין לומר פזמון זה אחר האכילה:

יה רבון עלם ועלמיה. אנת הוא מלכא מלך מלכיה. עובדי גבורתה ותמהיה. שפר קדמי להחויא: יה

שבחין אסדר צפרא ורמשא. לה אלהא קדישא ברא כל נפשא. עירין קדישין ובני אנשא. חיות ברא ועוף שמיה: יה

ברבין עובדך ומקיפין. מכיה ומיה זקיף כפיפין לו יחי גבר שגין אלפין. לא יעול גבורתך בחושבניא: יה

אלהא די'יה יקר ורביותא. פרוק ית ענה מפום ארינותא. ואפיק ית עמה מגו גלותא. עמא די בחרת מפל עממיה: יה

למקדשה תוב ולקדש קודשין. אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין. ויזמרון לה שירין ורחשין. בירושלם קרתא דשופריא: יה

קודם ברכת המזון של סעודה יכול ידיו למים אחרונים ויאמר זה:

ידי אסחא אנא. לגבי חד מנא. לסטרא חורנא דלית בה ממשא:

אזמן בתלתא בכסא דברכתא. לעלת עלתא. עתיקא קדישא:

קודם ברכת המזון ילמוד על שלחנו הניך ומשנה וגמרא ופסקא מכזוכר הקדוש דבר יום ציונו. ואח"כ אומרים מזמור שיר ליום השבת וכו' וכו' מלך וכו' ולמנלח צנגיות וכו' ואח"כ מבצטין ברכת המזון. (תמלא לקמן):

שחרית של שבת

אומרים הזמירות כמו בחול עד תהלל יה הללויה (עד דף מ')
ואחר כך אומרים את אלו המזמורים:

למנצח מזמור קדוד: השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום

הצב שחרית של שבת

יביע אמר וְלִילָה לְלִילָה יְחֹה דָעַת: אין אמר
 ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא
 קנם ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם:
 והוא כחמן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח:
 מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין
 נסתר מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת נפש
 עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: פקודי יהוה
 ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים:
 יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה
 אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
 מדבש ונפרז צופים: גם עבדך נזהר בהם
 בשמרם עקב רב: שגיאות מי יבין מנסתרות
 נקני: גם מזדים חשך עבדך אל משלוי בי אז
 איתם ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה: הודו
 ליהוה בכנור בגבל עשור זמרו לו: שירו
 לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: פי ישר דבר
 יהוה וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט

שחרית של שבת

הצג

חסד יהוה מלאה הארץ: בדבר יהוה שמים נעשו
 וברוח פיו כל צבאם: כנס כנוד מי הים נותן
 באוצרות תהומות: יראו מיהוה כל הארץ ממנו
 יגורו כל ישבי תבל: פי הוא אמר ויהי הוא צוה
 ויעמד: יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות
 עמים: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו
 לדר ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אליו העם
 בחר לנחלה לו: משמים הביט יהוה ראה את כל
 בני האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי
 הארץ: היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:
 אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב
 כח: שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט:
 הנה עין יהוה אל יראוי למיחלים לחסדו: להציל
 ממות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חקתה ליהוה
 עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם
 קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר
 יחלנו לך:

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו
 וילך: אברכה את יהוה בכל עת תמיד

הצד

שחרית של שבת

תִּהְיֶה בְּפִי: בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם
 וַיִּשְׁמְחוּ: גִּדְּלוּ לַיהוָה אֹתִי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:
 דַּרְשָׁתִי אֵת יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הֲצִילֵנִי:
 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרוּ וּפְנִיָהֶם אֵלַי יִחְפְּרוּ: זֶה עָנִי
 קָרָא וַיהוָה שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתַי הוֹשִׁיעוּ: חֲנָה
 מִלְּאֹךְ יְהוָה סָבִיב לִירְאָיו וַיִּחְלָצֵם: טַעְמוֹ וּרְאוּ כִי
 טוֹב יְהוָה אֲשֶׁרֵי הַגָּבֵר יַחְסֶה בוֹ: יִרְאוּ אֵת יְהוָה
 קִדְשׁוּ כִי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ
 וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כֹל טוֹב: לָכוּ בְנִים שָׁמְעוּ
 לִי יִרְאוּ יְהוָה אֲלֵמֹדְכֶם: מִי הָאִישׁ הִחְפֵּץ חַיִּים
 אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב: נָצַר לְשׁוֹנֵךְ מֵרַע וּשְׁפֹתֶיךָ
 מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוֹר מֵרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שְׁלוֹם
 וְרִדְפֵהוּ: עֵינֵי יְהוָה אֵל צְדִיקִים וְאֲזַנָּיו אֵל
 שׁוֹעֲתִם: פָּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם:
 צַעֲקוּ וַיהוָה שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתֶם הֲצִילֶם: קְרוֹב
 יְהוָה לְגִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵת דֹּכָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רְבוֹת
 רַעוֹת צְדִיק וּמִכָּלֶם יֲצִילֵנוּ יְהוָה: שֹׁמֵר כֹּל עֲצֻמוֹתָיו
 אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה: תְּמוֹתַת רִשָׁע רָעָה וְשִׁנְאֵי

שחרית של שבת

הצה

צְדִיק יִאֲשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ
 כֹּל הַחוֹסִים בוֹ:
 תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה הֵייתָ
 לָנוּ בְּדַר וְדַר: בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וּתְחוּלָל
 אֶרֶץ וּתְבַל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: תִּשָּׁב
 אֲנוֹשׁ עַד דָּכָא וּתְאָמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף
 שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם אֶתְמוּלֵּךְ כִּי יַעֲבֹר וְאִשְׁמוּרָה
 בְּלִילָה: זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִי בַּבֶּקֶר כְּחֹצֵיר יַחְדָּף:
 בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחִלְף לְעָרֵב יְמוּלָל וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלֵינוּ
 בְּאֶפֶךָ וּבְחֻמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ: שְׁתֵּה עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדָּךָ
 עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיָּךָ: כִּי כֹל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ
 כְּלֵינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ הַגָּה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים
 שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרַת שְׁמוּנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עֲמַל וְאָוֶן
 כִּי גִז חֵישׁ וּנְעַפָּה: מִי יוֹדַע עֲזוֹ אֶפֶךָ וּכְיִרְאָתְךָ
 עֲבַרְתָּךְ: לְמַנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבְיֵא לְבַב חֻכְמָה:
 שׁוּבָה יְהוָה עַד מִתִּי וְהִנָּחֵם עַל עַבְדֶּיךָ: שִׁבְעֵנוּ
 בַּבֶּקֶר חֲסִדָּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׁמְחָה בְּכֹל יְמֵינוּ: שִׁמְחֵנוּ
 כַּיְמוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: יִרְאֵה אֵל עַבְדֶּיךָ
 פְּעֻלָּתְךָ וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נַעַם יְהוָה אֵלֵהֵינוּ

הצו

שחרית של שבת

עֲלִינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
כוֹנְנָהוּ :

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצֶל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן : אָמַר לַיהוָה
מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ : כִּי הוּא
יִצִּילֶךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מַדְבַּר הַחוּת : בְּאַבְרָתוֹ יִסֶּךְ לָךְ
וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צְנָה וְסוּחָרָה אֲמַתּוֹ : לֹא
תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם : מַדְבַּר בְּאֶפֶס
יִהְיֶה מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים : יִפֹּל מִצְדֶּךָ אֶלֶף וּרְבֹבָה
מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלַּמְתָּ
רְשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיוֹן שִׁמְתָּ
מִעוֹנֶךָ : לֹא תֵאָנָה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב
בְּאַהֲלֶךָ : כִּי מִלְּאֲכָיו יִצוּה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכֹל דְרָכֶיךָ :
עַל כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֲבָן רִגְלֶךָ : עַל שַׁחַל
וּפְתָן תִּדְרוֹךְ תִּרְמוֹס כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי בִי תִשָּׁק
וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי : יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ
עִמוּ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכַּבְּדֶהוּ : אֲרַךְ יָמִים
אֲשַׁבֵּיעָהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

ביום טוב מוסופין כאן מזמור השייך לאותו הכנף.

מזמור שירו ליהוה שיר קדש כי נפלאות עשה

הצו

שחרית של שבת

הוֹשִׁיעָה לִּי יְמִינוּ וְזִרְעֵךָ קִדְשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְהוָה
יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינַי הַגּוֹיִם גָּהָה צְדָקָתוֹ : זָכַר חֲסִדוֹ
וְאֲמוּנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָל אֲפֹסֵי אֶרֶץ אֶת
יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ
וּרְבְּנוּ וְזָמְרוּ : זָמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל
זִמְרָה : בְּחִצְצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
יְהוָה : יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְּאוּ תִבְלֵי וַיִּשְׁבִּי בָהּ : נְהַרּוֹת
יִמְחָאוּ כִּף יַחַד הָרִים יִרְבְּנוּ : לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא
לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְלֵ בְצִדֵק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים :
שִׁיר לַמַּעֲלֹת אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יְבֹא
עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ אֵל יְנוּם שִׁמְרֶךָ : הִנֵּה לֹא
יְנוּם וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל : יְהוָה שִׁמְרֶךָ יְהוָה
צִדֶּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֶּה וְיָרַח
בְּלַיְלָה : יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ :
יְהוָה יִשְׁמַר צַאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאֲמָרִים לִי בַּיִת יְהוָה
גִּלְיָה : עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם :
יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחַבְרָה לָהּ יַחְדָּו : שִׁשָּׁם

הצח

שחרית של שבת

עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת
 לְבֵית דָּוִד: שָׁאֲלוּ שָׁלוֹם רֵוֹשְׁתָיִם יִשְׁלִי אֱהַבְיָה:
 יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֶךָ שְׁלֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי
 וְרַעֲי אֲדַבְרָה נָא שָׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה
 אֲלֵהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם:
 הִנֵּה כְעֵינַי עֹבְדִים אֶל יַד אֲדוֹנָיִהֶם כְּעֵינַי
 שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבוּרָתָהּ כֵּן עֵינַיִנו אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עַד שִׁיחַנְנוּ: חָנְנוּ יְהוָה חָנְנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז:
 רַב־תְּשַׁבְּעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הֲלַעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַבוֹז
 לְגֵאֵי יוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוֹלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמֶר
 נָא יִשְׂרָאֵל: לוֹלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ
 אָדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ בַחֲרוֹת אָפָם בָּנוּ: אֲזִי
 הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר
 עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא
 נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כַצֶּפֶר נִמְלְטָה מִפַּחַ

שחרית של שבת

הצט

יֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבֵּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם
 יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה:
 שְׁעַמְדִים בְּבֵית יְהוָה בַּחֲצוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ:
 הַלְלוּהָ כִּי טוֹב יְהוָה וַיִּמְרוּ לְשִׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי
 יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יַדְעֲתִי
 כִּי גְדוֹל יְהוָה וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר
 חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכֹל תְּהוֹמוֹת:
 מַעֲלָה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמַטֵּר עָשָׂה
 מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם
 עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח אֲתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם
 בְּפָרְעָה וּבְכָל עַבְדָּיו: שֶׁהִכָּה גוֹיִם רַבִּים וְהָרַג
 מִלְּכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוּן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ
 הַבָּשָׁן וְלִכְלֵל מִמְּלָכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אֶרֶץ נַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲמוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה
 זְכָרְךָ לְדָר וָדָר: כִּי יִדִּין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו
 יִתְנַחֵם: עֲצַבֵי הַגּוֹיִם כְּסָף וְזָהָב מַעֲשֵׂי יָדַי אָדָם:
 פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזִנִּים
 לָהֶם וְלֹא יֵאָזִינוּ אֶף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹתֵם

ר שחרית של שבת

יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: בית ישראל
 ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: בית
 הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה:
 ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הקדושה:
 הודו ליהוה כי טוב: כי לעולם חסדו:
 הודו לאלהי האלהים: כי לעולם חסדו:
 הודו לאדני האדונים: כי לעולם חסדו:
 לעשה נפלאות גדולות לבדו: כי לעולם חסדו:
 לעשה השמים בתבונה: כי לעולם חסדו:
 לרוקע הארץ על המים: כי לעולם חסדו:
 לעשה אורים גדלים: כי לעולם חסדו:
 את השמש לממשלת ביום: כי לעולם חסדו:
 את הירח וכוכבים לממשלות כל"ח: כי לעולם חסדו:
 למכה מצרים בבכוריהם: כי לעולם חסדו:
 ויוצא ישראל מתוכם: כי לעולם חסדו:
 ביד חזקה ובזרוע נטויה: כי לעולם חסדו:
 לגזר ים סוף לגזרים: כי לעולם חסדו:
 והעביר ישראל בתוכו: כי לעולם חסדו:
 ונער פרעה וחיילו בים סוף: כי לעולם חסדו:

א שחרית של שבת

למוליד עמו במדבר: כי לעולם חסדו:
 למכה מלכים גדלים: כי לעולם חסדו:
 ויהרג מלכים אדירים: כי לעולם חסדו:
 לסיחון מלך האמרי: כי לעולם חסדו:
 ולעוג מלך הבשן: כי לעולם חסדו:
 ונתן ארצם לנחלה: כי לעולם חסדו:
 נחלה לישראל עבדו: כי לעולם חסדו:
 שבשפלונו זכר לנו: כי לעולם חסדו:
 ויפרקנו מצרינו: כי לעולם חסדו:
 נתן לחם ללב בשר: כי לעולם חסדו:
 הודו לאל השמים: כי לעולם חסדו:

כריך ליוזבד מלחפסיק בדבור משיחחיל כרוך שאמר עד סוף שמנה עשרה.
 עומד ולאמר בכונה:

יקח הציציות שלפניו בידו ויאמר:
 ברוך שאמר והיה העולם. ברוך אומר
 ועשה. ברוך גוזר ומקים. ברוך
 עושה בראשית ברוך מרחם על
 הארץ. ברוך מרחם על הבטות. ברוך
 משלם שכר טוב ליריאי. ברוך מצביר
 אפיכה ומביא אוכה. ברוך אל חי לעד
 וקדם לנצח. ברוך שאין לפניו עושה.
 ולא שכתה. ולא משוא פנים. ולא

ברוך שאמר והיה
 העולם.
 ברוך הוא.
 ברוך הוא.
 ברוך גוזר ומקים.
 ברוך עושה

מקח שחם. צדיק הוא בקל דרכיו
 וחסיד בקל מעשיו. ברוך פודה ומציל.
 ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו
 לעולם ועד. ברוך אתה יי
 אלהינו מלך העולם המלך הגדול
 והקדוש. אב הרחמן המהלל בפי צמו
 משבח ומפואר בלשון כל חסידיו
 ועבדיו. ובשירי דוד עבדך. נהלך יי
 אלהינו בשבחות ובזמירות. נהודך
 ונגדך נשבחך נפארך ונמליכך
 ונקדישך ונצריצך ונזכיר שמך מקבנו
 אלהינו יחיד חי העולמים. משבח
 ומפואר שמו צדי עד. ברוך אתה יי
 מלך מהלל בתשבחות:

בראשית. ברוך
 מרחם על הארץ.
 ברוך מרחם על
 הבריות. ברוך
 משלם שכר טוב
 ליראיו. ברוך חי
 לעד וקים לנצח.
 ברוך פו ד ה
 ומציל. ברוך
 שמו. ברוך אתה
 יי אלהינו מלך

העולם. האל אב הרחמן המהלל בפה עמו. משבח
 ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד עבדך
 נהלך יי אלהינו בשבחות ובזמירות. ונגדך
 ונשבחך ונפארך ונמליכך ונזכיר שמך מלכנו
 אלהינו יחיד חי העולמים. מלך משבח ומפואר
 עדי עד שמו הגדול. ברוך אתה יי מלך מהלל
 בתשבחות:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה

ולומר לשמה עליון: להגיד בפקר חסדך
 ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון
 בכנור: כי שמחתני יהוה בפעלה במעשי ידיה
 ארנן: מה גדלו מעשיה יהוה מאד עמקו
 מחשבתיה: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את
 זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי
 און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם יהוה:
 כי הנה איביה יהוה כי הנה איביה יאבדו ותפרדו
 כל פעלי און: ותרים כראם קרני בלתי בשמן
 רענן: ותבט עיני בשורקי בקמים עלי מרעים
 תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח כארו בלבנון
 ישגה: שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו
 יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:
 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו.

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף
 תכון תבל בר תמוט: נכון כסאך מאז מעולם
 אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם
 ישאו נהרות דכים: מקלות מים רבים אדירים
 משברי ים אדיר במרום יהוה: עדתיה נאמנו

מאד לביתך נאנה קדש יהוה לארץ ימים:
 יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם
 יי מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד
 מבואו מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על
 השמים כבודו: יי שמה לעולם יי זכרה לדר
 ודר: יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה:
 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלה:
 יי מלה יי מלה יי ימלה לעולם ועד: יי מלה
 עולם ועד אבדו גוים מארצו: יי הפיר עצת
 גוים הניא מחשבות עמים: רבות מחשבות בלב
 איש ועצת יי היא תקום: עצת יי לעולם תעמד
 מחשבות לבו לדר ודר: כי הוא אומר ויהי הוא
 צנה ויעמד: כי בחר יי בציון אנה קמושב לו:
 כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגתו: כי לא
 יטוש יי עמו ונחלתו לא יעזב: והוא רחום יכפר
 עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
 כל חמתו: יי הושיעה המלה יעגנו כיום קראנו:
 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם
 שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לך ארוממך אלהי המלה ואברכה שמך
 לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך
 לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדתו אין
 חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו:
 הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוז
 נוראותיך יאמרו וגדתך אספרנה: זכר רב טובך
 יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארץ אפים
 וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:
 יודה יי כל מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד
 מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני
 האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
 מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור:
 סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: עיני
 כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
 פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי
 בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל
 קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו
 יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את
 כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי

יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מַעֲמָהּ וְעַד עוֹלָם הַלְלוּ-יָיָה:
 הַלְלוּיָיָה הַלְלוּיָיָה נַפְשֵׁי אֶת יְיָ: אֶהְלֵלָה יְיָ בְּחַיֵּי
 אֲזוּמָרָה לְאֵלֵהֵי בְעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ
 בְּנִדְיָבִים בְּבֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ תְשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ
 יֵשֶׁב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֹׂתוֹנוֹתָיו: אֲשֶׁר־י
 שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יְיָ אֵלֵהֵיו: עֲשֵׂה
 שְׂמִים וְאַרְץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמַר
 אָמַת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֲשׂוּקִים נָתַן לָחֵם
 לְרַעֲבִים יְיָ מִתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פּוֹקֵחַ עוֹרִים יְיָ
 זוֹקֵף כְּפוּפִים יְיָ אֱהַב צַדִּיקִים: יְיָ שֹׁמֵר אֶת גְּרִים
 יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזוֹד וְדָרֵךְ רְשָׁעִים יַעֲזוֹת: יִמְלֹךְ
 יְיָ לְעוֹלָם אֵלֵהֵיךְ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּ-יָיָה:

הַלְלוּ-יָיָה | כִּי טוֹב זְמַרָה אֵלֵהֵינוּ. כִּי-נַעֲמִים נֵאֻוָה
 תְּהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
 יִכְנָס: הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם:
 מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִים. לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: גְּדוֹלַ
 אֲדוֹנָנוּ וְרַב כַּחַ. לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד
 עֲנוּיִם יְיָ מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־י אֶרֶץ: עֲנוּ לַיְיָ בְּתוֹדָה.

זְמָרוּ לְאֵלֵהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים.
 הַמְכִּין לְאֶרֶץ מִטֵּר הַמְצַמֵּיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן
 לְבַהֲמָה לְחֶמְהָ. לְבְנֵי עֲרַב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בַגְבוּרַת
 הַסּוּס יִחְפֹּץ. לֹא בְשׂוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֶה יְיָ
 אֶת יִרְיָאֵיו. אֶת הַמִּיחַלִּים לְחֶסֶד־וֹ: שְׂבַחֵי יְרוּשָׁלַם
 אֶת יְיָ. הַלְלוּיָיָה צִיּוֹן: כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרֵיךְ.
 בְּרַךְ בְּנֵיךְ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם. חֲלֵב חֲטִיִּם
 יִשְׂבִיעֶךָ: הַשֶּׁלֶחַ אֲמַרְתוּ אֶרֶץ. עַד מֵהָרָה יִרוּץ
 דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג כַּצֶּמֶר. כְּפוֹר כְּאֶפֶר יְפוֹר: מִשְׁלֵיךְ
 קָרְחוֹ כְּפִתִּים. לְפָנָי קָרְתוֹ מִי יַעֲמוֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּמָּסַס. יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב.
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכָל גּוֹי.
 וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם הַלְלוּיָיָה:

הַלְלוּיָיָה הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים:
 הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו:
 הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח: הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ
 אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
 לְעוֹלָם חֲקֵי-נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאֶרֶץ.

תנינים וְכַל תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֹּג וְקִיטוֹר. רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים וְכַל גְּבְעוֹת. עַץ פְּרִי וְכַל אֲרָזִים: הַחֲזִיה וְכַל בְּהֵמָה. רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כְּנָף: מַלְכֵי אֲרֶץ וְכַל לְאֻמִּים. שָׂרִים וְכַל שֹׁפְטֵי אֲרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת. זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי נִשְׁגָּב שָׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוּ עַל אֲרֶץ וְשָׁמַיִם: וְיָרַם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תִּהְיֶה לְכָל חֲסִידָיו. לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ. תִּהְיֶתוּ בְּקֵהל חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ. בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּירוּ בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ שָׁמוֹ בְּמַחּוֹל: בְּתֵף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ. יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד יִרְנְנוּ עַל מַשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם. וַחֲרַב פִּיפּוֹת בִּידָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם. תּוֹכַחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאַסֹּר מְזֻכֵּיהֶם בְּזֻקִים. וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרָזָל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב. הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֻזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבוֹרָתּוֹ. הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ

בְּתִקְעַ שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֵף וּמַחּוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יָהּ הַלְלוּיָהּ: כַּחֲתִיּוּהָ

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן. שְׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ. בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם: וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

יעמוד ויאמר:

וּבְרַךְ דָּוִד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקְּהָל. וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. לָךְ יְיָ הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָּל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִקְּפִנְיָהּ. וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידָךְ כֹּחַ וּגְבוּרָה. וּבִידָךְ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתָּךְ: וּבְרַכּוּ שֵׁם כְּבוֹדָךְ. וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדָּךְ. אַתָּה עֹשֵׂת אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם

הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֵתָהּ
מַחִיָּה אֶת כָּלָם. וּצְבֹא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים: אֵתָהּ
הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים. ^(ע"כ סעודת) אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וּשְׁמַתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמִצַּאתָ אֶת
לְבָבוֹ נֹאמֵן לְפָנֶיךָ: וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לְתַת אֶת
אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיְחָתִי הָאֲמָרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי
וְהַגְּרָגְשִׁי לְתַת לְזָרְעוֹ. וּתְקַם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק
אָתָהּ. וְתֵרָא אֶת עֲנֵי אַבּוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. וְאֵת זַעֲקָתָם
שְׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף. וּתְתֵן אֶתְּךָ וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה
וּבְכָל עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ. כִּי יִדְעַתָּ כִּי הִזִּידוּ
עֲלֵיהֶם. וּתַעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְהֵימָּן בְּקַעַתָּ
לְפָנֶיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בַתּוֹךְ הַיָּם בִּיבֻשָׁה. וְאֵת רֹדְפֵיהֶם
הַשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלוֹת כְּמוֹ אָבִן בַּמַּיִם עֲזִים:

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שֵׁפַת הַיָּם: וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם
וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְיָ וַיֹּאמְרוּ בֵּינֵי וּבֵימֶשֶׁה עַבְדּוֹ:
אֲזַי שִׁיר מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָאָה גָאָה סוּס

וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה
זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנֹוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְנָהוּ: יְיָ אֵישׁ
מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פִּרְעֹה וַחֲלִילוֹ יְרַה בַּיָּם
וּמִבְּחַר שְׁלֹשׁוֹ טַבְעוֹ בַּיָּם סוּף: תַּהֲמַת יִכְסִּימוּ יָרְדוּ
בַּמַּצּוֹלוֹת כְּמוֹ אָבִן: יְמִינֶךָ יְיָ נֹאדָרִי בַּכַּח יְמִינֶךָ
יְיָ תִרְעֵץ אוֹיֵב: וּבְרַב גְּאוּנָה תַהֲרֹס קַמִּיָּה תִשְׁלַח
חַרְנֶנְךָ יֹאכְלֵמוּ כְּקֶשׁ: וּבְרוּחַ אֲפִיָּה גַעְרָמוּ מֵיָם נִצְבוּ
כְּמוֹ גֵד גְּזֻלִים קָפְאוּ תַהֲמַת בְּלֵב יָם: אָמַר אוֹיֵב
אַרְדָּף אֲשִׁיג אַחֲזֶק שְׁלַל תִּמְלָאמוּ נַפְשֵׁי אַרְיִק
חַרְבֵי תוֹרִישְׁמוּ יָדֵי: גִּשְׁפַת בְּרוּחֶךָ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ
בַּעוֹפְרַת בַּמַּיִם אֲדִירִים: מִי כַמְכָה בְּאֵלֶם יְיָ מִי
כַמְכָה נֹאדָר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תַהֲרִית עֲשֵׂה פְלֹא: נְטִיתָ
יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נַחִיתָ בַּחֲסֻדֶךָ עִם זוֹ גְּאֻלְתָּ
נַהֲלַתָּ בַּעֲזָה אֵל נוֹה קֹדֶשֶׁךָ: שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן
חֵיל אַחוֹי יִשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים: אֲזַי נִבְהָלוּ אֱלֹוִפֵי אָדוּם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזוּמוּ רַעַד נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵי כְנַעַן: תַּפַּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגִדְלֵךָ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאָבִן: עַד
יַעֲבֹר עִמָּךָ יְיָ עַד יַעֲבֹר עִם זוֹ קְנִייתָ: תִּבְאָמוּ וְתִטְעַמוּ
בְּהַר גִּחְלַתְךָ מְכוּן לְשַׁבְתְּךָ פַּעֲלַתָּ יְיָ מִקֹּדֶשׁ אֲדָנִי

ריב שחרית של שבת

כוננו יְדִידָךְ: יְהוָה יִמְלֶךְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: יי יִמְלֶךְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: יי מְלֻכּוֹתֶיהָ קָאָם לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עָלְמַיָּא. כִּי בָא סוּס פְּרָעָה בְּרֻכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בְּיָם וַיָּשָׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:

בשבת בשלח ובשביעי של פסח מוסיפים זה:

וּתְקַח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֹת אֲהֲרֹן אֶת הַתֵּף בְּיָדָהּ וּתִצְאֶנּוּ כָּל הַנְּשִׂאִים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחֲלֹת: וּתַעֲזֹב מִרְיָם שִׁירוֹ לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה סוּס וְלֻכְבוֹ רָמָה בְּיָם: וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיִּצְאוּ אֵל מִדְּבַר שׁוּר וַיִּלְכּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם: וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לַשְׁתֵּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מָרִים הִם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרְהָ: וַיִּלְנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה נַּשְׁתָּה: וַיִּצְעַק אֵל יְהוָה וַיֹּרְהוּ יְהוָה עַץ וַיִּשְׁלַף אֵל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לֵוִי חֶק וּמִשְׁפַּט וְשֵׁם נִסְהוּ: וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹלִי יי אֲלֹהֶיךָ וַהֲיֵשֶׁר בְּעֵינָיו מַעֲשֵׂה וַהֲזוֹנָה לְמַצּוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רּוֹפְאֶךָ: ע"כ

כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת הַר עֶשׂוֹ. וְהִתְהַלְּכִי לִי הַמְּלוּכָה וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

שחרית של שבת

נִשְׁמַת כְּדַחֵי תְּבָרְךָ אֶת שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאֵר וּתְרוֹמֶם זְכָרְךָ מְלַכְנוּ תְּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוּמֵךְ אֲלֵי אַתָּה: אֱלֹהֵי הַרְאֵשׁוֹנִים וְהַאֲחֵרוֹנִים אֱלֹהֵי כָּל־בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל־תּוֹלְדוֹת. הַמְהַלֵּל בְּכָל־הַתְּשׁוּבּוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְהִי עַר לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים. וְהַמְּקִיץ נֹדְדִים. מְחַיֶּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְזוֹקֵף כְּפוּפִים. הַמְּשִׁיחַ אֱלֵמִים. וְהַמְּפַעֲנֵחַ נְעֻלְמִים. וְלֵךְ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים: וְאֵלֵינוּ פִּינוּ מְלֹא שִׁירָה כִּי־. וְלִשׁוֹנֵנוּ רְנָה כְּהַמּוֹן גְּלִיו. וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שְׂבַח כְּמֶרְחָבֵי רְקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ. וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵילוֹת. אֵין אָנוּ מְסַפְּקִין לְהוֹדוֹת לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וּלְכָרְךָ אֶת שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ עַל אַחַת מְאֻלָּף אֲלֵפֵי אֲלֵפִים. וְרוֹב רַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת. שְׁעֵשִׂית עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ.

מִלְפָּנִים מִמִּצְרַיִם גָּאֲלָתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִבַּיִת
עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. בָּרַעַב זָנַתָּנוּ. וּבְשֹׁבַע כָּלִפְלַתָּנוּ.
מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדָּבָר מְלִטַתָּנוּ. וּמִחֲלָאִים רָעִים
וְרַבִּים דִּלִּיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲרוּנוֹ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזַבְנוּ
חֲסְדֶיךָ. עַל כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלַגְתָּ בָנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה
שָׁנַפְחָתָּ בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם
יֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשׁוּרְרוּ אֶת שְׁמֶךָ
מִלִּפְנֵי תַמִּיד. כִּי כָל־פֶּה לֵךְ יוֹדֶה. וְכָל־לִשׁוֹן לֵךְ
תִּשְׁבַּח. וְכָל־עֵין לֵךְ תִּצְפֶּה. וְכָל־בֶּרֶךְ לֵךְ תִּכְרַע.
וְכָל־קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְהִלְבְּבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־
קָרֵב וּכְלִיֹּת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל־
עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי מִחֹזֶק
מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ.

בשבת קודש פורים כוהנים נומר כאן מי כמורך :

שׁוֹעַת עֲנִיִּים אֲתָה תִּשְׁמַע. צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב
וְתוֹשִׁיעַ. וְכַתּוּב רַגְנוֹ צְדִיקִים בִּיהוָה לִישְׂרָאֵל
נְאוּהָ תִהְיֶה :

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְּרוּ וּמִם :
וּבִשְׁפִיתִי צִדִּיקִים תִּתְּבָרַךְ :

וּבְלִשׁוֹן חַסִּידִים תִּתְּקֶדֶשׁ :
וּבְקָרֵב קְדוּשִׁים תִּתְּהַלָּל :
בְּמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. שְׁכֵן חוֹבֵת
כָּל־הַיְצוּרִים לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אַבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת. לְהַלֵּל. לְשַׁבַּח. לְפָאֵר. לְרוֹמֵם.
לְהַדְר. וּלְנַצַּח. עַל כָּל־דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד
בֶּן יִשִׁי עֲבָדְךָ מְשִׁיחֶךָ : וּבְכֵן
יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּפְנֵי רֵהָאֵל הַמְּלִיךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לֵךְ נְאוּהָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד שִׁיר וְשִׁבְחָה
הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמְשִׁלָּה נִצַּח גְּדֻלָּה גְבוּרָה תִהְיֶה
וּתִפְאֲרַת קְדוּשָׁה וּמְלִכוּת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּמְעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם אֲתָה אֵל : בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהַלָּל בְּתִשְׁבְּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. בּוֹרֵא כָּל הַיְבֻשׁוֹת. רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מְלִיךְ אֵל חַי
הַעוֹלָמִים : אָמֵן :

בשבת חסודס יאמר :

שִׁיר הַמַּעֲשִׂוֹת מִמַּעֲמָקִים קָרְאתִיךָ יְהוָה : אֲדַגִּי שְׂמִיעָה בְּקוֹלִי
תִּהְיֶינָה אֲזוּנֶיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תְּחִנוּנָי : אִם עֲזוּבוֹת תִּשְׁמַר-

זה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד: כִּי עָמְקָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּתְנָא: קוּיָתִי
יְהוָה קוּמָה נַפְשִׁי וְדַבְּרוּ הוֹחֲלָתִי: נַפְשִׁי אֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר
שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד
וְהֶרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהּ. וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתִיהּ. וַיַּצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהּ. בְּחַיִּיכוּן
וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמִי וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא וְתִבְרַךְ.
וַיִּשְׁמַבֵּת. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל
שְׁמִיהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא.
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא. דְאֲמִירָן בְּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ואומר החזן בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ:

ואומרים בלחש:

ישתבח ויתפאר שמו של מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים. יהי
שם ה' מבורך מעתה ועד עולם ומרומם על כל ברכה ותהלה:

ועונין כסהל

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְכַסּוֹן סוֹחֵר
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שְׁלֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ
כִּיִּהְיֶה: הַכֹּל יְרוּמְמוּךָ סְלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל

הַפּוֹתַח בְּכָל-יוֹם דְּלַתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרַח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי
רְקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וְלִבְנָה מִמְּכוּן שַׁבְתָּהּ.
וּמְאִיר לְעוֹלָם כְּלוֹ וְלִישׁבָיו שְׁבָרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים.
הַמְאִיר לְאַרְצָן וְלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל-יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כְּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנֶיהָ: הַמְלִיךְ הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ מְאֹז. הַמְשַׁבַּח
וְהַמְפּוֹאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ. צוּר
מִשְׁגַּבֵּנוּ. מְגַן יִשְׁעָנוּ. מִשְׁגָּב בְּעַדְנוּ: אֵין עֲרוּךְ לָךְ
וְאֵין זוּלָתְךָ. אָפֶס בְּלָתְךָ וּמִי דוּמָה לָךְ. אֵין עֲרוּךְ
לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מְלַכְנוּ
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אָפֶס בְּלָתְךָ גְּאֻלָּנוּ לְיַמּוֹת
הַמְּשִׁיחַ. וּמִי דוּמָה לָךְ מוֹשִׁיעָנוּ לְתַחֲתֵי הַמַּתִּים:
אֵל אֲדוֹן עַל-כָּל הַמַּעֲשִׂים. בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל-

הַנְּשֹׁמָה: גָּדְלוּ וְטוּבוּ מְלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה
 סוֹבְבִים הוֹדוּ: הַמִּתְגָּאָה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנִהְדָּר
 בְּכַבוֹד עַל הַמְרַכְבֶּה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ.
 חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹרֹת שְׁבָרָאֵם
 אֵלֵהֵינוּ. יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבִהְשֹׁכֵל: כַּחַ וּגְבוּרָה
 נָתַן בָּהֶם. לְהִיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּבֵל: מְלֵאִים זִיו
 וּמְפִיקִים נוֹגֵה. נֶאֱהָ זִיוֹם בְּכָל־הָעוֹלָם: שְׁמַחִים
 בְּצִאתָם שְׁשִׁים בְּבוֹאֵם. עוֹשִׁים בְּאִימֶה רְצוֹן
 קוֹנִיָּהֶם: פֶּאֶר וְכַבוֹד נוֹתְנִים לְשָׁמוֹ. צָהֲלָה וְרָגָה
 לְזִכָּר מְלֻכוֹתוֹ: קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אֹר. רָאָה
 וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שָׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל־צָבָא
 מְרוֹם. תַּפְאֶרֶת וּגְדוּלָה שְׁרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי
 הַקֹּדֶשׁ:

ביום טוב שאינו שבת אין אומרים זה אלה מתחילים שמך:
 לאל אשר שבת מכל המעשים וביום השביעי נתעלה
 וישב על כסא כבודו. תפארת עטה ליום המנוחה
 ענג קרא ליום השבת. זה שיר שבח של יום השביעי
 שבו שבת אל מכל-מלאכתו. ויום השביעי משבח ואומר
 מזמור שיר ליום השבת: לפיכך יפארו לאל כל-יצוריו.

שָׁבַח וַיִּקָּר וַיִּגְדֹּלָה וְכַבוֹד וַתֵּנוּ לְמִכְרָךְ יוֹצֵר כָּל. הַמְּנַחֵל
 מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קָדֵשׁ:
 שָׁמֶךְ יְהוָה אֵלֵהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ וְזִכְרֶךָ יִתְפָּאֵר מְלַכְנוּ
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל כָּל־
 שָׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִיךָ וְעַל מְאוּרֵי אֹר שִׁיצִרְתָּ הַמָּה
 יִפְאָרוּךְ סְלָה:

תתברך לנצח צורנו. מלכנו וגואלנו בורא קדושים.
 ישתבח שמך לעד מלכנו. יוצר משרתים.
 ואשר משררתיו. כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם.
 וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
 וּמְלֶךְ עוֹלָם: כָּלֵם אֱהוּבִים. כָּלֵם בְּרוּרִים: כָּלֵם
 גְּבוּרִים. כָּלֵם קְדוּשִׁים. כָּלֵם עוֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירְאָה
 רְצוֹן קוֹנֵם. וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה
 וּבִטְהָרָה. בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה. מְבָרְכִין. מְשַׁבְּחִין.
 מְפָאֲרִין. מְקַדִּישִׁין. מְעֲרִיצִין וּמְמַלְכִין: אֶת שֵׁם
 הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא וְכָלֵם
 מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מְלָכוֹת שָׁמַיִם זֶה מְזֶה.
 וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרֶם בְּנַחַת
 רוּחַ. בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִמָּה. קִדְשָׁה כָּלֵם כְּאֶחָד

עונים באימה. ואומרים ביראה: קדוש קדוש קדוש
 יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו:
 והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
 לעמת השרפים. לעמתם משבחים ואומרים:
 ברוך כבוד יי ממקומו:
 לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקים.
 ומירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא
 לבדו מרום וקדוש. פועל גבורות. עשה חדשות.
 בעל מלחמות. זורע צדקות. מצמיח ישועות.
 בורא רפואות. נורא תהלות. אדון הנפלאות.
 המחפש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית.
 כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו.
 (והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא): ברוך
 אתה יהוה יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה
 ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור
 שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך. ותלמדמו
 חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם. כן תחננו
 אבינו אב הרחמן. המרחם רחם נא עלינו ותן

בלבנו בינה להבין. להשכיל. לשמוע. ללמוד.
 וללמד. לשמור. ולעשות. ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך.
 ודבק לבנו במצותיה. ויחד לבנו לאהבה וליראה
 את שמך. למען לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל
 לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא
 בטחנו. נגילה ונשמחה בישועתך: ורחמיה יהוה
 אלהינו וחסדיה הרבים. אל יעזבונו נצח סלה
 ועד. מהר והבא עלינו ברכה ושלום מהרה
 מארבע כנפות כל הארץ ושבור עול הגוים מעל
 צנארנו והולכיכנו מהרה קוממיות לארצנו: כי
 אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מקל עם
 ולשון. וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול באהבה
 להודות לך ולתודה ליראה ולאהבה את שמך:
 ברוך אתה יהוה הבוחר בעמו ישראל באהבה:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ואומרים בלשון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ע"כ

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר

רכב שחרית של שבת

אָנְכִי מִצִּוְהַ הַיּוֹם עַל-לְבַבְךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וּדְבַרְתָּ בָם בְּשַׁבְתָּךְ בְּבֵיתְךָ וּבִלְקַחְתָּךְ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לֹא-תִהְיֶה אֵלֵהֶיכֶם
וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:
וּנְתַתִּי מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפָּתָה
דַּגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה
לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמָרוּ לְכֶם פֶּן-יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוֹלֶיהָ
וְאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לְכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבַרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם
לְדָבָר בָּם בְּשַׁבְתָּךְ בְּבֵיתְךָ וּבִלְקַחְתָּךְ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

שחרית של שבת

רכב

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכִּנָּף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לְכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ
אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים
אֲחֵרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לְכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן
וּסְחַר כְּשֵׁלִים לְבוֹר: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

וַיְצִיב. וְנִכּוֹן. וְקָיָם. וְיִשָּׁר. וְנִאֲמָן. וְאֶהוּב. וְחָבִיב.
וְנִחְמָד. וְנִעִים. וְנוֹרָא. וְאֲדִיר: וּמְתָקָן.
וּמְקַבֵּל. וְטוֹב. וְיָפֵה. הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
אָמֵן אֱלֹהֵי עוֹלָם. מְלַכְנוּ. צוֹר יַעֲקֹב מְגֹן יִשְׁעָנוּ
לְדָר וְדָר הוּא קָיָם וְשָׁמוּ קָיָם וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמִלְכוּתוֹ
וְאֲמוֹנָתוֹ לְעֵד קָיָמָת. וּדְבַרְיוֹ חַיִּים וְקָיָמִים נֶאֱמָנִים

וּנְחַמְדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל אַבּוֹתֵינוּ.
עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ. וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ. וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ. עַל הַרְאִשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים
דָּבָר טוֹב וְקַיָּים. בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוּר.
אַמֶּת שְׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אַבּוֹתֵינוּ.
מִלְּכֵנוּ מִלְּךָ אַבּוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אַבּוֹתֵינוּ. צוֹרֵנוּ
צוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ.
וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֶלָה :

עֲזַרְתָּ אַבּוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מְגֹן וּמוֹשִׁיעַ
לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר :
בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי
אֶרֶץ: אַמֶּת אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרַתְךָ
וְדַבְּרֶךָ יָשִׁים עַל לְבוֹ. אַמֶּת שְׁאַתָּה הוּא אֲדוֹן
לְעַמֶּךָ. וּמִלְּךָ גִבּוֹר לָרִיב רִיבֶם לְאַבּוֹת וּבְנֵי: :
אַמֶּת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן.
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלְּךָ גּוֹאֲלֵ וּמוֹשִׁיעַ: אַמֶּת
מִמִּצְרַיִם גּוֹאֲלֵתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִבֵּית עַבְדִּים
פְּדִיתָנוּ. כֹּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ. וּבְכוֹרֶךָ יִשְׂרָאֵל
גָּאֲלָתָ. וַיִּסְּוֶף לָהֶם בְּקַעֲתָ. וַיּוֹדִים טַבַּעַתָּ. וַיִּדְיִדִים

עֲבָרוּ יָם. וַיִּכְסּוּ מִיָּם צָרִיהֶם אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתֵר:
עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ לָאֵל. וְנִתְּנוּ יַדִּידִים
וְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמִלְּךָ
אֵל חַי וְקַיָּים: רָם וְנִשְׂא גְדוֹל גִּבּוֹר וְנוֹרָא. מִשְׁפִּיל
גֹּאֲים עַדֵי אֶרֶץ. וּמַגְבִּיָּה שְׁפָלִים עַד מְרוֹם. מוֹצִיא
אֲסִירִים. פּוֹדֵה עַנּוּיִם. עוֹזֵר דַּלִּים. הַעֲוֹנָה לְעַמוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּעַת שׁוּעָם אֵלֵינוּ: תְּהַלְלוֹת לָאֵל עַלְיוֹן
גּוֹאֲלָם בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ
עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כְּלָם: מִי-כַמְכָּה
בְּאֵלִים יְהוָה מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקַדְשׁ. נוֹרָא תְּהַלְלוֹת
עֲשֵׂה פִלָּא: שִׁירָה תִּדְשֶׁה שִׁבְחוּ גְאוּלַיִם לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל עַל שְׁפַת הַיָּם יַחַד כְּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ
וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעַד: וְנֹאמַר גּוֹאֲלֵנוּ
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה גּוֹאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

אֲדַנִּי שְׁפַתִי תִפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אַבּוֹתֵינוּ.
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאַלֵּהֵי יַעֲקֹב.
הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עַלְיוֹן. גּוֹמֵל

רכו שחרית של שבת

חֲסִדִים טוֹבִים. קוֹנֵה רֶהֱפֵל. וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי כְנִיָּהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בשבת תשובה וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים. מִלֶּךְ הַפֶּיץ בְּחַיִּים. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגֹן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקיז מוריד הַטָּל: | בחורף משיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אָמוּנְתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

בשבת תשובה מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יְצוּרְיוֹ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:
וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

בחזרת השליח צבור יאמר:
נִקְדִישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ. כְּנוֹעִם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפִי קִדְשֵׁךָ. הַמְשַׁלְשִׁים לָךְ קִרְשֵׁךָ. וְכֵן כְּתוּב עַל-יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֵל

שחרית של שבת רכו

וְהָ וְאָמַר. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קִרְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּ-יָהּ.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה (כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּקְדוֹשׁ אַתָּה):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל (בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ: יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ. כִּי עֶבֶד נְאֻמֵּן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תַּפְאֵרַת בְּרָאשׁוֹ נִתַּתָּ. בְּעַמְדוֹ

לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי. שְׁנֵי לוּחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ:

וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדַרְתָּם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

וְלֹא נָתַתוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְגִוְיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתוּ מְלַכְנוּ לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים. גַּם בְּמִנוּחַתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים. כִּי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל נָתַתוּ בְּאַהֲבָה

לְזָרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחַרְתָּ:

רכה שחרית של שבת

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת ימים אותו קראת: (זכר למעשה בראשית).

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו. קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך שבוענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה ויגוחו בו כל-ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יהוה מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי רצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש-חדש ושבת חול-המועד אומרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יצלה ויבא יגיע ויראה וירצה ישמע יפקד ויזכר ויכוננו ויכרונו אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים ביום (בר"ח ראש החדש הזה). (בחה"מ של פסח חג המצות הזה ביום מקרא קדש הזה) (בחה"מ של סוכות חג הסוכות הזה. ביום מקרא קדש הזה).

שחרית של שבת

רכט

לרחם בו עלינו ולהשיענו. ויכוננו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו נחמול ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה ברחמיה הרבים תחפוץ בנו ותרצנו: ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו. אתה הוא לדר ודר. נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיך שבכל-יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל-עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיה.

מודים דרכנו

מודים אנחנו לך שאתה

הוא יי אלהינו

ואלהי אבותינו אלהי

כל-בשר. יוצרנו יוצר

בראשית. ברכות

והודאות לשמך הגדול

והקדוש על שהחייטנו

וקיימתנו. בן תחינו

ותחננו. ותאסוף גליותנו

לחצרות קדשך לשמור

חקיך. ולעשות רצונך

ולעבדך בכלב שלם על

הַמֵּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֵיךָ | שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ
כִּי מַעֲוָלָם קִוְּינוּ לָךְ : אֵל הַהוֹדָאוֹת :

במנוחה ובפרכוס אומרים כאן על הנסים.

על הנסים על הפֶּרֶקֶן על הגְבוּרוֹת ועל התְּשׁוּעוֹת ועל
הַנִּפְלְאוֹת ועל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעֲשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם
בְּזֶמַן הַזֶּה :

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְתַּיֵּה בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן
גָּדוֹל חֲשׂוֹמֵנָאֵי וּבְנָיו.
בְּשַׁעֲמֻדָּה עֲלֵיהֶם מְלֻכוֹת
וְזוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֵם מִתּוֹרָתְךָ
וּדְהַעֲבִירֵם מִתַּקַּי רְצוֹנְךָ
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם
עֲמַדְתָּ דָּהֵם בְּעֵת צָרָתָם.
רַבַּת אֶת רִיבָם דִּנְתָּ אֶת
דִּינָם. נִקְמַתָּ אֶת נִקְמָתָם
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים.
וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים. וּרְשָׁעִים
בְּיַד צְדִיקִים. וּמַמְאִים בְּיַד
טְהוּרִים. וְזוּרִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרָתְךָ. וְלֵךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם

לפורים

בַּיָּמִי מְרַדְכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן
הַבִּירָה בְּשַׁעֲמַד עֲלֵיהֶם
הַזֶּמֶן הִרְשָׁע בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד
לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים.
מִנֶּעַר וְעַד וְקַן טַף וְנָשִׁים
בַּיּוֹם אֶחָד בְּשַׁלְשׁוּהַ עֶשֶׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשֶׂר הוּא הַחֹדֶשׁ
אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹ. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם הַפֶּרַת אֶת
עֲצָתוֹ וְקִדְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ
וְהַשְׁכוֹת לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ.
וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ.
וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת
וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גָּדוֹלָה
וּפְרָקָן בְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְנֵיךָ לְרַבִּיר בֵּיתְךָ. וּפְנוּ
אֶת הַיְכָלְךָ. וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ. וּקְבְּעוּ שְׂמוֹנֵה יָמִים אֵלָיו בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה: וְעֲשִׂיתָ
עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

וְעַל פְּלִיטָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תַמִּיד שְׁמֶךָ
מִלְּכַנּוּ לְעוֹלָם וָעַד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה.

בשבת חשובה וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וַיִּהְיֶה לָלוֹ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמַּת לְעוֹלָם
כִּי טוֹב. הֲאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סְלָה
הֲאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְיָךְ גָּאָה
לְהוֹדוֹת :

בזכות שש"ן אומרים הכהנים ברכה כהנים ואחר כל פסוק יענו הקהל אמן
ואם אין כהנים יתחיל שש"ן אורח ואחר כל פסוק יענו הקהל כן יהי כל"ן.
אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמונה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיה באמור: בברכה יהנה וישמרה: אר
יהנה פניו אליה ויחנה: ישא יהנה פניו אליה וישם לך
שש"ן: ושמך את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה

וּרְחַמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּבְרַכְנוּ
 אֲבֵינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיהָ. פִּי בְאוֹר פְּנֵיהָ
 נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֶהְבֶּה וְחֹסֵד
 צְדָקָה וּרְחַמִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיהָ
 לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹ וְשְׁלוֹם:

שבת תשובה יבספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. וישועה
 ונחמה וגזרות טובות. נזכר ונכתב לפניה אנחנו וכל
 עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
 אָמֵן: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי
 לְפָנֶיהָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוּנֵי מַרְע. וּשְׁפָתוֹתֵי מַדְבַּר מְרָמָה
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל
 תַּהֲוָה. פֶּתַח לְבִי בְתוֹרַתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדוּךָ
 נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים עָלַי לְרַעָה. מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם
 וּקְלַקְלֵ מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִמְיָנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה מִיָּמֶיךָ וְעַנְגִּי. יְהִי
 לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיהָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

כורע ופוסע ג' פסיעות לאחוריו צפסיעה אחת וקודם שזקוף כשיאמר עשה
 שלום במרומוי הוסף פניו לשמאלו. הוא צרכמוי יעשה שלום עליונו - ליומינו. ועל
 כל עמו ישראל חמן - לפניו. כשפוסע טוקר רגל שמאל תחלה: ואם יש אחריו
 מי שלא גמר הפלתו ימתין לפחות עד שסיים לפסוע:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בש"ח השלום) בְּמַרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתִן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו - לפחות עד שיוע ש"ס
 לקדושה, ובחזרה ש"ס כל הטעם חייבים לעמוד ולכוין לכל הצרכות ולענות חמן
 שאם לא כן יהיו צרכותיו לזבל:

וְאֲחֵיכֶם אֲוֹמֵר הַש"ס קוֹיִם תִּתְקַבֵּל:
 וְתִגְדֹּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּהּ בְּבֵא. בְּצַלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהָ וְיִמְלִיךְ
 מְלְכוּתִיהָ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֶיהָ וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהָ בְּחַיִּיכוֹן וּבִיוֹמֵיכוֹן
 וְיִבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּצַנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: וְהָא
 שְׁמָהּ בְּבֵא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
 וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמָהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא. דְאָמִירָן
 בְּצַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתְנָא וּבְעוֹתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּנָא דְבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

וְהָא שְׁלָמָא בְּבֵא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשָׂבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינּוּבָא
 וְרַפּוּאָה וְגְאוּלְיָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִינוּחַ וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמַרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קודם שיוציאו ספר תוכה יאמר:

אתה הראת לדעת כי יהנה הוא האלהים אין עוד מלבדו: אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: יהי יהנה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל ועזבנו ואל יששנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהנה ופוצו איביך ויגוסו משנאיך מפניך: קומה יהנה למנוחתך אתה נארון צנף: כהניך ילבושו צדק וחסידים ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך:

ופותחיו הסיכל ואומרים:

ברוך שמה דמארי עלמא בריך בתרך ואתרך יהי רעותך עם עמך ישראל לעלם ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך. לאמטויי לנא מטוב נהורך. ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רענא קדמך דתוריה לן חיון בטיבו. ולהוי אנא עבדך פקידא בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל-די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא. ומפרגס לכלא. אנת הוא שליט על כלא אנת הוא דשליט על מלכיא. ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה מן קמה

דיקר אורייתא בכל-עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשוט ואורייתא קשוט ונביאורייתא קשוט ומסגין למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיץ ולשמה יקרא קדישא. אנא אמר תשבחון: יהא רענא קדמך דתפתח לבי ב-אורייתך. ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל-עמך ישראל לטב ולחיון ולשלם אמן:

ויוליא ס"ח ואומר.

ברוך המקום ברוך שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא.

אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיהיה אלהיו:

וכשמולאין ס"ח יאמר החזן עם הקהל:

גדלו ליהנה אתי ונרוממה שמו יחדו:

רוממו יהנה אלהינו והשתחוו להם בגליו קדוש הוא: רוממו יהנה אלהינו והשתחוו להם קדשו כי קדוש יהנה

אֵלֵהֵינוּ: אֵין קדוֹשׁ פִּיהֵנָה כִּי אֵין בְּלִתֵּךְ וְאֵין צוּר פִּאֵלֵהֵינוּ:
 כִּי מִי אֵלוֹת מִבְּלִעְדֵי יְהוָה וּמִי צוּר וּזְלֹתֵי אֵלֵהֵינוּ: תּוֹרָה
 צָנָה בְּנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה קַהֲלֵת יַעֲקֹב: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים
 בָּהּ וְתוֹמְקִיָּה מְאֹשֶׁר: דְּרָקִיָּה דְרָקִי נַעַם וְכֹל נְתִיבְתִיָּה שְׁלוֹם:
 שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאֵין לָמוּ מְכֻשׁוֹל: יְהוָה עוֹ
 לְעַמּוֹ יִמֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: כִּי שֵׁם יְהוָה אֲקַרָּא
 הָבוּ גִדְלָ לְאֵלֵהֵינוּ: הִלָּל תְּנוּ עוֹז לְאֵלֵהִים וּתְנוּ כְבוֹד לְתוֹרָה:

מנציה ספר תורה ומכאסה הכהנז לעס, ואומרים:
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: תורה צננה
 לנו משה מורשה קהלת יעקב: האל תמים דרכו אמרת
 יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו:

וקורין בסדר היום שבעה גברי. ואין פוחתין מהם אבל מוסיפין עליהם.
 ובשעת קריאת התורה אסור לדבר רק אזני העם אל ספר התורה:
 העולה לס"ח יאמר יי עמכם הש"ן עונה יברכה יי: ואומר העולה

**בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבוֹרָךְ. הַקַּהֲלֵ עוֹנֵה בְּרוּךְ יְיָ
 הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְהַעוֹלָה חוֹזֵר וְאוֹמֵר
 בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ**

אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ואחר קריאת התורה אומר העולה:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 נָתַן לָנוּ תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי
 עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן
 הַתּוֹרָה:**

ואחר קריאת המסויים אומר חני קדיש.

קודם חזרת ספר תורה למקומו אומר השליח לבור:

הנותן תשובה למלכים וממשלה לנסיכים. ומלכותו מלכות
 כל-עוֹלָמִים. הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה. הנותן
 בים דרך ובמים עזים נתיבה. הוא יברך וישמור. וינצור
 וינצור. וירומם. ויגדל. וינשא. למעלה לאדוננו המלך

יר"ה. מלך מלכי המלכים
 ברחמיו שמהו ויחיינו ומכל-צרה ונגזק יצילהו. מלך מלכי
 המלכים ברחמיו ירום ויגביה כוכב מצרכתו. ויארץ ימים על
 ממלכתו. מלך מלכי המלכים ברחמיו יתן בלבנו ובלב כל-
 יוצריו ושכניו רחמנות לעשות טובה עמנו ועם כל-ישראל
 אחינו ברחמיו ובחמינו תושע יהודה. וישראל ישכון לבטח. ובא
 לציון גואל וכן יהי רצון ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ודוד
 ושלמה. וכל-הקהלות הקדושות והטהורות. הוא יברך את
 כל-הקהל הקדוש הזה. גדולים וקטנים. הם ובניהם. ונשיהם.
 ותלמידיהם. וכל אשר להם. מלפני דעקמא הוא יברך ותכון.
 ויוכה ותכון. וישמע בקל צלותכון. תתפרקון ותשתזבון מכל-
 צרה ועקתא. ויהי מקרא ביהנה בטעדיכם ונגן בעדכם. ויפדוש
 ספת שלומו עליכם. וישע ביניכם אהבה ואחנה. שלום ורעות.
 ויסלק שנתאת חנם מביניכם. וישבור עול הגוים מעל צנאריכם.
 ויקיים בכם מקרא שקתוב. יהנה אלהי אבותיכם יוסף עליכם
 ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם. (בשבת תשובה
 אומרים ויקתבכם האל בספר חיים טובים) וכן יהי רצון ונאמר
 אמן :

בשבת שלפני ראש חדש לומדים :

יהי רצון מלפני אלהי השמים לכוון
 ארת בית חיינו ולהשיב שכנינתו
 לתוכו במהרה בימינו ואמרו אמן :
 יהי רצון מלפני אלהי השמים לרחם
 על פליטתנו. ולעצור המגפה.
 והמשחית. והחרב. והרעב. והשבי.

והבנה. מעלינו ומעל עמו ישראל ואמרו
 אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים לקיים
 לנו את כל-חכמי ישראל הם ונשיהם
 ובניהם ותלמידיהם בכל--מקומות
 מושבותיהם ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים שנשמע
 ונתבשר בשורות טובות בשורות
 ישועות ונחמות מארבע כנפות הארץ
 ואמרו אמן :

בשבת שלפני ראש חדש אב נמקום יחי כלון הש"ן לומד :

מחדש חדשים. קבוצ נפוצים. אנשים ונשים. לעיר הבנויה :
 וזה החדש. לטובה וחדש. ורצון יצו אל. רב העליה :

מי שעשה נסים לאבותינו וממצרים גאלם. הוא
 יגאל אותנו וישיב בנים לגבולם. בסימן טוב
 יהא לנו ראש חדש פלוני ביום פלוני ופלוני יחדשהו
 הקדוש ברוך הוא עלינו ועל עמו ישראל בכל-

מקום שהם. לטובה ולברכה. לששון ולשמחה.
 לישועה ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה טובה.
 לשמועות טובות. ולגשומים טובות. ולגשמים
 בעתם. ולרפואה שלמה. ולגאולה קרובה. ואמרו
אמן:

בשנת קודם הלום מכריז יום התענית חזן מתשעה באב ולום כפור ופורים
 וסמיך אכ"ף עליו סיה. ולומר:

אחינו בית ישראל שמעו. צום

ל"ו בתמוז הרביעי ל"י בשבת העשירי

הנה יום סלוי והפוף אותו הקדוש ברוך הוא לששון ולשמחה
 בדתאיב פה אמר הנה צבאות צום הרביעי וצום התמישי
 וצום השביעי וצום העשירי הנה לבית יהודה לששון ולשמחה
 ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו:

ולומרם אשרי ואח"כ לומרם:

ברוך הנה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר דבר
 לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד
 משה עבדו:

ביום טוב אם חל בחול יש מתחילין כאן:

יהי הנה אליהנו עמנו כאשר הנה עם אבותינו אל ועובנו
 ואל יששנו: להטות לבנו אליו להקט בקל-דרךיו ולשמר
 מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צנה את אבותינו: ויהיו דברי

אלה אשר התחננתי לפני הנה קרבים אל הנה אליהנו יומם
 ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום
 ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי הנה הוא האלהים אין
 עוד: לא ימוש ספר התורה הזה מפיה והגית בו יומם ולינה
 למען תשמר לעשות ככל-הקתוב בו כי אז תצליח את דרכיך
 ואז תשכיל: הלא צויתיה חוק ואמץ אל מערץ ואל תחת
 כי עמך הנה אליהך בכל אשר תלך:

ולח"כ לומרם שני פעמים:

ימך הנה לעולם אליהך ציון לדר ודר הללויה:

ומחזיקין ספר תורה למקומו. ולומר מזמור לדוד הבו לה' (דף קנ"ז).

וכשמכניסים ספר תורה להיכל לומר החזן:

שובה למעונך ושכון בבית מאנך. כי כל-פה וכל-לשון ותנו
 הוד והדר למלכותך: ובגדה יאמר שובה הנה רבבות
 אלפי ישראל: השיבנו הנה אליך ונשובה חדש מינו כקדם:

ולומר החזן חזי קדים:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה הנה אליהנו ואלהי אבותינו.
 אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב.
 האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל
 חסדים טובים. קונה רחל. וזוכר חסדי אבות.
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

רמב

מוסף של שבת

בעשיית זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. קתבנו
בספר חיים. למעןך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה מגן
אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב
להושיע:

בקץ מוריד הטל: | בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נוֹפְלִים. ורופא חולים. ומתיר
אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה:

בעשיית מי כמוך אב הכתמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים:
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
מחיה המתים:

בחזרת העמידה הטלית לזכר אומך

כתר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה עם צמך
ישראל קבוצי מטה. יחד בלם קדשה לך ישלשו בדבר
האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש

רמג

מוסף של שבת

קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: כבודו מלא עולם
ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו: לעמקם
משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו: ממקומו הוא
ישן ברחמיו לעמו המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד
אומרים פעמים באהבה שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלכנו. הוא מושיענו. דוא
יושיענו. ונגאלנו שנית. ונשמיענו ברחמיו לעיני כל מי לאמר.
הן גאלתי אתכם אחרית פראשית להיות לכם לאלהים. אני
יהוה אלהיכם: ודברי קדשך כתוב לאמר. מלך יהוה לעולם
אלהיך ציון לדר נדר הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהללה סלה (כי אל מלך גדול וקדוש אתה):
ברוך אתה יהוה האל (כשם המלך) הקדוש:

למשה צוית על רהר
סיני מצות שבת
זכור ושמור ובו צויתנו
יי אלהינו להקריב פה
קרין מוסף שבת
כראוי: ובכן

תפנת שבת רצית קרבנותיה
צוית פרושיה עם סדורי
נסכיה מענגיה לעולם כבוד
ינקלו. טועמיה חיים וכו וגם
האוהבי דבריה גדולה בחרו. אז
מסיני נצטוו צוויי פעליה כראוי:

רמד

מוסף של שבת

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו
 ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין
 כסדרן ומוספין כהלכתן. את מוסף יום השבת
 הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך
 כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
 כאמור:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
 עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו:
 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם
 מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך
 והשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת ימים אותו
 קראת: זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתינו קדשנו
 במצותיך שים חלקנו בתורתך שבצענו
 מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
 באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת

מוסף של שבת

רמה

קדשך וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
 אתה יי מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
 שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי
 ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון.
 ותהי רצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו.
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים:
 ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך. שאתה
 הוא יי אלהינו
 ואלהי אבותינו לעולם ועד.
 צורנו צור חיינו ומגן ישענו.
 אתה הוא לדר נדר. נודה
 לך ונספר תהלתך. על
 חיינו המסורים בידיך. ועל
 נשמותינו הפקודות לך. ועל
 נסיה שבכר-יום עמנו. ועל
 נפלאותיך וטובותיך שבכר-

מודים דרכנו
 מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו
 ואלהי אבותינו אלהי
 כל-בשר. יוצרנו יוצר
 בראשית. ברכות
 והודאות לשמך הגדול
 והקדוש על שהחייטנו
 וקיימתנו. בן תחינו
 ותקננו. ותאסוף גליותנו
 למצרות קדשך לשמור

רמו

מוסף של שבת

חַמִּידָה וְלַעֲשׂוֹת רְצוּנָהּ וְלַעֲבֹדָה בְּלֶבֶב שָׁלֵם עַל שְׁאֵנו מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:	עַת עָרַב וּבָקָר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בתוכה ובפניהם אומרים כאן על הנסים.

על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה:

לחנוכה

לפורים

בִּימֵי מֶרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה בְּשִׁעְמֵר עֲלֵיהֶם הַמֶּן הִרְשָׁע בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד דְּהַלְגֵי וְקֹאֲבֵד אֶת כָּל הַיְהוּדִים. מִנְעֵר וְעַד גִּזְזוֹן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁרְשָׁה עֲשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וְשִׁלְלָם לְכוּז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַת אֶת עַצְתּוֹ וְקִקְלַת אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ	בִּימֵי מַתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כַּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו. בְּשִׁעְמֵדָה עֲלֵיהֶם מְלָכוֹת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁבְּחֶם מִתּוֹרְתֶךָ וְדַהֲעִבְרִים מִחֲזֵן רְצוּנָהּ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ דָּהֶם בְּעַת צָרָתָם. רַבְּתָ אֶת רִיבָם וְדַנְתָּ אֶת דִּינָם וְקִמַּתָּ אֶת נַקְמָתָם

רמו

מוסף של שבת

לפורים

לחנוכה

מִסְרַת נְבוֹרִים בְּיַד חֲקָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְיָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתֶךָ. וְלֶךָ עֲשִׂיתָ שֵׁם	וְהַשְׁבוֹת לֹא גָמְלוּ בְּרֵאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה:

גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן בְּיָוִם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתֶךָ. וּפְנֵי אֶת הַיִּבְלָה. וְטָהְרוּ אֶת מַקְדְּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. וְקִבְעוּ שְׁמוֹנֵה יָמִים אִדּוּ בְּהַדְלֵל וּבְהוֹדָאָה: וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה:

וְעַל כֵּן יִתְבַּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ

מִלְּבָנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה.

נעמיית וכתוב פתיים טובים כל בני ברייתך:

וְיִהְיֶה לָלוֹ וְיִבְרַכּוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמַּת לְעוֹלָם

כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעַתָּנָן וְעֲזָרְתָּנוּ סְלָה

הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה יי הטוב שמך ולך נאה

להודות:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֶבֶדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֹהֶלֶן
וּבְנֵי פְהֵנִים עִם קְדוּשֵׁיךָ כְּאֲמֹר: וּבְרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר
יְהוָה פְּנֵי אֲלֹהֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ: יֵשָׂא יְהוָה פְּנֵי אֲלֹהֶיךָ וַיִּשְׂכַּם לְךָ
שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וְחֶסֶד צְדָקָה
וּרְחֻמִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּבְרַכְנוּ
אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְאוֹר פְּנִיךָ
נִתַּתְּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים. אֶהְבֶּה וְחֶסֶד
צְדָקָה וּרְחֻמִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֵז וְשְׁלוֹם:

כַּעֲשֵׂיִת וּבִסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה. וַיִּשְׁעָה
וַיִּנְחַמָּה וַיְגַזְרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי המְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
אָמֵן: יְהִי לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ. וּשְׁפָתוֹתֵי מַדְבַּר מְרָמָה
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל
תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ

נַפְשֵׁי. וְכָל הַקְּמִים עֲלֵי לְרַעָה. מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתְךָ
וְכִלְקַל מַחְשַׁבְתֶּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי. יְהִי
לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

ואח"כ אומר כש"ן קדיש תתקבל:

ואח"כ אומרים

כָּל-יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֹאֲמַר וְעַמְּךָ כָּל־
צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נִצְרַ מְטַעֵי מַעֲשֵׂי יְדֵי לְהַתְּפָאֵר:
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעָמְלוּ בַּתּוֹרָה וְעוֹשֵׂה נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרוֹ גִּדְּלָ בְּשֵׁם טוֹב וְנִפְטַר בְּשֵׁם טוֹב מִן הָעוֹלָם וְעָלִיו אָמַר
שְׂלֵמָה בְּחֻקְמָתוֹ טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב וַיּוֹם הַמְּנוֹת מִיּוֹם הַנִּלְדוּ.
לְמוֹד תּוֹרָה הִרְבָּה וַיִּתְּנוּ לָךְ שֶׁכָּר הִרְבָּה וְדַע מִתַּן שֶׁכָּרַן שֶׁל
צְדִיקִים לְעִתִּיד לָבֵא: רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקִישָׁיָא אוֹמֵר רְצוּה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיֹכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכֶךָ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה
וּמִצְוֹת שְׁנֹאֲמַר יְהוָה חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:
אֵין כְּאֵלֵהֵינוּ. אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ. אֵין כְּמוֹשֵׁיעֵנוּ: מִי
כְּאֵלֵהֵינוּ. מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשֵׁיעֵנוּ: נוֹדָה

לְאֵלֵהֶינּוּ. נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ
אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אֲתָה
הוּא אֱלֹהֵינוּ. אֲתָה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אֲתָה הוּא מַלְכֵנוּ. אֲתָה הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ: אֲתָה תְקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתְּ לְחַנּוּנָהּ כִּי כָּא מוֹעֵד:

טוב לומר פסוים הקטורת מאתה הוא עד קדמוניות נמצא בתפלת
שחרית דף כז, כח, כט.

תָּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ פֶּלֶ-הַשּׁוֹנָה הַלְּכוֹת בְּכֶל-יוֹם מוֹבָטַח לוֹ שֶׁהוּא
בְּן הָעוֹלָם הַבָּא. שְׁנַאֲמַר הַלְּכוֹת עוֹלָם לוֹ. אֵל תִּקְרִי
הַלְּכוֹת אֱלֹא הַלְּכוּרִי: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא
תְּלִמְדֵי חֻקִּים מְרַבִּים שְׁלוֹם שְׁנַאֲמַר וְכֶל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי
יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךָ אֱלֹא בּוֹנֵיךָ: יְהִי שְׁלוֹם
בְּחֵילֶךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֲי וְרַעֲי אַדְבָּרָה נָא שְׁלוֹם
בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֵהֶינּוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ: וְרַאֲהַ בְּנִים
לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לְמוֹ
מְכֻשׁוֹר: יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ תֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

ואומר קדים דכבנן:

ואומר החזן בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ:

וטנין הקהל בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְהַחֲזוֹן חוֹזֵר

ואומרים עלינו לשבת (נמלא בדף קא) וחדון טוים (נמלא בדף טו). וכשוילאים
מצית הכנסת אומרים ה' נחני וכי. והולכים לנתיים לשלום:

קודם סעודה שנים יאמר זה המלמך מהזוהר המדבר מכבוד הסעודה:

בְּיוֹמָא דשבתא בסעודתא תניינא כתיב אז תתענג על ה'.
על ה' ודאי דההיא שעתא אתגלייא עתיקא קדישא
וכלהו עלמין בהרוותא ושלימו וחדוותא דעתיקא עבדינן
וסעודתא דיליה היא ודאי. בסעודתא תליתאה דשבתא
כתיב והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא היא סעודתא דזעיר
אנפין דהוי בשלימותא וכלהו שיתא יומין מההוא שלימו
מתברכאן ובעי בר נש למחדי בסעודתיה ולאשלמא אלין
סעודתי דאינון סעודתי דמהימנותא שלימתא דזרעא קדישא
דישראל די מהימנותא עלאה דא דילהון היא ולא דעמין
עובדי ע"ז ובגבי אמר ביני ובין בני ישראל. תיה בסעודתי
אלין אשתמודעאן ישראל דאינון בני מלכא דאינון מהיכלא
דמלכא דאינון בני מהימנותא. ומאן דפגים חד סעודתא
מנייהו אחזי פנימותא לעילא ואחזי גרמי דלאו מבני מלכא
עלאדה הוא דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעתא
קדישא דישראל הוא ויהבין עליה חומרא דתלת מילין דינא
דניהנם וכזו ותא חזי בכלהו שאר זמנין וחנין בעי בר נש
למחדי ולמחדי למסכני. ואי הוא חדי בלחודוי ולא יהיב
למסכני עונשיה סני דהא בלחודוי חדי ולא יהיב חידו
לאהרא עליה כתיב וזריתי פרש על פניכם פרש חניכם
ואי איהו בשבתא חדי אף על גב דלא יהיב לאהרא לא
יהבין ליה עונשא כשאר זמנין וחנין. דכתיב פרש חניכם.
פרש חניכם קאמר ולא פרש שבתכם. וכתיב חדשיכם
ומועדכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר ובגין כך כתיב
ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשרכה

בשבתא יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא נשמתא עלאה
 נשמתא דכל שלימו בה כדוגמא דעלמא דאתי ובנין כך
 אקרי שבת מהו שבת שמא דקביה דאיהו שלום מכל סטרא.
 אמר רבי יוסי ודאי כך הוא. ווי ליה לבר נש דלא אשלים
 חדוותא דמלכא קדישא ומאן חדוותא דיליה אלין תלת
 סעודתי מהימנותא סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן
 בהו. וכלהו חרו על חרו מהימנותא שלימתא מכל סטרוי.
 תאנא בהדין יומא מתעטרין אבהן וכל בנין ינקין מה דלאו
 הכי בכל שאר חנין וזמנין. בהדין יומא חייביא דניהנב
 נייחין. בהדין יומא כל דינין אתכפיין ולא מתערין בעלמא.
 בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלמין. בהדין יומא
 חדוותא ותפנוקא אשתמע במאתן וחמשיין עלמין. בילאיו:

ואח"כ יאמר זה:

אתקיננו סעודתא דמהמנותא שציימתא חדוותא דמלכא קדישא.
 אתקיננו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא דצתיקא
 קדישא וחקל תפוחין קדישין ווציר אנפין אתיין לסעודא בהדיה:
 אסדר לסעודתא. בצפרא דשבתא. ואזמין בה השתא. צתיקא
 קדישא:

נהוריה ישרי בה. בקדושא רבא. ובחמרא טבא. דביה תחדו
 נפשא:

ישדר לן שופריה. ונחזי ביקריה. ונחזי לן סתריה. דאתאמר
 בקדישא:

יגלה לן טעמי. דבתריסר נהמי. דאינון את בשמיה פפיקא
 וקדישא:

צרוקא דלציקלא. דביה חיי פלא. ויתרבי חילא. ותיסק עד
 רישא:

חדו חצדי חקלא. בדבור ובקלא. ומלילו מלה מתיקא כדובשא:

קדם רבין צלמין. במילין סתימין. תגליון פתגמין. ותימרון
 חדושא:

לעטר פתורא. ברזא נקרא. צמיקא וטמירא ולאו מקתא
 אושא:

ואילן מלא. הון ברקיעיא. ותמן מאן שריא הלך ההוא
 שמשא:

רבו יתיר נסגי לצילא מן דרגיה. ויסב בק זוגיה. דהור
 פרישא:

חי יהוה וברוך צורי. ביהוה תתהלל נפשי. פי
 יהוה יאיר גרי. בהלו גרו עלי ראשי: יהוה

רועי לא אחר. על מי מנוחות ינהלני. נותן לחם

לכל בשר. לחם חקי הטריפני: יהי רצון מלפניך

אתה אלהי קדושי. תערוך לפני שחנה. תדשן

בשמן ראשי: מי יתן מנוחתי. לפני אדון השלום.

והיתה שלמה מטתי. החיים והשלום: ישלח
 מלאכו לפני. ללוותי לנה. בכוס ישועות אשא
 פני. מנת כוסי רניה: צמאה נפשי אל יהוה.

ימלא שבע אסמי. אל ההרים אשא עיני. כהלל
 וכשמאי: חדות ימים ושנות עולמים. עורה כבודי
 עורה. ועל ראשי יהיו תמים. גר מצוה ואור
 תורה: קומה יהנה למנוחת. אתה בארון צנה
 קח נא את ברכת. והחזק מגן חוזה:
 מזמור לדוד יהנה רעי לא אחר: בנאות דשא
 ירביצני על מי מנוחת ינהלני: נפשי
 ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי
 אלה בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי
 שבטך ומשענתך המה ינחמני: תצרך לפני שרתן
 נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רונה: אך
 טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבת בביית יי
 לארץ ימים:

קדוש ליום השבת

קודם שיאחו הכוס בשתי ידיו יאמר:
 אל נערץ בסוד קדושים רבדו ונורא על כל סביביו: עזי
 וזמרת יה ויהי לי לישועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:
 ליחדא שמיה דקב"ה ושכינתיה וכו' הנה אנכי בא לקיים מצות
 עשה לקדש על היין קדושה רבא נאדר בקדש הלולים
 ומעשה ידינו כוננה עלינו. י"ה המתעלה באור הקדמון שרש

כל הענפים במשפט האורי במי"ם וביי"ן וישוב עוד אל
 הבאר לשאוב וממנה תשתלשל בכל העולמות ולנר"ן לאור
 באור החיים עולם שכולו שבת מנוחה לחיי העולמים ויהי
 נועם יי אלינו וכו':

אם תשיב משבת רגליך עשות חפציה ביום
 קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהנה מכבד
 וכבדתו מעשות דרכיה ממצוא חפצה ודבר דבר:
 אז תתענג על יהנה והרפכתיה על במתי ארץ
 והאכלתיה נחלת יעקב אביך כי פי יהנה דבר:
 ושמו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
 לדורתם ברית עולם: בני ובין בני ישראל
 אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהנה את
 השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
 וזכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד
 ועשית כל-מלאכתך: ויום השביעי שבת
 ליהנה אל ה' לא תעשה כל-מלאכה אתה ובנה
 ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך:
 כי ששת ימים עשה יהנה את השמים ואת הארץ
 את הים ואת כל-אשר בם וינח ביום השביעי.
 על כן ברח יהנה את יום השבת ויקדשהו:

סברי מרנן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן:

וישחה מן הכוס של קודש מיושב. ואח"כ יטול ידיו ויזכך על כטילת ידים.
ויצטט על שתי ככרות כזית ויתן לכל המסובים ויזכך המזלזל.
אחר האכילה נוהגין לומר כאן זכר משלו חללו (ממלא בדף קפ"ז)
ואחר גמר הסעודה יטול ידיו למים אחרונים ויאמר ידי אסתי אנה וכו'
(תמלא לטול בדף קפ"ח) ואח"כ יזכך ברכת המזון:

תפלת מנחה של שבת

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו
ודחילו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל
ישראל הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק
אבינו עליו השלום עם כל המצות הכלולות בה לתקן את
שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשורת
רצון בוראנו:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה דינו כוננה עלינו
ומעשה דינו כוננהו:

למנצח על הגמית לבני קרח מזמור: מה ידידות
משכנותיך יי צבאות: נכספה וגם כלתה
נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ירננו אל אל חי:
גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה

אפרוחיה את מזבחותיה יי צבאות מלכי ואלהי:
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי אדם
עוז לו בך מסלות בלבבם: עוברי בעמק הבכה
מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה: ילכו מחיל
אל חיל יראה אל אלהים בציון: יי אלהים צבאות
שמעה תפילתי האזינה אלי יעקב סלה: מגננו
ראה אלהים והבט פני משיחה כי טוב יום בחצריך
מאלף בחרתי הסתופף בבית אלי מדור באהלי
רשע: כי שמש ומגן יי אלהים חן וכבוד יתן יי
לא ימנע טוב להלכים בתמים: יי צבאות אשרי
אדם בטח בך:

ויברך יהוה אל-משה לאמר: צו את-בני ישראל
ואמרת אליהם את-קרבני לחמי לאשי ריח
ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם
זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה
תמימים שנים ליום עלה תמיד: את-הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים:
ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית
רביעת ההין: עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח

גִּיחַח אֵשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהִין לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֶּף נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וְכַנְסֻכּוֹ
תַעֲשֶׂה אֵשֶׁה רִיחַ לַיהוָה:

אִתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
אֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קִים.
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה גְּבִיאָךְ כַּכְּתוּב
בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים נְטֹף | וְשַׁחֲלֵת
וְחִלְבֵנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָכָה בַד בַּבַּד יִהְיֶה:
וְעָשִׂיתָ אִתָּה קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֶׂה רֶקַח מִמֶּלֶח
טָהוֹר קָדָשׁ: וְשַׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנָתַתָּ מִמֶּנָּה
לְפָנֶי הַעֲדוֹת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָךְ שָׁמָּה
קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עֲלֵיו
אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִטִּיבוֹ אֶת־
הַגִּרְתָּ יִקְטִירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַגִּרְתָּ בֵּין
הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֶי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם:
תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת כִּיצַד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים
וְשִׁמוֹנֶה מְנִים הֵיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים

וְחִמְשָׁה כַּמִּנְחָן יְמוֹת הַחֲמֵה וְשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְרִים
שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כֹּהֵן גְּדוֹל מְלֹא חֶפְנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים
וּמְחֻזְרֵן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדֵי לָקִים
מִצּוֹת דֹּקָה מִן הַדֹּקָה. וְאֶחָד עָשָׂר סַמְנִים הֵיוּ
בָּהּ וְאֵלֵיו הֵן הַצָּרִי וְהַצֶּפֶרֶן וְהַחֲלִבָּנָה וְהַלְּבֹנָה
מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנֵה מוֹר וּקְצִיעָה וְשִׁבְלֵת
גֶרֶד וְכִרְכּוּם מִשְׁקַל שְׁשֶׁה עָשָׂר שְׁשֶׁה עָשָׂר מְנֵה
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר קַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה קַנְמוֹן תַּשְׁעָה
בוֹרִית כַּרְשִׁינָה תַּשְׁעָה קַבִּין יְיָן קַפְרִיסִין סְאִין
תֵּלֵת וְקַבִּין תֵּלֵתָא וְאִם לֹא מִצָּא יְיָן קַפְרִיסִין
מִבֵּיא חֲמֵר חִינֹר עֲתִיק מֶלֶח סְדוּמִית רִבַּע הַקֵּב
מַעֲלָה עָשׂוֹן כֹּל שֶׁהוּא. רַבִּי נְתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף
מִכַּפֶּת הַיָּרְדֵן כֹּל שֶׁהוּא אִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָה
וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל־סַמְנֵיהָ חֵיב מִיתָה:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא
שֶׁרֶף הַנוּטֵף מִעֲצֵי הַקֶּטֶף בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה
לָמָּה הֵיא בָּאָה כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֵת הַצֶּפֶרֶן כְּדֵי
שְׁתַּהֲא נָאָה יְיָן קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא כְּדֵי לְשָׂרוֹת
בוֹ אֵת הַצֶּפֶרֶן כְּדֵי שְׁתַּהֲא עֲזָה וְהֵלֵא מִי רַגְלֵים

יפין לָה אֵלָא שאין מכניסין מי רגלים במקדש
מפני הכבוד :

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק
היטב היטב הדק מפני שהקול יפה לבשרמים
פטמה לחצאין כשרה לשליש וקרביע לא שמענו.
אמר רבי יהודה זה הפלל אם פמדתה כשרה
לחצאין ואם חסר אחת מפל סממניה חב מיתה.
תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה
היתה באה של שרים לחצאין. ועוד תני בר קפרא
אלו היה נותן בה קרטוב של דבש אין אדם
יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה
דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל
דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי: ליי הישועה
על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בה:
יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: השיבנו יי
אלהי ונשובה חדש ימינו בקדם: וערבה ליי
מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם
שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך
לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדתו אין
חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך גידו:
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזו
נוראותיך יאמרו וגדתך אספרנה: זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארף אפים
וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:
יודוך יי כל מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני
האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור:
סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הפופים: עיני
כל אלהי ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי
בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל
קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו

יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי יזכר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ונאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו-יה:

ובא לציון גואל וישבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיך ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר. קדוש. קדוש. קדוש. יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין. בלשם קדיש בשמי מרומא עזאה בית שכנתה. קדיש על ארעא עובד גבורתה. קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה: בקול ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו: ונטלתני רוחא. בלשם ושמעית בתרי קל זיע שגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי מאתר בית שכנתה: יי ימלוך לעולם ועד: יי מדכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי

אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם אליך. והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך יי יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור תקיף ומצותיך בעולם הזה. ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא: למען יזמריך כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך: יי חפץ למען צדקו

יגדיל תורה ויאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא
עזבת דרשיך יי: יי אדוננו מה אדיר שמך בכל
הארץ: תזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי:

ואת"כ אומר חצי קדיש. וקודם הולאה ס"ח אומר:

ואני תפילתי קך יהנה עת רצון אלהים ברב-
חסדך ענני באמת ישועה: ב"פ

פוחתים את הסיכל ואומרים צריך שמוה (נדף רגל). מולואים ס"ח ואומר
החזן צריך המקום וגדלו כמו שכתוב בשחכית (נדף רגל). וקובא צו כהן לוי
ואי מישכאל צפי השצוט הצא יי פסוקים ולא יאמר קדיש וגוללון ס"ח ואומרים
מזמור שיר ליום השבת המלא לטיל (נדף רגל) ומחזיקין ס"ח למקומו ואומרים
יהללו. ואחר שמכטים ס"ח להיכל אומר החזן:

כי קח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו:
ויירא ויאמר מה-נורא המקום הזה אין זה כי
אם-בית אלהים וזה שער השמים:

ואומר החזן חצי קדיש:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.
אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב.
האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל
חסדים טובים. קונה רהפל. וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

בשבת תשובה זכרנו חיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו
בספר חיים. למעןך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה מגן
אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב
להושיע:

בקיצ מוריד השל: בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר
אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה:

בשבת תשובה מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים חיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
מחיה המתים:

בחזרת השליח צבור יאמר:

נקדישך ונעריצך. בנועם שית סוד שרפי קדש. המשלשים
לך קדשה. וכן כתוב על-יד נביאך. וקרא זה אל
זה ואמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו: לעמכם משבחים ואמרים: ברוך כבוד יי ממקומו:

יִדְבְּרֵי קִדְשׁ כְּתוּב לְאֹמֵר: וַיִּמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּ־יָהּ.

אֲתָה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֵלָה (כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֲתָה):
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל (בסס"ט המלך) הַקְּדוֹשׁ:

אֲתָה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וּמִי כַעֲמֶךָ כִּי־יִשְׂרָאֵל גּוֹי
אֶחָד בְּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֹלָה וַעֲטָרֹת יְשׁוּעָה.
יוֹם מְנוּחָה וְקְדוּשָׁה לְעַמְּךָ נְתַתְּ. אֲבָרְהֵם יִגְלֵ. יִצְחָק
יִרְגֵן. יַעֲקֹב וּבְנָיו יִנּוּחוּ בּוֹ. מְנוּחַת אֲהָבָה וַיִּנְדָּבָה
מְנוּחַת אֱמֶת וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשָּׁקֵט וְכַטְח.
מְנוּחָה שְׁלָמָה שְׁאֲתָה הוּא רוּצָה בָּהּ. יִפְּירוּ בְּנֵיךָ
וַיִּדְעוּ כִּי מֵאֲתָךְ הִיא מְנוּחָתָם. וְעַל מְנוּחָתָם
יִקְדִישׁוּ אֶת שִׁמְךָ:

וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה נָא בְּמְנוּחָתֵנוּ. קְדֹשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חִלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעֲנוּ
מִטּוֹבֶךָ. שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאֱמֶת. וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
שְׁבִתוֹת קְדֻשָּׁה. וַיִּנּוּחוּ בָּם כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי
שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם
שְׁעָה. וְהִשָּׁב הַעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ. וְאִשִּׁי
יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מֵהָרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרִצּוֹן.
וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש-חדש ושבת חול-המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא גִיּוֹעַ יִרְאָה וַיִּרְצָה יִשְׁמַע
יִשְׁקַד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּנוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיִּזְכְּנוּ
עִירְךָ וּזְכֹרֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וּזְכֹרֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם (כִּי־"ח רֹאשׁ
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה). (בחה"מ של פסח חג המצות הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ
הַזֶּה) (בחה"מ של סוכות חג הסוכות הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה).
לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ
בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בְּנוּ וְתִרְצָנוּ:
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֲתָה
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֲתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ אֵלֵהִי

צורנו צור חיינו ומגן ישענו.
 אתה הוא קֹדֶר וְדֹר. נוֹדֶה
 לָךְ וְנִסְפֹר תְהִלָּתְךָ. עַל
 חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל
 נַסִּיךָ שֶׁבְכָל-יּוֹם עִמָּנוּ. וְעַל
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל-
 עַת עָרַב וּבָקֵר וְצִהְרִים.
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ.
 הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ
 כִּי מַעֲוָלָם קוֹיֵנו לָךְ:

בחנוכה וזכורים אומרים כאן על הנסים.

על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן בהן
 גדול השמונאי וקניו.
 בשעמדה עליהם מלכות
 וזן הרשעה על עמה

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן
 הבירה בשעמד עליהם
 הזן הרשע בקש להשמיד
 דהרג ולאבד את כל היהודים.

לחנוכה

ישראל לשבחם מתורתך
 וקהעבירים מחזן רצונך
 ואתה ברחמיה הרבים
 עמדת להם בעת צרתם.
 רבת את ריבם ונתת את
 דינם. נקמת את נקמתם
 מסרת גבורים ביד חקשים.
 ורבים ביר מעטים. ורשעים
 ביד צדיקים. וממאים ביד
 טהורים. ונדים ביד עוסקי
 תורתך. וקה עשית שם

לפורים

מנער ועד זקן טף ונשים
 ביום אחד בשלשה עשר
 לחדש שנים עשר הוא חדש
 אדר ושללם לבו. ואתה
 ברחמיה הרבים הפרת את
 עצתו וקרקלת את מחשבתו
 והשבות לו גמולו בראשו.
 ותלו אותו ואת בניו על העץ.
 ועשית עמהם נסים ונפלאות
 ונודה לשמה הגדול סלה:

גדול וקדוש בעולמה. ולעמה ישראל עשית תשועה גדולה
 ופרקן בהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך. ופנו
 את היכלך. ומהרו את מקדשך. והתליקו גרות בחצרות
 קדשך. וקבעו שמונה ימים אלו בהכל ובהודאה: ועשית
 עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמה הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמה
מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה.
 כשנת חסוכה וכתוב חיים טובים כל בני בריה: **ויהללו ויברכו את שמה הגדול באמת לעולם**

כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ויך נאה להודות:

שלים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמה. וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום:

בשנת תשכ"ב ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. וישועה ונחמה וגגרות טובות. גזר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה ולמקלי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהרה הפר עצתם

וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען מינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחלצון ידיך. הושיעה מינה וענגי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום (בש"ת השלום) במרומו הוא ברכתו ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ומן חלקנו בתורתך:

במקום שכלו הג' פסיות ועמוד ולא יחזור למקומו לפחות עד שיגיע הש"ס לקדושה, ובחזרת ש"ס כל העם חייבים לעמוד ולכוין לכל הזכרות ולענות אמן שאם לא כן יהיו זכרותיו לזטלה:

שבת שחל ביום שאלו היה חול לא היו אומרים זו במנחה נפילה חפ"ס, אין אומרים לדקדק, חוץ משבת שחל בו כ"ה/ויו"כ שאומרים ארוס:

צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה: וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:

ואח"כ אומר הש"ס קדוש חתקבל:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בתיכון וביומיו ויבחי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעולם ולעלמי עלמאי עמאי תברך וישתבח ויתפאר

ויתרום ויתנשא ויתקדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמיא וארעא ואמרו אמן:
יְהֵא שְׁלָמָא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושינובא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורינוח והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומי הוא ברכתיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

בשבת תשובה אומרים כאן מזמור נ"א כתהלים. ובשבת הרגל יאמר מזמור השייך לאותו הרגל. ובשאר שבתות השנה אומרים:

הַלְלוּיָהּ אֹדֶה יְהוָה בְּכֹל-לֵבָב בְּסוּד יְשָׁרִים וְעֵדָה:
גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכֹל-חַפְצֵיהֶם:

הוּד וְהָדָר פָּעֲלוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַת לְעַד: זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה: טָרַף נָתַן לִירְאָיו יִזְכַּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נִחְלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נְאֻמָּנִים כָּל-פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וַיִּשָּׂר: פְּדוּרַת שְׁלַח לְעַמּוֹ צִנָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוּשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שְׁכַל טוֹב לְכֹל-עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ עֲמַדַת לְעַד:

ואומר הש"ץ קדיש יסא שלמא רבא.

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא

שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונם. ואנחנו משתחיים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבחי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו כפתוב בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גיולים מן הארץ והאלילים פרות יברתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו ככם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כפתוב

בְּתוֹרַתְךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

לפני סעודה שלישית יאמר את המאמר הזה שהוא מהווה המסוגל
לגשמה המדבר מכבוד סעודה זו.

תא חזי בכל שיתא יומי דשבתא כד מטא שעתא דצלותא
דמנחה דינא תקיפא שלטא וכל דינין מתערין. אבל
ביומא דשבתא כד מטא עידן דצלותא דמנחה רעוא דרעוין
אשתכח ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה וכל דינין מתכפיין
ואשתכח רעוא וחדו בכלא ובהאי רצון אסתלק משה נביאה
מהימנא קדישא מעלמא בנין למנדע דלא בדינא אסתלק
וההיא שעתא ברצון דעתיקא קדישא נפיק נשמתיה ואתטמר
ביה בנין כך ולא ידע איש את קבורתו כתיב. מה עתיקא
קדישא טמירא מכל טמירין ולא ידעין עלאין ותתאין אופ
הכא האי נשמתא דאתטמר בהאי רצון דאתגלייא בשעתא
דצלותא דמנחה בשבתא כתיב ולא ידע איש את קבורתו.
והוא טמיר מכל טמירין דעלמא ודינא לא שלטא ביה. וכאה
חולקיה דמשה. תאנא בהאי יומא דאורייתא מתעטרא ביה
מתעטרא בכלא בכל אינון פקודין בכל אינון גזריין ועונשיין
בשבעין אנפין דנהורא דוהרין מכל סטרא וסטרא. מאן חמי
ענפין דנפקין מכל ענפא וענפא חמשה קיימין בנו אילנא כלהו
ענפין בהו אחידין. מאן חמי אינון תרעין דמתפתחין בכל סטר
וסטר כלהו מודהרין ונהרין בההוא נהורא דנפיק ולא פסיק.
קל כרווא נפיק אתערין קדישי עליונין אתערין עמא קדישא
דאתבחר לעילא ותתא אתערין חדותא דקדמות מאריכון אתערין

בחדוותא שלימתא אודמנו בתלת חדוין דתלת אבהן אודמנו
לקדמות מהימנותא דחרוה דכל חדותא. וכאה חולקיכון ישראל
קדישא בעלמא דיין ובעלמא דאתי. דא היא ירותא לכון מכל
עמין עעיו ועל דא כתיב בני ובין בני ישראל א"ר יהודה הכי
הוא ודאי ועל דא כתיב וזכור את יום השבת לקדשו. וכתיב
קדושים תהיו כי קדוש אני ה' וכתיב וקראת לשבת עונג
לקדוש ה' מכובד. תאנא בהאי יומא כל נשמתיהון דצדיקייא
מתעדנין בתפנוקי עיק סתימא דכל סתימין. ורוחא חדא מענונא
דההוא עתיקא מתפשטא (ניא הוא מתפשט) בכלהו עלמין
וסלקא ונתתא ומתפשטא לכלהו בני קדישי לכלהו נטורי
אורייתא ונייחין בנייתא שלים ומתנשי מכלהו כל רגזין כל דינין
וכל פולחנין קשיין. דדא הוא דכתיב ביום הניח ה' לך מעצבך
ומרגנך ומן העבודה הקשה בגיב שקיל שבתא לקבל אורייתא.
וכל נטיר שבתא כאלו נטיר אורייתא כולה. וכתיב אשרי אנוש
יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו
מעשות כל רע אשתמע דמאן דנטיר שבת כמאן דנטיר
אורייתא כולה. בילאין:

אַתְקִינוּ סְעוּדַתָּא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא חֲדוּתָא
דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. אַתְקִינוּ סְעוּדַתָּא דְּמַלְכָּא.
דָּא הִיא סְעוּדַתָּא דְּזַעִיר אַנְפִּין וְעִתִּיקָא קְדִישָׁא
וְחֶקֶל תַּפּוּחִין קְדִישִׁין. אַתְּן לְסַעְדָּא בְּהַדְיָה:
בְּגִי הִיכְרָא, דְּכְסִיפִין. לְמַחְזֵי זִיו, זַעִיר אַנְפִּין:
יְהוֹן הֶכָא, בְּהָאֵי תְכָא. דְּבִיה מַלְכָּא. בְּגִי־וּפִין:

צבו לַחֲדָא, בְּהָאֵי וְעָדָא. בְּגוּ עִירִין, וְכַל־גְּדַפִּין:
 חֲדוּ הַשְּׁתָא, בְּהָאֵי שְׁעָתָא. דְּבִיה רַעְוָא, וְלִית
 זַעֲפִין: קָרִיבוּ לִי. חֲזוּ חִילֵי. דְּלִית דִּינִין דְּתַקִּיפִין:
 לְבַר גִּטְלִין, וְלֹא עָאֲלִין. הֲגִי כְּלָבִין, דְּחֲצִיפִין: וְהָא
 אֲזַמִּין, עֲתִיק יוֹמִין. בְּמִצְחִיה עָדִי, יְהוֹן חֲלָפִין:
 רַעוּ דִּילֵיה, דְּגַלֵּי לֵיה. לְבַטְלָא, לְכַל קַלִּיפִין: יִשׁוּי
 לוֹן, בְּנוֹקְבֵיהוֹן. וִיטְמָרוּן, בְּגוּ כַפִּין: אַרְי הַשְּׁתָא,
 בְּמִנְחָתָא. בְּחֻדְוֹתָא, דְּזַעֲרִ אַנְפִּין:

מְזֻמֹּר לְדוּד יי רַעֲי לֹא אַחְסָר: בְּנֵאוֹת דְּשָׂא
 יִרְבִּיצָנִי עַל מִי מְנוּחֹת יְנַהַלְנִי: נַפְשִׁי
 יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי
 אֵלֶיךָ בְּגִיָּא צְלֻמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אַתָּה עֲמַדִּי
 שְׁבֻטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הִמָּה יִנְחַמוּנִי. תַּעֲרוּךְ לְפָנַי שְׁלֹחַן
 נִגְדַּד צוֹרְרֵי דְשִׁנְתָּ בְשִׁמֹן רֹאשֵׁי כּוֹסֵי רְוּיָה: אַף
 טוֹב וְחֹסֵד יִרְדְּפוּנִי כֹל יְמֵי חַיֵּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יי
 לְאַרְךָ יָמִים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לִיְהוָה הַיּוֹם לֹא
 תַמְצִאֵהוּ בַּשָּׂדֶה: רְאוּ כִּי יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל

כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְחֶם יוֹמִים שָׂבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו
 אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי: עַל כֵּן בִּרְךְ יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

אִין לְרִיד לַקְדֵּשׁ בַּסְטוּדָה ג' (ש"ט) וּזְחֵמְלַע הַסְטוּדָה יִשְׁחָה כּוּס אַחַד שֶׁל יוֹן,
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי
 הַגֶּפֶן:

וקודם שישב לאכול יאמך:

לִיחֲדָא שְׂמָא דְקַבִּיָּה וּשְׂכִינְתֵיהָ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוֹ
 לִיחַד שֵׁם יִיָּה בּוֹיָה בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
 הִנֵּה אֲנִכִּי בֵּא לְקִיִּים מִצּוֹת סְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת וְהִיא
 כְּנֻגַד יַעֲקֹב אֲבִי שֶׁל שִׁבְעִים נַפְשׁ וּבּוֹכּוֹתוֹ נִיצוֹל מִמִּלְחַמַּת נוֹג
 וּמִנּוּג וִיקוּיִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׂכֵתוֹב וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ
 נַחֲלָה בְּלֵי מִצְרַיִם, וּבִכְּן בִּכְחַ סְנוּלַת שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת אֱלֹו יִתּוּקֵן
 פְּגַמֵּינוּ בַּסְעוּדוֹת הַרְשׁוֹת וּמֵאֲכַלוֹת אֲסוּרוֹת. וְהִי נוּעֵם ה' אֱלֹהֵינוּ
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

וישלים סטודתו כיד ה' הטובה עליו, ויטול ידיו צמים אחרונים ויאמך:
 יְדֵי אֲסַחִי אָנָּא. לְגַבֵּי חַד מְנָא. לְסִטְרָא חוֹרְנָא דְלִית בָּהּ מִמְּשָׂא
 אֲזַמֵּן בְּתַלְתָּא. בְּכֶסֶף דְּבִרְכַתָּא. לְעֲצַת עֲלָתָא. עֲתִיקָא קַדִּישָׂא:

ויצרך צרכת המזון (תמנלָה להגן) ואחכ הסטודה יאמך:
 אֲשִׁלִּימוּ סְעוּדָתָא דָּא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלֵימְתָא דְנִרְעָא קַדִּישָׂא
 דִּישְׂרָאֵל:

לסעודה ראשונה

ילמוד על שלחנו חי פרוקים ראשונים ממנו שבת :

פרק א יציאות השבת. שתים שהן ארבע בפנים. ושתים שהן ארבע בחוץ. ביצה. העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים. פשט העני את ידו לפנים. ונתן לתוך ידו של בעל הבית. או שנמל מתוקה והוציא. העני חייב. ובעל הבית פטור. פשט בעל הבית את ידו לחוץ. ונתן לתוך ידו של עני. או שנמל מתוקה והקנים. בעל הבית חייב. והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים ונמל בעל הבית מתוקה. או שנתן לתוקה והוציא. שניהם פטורים. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונמל העני מתוקה. או שנתן לתוקה והקנים. שניהם פטורים. לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה עד שיתפלל. לא יקנס אדם למרחק ולא לבורסקי. ולא לאכול. ולא לדון. ואם התחילו אין מפסיגין. מפסיקין לקריאתי שמע ואין מפסיקין

לחפלה

פרק א יציאות השבת. הולכות מרשות לרשות : שתים. מן הסוכה : ארבע. מדרכנו שהם הוסיפו צי לאסור לכתחילה : בחוץ. לעני העומד בחוץ צריכה : חייב. שטפה מלאכה שלומה טקוה צריכה והנחה צריכה : פטורין. שלא טפה שום אחד מלאכה שלומה וכתוב בעשותה הטובה כולה ולא מקלחה : הספר. להסתפק : לטרחק. שמה יחלף וטעמה דטובה שמה ימשך ויעבור זמן

לחפלה : ג לא יצא החיט במחטו סמוך לחשכה שמא ישפח ויצא. ולא הלבלר בקולמוסו. ולא יפלה את כליו. ולא יקרא לאור הנר. באמת אמרו החזן רואה היכן תינוקות קוראים אבל הוא לא יקרא. פיוצא בו לא יאכל הזב עם הזכה מפני הרגל עברה : י ואלו מן החלכות שאמרו בעליות הנניא בן חוקיה בן גיריין פשעלו לבקרו נמנו ורבו בית שמאי על בית הלל. ושמונה עשר דברים נזרו בו ביום : י בית שמאי אומרים, אין שורין דיו וסממנים וכרשינים אלא כדי שישורו מבעוד יום. ובית הלל מתירין : י בית שמאי אומרים אין נוהנין אונין של פשתן לתוך התנור. אלא כדי שיהבילו מבעוד יום. ולא את הצמר ליוורה אלא כדי שיקלוט העין. ובית הלל מתירין : י בית שמאי אומרים אין פורשין מצודות תיה ועופות ודגים. אלא כדי שיעזרו מבעוד יום. ובית הלל מתירין. בית שמאי אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מנביהין עליו אלא כדי שישעו למקום קרוב.

חפלה : לבורסקי. מקום עבוד עורות : החייש. הסופר צנדיס : ויצא. משתחשך : לבלר. סופר : יפלה את כליו. מצער אה הכניס מצנדין : החזן. מלמד תינוקות : נסנו ורבו. כלומר שכלו למנוי ומנאלו של ציט מצנדין : דיו. סמנין שטשיין ממנו דיו : אונין. אגודות : שיהבילו. שותחממו : העין. הלצט : עם

ובית הלל מתירין: ח בית שמאי אומרים אין נוהגין עורות לעבדן ולא בלוי לכוזב נכרי. אלא כדו שיעשו מבעוד יום. ובבבלין בית הלל מתירין עם השמש: ט אמר רבן שמעון בן גמליאל נהגין היו בית אבא שהיו נוהגין בלי לבן לכוזב נכרי שלשה ימים קודם לשבת. ושון אלו ואלו שמוענים קורות בית הכד ועגילי הנח: י אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדו שיצולו מבעוד יום. אין נוהגין שת לתנור עם חשיכה ולא תררה על גבי נחלים. אלא כדו שיקרמו פניה מבעוד יום. רבי אליעזר בן יעקב אומר כדו שיקרום התחתון שלה: יא משלשלין את הפסח בתנור עם חשכה ומאחזין את האור במדורת בית המוקד. ובבבלין כדו שתאחזו האור ברוכין. רבי יהודה אומר (אף) בפחמין כר שהוא:

סיק ב במה מדליקין ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא בלבש ולא בחוסן ולא בכלף ולא בפתילת האידן.

השמש. בעד שהתמה זכחה: ועיגולי. הדסין היו עגולין: שיקרמו. נעשה עליו קרום: משלשלין. מורדין: במדורת. אש: המוקד. הוסקה המיד להתחמם זה הכהנים:

פרק ב רכש. כמין למכ גדל צען אכז: בחוסן. פשתן שאינו מנוסן: בכלף. פסולת משי: האידן. כמין למכ גדל צערי נחל: פתילת. עשב כמין

ולא בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעל פני המים. לא כנפת. ולא בשענה. ולא בשמן קיק. ולא בשמן שרפה. ולא באליה. ולא בחלב. נחים המדי אומר מדליקין בחלב מבשר. וחקמים אומרים אחר מבשר ואחר שאינו מבשר אין מדליקין בו: י אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת. וחקמים מתירין בכל השמנים בשמן שמשמין בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פסועות. בעטרן ובגפטי. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן נית בלבד: י כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן: פתילת הבגד שקפלה ולא הבקבה. רבי אליעזר אומר מטמא היא ואין מדליקין בה. רבי יעקב אומר טהורה היא ומדליקין בה: י לא יטוב אדם שפופרת של ביצה ומלאנה שמן ויתננה על פי הנר. בשביל שתהא מנומפת. ואפילו היא של חרס. ורבי יהודה מתיר.

פתילה: בירוקה. עשב דרופני הספינה: קיק. גרעינין של למכ גפן: שרפה. תרומה טמאה שכלויה לישכף: עישרן. פסולת דזפתא: שומשמין. כך שמו והוא זכע דק ומחוק הוא: פקועות. דלעת מדצרות: נפש. מין זפת לבן: שקפיה. סגולה: ולא הבקבה. לא חכך ראשה בשלסכת: שפופרת. קליפת

אָבֵל אִם חִבְרָה הַיּוֹצֵר מִתְחַקֶּה מוֹתֵר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כָּלִי
 אַחֵר. לֹא יִמְכַּא אָדָם קַעֲרָה שְׂמָן וְיִתְנַנֶּה בְּצַד הַנֶּהר וְיִתֵּן
 רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בְּשִׁבִיל שְׂתֵּהָא שׁוֹאֵבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה
 מֵתִיר: הַמִּכְבָּה אֶת הַנֶּהר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְבָּרָא מִפְּנֵי
 עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים מִפְּנֵי לְסָטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה וְאִם בְּשִׁבִיל
 הַחֹלָה שׁוֹיֵשֶׁן פְּטוּר. כָּחַם עַל הַנֶּהר כָּחַם עַל הַשְּׂמָן כָּחַם
 עַל הַפְּתִילָה חַיִּיב. וְרַבִּי יוֹסִי פוֹטֵר בְּכֶזֶן חוּץ מִן הַפְּתִילָה.
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא עֹשֶׂה פְּחָם: י עַל שְׁלֹשׁ עֵבִירוֹת נָשִׁים מִתּוֹת
 בְּשַׁעַת לְדָתָן. עַל שְׂאִינָן וְהִירוֹת בְּנִדְהָ. וּבַחֲלָה. וּבַהֲדַלְקַת
 הַנֶּהר: ז שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לומר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב
 שֶׁבֶת עִם חֲשֻׁכָה עֲשֶׂרְתָן. עֶרְבָתָן. הַדְּלִיקוּ אֶת הַנֶּהר. סָפַק
 חֲשֻׁכָה סָפַק אֵינָה חֲשֻׁכָה אִין מְעַשְׂרִין אֶת הַיּוֹדָא וְאִין
 מִמְבִּילִין אֶת הַפְּלִים. וְאִין מְדַלִּיקִין אֶת הַנֶּהרוֹת. אָבֵל
 מְעַשְׂרִין אֶת הַדְּמָאִי. וּמְעַרְבִין וְטוֹמְנִין אֶת הַחֲמִין:

פירק ג פִּירָה שֶׁהַפְּסִיקוּהָ בְּקֶשׁ וּבְגִבְבָּא. נוֹחֲטִין עָלֶיהָ תְּבַשִּׁיל.
 בְּנִפְתָּ וּבְעֵצִים לֹא יִתֵּן עַד שִׁיגְרוּף אוֹ עַד שִׁיתֵּן אֶת

הַצִּיָּה: מִנְּשַׁח. שֶׁהָאֵה הַשְּׂמָן מִטְּטֵף כֹּל שַׁעַ: כַּחַם עַל הַנֶּהר. שְׂחָהוּ
 שֶׁמֶתְקַלְקֵל וְחַם עֲלוּ וְכִנְסוּ:
 פירק ג בִּירָה. מִקּוֹם הַנַּחַת צִי קְדִיכוֹת: בְּקֶשׁ. הֵינּוּ זִנְזוֹת הַשִּׁבְעִים שֶׁנֶּשְׂאֵר
 בְּשַׁעַת: וּבְגִבְבָּא. טָלוֹס דְקִיס: גַּשְׁת. פְּסוּלַת זִיתִים אוֹ שׁוּמְשִׁין: שִׁיגְרוּף.

הָאֵפֶר. בֵּית שְׂמָאִי אוֹמְרִים חֲמִין אָבֵל לֹא תְבַשִּׁיל. וּבֵית
 הַלֵּל אוֹמְרִים חֲמִין וְתְבַשִּׁיל. בֵּית שְׂמָאִי אוֹמְרִים נוֹמְלִין
 אָבֵל לֹא מִחֲזוּרִין וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים אֵף מִחֲזוּרִין: ג תַּנּוּר
 שֶׁהַפְּסִיקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבְגִבְבָּא לֹא יִתֵּן בֵּין מִתּוֹכוֹ בֵּין מֵעַל
 גְּבִיּוֹ. בְּפֶחַ שֶׁהַפְּסִיקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבְגִבְבָּא הֲרִי הוּא כְּכִירוֹם.
 בְּנִפְתָּ וּבְעֵצִים הֲרִי הוּא כְּתַנּוּר: ג אִין נוֹחֲטִין בִּיצָה בְּצַד
 הַמִּזְחָם בְּשִׁבִיל שְׂתֵּתְגַלְגַּל וְלֹא יִפְקִיעֶנָה בְּסוּדְרִין. וְרַבִּי
 יוֹסִי מֵתִיר. וְלֹא יִטְמִינְנָה בְּחֹל וּבְאַבְק דְרָכִים בְּשִׁבִיל
 שְׂתִצְלָה: ד מְעַשֶׂה שְׁעֵשׂוֹ אֲנָשִׁי מְבָרָא וְהִבִּיאוּ סֵלֶן שֶׁל
 צִנּוּן לְתוֹךְ אֵמָה שֶׁל חֲמִין אָמְרוּ לָהֶם חֲכָמִים אִם בְּשַׁבֶּת
 כְּחֲמִין שֶׁהוּחֲמוּ בְּשַׁבֶּת. אֲסוּרִין בְּרַחֲצָה וּבְשִׁתְיָה: וְאִם
 בְּיוֹם טוֹב כְּחֲמִין שֶׁהוּחֲמוּ בְּיוֹם טוֹב. אֲסוּרִין בְּרַחֲצָה
 וּמִתְבָּרִין בְּשִׁתְיָה. מוֹלִיאָר הַגְּרוּף שׁוֹתִין הֵימְנֵי בְּשַׁבֶּת.
 אֲנָטִיבִי אֵף עַל פִּי שְׁגֵרוּפָה אִין שׁוֹתִין מִמְּנָה: ח הַמִּיחֵם
 שֶׁפָּנְהוּ לֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ צִנּוּן בְּשִׁבִיל שִׁיחֲמוּ אָבֵל נוֹתֵן הוּא
 לְתוֹכוֹ אוֹ לְתוֹךְ הַכּוֹס כְּדִי לְהַפְּשִׁירָן. הָאֵלְפָס וְהַקְּהָרָה

שׁוֹלִיאָר הַנְּחִלִּים: מַעַל גְּבִיּוֹ. לְסַמוּךְ חֵלֶל דּוֹפְנוּ: כּוֹסַח. מִקּוֹם לְקִדּוּחַ חֵי:
 הַמִּיחֵם. קוּמְקוֹס שֶׁל נְחוֹשֶׁת: שְׂתֵּתְגַלְגַּל. שְׂחֵלְלָה קִלְחָ: יִפְקִיעֶנָה. יִשְׁכַּנְכַּה:
 סֵלֶן. זִינוּר שֶׁל חֲכָם חֵלֶל: מוֹלִיאָר. הוּא כְּלוּ שֵׁם לוֹ בֵּית קְבוּלָה וְהוּא מִיֵּם
 מְצַפְּנִים וְנַחֲלִים מִנְּחוּן: הַגְּרוּף. שְׂפָנוּ הַנְּחִלִּים מִמְּנֵי: אֲנָטִיבִי. כְּלוּ נְחוֹשֶׁת שֵׁם

רפד

שֶׁהַעֲבִירָן מֵרְתֻחִין. לֹא יִתֵּן לְתוֹכָן תְּבֻלִין. אֲכָל נוֹתֵן הוּא לְתוֹף הַקְּעָרָה אוֹ לְתוֹף הַתְּמָחִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לְכָל הוּא נוֹתֵן חוּץ מִדְּבָר שֵׁשׁ בוֹ חוּמֵץ וְצִיר: וְאִין נוֹתֵנִין כְּלֵי תַּחַת הַיָּר לְקַבֵּל בוֹ אֶת הַשֶּׁמֶן וְאִם נָתַנוּ מִבְּעוֹד יוֹם מוֹתֵר. וְאִין נְאוּתִין מִמֶּנּוּ לְפִי שְׁאִינוּ מִן הַמוּבָן. מְטַלְטְלִין יָר חֲדָשׁ אֲכָל לֹא יִשֶּׁן. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר כָּל הַיְנָרוֹת מְטַלְטְלִין חוּץ מִן הַיָּר הַדּוֹלֵק בְּשַׁבָּת. נוֹתֵנִין כְּלֵי תַּחַת הַיָּר לְקַבֵּל נְצִיצוֹת וְלֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ מַיִם. מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְכַבֵּה:

פֶּרֶק ד' בְּמָה טוֹמְנִין וּבְמָה אֵין טוֹמְנִין. אֵין טוֹמְנִין לֹא בְּנֶפֶת. וְלֹא בְּזָכַל. וְלֹא בְּמֶלֶח וְלֹא בְּסִיד וְלֹא בְּחוּל. בֵּין לְחַיִּים בֵּין יְבֻשִׁים. לֹא בְּתֵבֶן וְלֹא בְּזָנִים. וְלֹא בְּמוֹכִים. וְלֹא בְּעֵשֶׂבִים. בְּזֶמֶן שֶׁהֵן לְחַיִּים. אֲכָל טוֹמְנִין בְּהֵן בְּשֶׁהֵן יְבֻשִׁין. טוֹמְנִין בְּכֶסֶת וּבְפִירוֹת וּבְכַנְפֵי יוֹנָה. וּבְנִסְוֶרֶת שֶׁל חֲרָשִׁים וּבְנִעְוֶרֶת שֶׁל פִּשְׁתָּן דְּקָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּדָמָה וּמִתִּיר

לוֹ שְׁחֵי שׁוֹלִים וּמְשׁוּמִים מַיִם זַעֲלוּן וּגְחִלִים זַחַחְתוֹן: חַמִּים קוּמְקוּס שֶׁל חַמִּין: תַּמְחִין. קַעֲרָה: נְאוּתִין. נֶהְגִּין:
פֶּרֶק ד' טוֹמְנִין. הַקְּדִירָה כְּדִי שִׁיבֵר הַחוּס זַחוּבִי וְלֹא לְהוֹסִיף חוּס לְחוּבִי: גַּפְת. פְּסוּלַת שֶׁל זִיחוּס וְשֶׁל שׁוּמְשִׁין: זַגוּן. קְלוּפֵי הַעֲגִזִים: מוֹכִין. דְּכָרִים רַכִּין: כַּנְפֵי יוֹנָה. נוֹלָה: נִסְוֶרֶת. פְּסוּלַת שֶׁנּוּפֵל שֶׁמֶגְרָכִין הֵטֵן זַמְמִירָה:

פרקי שבת

פרקי שבת

רפה

בְּנֶפֶת: ד טוֹמְנִין בְּשִׁלְחִין וּמְטַלְטְלִין אוֹתָם. בְּגוֹי צִמְרָ וְאִין מְטַלְטְלִין אוֹתָן. בִּיצֵר הוּא עוֹשֶׂה. נוֹטֵל אֶת הַכַּפְסִי וְהֵן נוֹפְלוֹת. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר קָפָה מִטָּה עַל צִדָּה וְנוֹטֵל שְׂמָא יְשׁוּל וְאִינוּ יָכוֹל לְהַחְזִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים נוֹטֵל וּמְחִיר. לֹא כִסְהוּ מִבְּעוֹד יוֹם. לֹא יִכְסְנוּ מִשְׁתַּחֲשָׁף. כִּסְהוּ וְנִתְנַלָּה מוֹתֵר לְכַסּוֹתוֹ. מְמַלֵּא אֶת הַקִּיתוֹן. וְנוֹתֵן לְתַּחַת הַיָּר אוֹ תַּחַת הַכֶּסֶת:

פֶּרֶק ה' בְּמָה בְּהֵמָה יוֹצֵאָה וּבְמָה אֵינָה יוֹצֵאָה. יוֹצֵא הַנֶּמֶל בְּאַפְסָר. וְנִאֲקָה בְּחוּטָם. וְלוֹבְדָקִים בְּפֶרֶם בִּיָּא. וְסוּם בְּשִׁיר. וְכָל בְּעֵלֵי הַשִּׁיר יוֹצֵאִים בְּשִׁיר וְנִמְשָׁכִים בְּשִׁיר וּמִזִּין עֲלֵיהֶן וְטוֹבְלָן בְּמִקּוּמָן: ד חֲמוֹר יוֹצֵא בְּמַרְדְּעַת בְּזֶמֶן שֶׁהוּא קְשׁוּרָה לוֹ. וְזָרִים יוֹצֵאִין לְבוּבִין. רְחִלוֹת יוֹצֵאוֹת שְׁחוּזוֹת. כְּבוֹלוֹת וּכְבוּנוֹת. הָעֵינִים יוֹצֵאוֹת צְרוּרוֹת.

נְעוּרָה. מַנְעֵרִין מִהַפְּשָׁתוֹן כַּשֶּׁמֶנְפִּלִין אֲחוּי. שְׁלַחִין. טוֹכוֹת: מִטָּה עַל צִדָּה. כּוֹפֵה עַל לָדָה: קִיתוֹן. שֵׁס כְּלִי: כַּר. שְׁמֵשִׁים תַּחַת הַכֶּלֶשׁ: כַּסֵּת. שְׁמֵשִׁים תַּחַת הַגִּיף:

פֶּרֶק ה' בַּהֲמָה. שְׂחָדָס מְלוּוֶה עַל שְׂבִיתָה זַחַמְתוֹ וּמִיּוֹדֵי דִלָּה מִנְטַרָה זִיבֵה הוּי כַּמְשָׁאוֹי: אַפְסָר. חֲזַל שְׁקוּשָׁרִים זִו זַחַמָה: נִאֲקָה. כֵּן שְׁמָה זַעֲרֻזִי:
לוֹבְדָקִים. חֲמוֹר הַכָּל מְלוּד: בַּפְּרוּמְבוּיָא. רַסָן שֶׁל זַכְזָל: בְּשִׁיר. כַּמִּין אֲלַעֲדָה סְבִיב לוֹאֲרָו: בְּעֵלֵי חֲשִׁיר. כַּמוֹ כְּלָזִים שֶׁל לִיּוּדִים: בַּמִּקּוּמָן. זַלוּאֲרֵה זַחַמָה: מַרְדְּעַת. כַּמִּין אֲרוּכָף קָטָן: שְׁשׁוּרָה לוֹ. מַעֲשֵׂי: לְבוּבִין. זַעֲוֵר שְׁקוּשָׁרִין עַל

רבי יוסי אוסר בקבץ חוץ מן הרהלים הכבונות. רבי יהודה אומר עינים יוצאות צרורות ליבש. אבל לא לחלב: ג ובמה אינה יוצאה לא יצא נמל במטומלת. לא עקוד ולא רגול. וכן שאר כל הבהמות. לא יקשור גמלים ויה בנה וימשוך. אבל מקנים חבלים לחוף ודו וימשוך. ובקבץ שלא יכרוך: ד אין חמור יוצא במרדעת בזמן שאינה קשורה לו. ולא בוג אף על פי שהוא פקוק ולא בסלם שבצוארו ולא ברצועה שברגלו. ואין התרנגולים יוצאין בחיטין. ולא ברצועות שברגליהם. ואין הזכרים יוצאין בעגלה שתחת האליה שלהן. ואין הרהלים יוצאות חנוניות. ואין העגל יוצא בנימון. ולא פרה בעור הקופד. ולא ברצועה שבין קרניה. פרתו של רבי אלעזר בן עזריה היתה יוצאה ברצועה שבין קרניה שלא ברצון חקמים: פ ו במה אשה יוצאה. ובמה אינה יוצאה. לא תצא אשה

הזכרות. שחזות. שאוזן האליה למעלה: כבולות. כמו בכזי כרזל שקושרים האליה למטה: כבונות. שקושרים בגד על החלות בשעת לידה לשמור למרס: צרורות. קושרין להס כוס גדוהן שלא יטפף החלב לחץ: מטומלת. החיכה של בגד: עקוד. קושרין ידיהם עם רגליהם: רגול. שקושרין ידו על זרועו: זוג. כמו פעמון: פקוק. סחוס: חנויות. משימים החוטם הכבשה עץ ששמו יוחנן: בגיסון. דבר של גמלי נוחנין על לוואר עגל שיהא נמוד לכוף ראשו: הקופד. שכן שנימיו כמחטין וקושרין עורו גדוה שלא יינקו:

לא בחיטי צמר. ולא בחיטי פשתן. ולא ברצועות שבראשה. ולא תמבול בהן עד שתתפס. ולא כטומפת. ולא כסנבוסין בזמן שאינן תפורין. ולא כקבול לרשות הרבים. ולא בעיר של זהב ולא כמטלא ולא כנזמים. ולא כמבעת שאין עליה חותם ולא כמחט שאינה נקובה. ואם יוצאה אינה חייבת חטאת: ג לא יצא האיש בסנדל המסמר. ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה. ולא בתפילין. ולא כקמיע בזמן שאינו מן הממחר. לא כשריון. ולא כקסדא. ולא כמגפיים. ואם יצא אינו חייב חטאת: ד לא תצא אשה כמחט הנקובה ולא כמבעת שיש עליה חותם. ולא כבוליארא. ולא ככובלת. ולא כצלוחית של פלייטון. ואם יוצאה חייבת חטאת דברי רבי מאיר. וחכמים פותרין ככובלת וצלוחית של פלייטון: ד לא יצא האיש לא כסור. ולא כקשת. ולא כתרים. ולא כאלה. ולא ברמח.

פרק ו שתרפס. לשון רפיון: שופפח. לין שקושרים הנשים על המלת סנבוסין. תלויין בטופפת על לחיים: כבול. בגד תחת הלין. עור של זהב. עטרת זהב כלוכה ירושלם: קפלא. חכשית נתן בלוואר גדוהן שחתרהה בעלת צמר: לא ביחיד. רגל אחד: שריון. מלבוש של טבעות קטנות מברזל: קסרא. כובע של ברזל: במגפיים. צחי שקושרים של ברזל: כבוליארא. כמין טבעת כראש האשה: כבול. כלי שקושרה צבס בחוכו: פלייטון. מין שקושרין מוסקין: תרים. מנגן משולש: אלה. מנגן עגול: לאתים. כלי

ואם יצא חייב חטאת. רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו. וחקמים אומרים אינו אלא לגנאי. שנאמר וכתתי חרבותם לאתים וחייתותיהם למזמרות. לא ישא גוי אך גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה. בירית מהורה. ויוצאין בה בשבת. ככלין טמאין ואין יוצאין בהן בשבת: ה' יוצאת אשה בחוטי שער. בין משלה בין משל חברתה בין משל בהמה. בטומפת ובסנבויטין בזמן שהן תפירין. כקבול. ובפאה נכרית לחצר במוך שבאזנה. ובמוך שבסנדלה ובמוך שהתקינה לגדחה. בפלפל ובגרגיר מלח ובקל דבר שתתן לתוך פיה. ובלבד שלא נתן לכתחלה בשבת. ואם נפל לא תחזיר. שן תותבת. ושן של זהב. רבי מתיר. וחקמים אוקרים: ו' יוצאין בסלע שעל הצינית. הקנות קמנות יוצאות בחוטיין. ואפילו בקסמין שבאזניהן. ערכיות יוצאות רעילות. ומדיות פרופות. וכל אדם. אלא שדברו חקמים בהוזה: ז פורפת על האבן. ועל האגוז. ועל המטבע. ובלבד שלא תפרוח לכתחלה בשבת: ה' הקטע יוצא בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אוסר.

שחופרים זו אח הקרקע. בורות. אלטדה על השוק: כבלים. שלשה: במוך. נגד כך: ערבות. צות ישאל שנערכים: רעילות. מעוטף צדאש ומכוסים חן מן העינים: פורפת. מתצרת: הקטע. שנקטע רגלו: בקב. כמין דפוס

ואם יש לו בית קבול פתותים טמא. סמוכות שלו טמאין מדרס ויוצאין בהן בשבת. ונקנסין בהן בעורה. כפסא וסמוכות שלו טמאין מדרס ואין יוצאין בהן בשבת. ואין נקנסין בהן בעורה. אנקטמין מהורין ואין יוצאין בהן: ח' הבגים יוצאים בקשרים. ובני מלכים בוונין. וכל אדם. אלא שדברו חקמים בהוזה: י' יוצאין בכיצת החרגול ובשן שנעל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים (יא דברי רבי יוסי ורבי מאיר אומר) אף בחול אסור משום דרכי האמרי:

יב ז כלל גדול אמרו בשבת כל השוכח עקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת. היודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל שבת ושבת. היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל אב מלאכה ומלאכה. העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא חטאת אחת: יב אבות

רגל: סמוכות שלו. קטע צכ רגליו עשה סמוכות צוקיו. אנקטמין. כמין פלנף אדם על הפנים. בהוזה. שרגיל להיות: מסמר הצלוב. מסמר שצטן התלוי יניחהו על נפח המכס ויסור: פרק ז מעין מלאכה. כגון צי הולדות של אב חי: המעטר. אוסף זרעים גים (י)

מלאכות ארבעים חסר אחת. הוורע. והחורש. והמוצר. והמעמר. הדש. והזרה. הבורר. המוחן. והמרמד. והקלש והאופה. הגוזז את הצמר. המלבנו. והמנפצו. והצובעו והטווה. והמיסד. והעושה שתי כתי נירין. והאורג שני חוטין. והפוצע שני חוטין. הפושר. והמתיר. והתופר שתי תפירות. הקורע על מנת לתפור שתי תפירות. הצד צכי. השוחטו והמפשיטו. המולחו. והמעבד את עורו. והמוחקו. והמחטכו. הכותב שתי אותיות. והמוחק על מנת לכתוב שתי אותיות. הבונה. והסותר. המכבה. והמבעיר. המכה בפטיש. המוציא מרשות לרשות. הרי אלו אבות מלאכות ארבעים חסר אחת: ג ועוד כלל אחר אמרו כל הכשר להצניע ומצניעין במהו והוציאו בשבת חייב עליו חטאת. וכל שאינו כשר להצניע ואין מצניעין במהו והוציאו בשבת. אינו חייב אלא המצניעו: ד המוציא תבן במלא פי פרה. עצרה במלא פי נמל. עמיר במלא פי טלה.

הנשים אל מקום א': חזורה. נסתת לכות: הבורר. פסולה: המרמד. נגפה: המלבנו. מכנסו כנסו: המנפצו. חובט בשבת: כתי נירין. האורגים יש להם טבעות קטנות של כזל הלויית בחוטין ומעצובין ככל טבעת חוט מהאריגה: הפוצע. מסיר חוטי הערב מעל השתי: הסותר מגדל שטרו: עצה. תבן של מיני קטניות: עמיר. קשין של שזלים:

עשבים במלא פי גדי. עלי שום ועלי בצלים לחים פגרוגרת. וכלים במלא פי גדי. ואין מצטרפין זה עם זה מפני שלא שוו בשיעוריהן. המוציא אוכלים פגרוגרת חייב. ומצטרפין זה עם זה. מפני ששוו בשיעוריהן. חוץ מקליפיהן. וגרעיניהן. ועקציהן. וסוכן. ומרסן. רבי יהודה אומר חוץ מקליפי עדשים שמתבשלות עמהן:

פרק ח המוציא יין כדי מויגת הכוס. חלב כדי גמיעה. דבש כדי לתן על הכתית. שמן כדי לסוך אבר קטן. מים כדי לשוף בהם את המיזור. ושאר כל המשקין כרביעית וכל השופכין כרביעית רבי שמעון אומר כלן כרביעית. ולא אמרו כל השיעורין הללו אלא למצניעיהן: ג המוציא חבל כדי לעשות און לקופה. גמי כדי לעשות תלאי לנפה ולבכרה. רבי יהודה אומר כדי לשול ממנו מדת מנעל לקטן. ניר כדי לכתוב עליו קשר מוכסין. והמוציא קשר מוכסין חייב. ניר מחוץ כדי לכרוך על פי צלוחית קמנה של פלייטון: ג עור כדי לעשות קמיע.

פרק ח מויגת. שהוא כובע רביעית יין חי: גמיעה. מה שאלם צולע צנת אחת: הכתית. מכה שעל גבי צממה: שוף לשפסף: קילור. שותתין עיג העין: השופכין. מים סכותים: תלאי. לתלות הנפה: קשר מוכסין. חוסם להכאות שכר פצע המכס: לעשות לכסותו: השבשבת.

רצב

קלה כְּדֵי לְכַתּוּב עָלָיו פֶּרֶשֶׁה קַמְנָה שְׁבַת־פִּילִין שֶׁהִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. דּוּכַסְסוּס כְּדֵי לְכַתּוּב מְזוּזָה. דִּיּו כְּדֵי לְכַתּוּב שְׁתֵּי אוֹתוֹת. כַּחֹל כְּדֵי לְכַחֹל עֵין אַחַת: י דָּבָר כְּדֵי לְתַן בְּרֵאשׁ הַשְּׁבֻשָׁת. וְפַת וְנִפְרִית כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נֶקֶב. שְׁעוּה כְּדֵי לְתַן עַל פִּי נֶקֶב קָמֵן. חֲרִסִית כְּדֵי לַעֲשׂוֹת פִּי כּוֹר שֶׁל צוֹרְפֵי זְהָב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כְּדֵי לַעֲשׂוֹת פְּטוּיִט סוֹבִין כְּדֵי לְתַן עַל פִּי כּוֹר שֶׁר צוֹרְפֵי זְהָב. סוֹד כְּדֵי לְסוֹד אֶצְבַּע קַמְנָה שְׁבַבְנֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כְּדֵי לַעֲשׂוֹת כְּלָפוֹל. רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר כְּדֵי לְסוֹד (כִּי־א לַעֲשׂוֹת) אֲנִידִיפִי: ה אֲדָמָה כְּחוֹתֶם הַמְרַצִּיפִין דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא וְחֻכְמִים אוֹמְרִים כְּחוֹתֶם הָאִיגְרוֹת. וְכָל וְחוֹל הַדֵּק כְּדֵי לְזַבֵּל קֶלַח שֶׁל כְּרוֹב דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים כְּדֵי לְזַבֵּל כְּרִישָׁא. חוֹל הַגָּס כְּדֵי לְתַן עַל מְלֵא כַף סִיד. קֶנָּה כְּדֵי לַעֲשׂוֹת קוֹלְמוֹס. וְאִם הָיָה עֵב אוּ מְרוֹסֶס כְּדֵי לְכַשֵּׁל בּוֹ כִּיצָה קֶלֶה שְׁבִיבִיצִים מְרוֹפָה וְנַחֲוָנָה כְּאֶלְפָס: ו עֶצֶם כְּדֵי לַעֲשׂוֹת תְּרוּדָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כְּדֵי לַעֲשׂוֹת

פרקי שבת

רצג

מִמְנו חָף. וְכוּכִית כְּדֵי לְגָרוֹר בּוֹ רֵאשׁ הַכְּרִבָּר. צְרוֹר אוּ אָבִן. כְּדֵי לְזָרוֹק בְּעוֹת. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר כְּדֵי לְזָרוֹק בְּבַהֲמָה: י חֲרָם כְּדֵי לְתַן בֵּין פְּצִים לְחִבּוּרוֹ. דְּבָר רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר כְּדֵי לְחַתוֹת בּוֹ אֶת הָאוֹר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר כְּדֵי לְקַבֵּל בּוֹ רְבִיעִית. אָמַר רַבִּי מֵאִיר אֵף עַל פִּי שְׂאִין רְאִיָּה לְדָבָר וְכֵר לְדָבָר. שְׁנָאֵמַר וְלֹא יִמְצָא בְּמִבְתְּרוֹ חֲרֵשׁ לְחַתוֹת אֵשׁ מִיְקוֹד. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי מִשֶּׁם רְאִיָּה. וְלַחֲשׂוֹף מִים מִנְּבָא:

לסעודה שניה.

אמר הסעודה השנייה יאמר אלו חי פרכוס:

פֶּרֶק • אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא. מְנִין לְעַבְדָּה זָרָה שְׁמַטְמָאָה בְּמִשְׁאָ בְּנִדְהָ. שְׁנָאֵמַר תּוֹרֶם כְּמוֹ דְּוָה. צֵא תֵאמֵר לוֹ. מַה נִּדְהָ מְטַמְאָה בְּמִשְׁאָ אֵף. עַבְדָּה זָרָה מְטַמְאָה בְּמִשְׁאָ: י מְנִין לְפִסְפִּינָה שֶׁהִיא מְהוּרָה שְׁנָאֵמַר דְּרַף אֲנִיָּה בְּלָב יָם. מְנִין לְעֵרוּגָה שֶׁהִיא שְׁשָׁה עַל שְׁשָׁה מְפָחִים שְׁזוֹרְעִין בְּחוּבָה חֲמִשָּׁה נְרַעוּנִין. אַרְבַּע בְּאַרְבַּע רוּחוֹת

מסכת. כרכר. של אוכניס: פצום. קוכס: לחשוף. ללוה: מנבא. גומא קטנס:
פרק ס דוח. כמו אשה דוס: בדי רוחות. המנלל כל הכות. עד סמוך לקין.

נסר קטן של לידי עופות: חרסית. לנגה כחופס: פי כור. שהמפות נכנס בו: פספוס. רגל למושב: כרכור. שמשומן על הלעטין להסכיב את השער: אנדופי. למטה מן הלעטין משט: אדמה טיט אדום: מרצופין. שקין גדולים: הרישא. כרתי: מרוסס. מרולל: שרופה. מעוכבת: תרוד. כף: חף. טו

הערוגה ואחד באמצע שנאמר כי בארץ תוציא צמחה
 וכננה ורועיה תצמיח. ורעה לא נאמר אלא ורועיה: ג מנין
 לפולטת שכבת זרע ביום השלישי שהיא טמאה. שנאמר
 היו נכונים לשלשת ימים. מנין שמרחיצין את המילה
 ביום השלישי שחל להיות בשבת. שנאמר ויהי ביום
 השלישי בהיותם בואכים. מנין שפושטין לשון של והורית
 בראש שער המשתלח. שנאמר אם יהיו חטאיכם כשנים
 כשלג ילבינו: ד מנין לסיכה שהיא כשתיה ביום הכפורים
 אף על פי שאין ראיה לדבר ובר דדבר שנאמר ותבא
 כמים בקרבן וכשמן בעצמותיו: ה המוציא עצים כדי
 לבשר ביצה קלה. תכלין כדי לתבל ביצה קלה
 ומצטרפין זה עם זה. קריפי אגונים. קריפי רמונים. איסטים
 ופואה. כדי לצבוע בהן בגד קטן בסבכה. מי רגלים. גתר
 ובורית. קמוליא. ואשלג. כדי לכבס בהן בגד קטן
 בסבכה. רבי יהודה אומר כדי להעביר על הכתם:
 ו פלפלת כל שהוא ועטרן כל שהוא מיני בשמים ומיני
 מתכות כל שהן. מאבני המזבח. ומעפר המזבח. מקק

ואי באמצע. כדי שיהא כחוק ג' טפחים מן הזרע: כי בארץ. תולידה.
 למטה. זרועים חרי תלמית חד. הכי ה': לשון. של צב חדום:
 בכבכה. מעט צנד שנותנים צראה השכסה: בורית קמוליא ואשלג. מיני

ספרים ומקק מטפחותיהם כל שהיא שמצניעים אותן
 לגנון. רבי יהודה אומר אף המוציא ממשמשי עבודה זרה
 כל שהוא. שנאמר ורא ידבק בידך מאומה מן החרם
 ו המוציא קפת הרוכלין אף על פי שיש בה מינין הרבה
 אינו חייב אלא חטאת אחת. ורעוני גנה פחות מכרונגרת.
 רבי יהודה בן בתירה אומר חמשה. זרע קישואין שנים.
 זרע דלועין שנים. זרע פיל המצרי שנים. תנב חי טהור
 כל שהוא. מת בגרונגרת. צפורת ברמים בין חיה בין מתה
 כל שהיא. שמצניעין אותה לרפואה. רבי יהודה אומר
 אף המוציא תנב חי טמא כל שהוא שמצניעין אותו לקטן
 לשחוק בו:

ירק י המצניע לזרע וקדונגמא ולרפואה והוציאו בשבת
 חייב בכל שהוא. וכל אדם אינו חייב עליו אלא
 כשיעורו. חור והכניסו אינו חייב אלא כשיעורו: ב המוציא
 אוכלין ונתנן על דאסקפה בין שתור והוציאן בין שהוציאן
 אחר פטור מפני שלא עשה מלאכתו בבת אחת. קספה

עשבים שמקיס אה הידים: מקק. כקצ: רובליו. מוכרי בשמים: צפורת. טוף
 שמלוי צין הדקלים:
 זרק י המצניע. קודם שבת: דרומא. להכחות שיש לו: אסקופה. אלטבא
 שלפני פתח הבית לצד כ"ס: בטרסקו. פקק האמלאי שצזרוע:

רצו

פרקי שבת

שהיא מלאה פירות ונתנה על האסקפה החיצונה אף על פי שרוב הפירות מבחוץ פטור עד שיוציא את כל-הקפה: ג המוציא בין בימינו בין בשמאלו בתוך חיקו או על כתפו חייב שכן משא בני קהת. לאחר ידו ברגלו בפיו ובמרפקו באזנו ובשערו ובפינתו ופיה למטה. בין פינתו לחלוקו ובשפת חלוקו במגעלו ובסנדלו פטור שלא הוציא בדרך המוציאין: ד המחבן להוציא לפניו וקא לו לאחוריו פטור. לאחוריו וקא לו לפניו חייב. באמת אמרו האשה החוננת בסניר בין מלפניה ובין מלאחריה חייבת. שכן ראוי להיות חונן. רבי יהודה אומר אף מקבלי פתקין: ה המוציא כפר לרשות הרבים חייב. הוציאוהו שנים פטורין. לא יכול אחד להוציאו והוציאוהו שנים חייבין. ורבי שמעון פטור. המוציא אוכלין פחות מבשיעור כפלי פטור אף על הכלי שהפלי טפלה לו. את החי במטה פטור אף על המטה. שהמטה טפלה לו. את המת במטה חייב. וכן בנית מן המת וכוית מן הנבלה. וכעדשה מן השרץ חייב ורבי שמעון פטור: ו הנוטל צפרניו זו בזו או בשניו וכן שקמו וכן שערו וכן אשונתו. אלו חלל: פתקין. סכלים טעמים אגרות סמך וטחנים בקנים

פרקי שבת

רצו

זמנו וכן הגודלת וכן הנוחלת וכן הפוקסת רבי אליעזר מחייב וחכמים אוסרין משום שכות. התולש מעצין נקיב חייב ושאינו נקיב פטור ורבי שמעון פטור בזה ובה: פירק י"א הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות הרבים לרשות היחיד חייב. מרשות היחיד לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע. רבי עקיבא מחייב וחכמים פטורין: ב כיצד שתי גזוזטראות זו כנגד זו ברשות הרבים המושיט והזורק מזו לזו פטור. היו שתיהן בדיוטא אחת המושיט חייב והזורק פטור שפך היתה עכרת הלויים שתי עגלות זו אחר זו ברשות הרבים מושיטין הקרשים מזו לזו אכל לא זורקין. חולית הבור והפלע שהן גבוהין עשרה ורחבן ארבעה הנוטל מהן והנותן על גבן חייב פחות מכן פטור: ג הזורק ארבע אמות בכותל למעלה מעשרה טפחים בזורק באויר. למטה מעשרה טפחים בזורק בארץ. הזורק בארץ ארבע אמות חייב ורק לתוך ארבע אמות ונתגלגל חוץ לארבע אמות פטור חוץ לארבע אמות

חלולים וחולים אוחס צלוארכוס: הגודלת. קולעת שער כחשה: פוקסת. חולקת שער כחשה:
 פרק י"א גזוזטראות. הם נכרים שיוצאים מכותל העלים ולחון לכ"ס: בדיוטא בעליה א' בלוחך כ"ס: חולית הבור. עפר שמוציאין מחפוכה הבור: והנותן.

רצח

פרחי שבת

וְגַתְּלִיל לְתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת חַיִּיב: ד' הַזּוֹרֵק בַּיּוֹם אַרְבַּע אַמּוֹת פְּטוּר. אִם הָיָה רַקֵּק מִיָּם וּרְשׁוֹת הַרְבִּיּוֹם מְהַלְכֵת בּוֹ הַזּוֹרֵק לְתוֹכוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת חַיִּיב. וְכַמָּה הוּא רַקֵּק מִיָּם פְּחוֹת מֵעֶשְׂרֵה טַפָּחִים. רַקֵּק מִיָּם וּרְשׁוֹת הַרְבִּיּוֹם מְהַלְכֵת בּוֹ. הַזּוֹרֵק בְּתוֹכוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת חַיִּיב: ה' הַזּוֹרֵק מִן הַיָּם לַיָּבֵשׁה וּמִן הַיָּבֵשׁה לַיָּם וּמִן הַיָּם לַסְּפִינָה וּמִן הַסְּפִינָה לַיָּם וּמִן הַסְּפִינָה לַחֲבֵרְתָּהּ פְּטוּר. סְפִינּוֹת קְשׁוּרוֹת זֶה כּוֹז מִטְּלָטְלִין מִזֶּה לָּזֶה. אִם אֵינָן קְשׁוּרוֹת אַף עַל פִּי שְׂמֻקְפוֹת אֵין מִטְּלָטְלִין מִזֶּה לָּזֶה: ו' הַזּוֹרֵק וְנֹזֵר לְאַחַר שְׂוֹצְתָהּ מִיָּדוֹ קְלָטָה אַחַר קְלָטָה בְּלֵב אֹר שְׂנִשְׂרָפָה פְּטוּר. וְרַק לַעֲשׂוֹת חֲבוּרָה בֵּין בָּאָדָם וּבֵין בְּבַהֲמָה וְנֹזֵר עַד שְׂלֵא גַעֲשִׂית חֲבוּרָה פְּטוּר. ז' הַכֹּלֵל כָּל-חַיִּיבֵי חֲטָאוֹת אֵינָן חַיִּיבִין עַד שֶׁתְּהֵא תַחֲלָתָן וְסוּפָן שְׂנֵגָה תַחֲלָתָן וְסוּפָן וְדוֹן תַחֲלָתָן וְדוֹן וְסוּפָן שְׂנֵגָה פְּטוּרִין עַד שֶׁתְּהֵא תַחֲלָתָן וְסוּפָן שְׂנֵגָה:

פִּיק יֵי הַבּוֹנֵה כַּמָּה יִבְנֶה וַיְהִי חַיִּיב הַבּוֹנֵה כָּל שֶׁהוּא וְהַמְכַתֵּת וְהַמְכָּה בַּפְּטִישׁ וּבַמַּעֲצָד וְהַמּוֹדֵחַ כָּל שֶׁהוּא חַיִּיב.

מ"ה: רַקֵּק מִיָּם. מִקּוֹס שֵׁשׁ מִיָּם מַעֲט וּרְפֵשׁ וְטִיט: ור"ח. שְׂרָצִים מֵהַלְכוּן: מוֹקְפוֹת. סְמוּכּוֹת: הַזּוֹרֵק. בְּשׁוּגָה: וְנֹזֵר. שֶׁהוּא שֶׁנֶּחֱ: קְלָטָה. כְּמוֹ קְלָה: פֶּרֶק יָב וְהַסְּחָת. מַחֲלִיק וּמַחֲקוֹן הַלֵּבָן: בַּמַּעֲצָד. קוֹפִין קֶטֶן: חֲקוּרָה. הַטּוֹקֵב:

פרחי שבת

רצח

ז' הַכֹּלֵל כָּל הָעוֹשֶׂה מְלֶאכֶה וּמְלֶאכֶתוֹ מִתְקַנְמֵת בְּשֶׁבֶת חַיִּיב. רַבֵּן שְׂמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר אַף הַמְכָּה בְּקוֹרְנָם עַל הַסֶּדֶן בְּשַׁעַת מְלֶאכֶה חַיִּיב מִפְּנֵי שֶׁהוּא בְּמַתְקֵן מְלֶאכֶה: י' הַחּוֹרֵשׁ כָּל שֶׁהוּא. הַמְּנַכֵּשׁ וְהַמְּקַרְסֵם וְהַמְּזַרְדֵּי כָּל שֶׁהוּא חַיִּיב. הַמְּלַקֵּט עֲצִים אִם לְתַקֵּן כָּל שֶׁהוּא. אִם לְרִפְּיֵק בְּדֵי לְבַשׁל בַּיָּצָה קְלָה. הַמְּלַקֵּט עֲשָׂבִים אִם לְתַקֵּן כָּל שֶׁהוּא. אִם לְבַהֲמָה בְּמֵלֵא פִי גְדִי: י"ב הַבּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיוֹת בֵּין בִּימֵינוֹ בֵּין בְּשִׂמְאֵלֵי בֵּין מִשֵּׁם אֶחָד בֵּין מִשְׁתֵּי שְׂמוֹת בֵּין מִשְׁתֵּי סְמָנִיּוֹת בְּכָל לְשׁוֹן חַיִּיב אָמַר רַבִּי יוֹסִי לֹא חַיִּיבֵי שְׁתֵּי אוֹתִיוֹת אֲלָא מִשֵּׁם רוּשָׁם. שְׂכָדָה הִיּוֹ בּוֹתְכִין עַל קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן כִּיבַע אִיוֹ בֶּן זִוְגִי. אָמַר רַבִּי (יְהוֹדָה) מְצִינֵי שֵׁם קָטָן מִשֵּׁם גְּדוֹל שֵׁם מִשְׁמַעוֹן וּמִשְׁמִיאֵל נִחַ מְנַחוּר דָּן מְדִנְיָאֵל גָּד מְגִרְיָאֵל: י"ד הַבּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיוֹת בְּהַעֲלֵם אֶחָד חַיִּיב. כְּתִב בְּדִיו בְּסֵם בְּסַקְרָא בְּקוּמוֹם וּבְמַנְקָתוֹם וּבְכָל דְּבָר שֶׁהוּא רוּשָׁם עַד שְׁנֵי כּוֹתְלֵי זְוִיּוֹת וְעַל שְׁנֵי רוּחֵי פְּנֵיָם וְהֵן נִהְיִין זֶה עִם זֶה חַיִּיב. הַבּוֹתֵב עַל בְּשָׂרוֹ חַיִּיב

קוּרְנָם. מַכְטִיל בְּלַעֲזָ: חֶסֶד, וַיִּגְרַמְי בְּלַעֲזָ: מַנְכַשׁ. טוֹקֵר טַנְפִּים דְּטִיט: מַקְרָסֵם וּמוֹזֵר. מַפּוֹרְטִים בְּפִיֵּי דַעֲשׂוּיּוֹת: בּוּצָה קְלָה. בִּילֵת חֲכַנְגוּלַת: מִשֵּׁם אִי. שְׁתִּיפֵן חֲלָפִין: בִּי שְׂמוֹת. חֲלָפִי צִיט: בִּי כּוֹתְלֵי. חִי בְּמִזְכַּח וְחֵי

ש

פרקי שבת

והמסרש עד בקשו רבי אליעזר מחיב חטאת ורבי יהושע פוטר: ה כתב במשקון, במי פרות באבק דרכים באבק סופרים ובקל דבר שאינו מתקנים פטור. לאחר ידו ברנלו בפיו ובמרפקו. כתב אות אחת סמיד לכתב וכתב על גבי כתב. נתפון לכתוב חית וכתב שני ונין אחת בארץ ואחת בקורה. כתב על שני פותלי הפית. על שני דפי פנקס ואין נהנין זה עם זה פטור. כתב אות אחת נוטריקון רבי יהושע קן בתירא מחיב וחקמים פוטרין: ו הכותב שתי אותיות בשתי העלמות אחת שחרית ואחת בין הערבים קן גמליאל מחיב וחקמים פוטרין:

פרק יג רבי אליעזר אומר האורג שלשה חוטין בתחלה ואחת על האריגה חיב וחקמים אומרים בין בתחלה בין בסוף שעורו שני חוטין: ד העשה שתי כתי גירין בנירין בקירוס בנקה בבכרה ובסל חיב והתיפר שתי תפירות והקורע על מנת לתפור שתי תפירות: ג הקורע

זלפון: המסרש, ששה לכות אותיות צנצרו: לאחר ידו. שהפך ידו: מרפקו הפך האמתי שצדוע: על גבי כתב. שהעביר הקולמוס על אותיות כחוצות להכסה: נוטריקון. כגון קי קרנן, מי מעשר, חי תרומה: בשתי העלמות. שנודע לו צינחיס:

פרק יג בתחילה. החילה אכונתו של כל כנה: נירין. מסוכס לעיל צפ"ח: קירוס. יריעה ארוגה מסיב של דקל: המנפץ וכו'. כללו מסוכס צפ"ז.

שא

פרקי שבת

בתמתו ועל מחו וכל המקלקלין פטורין והמקלקל על מנת לתקן שעורו כמתקן: ו שעור המלבן והמנפץ והצובע והמונה במלא רוחב הסיט בפול והאורג שני חוטין שעורו במלא הסיט: ה רבי יהודה אומר הצד צפור למגדל וצכי לפית חיב. וחקמים אומרים צפור למגדל וצכי לפית וקחצר ולביקרין. קן שמעון קן גמליאל אומר לא קר הביקרין שוין זה הפלך כל המחסר צדה פטור ושאינו מחסר צדה חיב: ו צכי שנגבס לפית ונגעל אחר בפניו חיב, נגעלו שנים פטורין. לא יכול אחר לנעול ונגעלו שנים חיבין ורבי שמעון פוטר: ז ישב האחר על הפתח וראו מלאהו ישב השני ומלאהו השני חיב. ישב הראשון על הפתח ומלאהו וראו השני וישב בצדו אר על פי שעמד הראשון והלך לו הראשון חיב והשני פטור. הא קמה זה דומה לנועל את ביתו לשמרו ונמצא צכי שמור בתוכו:

פרק יד שמונה שקצים האמורים בתורה הצדן והחובל בהן חיב ושאר שקצים ורמשים החובל בהן פטור.

הסיפ. מחחק הפרש שיש בין גודל לאצבע: ביבין. מקום מוקף ששעמרים שם חיות גס דגים: מחוסר. שקסה לחופשו: ונמצא. כך זה אף על פי שעמד הכאשון אין זה חלף כשומה:

הצדן לצורך חיב ושלל לצורך פטור. תיה ועוף
 שברשותו הצדן פטור והחובל בהן חיב: ב אין עושין
 הקמי בשבת אכל עושה הוא את מי המדח וטובל בהן
 פתו ונותן לתוך התבשיל. אמר רבי יוסי והלא הוא הקמי
 בין מרבה ובין מעט. ואלו הן מי מלח המתרין. גתן
 שמן בתחלה לתוך המים או לתוך המלח: ג אין אוכלין
 אזור וזן בשבת לפי שאינו מאכל בריאים אבל אוכל הוא
 את יועור ושותה אכוב רועה. גל האוכלין אוכל אדם
 קרפואה וכל המשקין שותה חוץ ממי דקלים וכוס עקרין
 מפני שהן גירוקה. אבל שותה הוא מי דקלים לצמא
 וסד שמן עקרין שלא לרפואה: ד החושש בשניו לא
 ינמע בהן את החומץ אבל מטבל הוא בדרכו ואם נתרפא
 נתרפא. החושש במתניו לא יסוד וזן וחומץ אבל סד הוא
 את השמן ולא שמן ורד. בני מלכים סכין שמן ורד על
 מבותיהן שכן דרכם לסוד בחול. רבי שמעון אומר כל
 ישראל בני מלכים הם:

פרק יד הילמי. מי מלח מרובים: מי מלח. מעוטים: בין מרובה. ואסור:
 איזוב וזן. מין אזור. יועור. פולין בלע"ז. אכוב רועה. ען גדל ימיו בלתי
 ענפים: כוס עקרים. טעיס סממנים לחשה זזה ושוחה מהס ג' כוסות
 ותחפא: לירוקה. רפואה לחולי היכרון: יגמע. לשון גמיעה מפוסק לטיל צפית.

פרק טו אלו קשרים שחייבין עליהם. קשר הנמלין וקשר
 חספנין. וכשם שהוא חיב על קשרין כך הוא חיב
 על התרן רבי מאיר אומר כל קשר שהוא יכול להתירו
 באחת מדיו אין חייבין עליו: ב יש לך קשרים שאין
 חייבין עליהן כקשר הנמלין וכקשר חספנין. קושרת אשה
 מפתח חלוקה וחוישי סבכה ושל פסיקא ורצועות מנעל
 וסנדל ונודות וזן ושמן וקדרה של בשר. רבי אליעזר
 בן יעקב אומר קושרין לפני הבהמה בשביל שלא תצא.
 קושרין דלי בפסיקא אבל לא בחבל. רבי יהודה מתיר.
 כלל אמר רבי יהודה כל קשר שאינו של קמא אין חייבין
 עליו: ג מקפלין את הפלים אפילו ארבע וחמש פעמים
 ומציעין את המטות מלילי שבת לשבת אבל לא משבת
 למוצאי שבת. רבי ישמעאל אומר מקפלין את הפלים
 ומציעין את המטות מיום הכפרים לשבת וחלבי שבת
 קרבין ביום הכפרים (ניא אבל לא של יום הכפרים
 בשבת). רבי עקיבא אומר לא של שבת קרבין ביום

פרק טו להתירו שאינו מהדוק יפה: סבכה. מנצעת הראש כעין רשת: פסיקא.
 חזור רשת: וקדירה. פעמים קושר זה נגד סניב לפיה: בהמה. חנל צוחב
 פתח לנעול צפניה שלא תלה: מקפלין. כמו מכפלין: מ"ה לשבת. חס חל י"ה
 צע"ש:

הכפורים ולא של יום הכפרים קרבין בשבת:
 ט"ק טו כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדלקה. בין
 שקורין בהן ובין שאין קורין בהן. ואף על פי
 שכתובים בכל לשון מעונים וננייה. מפני מה אין קורין
 בהן מפני בטול בית המדרש. מצילין תיק הספר עם
 הספר ותיק התפלין עם התפלין. ואף על פי שיש בתוכן
 מעות. ולהיכן מצילין אותן למבוי שאינו מפלש. בן
 בתירא אומר אף למפלש: ג מצילין מזון שלש סעודות
 הראוי לאדם לאדם. הראוי לבהמה לבהמה. ביצר נפלה
 דליקה בלילי שבת מצילין מזון שלש סעודות. בשחרית
 מצילין מזון שתי סעודות. במנחה מזון סעודה אחת. רבי
 יוסי אומר לעולם מצילין מזון שלש סעודות: ג מצילין
 סל מלא כפרות. ואף על פי שיש בו מאה סעודות. ועגול
 של דבילה וקבית של יין. ואומר לאחרים בואו והצילו
 לכם. ואם היו פקחין עושין עמו חשבון אחר השבת.
 להיכן מצילין אותן. לחצר המעורבת. בן בתירא אומר
 אף לשאינה מעורבת. ד ולשם מוציא כל כלי תשמישו.
 ולובש כל מה שיכול ללבוש. ועוטף כל מה שיכול

לעשות. רבי יוסי אומר שמונה עשר פלים וחזיר ולובש
 ומוציא. ואומר לאחרים בואו והצילו עמי. ה רבי שמעון
 בן ננס אומר פורסין עור של גדי על גבי שידה תיבה
 ומגדל שאחו בהן את האור מפני שהוא מקרה. ועושין
 מחיצה בכל הפלים בין מלאים בין ריקנים בשביל שלא
 תעבור הדליקה. רבי יוסי אומר בכלי חרש חדשים
 מלאין מים לפי שאין יכולין לקבל את האור והן
 מתבקעין ומכבין את הדליקה: ו נכרי שבא לכבות.
 אין אומרים לו כבה ואל תכבה. מפני שאין שביתתו
 עליהן. אכל קטן שבא לכבות אין שומעים לו. מפני
 ששביתתו עליהן: ז בופין קערה על גבי הנר בשביל
 שלא תאחוז בקורה. ועל צואה של קטן. ועל עקרב שלא
 תשוף. אמר רבי יהודה מעשה בא לפני רבן יוחנן בן
 זכאי בערב ואמר חוששני לו מחטאת: ח נכרי שהדליק
 את הנר משתמש לאורו ישראל. ואם בשביל ישראל
 אסור. מלא מים להשקות בהמתו. משקה אחריו ישראל.
 אם בשביל ישראל אסור. עשה גוי כבש לירד בו. יורד

ד: שידה. חכין: ומגדל. חכמין בלע"ז והוא של עץ: סחרך. ולוין הלוח
 נאחו צו: מלאים. מים: אין אומרים. דאמורה לטיח שנות: ואף תכבה
 שאין שניתחו עליו: בערב. שם מקום: מחטאת. משום לידה: חוששני. חושש

אֶחָדָיו יִשְׂרָאֵל. וְאִם בְּשָׂבִיל יִשְׂרָאֵל אָסוּר. מַעֲשֵׂה כְּרֶכֶן
נִמְלִיאֵל וְזִקְנִים שֶׁהָיוּ בָּאֵין בְּסָפִינָה. וְעָשָׂה גַּי כֶּבֶשׂ לִירֵד
בו וְיִרְדּוּ בוּ רֶכֶן נִמְלִיאֵל וְזִקְנִים:

יש נוהגין לומר לביום השבת קודם שמקדשין קידושא רבא פרק ו' ממסכת שבת ואח"כ פ"ק דמסכת כלים במשנה המתחלת ' קדושות עד בשעת הקטר' והמשנה הראשונה מפרק השני, משום אל תעמוד על הפרק כי בזה יתקשרו קשר אמיץ תורה וא"י ירושלם ובהמ"ק ושבת וה' בראשם:

עֲשֵׂר קְדוּשׁוֹת הֵן אֲרָץ יִשְׂרָאֵל מְקוֹדֶשֶׁת מִכָּל-הָאֲרָצוֹת וּמֵה
הֵיא קְדוּשַׁתָּה שְׁמִבִּיאִים מִמֶּנָּה עוֹמֵר וְהַכְּפוּרִים וְשִׁמִּי
הַלָּחֵם מֵה שְׂאִין מְבִיאִין בֶּן מִכָּל הָאֲרָצוֹת: ב עֲזָרוֹת הַמְּקַפּוֹת
חוּמָה מְקוֹדֶשׁוֹת מִמֶּנָּה שְׁמִשְׁחִין מִתּוֹכָן אֵת הַמְּצוֹרְעִים
וּמִסְבִּין לְתוֹכָן מֵת עַד שִׁירְצוּ וְצָא אֵין מְחִירִין אוֹתוֹ: ג גְּפָנִים
מִן הַחוּמָה מְקוֹדֶשׁ מֵהֶם שְׂאוּכָלִים שֶׁם קָדְשִׁים קָלִים וּמַעֲשֵׂר
שְׁנִי: ד הַר הַבַּיִת מְקוֹדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׂאִין זָבִים וְזֹבוֹת נְדוּרָת
וְיוֹקְדוֹת נִכְנָסִים לְשָׁם: ה הַחֵיל מְקוֹדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׂאִין פּוֹתִים
וּטְמֵאֵי מִתִּים נִכְנָסִים לְשָׁם: ו עֲזָרַת נָשִׁים מְקוֹדֶשֶׁת מִמֶּנּוּ שְׂאִין
טְבוּל יוֹם נִכְנָס לְשָׁם וְאֵין חִיבִין עֲלֶיהָ חֲטָאת: ז עֲזָרַת
יִשְׂרָאֵל מְקוֹדֶשֶׁת מִמֶּנּוּ שְׂאִין מְחוּסָר כְּפוּרִים נִכְנָס לְשָׁם
וְחִיבִין עֲלֶיהָ חֲטָאת: ח עֲזָרַת הַפְּהִנִים מְקוֹדֶשֶׁת מִמֶּנּוּ שְׂאִין
יִשְׂרָאֵלִים נִכְנָסִין לְשָׁם אֲלָא בְּשַׁעַת צְרֻכֵיהֶם לְסִמִּיכָה לְשַׁחִטָּה
אֵין לוֹ: כֶּבֶשׂ. לוח טז שְׁטוּס לִירֵד מֵהַסְּפִינָה לִיבְשָׁה:

וְלִתְנוּפָה: ט בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזֻבַּח מְקוֹדֶשׁ מִמֶּנָּה שְׂאִין בְּעֲלֵי
מוֹמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ נִכְנָסִים לְשָׁם: י הַהֵיכָל מְקוֹדֶשׁ מִמֶּנּוּ.
שְׂאִין נִכְנָס לְשָׁם שְׂלֵא רְחוּץ יְדִים וְנִגְלָזִים: יא קָדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים
מְקוֹדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׂאִין נִכְנָס לְשָׁם אֲלָא כֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּיוֹם הַכְּפוּרִים
בְּשַׁעַת הָעֲבוּדָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי בְּחֻמְשָׁה דְבָרִים בֵּין הָאוֹלָם
וְלִמְזֻבַּח שְׁנֵה לְהֵיכָל שְׂאִין בְּעֲלֵי מוֹמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ וּשְׁתוּי
יָדָן וְשְׂלֵא רְחוּץ יְדִים וְנִגְלָזִים נִכְנָסִים לְשָׁם וּפּוֹרְשֵׁין מִבֵּין
הָאוֹלָם וְלִמְזֻבַּח בְּשַׁעַת הַקְּטָרָה:

פרק ב בְּלֵי עֵץ וּכְלֵי עוֹר וּכְלֵי עֶצֶם וּכְלֵי זְכוּכִית. פְּשׁוּטֵיהֶן
טְהוּרִים וּמְקַבְּלֵיהֶן טְמֵאִים. נִשְׁבְּרוּ טְהוּרֵי. חוֹר וְעָשָׂה
מֵהֶם בְּלִים מְקַבְּלִים טוֹמְאָה. מִכָּאֵן וְלִהְבֵּא בְּלֵי חֶרֶס וּכְלֵי
גִּתַר טוֹמְאָתָן שְׁוֹדֵר. מְטֵמְאִין וּמְטֵמְאִין בְּאוֹר וּמְטֵמְאִין
מֵאֲחֻרֵיהֶן וְאֵינָן מְטֵמְאִין מִגְּבִיהֶן. וְשִׁבִירְתָּן הֵיא טְהוּרָתָן:

לסעודה שלישית

אחר מנחה לסעודה שלישית לזעיר חנפין יאמר שמה פרכים חלו:
פרק יז כָּל הַכֹּלִים נִטְלוּ בְּשַׁבָּת וְדִלְתוּתֵיהֶן עִמָּהֶן. אַף עַל
פִּי שְׁנַתְפָּרְקוּ בְּשַׁבָּת. שְׂאִין דוֹמִין לְדִלְתוֹת הַבַּיִת.
לְפִי שְׂאִין מִן הַמּוֹכֵן: ב נוטל אָדָם קוֹרְנָם לְפַעֵעַ בו
אֵת הָאֲגוּזִים וְקָרְדוּם לְחֻתוּף בו אֵת הַדְּבִילָה. מְגִירָה
פרק יז קוֹרְנָם. פְּטִיט: מְגִירָה. כְּעִין סָכוּן מִלֵּא פְּגִימוֹת: מְגִירָה. כְּמוּ כָּף:

לגרוך בזה את הנבינה. מגריפה לגרוף בזה את הגרונרות.
 את הרחת ואת המזלג לתת עליו פת לקמן. את הכוש ואת
 הכרפר לתחוב בו. מחט של יד לפול בו את הקוץ.
 ושל סקאים לפתוח בו את הדלת: ג קנה של ותיים
 אם יש קשר בראשו מקבל טומאה ואם לאו אינו מקבל
 טומאה. בין כף ובין כף נשל בשבת: י רבי יהודה
 אומר כל הכלים נטלין חוץ מן המסר הגדול ויתר של
 מחרישה. כל הכלים נטלין לצורך ושלא לצורך. רבי
 נחמיה אומר אין נטלין אלא לצורך: ה כל הכלים
 הנטלין בשבת שכריהן נטלין עמהן. ובלבד שיהיו עושין
 מעין מלאכה. שכרי עריבה לכפות בהן את פי החכות
 שכרי וכוכית לכפות בהן את פי הפך. רבי יהודה אומר
 ובלבד שיהיו עושין מעין מלאכה. שכרי עריבה לצוק
 לחוכן מסיפה. ושכרי וכוכית לצוק לחוכן שמן: ו
 האבן שבקרניה אם ממלאין בה ואינה נושלת ממלאין
 בה. ואם לאו אין ממלאין בה. ומורה שהיא קשורה

רחת. כלי שזכין בו התבואה, סאלה גלעז: מולג. כלי של שלג שניס
 שמהפכין בו צנורן: כוש. פלך שטווין בו הנשים: כרכר. כעין מחט
 לאורנים: סקאים. שתופכין בו השקים: קנה. העשוי לצדוק זיתים אם הגיעו
 לטות רחוי לבית הצד: קשר. כעין פקק שצקנס: מסר. סכין גדול מלא
 פנימות: מקפת. דומיא דטיסה: קרויה. דלעת יציסה וממלאין בה מים וניתנין

בטפיח ממלאין בה בשבת: ז פקק החלון רבי אליעזר
 אומר בזמן שהוא קשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין
 פוקקין בו. וחכמים אומרים בין כף ובין כף פוקקין בו:
 ח כל כסויי הכלים שיש להם בית אחיזה נטלין (עמקין)
 בשבת. אמר רבי יוסי במה דברים אמורים בכסויי
 התרקעות. אכל בכסויי הכלים בין כף ובין כף נטלים
 בשבת:

פרק יח מפנין אפילו ארבע וחמש קופות של תבן ושל
 תבואה מפני האורחים ומפני כטור בית המדרש
 אכל לא את האוצר. מפני תרומה טהורה ודמאי ומעשר
 ראשון שנמלה תרומתו ומעשר שני והקדש שנפדו
 והתורמוס היבש מפני שהוא מאכל לעניים (ניא לעוים).
 אכל לא את הטבל ולא את מעשר ראשון שלא
 נמלה תרומתו. ולא את מעשר שני והקדש שלא
 נפדו ולא את הלוח ולא את החרדל. רבן שמעון בן
 גמליאל מתיר בכוף מפני שהוא מאכל עורבין: ב חבילי
 קש וחבילי עצים וחבילי ורדים אם התקינן למאכל

אבן להכניס: שפוח. פך קטן: פקק. לוח: פוקקין. סותמין:
 פרק יח מפנין. מצטרין: האורחים. להוסיבם סס: ומעשר ראשון וכו'.
 כולשו מפרשים צפ"ז דברכות: ר"ף. מין קטניות וכמזים פי' מין צללים:

בהמה מטלטלין אותן ואם לאו אין מטלטלין אותן. כופין את הפס לפני האפרוחים כדי שיגעו וירדו. תרנגולת שברחה דוחין אותה עד שתכנס. מדרין עגליו וסוּחיון ברשות הרבים. אשה מרדה את בנה. אמר רבי יהודה אימתי בזמן שהוא נוטר אחד ומניח אחד אבל אם הרה גורר אסור: ג אין מילדין את בהמה ביום טוב אבל מסעדיו. ומילדין את האשה בשבת וקורין לה חכמה ממקום למקום ומחללין עליה את השבת וקושרין את הטבור. רבי יוסי אומר אף חותכין וכל צרכי מילה עושין בשבת:

פרק יט רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי מערב שבת מביאו בשבת מגולה ובסבנה מכסהו על פי עדים ועוד אמר רבי אליעזר בורתים עצים לעשות פחמין לעשות כרי ברזל. כלל אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת אינה דוחה את השבת.

חבילי. חגודות: זרדים. ענפי האילן לחים: שברחה. מן הבית: מדרין. מסייע להם כנגעו כנגו להגך: סוּחיון. חמורים קטנים: נושא א. כנגו ח'. אין מילדין. חין מושכין הולד מן הכהן: מסעדיו. חוחו הולד שלא יפול: חכמה. מילדת:

פרק יט כ"י. חוזמל למול את החינוק: ובסבנה. שזכו זוכה על המילה: פחמין. גחלים: כרי ברזל. חוזמל: אספלגית. חחנשה: וכמון. כך

ושאי אפשר לעשותה מערב שבת דוחה את השבת: ב עושין כל צרכי מילה בשבת. מוהלין ופורעין ומוציין ונותנין עליה אספלגית וכמין. אם לא שחק מערב שבת לועם בשניו ונותן. אם לא טרף יין ושמן מערב שבת ינתן זה בעצמו וזה בעצמו. ואין עושין לה חלוק לכתחילה אבל בורף עליה סמרטוט אם לא התקין מערב שבת. בורף על אצבעו ומביא ואפילו מחצר אחרת: ג מרחיצין את הקטן בין לפני המילה ובין לאחר המילה ומולפין עליו ביד אבל לא בכלי. רבי אליעזר בן עזריה אומר מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם בואבים: ספק ואנדרונינוס אין מחללין עליהן את השבת. ורבי יהודה מתיר באנדרונינוס: (ד) מי שהיו לו שתי תינוקות. אחד למול אחר השבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של אחר השבת בשבת חיוב. אחד למול בערב שבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של ערב שבת בשבת. רבי אליעזר מחייב חטאת. ורבי יהושע פוטר:

שמו בערכי: טרף. עכז: חלוק. חחוכה כגד נקוצה: סמרטוט. חחוכה כגד: ומולפין. זכיקת מים קטוי זילוף: ספק. בן ח' או בן ט': ציצין. נוימן של

שיב

פרקי שבת

ה קמן נמול לשמנה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר
ולשנים עשר לא פחות ולא יותר. הא ביצה. כהרפו לשמנה.
נולד לבין השמשות נמול לתשעה. בין השמשות של ערב
שבת נמול לעשרה. יום טוב לאחר השבת נמול לאחד עשר.
שני ימים טובים של ראש השנה נמול לשנים עשר. קמן
החולה אין מוהלין אותו. עד שיבריא: ו אלו הן ציצין
המעקבין את המילה. בשר החופה את רוב העמרה.
ואינו אוכל בתרומה. ואם היה בעל בשר מתקנו מפני
מראית העין. מל ולא פרע את המלה באלו לא מל:

פיק כ רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב.
ונותנין לתלויה בשבת. וחכמים אומרים. אין תולין
את המשמרת ביום טוב. ואין נותנין לתלויה בשבת.
אבל נותנין לתלויה ביום טוב: (ב) נותנין מים על גבי
שקרים בשביל שיצלו. ומסננין את היין בסידרון ובכפיפה
מצריות ונותנין ביצה במסננת של חרדל. ועושין גנומלין
בשבת. רבי יהודה אומר בשבת בכוס. ביום טוב בלנין

בשר: עשרה. שפה גבוהה המקפת את הגוד: ולא פרע. לא גילה:

פרק כ המשמרת. שנותנין בה שמרי יין: לחלויה. כלי לסנן: שיצלו
שיללו השמרים ויזוב כל יינם: ובכפיפה מצריות. סלים או קופות.
אנומלין. יין דבש ופלפל: לגין. כלי גדול מכוס: החולתיות. כך שמה בערבי:

שיג

פרקי שבת

ובמועד בקבית. רבי צדוק אומר הכל לפי האורחין: ג
אין שורין את החלתית בפושרין אבל נותן לתוך החומין.
ואין שורין את הפרשינין ולא שפין אותן. אבל נותן לתוך
הבקרה או לתוך הפלפלה. אין פוקרין את התבן בבקרה.
ולא יתננו על גבי מקום גבוה בשביל שיירד המזק. אבל
נוטל הוא בבקרה ונותן לתוך האבוס: ד גורפין מלפני
הפטם ומסלקין לצדדיו מפני הרעי דברי רבי הוסא.
וחכמים אוסרים. נוטלין מלפני בהמה זו ונותנין לפני
בהמה זו בשבת: ה הכש שעל גבי המטה לא ינענעו
בירו. אבל מנענעו כגופו. ואם היה מאכל בהמה או
שהיה עליו פר או סדין מנענעו בירו. מכבש של בעלי
בתים מתירין אבל לא כובשין. ושל פוקסין לא ינעו בו.
רבי יהודה אומר אם היה מתר מערב שבת מתיר את
כלו ושומטו (י"א מתיר את בליו ושומטין):

פיק כא נוטל אדם את בנו והאבן בירו וכלפלה והאבן
בתוכה. ומטלטלין תרומה טמאה עם הפהורה ועם
החולין. רבי יהודה אומר אף מעלין את המדמע באחד

שפין. ציד להסיר פסולתן: האבוס. כלי שנותן בו מאלל לפני צהמה: גורפין.
האבוס: מכבש. כל לוחות שמשומים ציניהם הצנדים:

פרק כא כלכלה. סל. מדמע חולין שנתערב בתרומה: מגביה. נחצית: והיא.

שיר

פרקי שבת

ומאָה: ב האָבן שעל פי החבית מטה על צדה והוא
 נופלת. היתה בין החביות מנביחה ומטה על צדה והיא
 נופלת. מעות שעל הכר נוער את הכר והן נופלות. היתה
 עליו לשלשת מקנחו בסמרטוט. היתה של עור נותנין
 עליה מים עד שתכלה: ג בית שמאי אומרים מנביחין
 מן השלחן עצמות וקליפין. ובית הלל אומרים נוטל את
 הטבלא בלה ומנערה. מעבירין מעל השלחן פירורין
 פחות מבנות ושער של אפונין ושער של עדשים מפני
 שהוא מאכל בהמה. ספוג אם יש לו עור בית אחיזה
 מקנחין בו ואם לאו אין מקנחין בו. וחקמים אומרים בין
 בך ובין בך נטל בשבת ואינו מקבל טומאה:
 פיק כב חבית שנשברה מצילין הימנה מוזן שלש סעודות.
 ואומר לאחרים בואו והצילו לכם. ובלבד שלא
 יספוג. אין סומטין את הפירות להוציא מהן משקין. ואם
 יצאו מעצמן אסורים. רבי יהודה אומר אם לאוכלים
 היוצא מהן ביותר. ואם למשקין היוצא מהן אסור. חלוח
 דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן אסורים. ורבי
 הלנין: לשלשת. דבר של טיוף: סמרטוט. חתיכה של בגד: מקנחים.
 מטבחים ומנקים:
 פרק כב שריסקן. החכס: המליח הישן. דג מלוח: וקולים האספנין. דג

פרכי שבת

שמו

אליעזר מתיר: ב כל שבא בחמין מערב שבת שורין
 אותו בחמין בשבת. וכל שלא בא בחמין מערב שבת
 מדיחין אותו בחמין בשבת. חוץ מן המליח הישן (גיא
 ודגים מלוחים קטנים) וקולים האספנין שהדחתן זו היא
 גמר מלאכתן: ג שובר אדם את החבית לאכול הימנה
 גרוגרות. ובלבד שלא יתכוין לעשות כלי. ואין נוקבים
 מגופה של חבית דברי רבי יהודה. וחקמים מתירין (גיא
 רבי יוסי מתיר). ולא יקבנה מצדה. ואם היתה נקיבה לא
 יתן עליה שענה מפני שהוא מקרח. אמר רבי יהודה
 מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב ואמר חוששני
 לו מחטאת: ד נותנין תכשיל לתוך הבוה בשביל שיהא
 שמור. ואת המים היפים בָרעים בשביל שיצננו. ואת הצונן
 בחמה בשביל שיחמו. מי שנשרו כליו בדרך במים
 מתלד בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה שוטחין
 בחמה אבל לא בנגד העם: ה הרוחץ במי מערה ובמי
 טבריא ונסתפג אפילו בעשר אלונטיאות לא יביאם בידו.
 אבל עשרה בני אדם מסתפנין באלונטיא אחת פניהם
 שקליפתו דק: מגופה. כסוי הדבוק כפי החציה: מערב. שם מקום:
 ונסתפג. וקנת עלמו: אלונטיאות. סוויס: כסין. בשבת: מתעמלין. לשפף

ידיהם ורגליהם ומביאין אותן בגדן: ו סבין וממשמשין
 בכני מעים אבל לא מתעמלין ולא מתגרדין. אין יורדין
 לקורדימא. ואין עושין אפיקטיון. ואין מעצבין את הקטן.
 ואין מחזירין את השבר. מי שנפרקה ידו או רגלו לא
 יטרפם בצונן אבל רוחק הוא בדרכו ואם נתרפא נתרפא:
 פרק כג שואל אדם מחבירו פדיו גון וכדי שמן. ובלבד
 שלא יאמר לו הלויני. וכן האשה מחברתה
 כפרות. ואם אינו מאמינו. מניח טליתו אצלו. ועושה עמו
 חשבון לאחר שבת. וכן ערב פסח בירושלים שחל להיות
 בשבת. מניח טליתו אצלו ונוטל את פסחו. ועושה עמו
 חשבון לאחר יום טוב: כ מונה אדם את אורחיו ואת
 פרפרותיו מפיו אבל לא מן הכתב. ומפיה עם בניו ועם
 בני ביתו על השלחן. ובקבד שלא יתבון כעשות מנה
 גדולה כנגד קמנה משום קיבא. ומטילין חלשים על
 הקדשים ביום טוב אבד לא על המנות: ג לא ישבור לו

זכה: מתגרדין. במגדלת ודומה לו ויקח לו חכש להנגד צו: דקורדימה.
 זקטה מלאה מים וטיט למטה כמו דבק: אפיקטיון. להקיא האוכל: מעצבין.
 מחקנין ומושזין העלמות: השבר. עלם הנשבר: שנפרקה. שולא העלם מהפסק
 שלו: לא יטרפם. לשון טרצוב כמו צילה טרופה:
 פרק כג הלויני. שמה יכתוב עלה ישכה: פרפרותיו. מניו מעדנים: מפוס.
 מטיל גורל: קוביא. לי הכמנים שם נוסל על כל מיני שחוק: חלשים.
 נורלות: הקדשים. לחלקם צין הכמנים: המנות. ולא קדשים מאלתמול:

אדם פועלים בשבת. ולא יאמר אדם לחבירו לשבור לו
 פועלים. אין מחשיבין על התחום לשבור פועלים ולהביא
 פירות. אבל מחשיב הוא לשמור ומביא פירות בידו. כלל
 אמר אבא שאיל כל שאני זבאי באמירתו רשאי אני
 להחשיב עליו: ד מחשיבין על התחום לפקח על עסקי
 בלה ועל עסקי המת להביא לו ארון ותכריכין. גוי
 שהביא חלילין בשבת לא יספור בהן ישראל אלא אם כן
 באו ממקום קרוב. עשו לו ארון וקפרו לו קבר. וקבר בו
 ישראל. ואם בשביל ישראל לא יקבר בו עוקמית: ה
 עושין כל צרכי המת. סבין ומדיחין אותו. ובלבד שלא
 יזונו בו אבר. שומטין את הכר מתחתיו ומטילין אותו
 על החול בשביל שימתין. קושרין את הלחי. לא שיעלה
 אלא שלא יוסית. וכן קורה שנשברה סומכין אותה
 בספקל או בארוכות המטה. לא שתעלה אלא שלא
 חוסית. אין מעמצין את המת בשבת. ולא בחול עם
 יציאת נפש. והמעמין עם יציאת הנפש הרי זה שופך

דמים:

מחשיבין. לקרב עלמנו לסוף התחום להחשיב שם שיהיה קרוב למחוז חפלו:
 לפקח. לעיין ולחקור: חלילין. כלי נגון שקולן מטוכר הצדי: מעמצין. לשון
 סחימה כמו עולם שינוי: דמים. שמקרב מיתה:

שיח

פירק כד מי שהחשיף לו בדרך נותן ביום לנקרי. ואם אין עמו נקרי מניחו על החמור. הניע לחצר החיצונה נוטל את הכלים הנטליו בשבת. ושאינן נטליו בשבת מתיר את החבלים והשפים נטליו מאליהם: ג מתירין פקועי עמיר לפני בהמה. ומפספסין את הכיפין אבל לא את הירין. אין מרסקין לא את השחת ולא את החרובין לפני בהמה בין דקה ובין גסה. רבי יהודה מתיר בחרובין לדקה: ג אין אוכסין את הגמל ולא דורסין אבל מלעיטין ואין ממרים את העגלים אבל מלעיטין. ומהלקטין לתרנגולים. נוהגין מים למורסן אבל לא גובלין ואין נוהגין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשוקה. אבל נוהגין לפני אווזין ותרנגולים ולפני יוני הרדיסיות: ד מחתכין את הדלועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים. רבי יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן: ה מפירין נדרים בשבת ונשאלין

פירק כד פקועי קטין של שבלים: ומפספסין. מסוכין: הכיפין. ענפים לחים של ארז: זירין. הם פקועי עמיר אלא שיש להם קשב חי יוחר בחמט: מרסקין. מחתכין: אוכסין. מאכילין אותו בעל כרחו: דורסין. דורס המאכל לתוך גכונו: מלעיטין. תוחז לו מאכל למקום שיכול להחזיר: במרים. מסטמין: מהלקטין. תוחז לו מאכל למקום שאינו יכול להחזיר: גובלין. לשין: ותרנגולין. שצנחים: הדריסיות. ע"ש הורדוס המלך שהיה מגדל מהם:

פרקי שבת

פרקי שבת

שיח

לנדרים שהן לצורך השבת. פוקקין את המאור ומודרין את המטלית ואת המקנה. ומעשה בימי אביו של רבי צדוק וכימי אבא שאול בן בטנית שפסקו את המאור בטיפח וקשרו את המקנה בגמי לידע אם יש פנינית פותח טפח אם לאו. ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודרין וקושרין בשבת:

ונשאלין. לחכס: פוקקין. סותמין: משלית. חתוכת כגד: טפוח. סך של חכס: מקרה. כלי חכס: גיגית. מין חניט:

אלפא ביתא למוצאי שבת

דכו נרננה ליהוה נריעה דצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו נשמחנה ונכרעה נברכה לפני יהוה עושנו: כי הוא אלהינו ונאנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו: אל תקשו לבבכם במריבה כיום מסה במדבר: אשר נסוגי אבותיכם בחנוגי גם

שכ

אלפא ביתא

ראו פְּעָלֵי : אַרְבַּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עַם
תַּעֲזִי לָקֵב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכַי : אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
בְּאִפִּי אִם יִבְאוּן אֵל מְנוּחָתִי :

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא : אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא : בְּרוּךְ
הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ : אֵל יְיָ וַיֵּאָר
לָנוּ אֶסְרוּ חַג בַּעֲבוֹתַיִם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵלֵי
אֲתָה וְאוֹדֶךָ אֵלֵהִי אַרוֹמְמֶךָ : הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב
כִּי לַעֲוֹלָם חֶסֶדוֹ :

כִּיט אֲשֶׁרִי תִמְיָמִי דַרְךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְיָ : אֲשֶׁרִי נִצְרִי עֲדֹתִי
בְּכֹל לֵב יִדְרָשׁוּהוּ : אִף לֹא פָּעַלְו עֲוֹלָה בְּדַרְכֵי
הַלְכוּ : אֲתָה צוֹיִתָה פִקְדֵיךָ לְשֹׁמֵר מֵאֵד : אֲחֲלִי יִכּוֹנוּ דְרָכַי
לְשֹׁמֵר חֲקִיךָ : אֲזוֹ לֹא אֲבוֹשׁ בְּהִבִּטִי אֵל כֹּל מִצְוֹתֶיךָ : אוֹדֶךָ
בְּיוֹשֵׁר לָקֵב בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה : אֵת חֲקִיךָ אֲשִׁמּוֹר אֵל
תַּעֲזוּבְנִי עַד מֵאֵד :

בְּמָה יוֹפָה נִצַּר אֵת אֶרְחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדַבְּרֶיךָ : בְּכֹל לֵבִי דְרָשְׁתִּיךָ
אֵל תִּשְׁגַּנִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ : בְּלִבִּי צְפַנְתִּי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא
אֲחַטָּא לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ לְמַדְנִי חֲקִיךָ : בְּשִׁפְתַי סִפְרַתִּי כֹל
מִשְׁפָּטֵי פִיךָ : בְּדַרְךְ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כְּעַל כֹּל הוֹן : בְּפִקְדֵיךָ
אֲשִׁיחָה וְאֲבִיטְדֶה אֶרְחוֹתֶיךָ : בְּחֻקֹּתֶיךָ אֲשַׁמְצַשֵּׁע לֹא אֲשַׁפַּח
דְּבָרֶיךָ :

אלפא ביתא

שכא

גְּמוּלָה עַל עֲבָדְךָ אַחֲתָה וְאֲשַׁמְרָה דְּכַרְךָ : גַּל צִינִי וְאֲבִיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ : גֵּר אֲנִכִּי בְּאֶרֶץ אֵל תִּסְתַּר מִמֶּנִּי
מִצְוֹתֶיךָ : גֵּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכֹל עַת : גְּעִרְתָּ
יָדַי אֲרוּרִים הַשּׁוֹגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ : גַּל מִצְוֵי חֲרָפָה וְבוּז כִּי
עֲדוֹתֶיךָ נִצְרַתִּי : גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבְּרוּ עֲבָדְךָ לְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ :
גַּם עֲדוֹתֶיךָ שִׁעֲשַׁעֲנִי אֲנָשִׁי צְצַתִּי :

דְּבַקָה לְעֶפֶר נִפְשִׁי חֲנִי כְּדַבְּרְךָ : דְּרָכַי סִפְרַתִּי וַתַּעֲזוּבֵנִי לְמַדְנִי
חֲקִיךָ : דָּרַךְ פִּקְדֵיךָ הִבִּינֵנִי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ : דִּלְפָּה
נִפְשִׁי מִתּוֹנָה קְנִינִי כְּדַבְּרְךָ : דָּרַךְ שִׁקָר הִסַר מִמֶּנִּי וְתוֹרַתְךָ
חֲנִי : דָּרַךְ אֲמוּנָה בְּחַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיִתִּי : דְּבַקְתִּי בְּעֲדוֹתֶיךָ
יְיָ אֵל תִּבְיַשְׁנִי : דָּרַךְ מִצְוֹתֶיךָ אַרוֹן כִּי תִרְחִיב לִבִּי :

הוֹרֵנִי יְיָ דָרַךְ חֲקִיךָ וְאֲצַרְנָה עֲקֵב : הִבִּינֵנִי וְאֲצַרְנָה תּוֹרַתְךָ
וְאֲשַׁמְרָנָה בְּכֹל לֵב : הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ
חִפְצַתִּי : הֵט לִבִּי אֵל עֲדוֹתֶיךָ וְאֵל אֵל בְּצַע : הַעֲבֵר צִינִי מִרְאוֹת
שׁוֹא בְּדַרְכְךָ חֲנִינִי : הִקֵּם לְעַבְדְךָ אִמְרֹתֶיךָ אֲשֶׁר לִי אֲרָתְךָ :
הַעֲבֵר חֲרָפַתִּי אֲשֶׁר יִגְרַתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים : הִנֵּה תֵאֲבָתִי
לְפִקְדֵיךָ בְּצִדְקַתְךָ חֲנִי :

וַיִּבְאֵנִי חֶסֶדֶיךָ יְיָ תִשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרֹתֶיךָ : וְאֲעֲנֶה חוֹרְפֵי דָבָר כִּי
בְּטַחְתִּי בְּדַבְּרְךָ : וְאֵל תַּצֵּל מִפִּי דָבָר אֶמֶת עַד מֵאֵד
כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחְלָתִי : וְאֲשַׁמְרָה תּוֹרַתְךָ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעַד :
וְאֲתַהַלֵּךְ בְּרַחֲבָה כִּי פִקְדֵיךָ דְרָשְׁתִּי : וְאֲדַבְּרָה בְּעֲדוֹתֶיךָ נִגְד

שכב

אלפא ביתא

מלכים ולא אבוש : ואשתמשע במצותיה אשר אהבתי : ואשא
כפי אל מצותיה אשר אהבתי ואשיחה בחקיה :
זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני : זאת נתמתי בצנני כי
אמרתך חיתני : ודים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי :
זכרתי משפטיה מעולם : ואתנחם : ולעפה אהזתני מרשעים
עונבי תורתך : ומירות היו לי חקיה בבית מגורי : זכרתי
בלילה שמך : ואשמרה תורתך : זאת היתה לי כי פקדניה
נצרתני :
חלקי : אמרתי לשמר דבריך : חליתי פניה בכל לב חנני
כאמרתך : חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיה :
חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיה : חבלי רשעים עודני
תורתך לא שכחתי : חצות לילה אקום להודות לך על
משפטי צדקך : חבר אני לכל אשר יראוך ולשומרי פקודיך :
חסדך : מלאה הארץ חקיה למדני :
טוב עשית עם עבדך : כדברך : טוב טעם ודעת למדני כי
במצותיה האמנתי : טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך
שמרתי : טוב אתה ומטיב למדני חקיה : טפלו עלי שקר ודים
אני בכל לב אצור פקודיך : טפש פחלב לבם אני תורתך
שעשעתי : טוב לי כי צניתי למען אלמד חקיה : טוב לי
תורת פיך מאלפי זהב וכסף :
ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדנה מצותיה : יראיה יראוני
וישמחו כי לדברך יחלתי : ידעתי : כי צדק משפטיה

אלפא ביתא

שכנ

ואמונה עניתני : יהי חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך : יבאוני
רחמיך ואלחיה כי תורתך שעשעני : יבשו ודים כי שקר עותוני
אני אשים בפקודיך : ישובו לי יראיה ויודעי צדותיה : יהי
לבי תמים בחקיה למען לא אבוש :
כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי : כלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנחמני : כי הייתי כנאד בקיטור חקיה לא
שכחתי : כמה ימי עבדך מתי תעשה בלדפי משפט : כרו לי
ודים שיחות אשר לא כתורתך : כל מצותיה אמונה שקר
רדפוני צורני : כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקדניה :
כחסדך חנני ואשמרה עדות פיך :
לעולם : דברך נצב בשמים : לדר נדר אמונתך כוננת ארץ
ותעמוד : למשפטיה עמדו היום כי הכל עבדיה : לולי
תורתך שעשעני אז אבדתי בצנני : לעולם לא אשכח פקודיך
כי גם חיתני : לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי : לי קוו
רשעים לאבדני עדותיה אתבונן : לכל תקלה ראיתי קץ רחבה
מצותך מאד :
מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי : מאיבי תחכמני
מצותיך כי לעולם היא לי : מכל מלמדי השפלתני כי
עדותיך שיחה לי : מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתני : מכל-
ארח רע בלאתי רגלי למען אשמר דבריך : ממשפטיה לא
סרתי כי אתה הורתני : מה נמלצו לחפי אמרתך מדבש לפי :
מפקודיך אתבונן על פן שנאתי כל ארח שקר :

שכר

אלפא ביתא

גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: נשבעתני ואקיימדה לשמר משפטי צדקה: נצנתי עד מאד ?? חייני כדברך: נדבות פי רצה נא ?? ומשפטיה למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שקחתי: נתנו רשעים פח לי ומסקודיה לא תעיתי: נתתי צדוטיה לעולם כי ששון לבי המה: נטיתי לבי לעשות חקיה לעולם עקב:

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי: סתרי ומגני אמה לדברך יחלתי: סורו ממני מרעים ואצרה מצות אליהי: סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי: סעדני ואנשעה ואשעה בחקיה תמיד: סליח כל שוגים מחקיה פי שקר פרמיתם: סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי צדתי: סמר מפחדך בשרי וממשפטיה יראתי:

עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי: ערב עבדך לטוב אל יעשקוני ודים: עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקה: עשה עם עבדך כחסדך וחקיה למדני: עבדך אני הבינני ואדעה צדתי: עת לעשות ליהוה הפרו תורתך: על פן אהבתי מצותיה מזהב ומפז: על פן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי:

פלאות צדוטיה על פן נצרתם בפשי: פתח דבריה יאיר מבין פתיים: פי פערתי ואשאפה כי למצותיה יאבתי: פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך: פעמי הכן באמרתך ואל-

אלפא ביתא

שכה

תשלט בי כל און: פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיה: פנייה האר בעבדך ולמדני את חקיה: פלגי מים ירדו עיני על לא שקמרו תורתך:

צדיק אתה יהוה וישר ומשפטיה: צוית צדק צדוטיה ואמונה מאד: צמתחני קנאתי כי שכחו דבריה צרי: צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: צעיר אנכי ונבזה פקדיה לא שקחתי: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: צר ומצוק מצאוני מצוטיה שעשוטי: צדק צדוטיה לעולם הבינני ואחיה:

קראתי בכל לב ענני ?? חקיה אצורה: קראתיה דושיעני ואשמרה צדתי: קדמתי בגשף ואשועה לדברך יחלתי: קדמו עיני אשמרות לשים באמרתך: קולי שמעה כחסדך ?? כמשפטיה חייני: קרבו רדפי ומה מתורתך חקו: קרוב אמה ?? וכל מצוטיה אמת: קדם ידעתי מעדוטיה כי לעולם יסדתם:

ראה עניי וחסדני כי תורתך לא שקחתי: ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חייני: רחוק מרשעים ישועה פי חקיה לא דרשו: רחמיה רבים ?? כמשפטיה חייני: רבים רדפי וצרי מעדוטיה לא נטיתי: ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה פי פקודיה אהבתי ?? כחסדך חייני: ראש

דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה: שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי: שש אנכי על אמרתך כמוצא שכל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי:

שכו

אלפא ביתא

שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: שברתי לישועתך וי ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי צדתיך ואהבם מאד: שמרתי פקודיך וצדתיך כי כל דרכי נגדתך:

תקרב רנתי לפניה וי כדברך הבינני: תבוא תחנתי לפניה כאמרתך הצינני: תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך: תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק: תהי ידך לצורני כי פקודיך בתרתי: תאבתי לישועתך וי ותורתך שעשועי: תחי נפשי ותהללתי ומשפטיך יצורוני: תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

כי שיר המצלות אל וי בצרתה לי קראתי ויצנני: וי הציגה נפשי משפת שקר מלשון רמה: מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמה: חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים: אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר: רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: אני שלום וכי אדבר המה למלחמה: כמא שיר המצלות אשא ציני אל ההרים מאין בא צורי: צורי מעם וי עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגליך אל גנום שמרך: הנה לא גנום ולא יישן שמר ישראל: וי שמרה וי צלה על יד מינה: יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: וי שמרה מפל רע ישמר את נפשך: וי ישמר צאתך ובואך מצתה ועד עולם:

אלפא ביתא

שכו

ככ שיר המצלות קדוד שמחתי באמרים לי בית וי גלף: עומדורג היו רגלינו בשערך ירושלם: ירושלם הבנויה כעיר שהברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם וי: כי שמה ישבו כסאורת למשפט פסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך: והי שלום בחילך שלנה באנמנתך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית וי אליהנו אבקשה טוב לך:

כני שיר המצלות אליך נשאתי את ציני הישבי בשמים: הנה כציני עבדים אל יד אדוניהם כציני שפחה אל יד גברתה כן צינינו אל וי אליהנו עד שיחננו. חננו וי חננו כי רב שבענו ביו: רבת שכעה לה נפשנו הלצע השאננים הבוה לגאי יונים:

כדי שיר המצלות קדוד לולי וי שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי וי שהיה לנו בקום צלינו אדם: אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו: אזי המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו המים הנדונים: ברוך וי שלא נתננו טרף לשניהם נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ונאנחנו נמלטנו: צורנו בשם וי עשה שמים וארץ: כמא שיר המצלות הבטחים בני כהר ציון לא ימוט לעולם ישוב: ירושלם הרים סביב לה וי סביב לעמו מצתה ועד עולם: כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: הטיבה וי לטובים

שכח

אלפא ביתא

וְלִישְׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמְטִים עַקְלָקְלוֹתָם יוֹלִיכֶם: יְיָ אֵת פְּעָלַי
הָאֵוֶן שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

כמו שיר המצלות בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים:
אז ומלא שחוק פינו וישוננו רנה: אז יאמרו בגוים
הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו היינו
שמחים: שוכרה יי את שביטנו כאפיקים בנגב: הורעים
בדמעה ברנה יקצרו: הלוף ילך וככה נשא משך הנרע בא
יבא ברנה נשא אלתיו:

כמו שיר המצלות לשלמה אם יי לא יבנה בית שוא עמלו
בוניו בו אם יי לא ישמר עיר שוא שקד שומר:
שוא לכם משפמי קום מאחרי שבת אכלי להם העצבים כן
מתן לידידו שגא: הגה נחלת יי בנים שר פרי הבטן: כחצים
ביד גבור כן בני הנעורים: אשרי הגבר אשר מלא ארת
אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

כח שיר המצלות אשרי כל ירא יי ההלך בדרךיו: יגיע
כפיה כי תאכל אשריה וטוב לך: אשתך כגפן פוריה
בירכתי ביתך בניה כשתילי זיתים סביב לשלתך: הגה כי
כן יברך גבר ירא יי: יברכה יי מציון וראה בטוב רישלם
כל ימי חיה: וראה בנים לבניה שלום על ישראל:

כט שיר המצלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל:
רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי: על גבי חרשו

אלפא ביתא

שכח

חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוּ לְמַעֲנֵיתָם: יְיָ צְדִיק קִצֵּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ
וַיִּסּוּגוּ. אַחֲרָי כֹּל שְׂנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גִּגֹּת שֶׁקְדַמְתָּ שְׁלֶף
בָּשׂוּ: שְׂלֵא מֵלֵא כְּפֹ קוֹצֵר וְחִצְנוּ מֵעַמֶּר: וְלֹא אָמְרוּ הַעוֹבְרִים
בְּרַפְתָּ יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

כל שיר המצלות ממצמקים קראתיה יי: אדני שמעה בקולי
תהינה אוניה קשבות לקול תחנוני: אם עונות
תשמר-יה אדני מי-צעמד: כי עמך הסליחה, למען תנרא: קויתג
יהנה קותה גפשי ולדברו הולתי: גפשי לאדני משמרים
לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל-יהנה כי עם יהנה הקסד
והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

כלא שיר המצלות קדוד יי לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא
הלכתי בגדלות ובגפלאות ממני: אם לא שויתי
ודוממתי גפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי גפשי: יחל ישראל
אל יי מצתה ועד עולם:

קלב שיר המצלות זכור יי קדוד את כל עונותו: אשר נשבע
לי נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל ביתי אם
אעלה על ערש יצועי: אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
עד אמצא מקום לני משכנות לאביר יעקב: הגה שמענוה
באפרתה מצאנוה בשדי יער: נבואה למשכנותיו נשתחנה
להדם בגליו: קומה יי למנוחתך אתה וארון צוף: להניך
לרשו צדק וחסידיך יכנו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני
מישחק: נשבע יי קדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנה

אשית לכסא קף: אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אצמדם
 גם בגיהם עדי עד ושבו לכסא קף: כי בחר יי בציון אנה
 למושב לו: זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה: צידה
 ברך אברך אבינוניה אשביע להם: וכהניה ארביש ישע וחסידיה
 רבן יבנו: שם אצמים קרן לדוד ערכתי גר למשיחי: אויביו
 ארביש בשת ועליו יציץ נורו:

קלג שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים
 גם יחד: בשמן הטוב על הראש ירד על הזקן וקן
 אהרן שירד על פי מדותיו: כטל חרמון שירד על הררי ציון
 כי שם צנה יי את הברכה חיים עד העולם:
 קלד שיר המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים
 בבית יי בלילות: שאו ידיכם קדש וברכו את יי:
 ברכו יי מציון עשה שמים וארץ:

עה למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר: הודינו
 קף אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו
 נפלאותיה: כי אקח מועד אני מישרים אשפט:
 נמגים ארץ וכל ישביה אנכי תפנתי עמודיה
 סלה: אמרתי להוללים אל תהלכו וקרשעים אל
 תרימו קרן: אל תרימו למרום קרנכם תדברו
 בצנאר עתק: כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר
 הרים: כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים: כי

כוס ביד יי ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אף
 שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ: ואני אגיד
 לעולם וזמרה לאלהי יעקב: וכל קרני רשעים
 אגדע תרוממנה קרנות צדיק:

טו מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בה: אמרת
 ליי אדני אתה טובתי בל עליה: לקדושים
 אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בהם: ירבו
 עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסביהם מדם ובל
 אשא את שמותם על שפתי: יי מנת חלקי וכוסי
 אתה תומיך גורלי: חבלים נפלו לי בנעימים אף
 נחלת שפחה עלי: אברך את יי אשר יעצני אף
 לילות יסרוני כליותי: שויתי יי לנגדי תמיד כי
 מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ונגל כבודי אף
 בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול
 לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח חיים
 שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

קמד לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי
 לקרב אצבעותי למלחמה: חסדי

שלב

למוצאי שבת

וּמְצוֹדְתִי מִשְׁגָּבִי וּמִפְלִטִי לִי מִגְּנִי וּבוֹ
חֲסִיתִי הִרְדֵּד עִמִּי תַחְתִּי: יְהוָה מָה
אָדָם וַתִּדְעֵהוּ בֶן אָנוּשׁ וַתַּחֲשִׁבֵהוּ: אָדָם
לִהְבֵּל דָּמָה יָמָיו כְּצֹל עוֹבֵר: יְהוָה הֵט
שָׁמִיךְ וַתִּרְדַּ גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרוּק
בָּרַק וַתְּפִיֵצֵם שְׁלַח חֲצִיךָ וַתִּהְיֶם: שְׁלַח
יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצַנִּי וְהִצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים
מִיַּד בְּנֵי נֹכַר: אֲשֶׁר פִּיֵּהֶם דְּבַר שׂוֹאֵא
וַיִּמְיָנֵם יָמִין שָׁקֵר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ
אֲשִׁירָה לָּךְ בְּנִבְל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָּךְ:
הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד
עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: פְּצַנִּי וְהִצִּילֵנִי מִיַּד
בְּנֵי נֹכַר אֲשֶׁר פִּיֵּהֶם דְּבַר שׂוֹאֵא וַיִּמְיָנֵם
יָמִין שָׁקֵר: אֲשֶׁר בְּנִינוּ כְּנֹטְעִים
מִגְּדָלִים בְּנִעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֵת

רמוצאי שבת

שלב

מִחֲטָבוֹת תְּבַנִּית הֵיכָל: מְזוּיָנוּ מְלֵאִים
מִפִּיקִים מִזֶּן אֶל זֶן צֹאנֵנוּ מֵאֲלִיפוֹת
מְרַבּוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ: אֲלוֹפֵינוּ מְסַבְּלִים
אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוֹחֵד
בְּרַחֲבֵתֵינוּ: אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂכָכָה לֹא אֲשֶׁרֵי
הָעַם שִׁיְהוּהָ אֱלֹהֵיו:

סו לְמַנְצַח בְּנִגִּינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר אֱלֹהִים
יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ
סְלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָה בְּכָל-גּוֹיִם
יִשׁוּעַתָּה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ
עַמִּים בְּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי
תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיֶּשֶׁר וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם
סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
בְּלָם: אֶרֶץ גְּתִנָּה יְבוֹלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ
כָּל-אֶפְסֵי אֶרֶץ:

שלד

למוצאי שבת

פזמון נאה לר' אברהם אבן עזרא

אֲגַדְלָה אֱלֹהֵי כָּל נִשְׁמָה,
 וְאוֹדֶה בְּרוֹב פֶּחַד וְאִמָּה;
 בְּעַמְדֵי תוֹךְ קַהֲלָה צוֹר לְרוֹמִם,
 לָהּ אֶכְרַע וְאֶכּוֹף רֹאשׁ וְקוֹמָה;
 רְקִיעֵי רוֹם הֲלֵא נִטָּה בְּמַבְטָא,
 וְהָאָרֶץ יִסְדָּה עַל בְּלֵי מָה;
 הַיּוֹכֵל אִישׁ חֲקוֹר אֵל סוּד יוֹצְרוֹ,
 וּמִי הוּא זֶה בְּכָל קַדְמָה וְיָמָה;
 מְרוֹמִם הוּא עָלֵי כָּל פֶּה וְלִשׁוֹן,
 אֲשֶׁר הִפְלִיא וַעֲשָׂה כָּל בְּחֻכְמָה;
 וַיִּתְגַּדֵּל בְּגוֹי קְדוֹשׁ וְעֲלִיּוֹן,
 וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעַלְמָא;

ומהסללין ערביה (דף קכה) ובשמונה עשרה חומרים אהה חונתנו. ואחר
 העמידה חומר קדיש לעילא ואחכ"א טובה וכו'. (דף קמ"ג עד קמ"ז).
 אֱלֹהֵהוּ הַנְּבִיא. אֱלֹהֵהוּ הַנְּבִיא. אֱלֹהֵהוּ הַנְּבִיא: בְּמַהֲרָה יָבֵא
 אֱלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד: אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם דְּהָאֵל.

למוצאי שבת

שלה

אִישׁ בְּשֵׁר שְׁלוֹם עַל יַד יְקוּתִיאֵל. אִישׁ גַּשׁ וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: אֵלֵיהוּ אִישׁ דּוֹרוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר רְאוּ עֵינָיו, אִישׁ הַנִּקְרָא
 בְּעַל שְׁעַר בְּסִימְנָיו. אִישׁ וְאוֹזֹר עוֹר אֲזוּר בְּמַתְנָיו: אֵלֵיהוּ אִישׁ
 זָעַף עַל עוֹבְדֵי חַמְנִים. אִישׁ חָשׁ וְנִשְׁבַּע מֵהֵיּוֹת גְּשָׁמֵי מְעוֹנִים.
 אִישׁ טַל וּמִטָּר עָצַר שְׁלֹשׁ שָׁנִים: אֵלֵיהוּ אִישׁ יָצָא לְמִצְוֵא
 לְנַפְשׁוֹ נַחַת. אִישׁ כָּלְפָלוּהוּ הָעוֹרְבִים וְלֹא מֵת לְשַׁחַת. אִישׁ
 לְמַעַנּוֹ נִתְבָּרְכוּ כִּד וַצִּפְחַת: אֵלֵיהוּ אִישׁ מוֹסְרֵיו הִקְשִׁיבוּ
 כְּמַהִים. אִישׁ גִּעְגָּה בָּאֵשׁ מִשְׁמֵי גְבוּהִים. אִישׁ שָׁחוּ אַחֲרָיו יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים: אֵלֵיהוּ אִישׁ עֲתִיד לְהִשְׁתַּלַּח מִשְׁמֵי עַרְבוֹת. אִישׁ
 פִּקִּיד עַל כָּל־בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת. אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהִשִּׁיב לֵב בְּנִים
 עַל אָבוֹת: אֵלֵיהוּ אִישׁ קָרָא קָנָא קָנָאתִי לִיהוָה בְּתַפְאָרָה. אִישׁ
 רָכַב עַל סוּסֵי אֵשׁ וַעֲלָה בְּסַעֲרָה. אִישׁ שָׁלַא טַעַם טַעַם מִיָּתֵהּ
 וְקִבְּרָה: אֵלֵיהוּ תִשְׁבִּי תִצְלִינּוּ מִפִּי אַרְיֹת. תְּבַשְׂרֵנוּ בְּשׁוּרוֹת
 טוֹבוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּתוֹת. תִּשְׁמַחְנוּ בְּנִים עַל אָבוֹת: אֵלֵיהוּ אִישׁ
 תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא. תִּצְלִיחְנוּ עַל יָדוֹ בְּתוֹרָה. תִּשְׁמִיעֵנוּ מִפִּי
 בְּשׁוֹרָה טוֹבָרָה בְּמַהֲרָה. תוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה: אֵלֵיהוּ אֲשֶׁרֵי
 מִי שְׂרָאָה אֵת פְּנֵיו בְּחִלוֹם. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנָּתַן לוֹ שְׁלוֹם. וְהַחֲזִיר
 לוֹ שְׁלוֹם. יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: אֵלֵיהוּ כְּפָתוּב הַנָּה
 אֲנִכִּי שְׁלַח לְכֶם אֵת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגְּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא: וְהִשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנִים. וְלֵב בְּנִים עַל אָבוֹתָם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אָבוֹתֵינוּ. בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב הַחַל עָלֵינוּ

שרו

למוצאי שבת

את (ששת) ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום
 חשוכים מפלחטא ופשע. ומנוקים מפלצון ואשמה ורשע.
 ומדבקים בתלמוד תורה ומעשים טובים ותנוגים דעה ובינה
 והשכל מאתך ותשמיענו בהם ששון ושמחה. ולא תעלה
 קנאתנו על לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו. מלפנו
 ואלהינו שים ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו, וכל
 היוצץ עלינו ועל עמך ישראל עצה טובה ומחשבה טובה אמצו
 ברכו גדלו קימו קים עצתו כדבר שנאמר ותן לך כלבבה וכל
 עצתך ימלא: ונאמר ותגזר אמר ויקם לך ועל דרכיה נגה אור:
 וכל היוצץ עלינו ועל עמך ישראל עצה שאינה טובה. ומחשבה
 שאינה טובה אבדו. בטלו. גדעו. הפרו. הפר עצתו כדבר שנאמר
 יהוה הסיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: ונאמר צצו עצה
 ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ופתח לנו יהוה אלהינו
 בנה השבוע ובכל שבוע ושבוע. שערי אורה. שערי ברכה. שערי
 גילה. שערי דיצה. שערי הוד. שערי ועד טוב. שערי זמרה.
 שערי חדוה. שערי חיים טובים. שערי טובה. שערי ישועה.
 שערי כפרה. שערי כלפלה. שערי למוד. שערי מזון. שערי
 מחילה. שערי נחמה. שערי סליחה. שערי צורה. שערי פדות.
 שערי פרנסה. שערי צדקה. שערי צהלה. שערי קוממיות.
 שערי רפואה שלימה. שערי שלום. שערי שלוה. שערי תורה.
 שערי תפלה. שערי תשובה. שערי תשועה. פכתוב ותשועת

שרו

למוצאי שבת

צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים וישיעם כי חסו בו: ונאמר חשף יהוה את זרוע
 קדשו לציני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
 ונאמר קול צופיה נשאו קול יחדו ירגנו כי עין בעין יראו
 בשוב יהוה ציון: וקיים לנו יהוה אלהינו מקרא שכתוב מה
 נאו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע
 ישועה אומר לציון מלך אלהיך:

ראשון לציון הגה הגם ולירושלם מבשר אמן:

יקח את הכוס בידו ויאמר:

כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא: אנא יהוה
 הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: הצליחנו
 הצליח דרכינו הצליח לימודנו ושלח ברכה רוחה
 והצלקה בכל מעשה ידינו פדכתוב ישא ברכה
 מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: ליהודים היתה
 אורה ושמחה וששון ויקר: וכתוב ויהי דוד לכל
 דרכיו משכיל ויהוה עמו כן יהיה עמנו:
 סברי מרנן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
 בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא עצי
 (עשבי) (מיני) בשמים:

שלח

למוצאי שבת

ברוך אתה יהוה אלֵהינו מִלֶּךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
מֵאוּרֵי הָאֵשׁ :

ברוך אתה יהוה אלֵהינו מִלֶּךְ הָעוֹלָם הַמְבַדֵּיל
בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין
יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֵׂה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל :

וישחה הכוס כולו או רובו ויברך ברכה אחרונה תמצא לקמן :
ויטן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש :
יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיק
וישתחוו לך בני אמה ארביך ארור ומברכיך ברוך : ואל שדי
יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים : ויטן לך ארז
ברפת אברקם לך ולנרעה אמה לרשתך את ארץ מגריה אשר
נתן אלהים לאברהם : מאל אביך ויעזרה ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברפת שדים
ורחם : ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאנות גבעות
עולם תהיון לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו : ואהבך וברכך
והרבה וברך פרי בטנה ופרי אדמתך דגנה ורזירשה ויצהרהך
שגר אלפיה ועשתרות צאנה על האדמה אשר נשבע לאבותיה
לתת לך : ברוך תהיה מפל־העמים לא יהיה בך עמר ועקרה
ובבהמתך והסיר יהוה ממך כל־חלי וכל־מדוי מצרים הרעים

למוצאי שבת

שלט

אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל־שנאך : ברוך אתה
בעיר וברוך אתה בשדה : ברוך פרי בטנה ופרי אדמתך ופרי
בהמתך שגר אלפיה ועשתרות צאנה : ברוך טנאך ומשארתיך :
ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך : יצו יהוה אתך ארז
הברכה באסמיה ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה
אלהיה נתן לך : יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים
לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל־מעשה ידיו והליות
גלים רבים ואתה לא תלוה : אשריה ישראל מי כמוך עם נושע
ביהוה מגן עזרה ואשר חרב גאותך ויפחשו איביך לך ואתה
על במותימו תדרך : ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא
רחשו ולא רתפלו עד עולמי עד : ואכלתם אכור ושבוע
והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא
יבשו עמי לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה
אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם : ופדויי יהוה ישבון
ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו
ונסו יגון ואנחה : כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל־עצי השדה ימחאו כף :
הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי
לי לישועה : ושאתם מים בששון ממעיני הישועה : ואמרתם
ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו
הזכירו כי נשגב שמו : זמרו יהוה כי גאות עשה מודעת

שמ

למוצאי שבת

זאת בכל-הארץ: צהלי ורני ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: בורא גיב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים לה דויד ועמך בן ישי שלום שלום לה ושלום לעזרה כי צורה אלהיה וקבלם דויד ונתנם בראשי הגדוד: ואמרתם פה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לה שלום: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: יהוה עו לעמו יתן יהוה יברך ארת עמו בשלום:

המבדיל בין קדש לחול. חטאתינו ימחול. ורצענו וכספנו ירבה פחול. וכפוכבים בלינה: המבדיל יום פנה כצל תומר. אקרא קאל עצי גומר. יום אשר אמר שומר. אתא בקר וגם לינה: המבדיל צדקתך כהר תבור. עצי פשעי עבור מעבור. כיום אתמול כי יעבור. ואשמורה בלינה: המבדיל חלפה עונת מנחת. מי יתן מנוחת. געתי באנחתי. אשקה בכל-לינה: המבדיל קולי שמעה כל גנטל. פתח לי שער המנוטל. שראשי נמלא טל. קוצותי רסיסי לינה: המבדיל העתר נורא ואיום. אשוע תנה פדיום. בנשף בערב יום. באישון לינה: המבדיל קראתך זה הושיעני. ארח חיים תודיעני. מדלות תבצעני. מיום ועד לינה: המבדיל טהר טנוף מעשי. פן יאמרו מכעיס.

שמה

למוצאי שבת

איה אלוה עשי. גותן ומירות בלינה: המבדיל נחנו בידך פחומר. סלח נא על קל וחומר. יום ליום יביע אמר. ולינה לינה: המבדיל אל פודה מכל-צר. קראנוך מן המצר. ידך לא תקצר. לא יום ולא לינה: המבדיל מיכאל שר ישראל. אליהו וגבריאל. באו נא עם הגואל. קומו בחצי הלינה: המבדיל מימינו מיכאל. ומשמאלנו גבריאל. ועל ראשינו שכינת אל. בכל-יום ובכל-לינה: המבדיל יתן לנו שבוע טוב. רצען כגן רטוב. ומיהוה יבא הטוב. כל-היום וכל-הלינה: המבדיל יבורך הבית הזה. מפני נביא וגם חונה. פי כן יצנה אליהנו וד. לשומר יומם ולינה: המבדיל המבדיל בין מים למים. יחיינו מיומים. לשנה הבאה בירושלם. ולמשול ביום ובלינה: המבדיל

מזמור לפסח

כי הודו לני כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאלי יי אשר גאלם מיד צר: ומארכות קבצם ממנחה וממצרב מצפון ומים: תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם יצילים: וינדיכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו לני חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שוקקה ונפש רעדה מלא טוב: ישבי חשף וצלמות אסירי עני וברנל: כי המרו אמרי אל ועצת עליין

שמב

מזמור לפסח

נֶאֱצוּ: וַיִּכְנַע בְּעַמֵּל לִבָּם כְּשָׁלוּ וְאִין עוֹזֵר: וַיִּזְעֲקוּ אֵל יְיָ
 בְּצַר לָהֶם מִמִּצְוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁךְ וּצְלֵמֹת
 וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק: יוֹדוּ לַיְיָ חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי
 שֹׁבֵר דְּלֹתוֹת נַחֲשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרוֹן גֹּדֵעַ: אוֹיְלִים מִדְּרָךְ פִּשְׁעָם
 וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כִּי אֶכֶל תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי
 מוֹת: וַיִּזְעֲקוּ אֵל יְיָ בְּצַר לָהֶם מִמִּצְוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח
 דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיְיָ חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו
 לִבְנֵי אָדָם: וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרַבָּה: יוֹרְדֵי
 הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עוֹשֵׂי מְלָאכָה בַּמַּיִם רַבִּים: הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְיָ
 וְנִפְלְאוֹתָיו בַּמִּצּוֹלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סֶעֱרָה וַתִּרְוַם גִּלְיוֹ:
 יַעֲלֹ שָׁמַיִם יִרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּגַג: יַחֲגוּ וַיִּנּוּעוּ
 כַּשֹּׁכֵר וְכֹל חֲכָמָתָם תִּתְבַּלֵּעַ: וַיִּזְעֲקוּ אֵל יְהוָה בְּצַר לָהֶם
 וּמִמִּצְוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקָם סֶעֱרָה לְדַמְמָה וַיַּחֲשׂוּ גִלְיָהֶם:
 וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנְחַם אֵל מַחֲזוֹ חֶפְצָם: יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו
 לִבְנֵי אָדָם: וַיִּרְוַמְוֵהוּ בַקֶּהֶל עַם וּבְמוֹשֵׁב זַקְנִים
 יִתְלַוְוֶהוּ: יֵשׁם נְהוֹרוֹת לְמִדְבָר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן: אֶרֶץ פְּרִי
 לְמַלְחָה מִרְצַת יוֹשְׁבֵי כַּהֵ: יֵשׁם מִדְבָר לְאֲגָם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה
 לְמִצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּכְוֶנּוּ עֵיר מוֹשֵׁב: וַיִּזְרְעוּ
 שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה: וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבּוּ מְאֹד
 וּבְהִמָּתָם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ מַעֲצָר רָעָה וַיְגוֹן: שִׁפְךָ
 בּוֹז עַל נְדִיבִים וַיִּתְעַם בְּתֵהוּ לֹא דָרְךָ: וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מַעוֹנֵי

שמג

מזמור לשבועות

וַיֵּשֶׁם כְּצֵאֵן מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכֹל עוֹלָה קִפְצָה
 פִּיהָ: מִי חָכָם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהֵי וַיִּתְבּוֹנְנוּ חֶסְדֵי יְהוָה:

מזמור לשבועות

סֵח לְמִנְצָח לְדוֹד מִזְמוֹר שִׁיר: יָקוּם אֱלֹהִים נְפֹצוּ אוֹיְבָיו וַיִּנּוּסוּ
 מִשְׁנֹאָיו מִפְּנֵיו: כִּהְנַדִּף עָשָׁן תִּנְדֹּף כְּהִמָּס דוֹג מִפְּנֵי
 אֵשׁ יֵאבְדוּ רַעֲעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ וַיַּעֲלִצוּ לִפְנֵי
 אֱלֹהִים וַיִּשְׂשִׂוּ בְשִׁמְחָה. שִׁירוּ לְאֱלֹהִים וַיִּמְרוּ שְׁמוֹ סֵלֹ לְרֹכֵב
 בַּעֲרָבוֹת בְּנֵה שְׁמוֹ וַעֲלֹו לִפְנֵיו: אֲבִי יְתוֹמִים וַדִּין אֲלֵמְנוֹת
 אֱלֹהִים בְּמַעוֹן קָדְשׁוֹ: אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בְּיָתָה מוֹצִיא
 אֲסִירִים בַּכּוֹשׁוֹת אֶךְ סוֹרְרִים שְׁכֵנוֹ צַחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצִאתָךְ
 לִפְנֵי עַמֶּךָ בַּצִּצְדָּךְ בִּישִׁימוֹן סִלָּה: אֶרֶץ רַעֲשָׁה אֶךְ שָׁמַיִם נְטֹפוֹ
 מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: גֵּשֶׁם נְדָבוֹת
 תִּגִּיף אֱלֹהִים נִחְלָתְךָ וְנִלְאָה אֶתָה כוֹנֵנְתָה: חֲדַתְךָ יִשְׁבוּ כַּה
 תִּכּוֹן בְּטוֹבְתְךָ לְעֵנֵי אֱלֹהִים: אֲדַנִּי יִתֵּן אִמֶר הַמְבַשְׂרוֹת צָבָא
 רַב: מְלָכֵי צָבָאוֹת יִדוֹן יִדוֹן וַנְּתַ בֵּית תַּחֲלֵק שְׁלֵל: אִם
 תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפֹתַיִם כְּנָפֵי יוֹנָה נַחֲפָה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירְבִקָּב
 חֲרוֹץ: בְּפֶרֶשׁ שְׂדֵי מְלָכִים כַּה תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן: הֵר אֱלֹהִים
 הֵר בְּשֵׁן הֵר גְּבַגְגִים הֵר בְּשֵׁן: לָמָּה תִרְצְדוֹן הָרִים גְּבַגְגִים
 הָהָר חֲמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ אֶךְ יְהוָה יִשְׁכֵן לְנִצָּח: רֹכֵב אֱלֹהִים
 רַבּוֹתִים אֲלֵפֵי שְׁנָאֵן אֲדַנִּי כִּם סִינֵי בַקֶּדֶשׁ: עֲלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִית
 שְׁבִי לְקַחֵת מִתְּנוֹת בְּאֲדָם וְאֶךְ סוֹרְרִים לְשִׁכֵן יְהֵ אֱלֹהִים:

שמד

ברוך אדני יום יום יצמס-לנו האל ישועתנו סלה: האל לנו
אל למושעות וליהוה אדני למנות תוצאות אף אלהים למחן
ראש אנביו קדקד שער מתהלך באשמי: אמר אדני מבשן
אשיב אשיב ממצלות ים: למען תמחן בגלף בדם לשון כליך
מאיבים מנהו: ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלי
בקדש: קדמו שרים אחר נוגנים בתוף צלמות תופפות:
במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל: שם בנימין צעיר
רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי: צנה אלהיך
ענה עונה אלהים זו פעלת לנו: מהיכלך על ירושלים לך
יובילו מלכים שי: גער חנת קנה צדת אפירים בעגלי עמים
מתרפס ברצי כסף בור עמים קרבות חפצו: יאתיו חשמנים
מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים: ממלכות הארץ שירו
לאלהים ומרו אדני סלה: לרכב בשמי שמי קדם הן יתן
בקולו קול עז: תנו עז לאלהים על ישראל גאנתו ועזו
בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז
ותעצמות לעם ברוך אלהים:

מזמור לסוכות

מב למנצח משפיל לבני קרח: כאיל תערג על אפיקי מים בן
נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לא
חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמצתי לחם
יומם ולילה באמר אלי כל-היום איה אלהיך: אלהי אונכרה

מזמור לסוכות

שמה

ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים
בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: אלהי עלי נפשי
תשתוחח על בן אונקרף מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער:
תהום אל תהום קורא לקול צנוקיה כל משבריה וגליה עלי
עברו: יומם יצוה יהנה חסדו ובצילה שירה עמי תפלה לאל
חי: אומרה לא סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ
אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צורכי באמרם אלי כל-היום
איה אלהיך: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה
תפלטני: כי אתה אלהי מעוזי למה ונחתני למה קדר
אתהלך בלחץ אויב: שלח אורך ואמתך המה נחוני ביאוני
אל הר קדשך ואל משכנותיך: ואבואה אל מנבח אלהים אל
אל שמחת גילי ואודה בכבוד אלהים אלהי: מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
פני ואלהי:

מזמור של שמיני עצרת

יב למנצח על השמינית מזמור לדוד: הושיעה יהנה כי גמר
חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: שוא ידברו איש
את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו: יכרת יהנה כל-

שמו

מזמור לשמיני עצרת

שפתי חלקות לשון מדברת גדולות: אשר אמרו ללשוננו נגביר
שפתנו אתנו מי אדון לנו: משד עניים מאנקת אביונים עתה
אקום יאמר יהוה אשית בישע יפים לו: אמרות יהוה אמרות
טהורות כסף צרוף בעליל: לארץ מזקק שבועמים: אתה יהוה
תשמרם תצרכנו מן הדור זה לעולם: סביב רשעים תהלקון
כרום ולות לבני אדם:

מזמור לפורים

כב למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: אלי אלי למה עזבתני
רחוק מישועתי דברי שאגתי: אליהי אקרא יומם ולא
תענה ולילי ולא דומיה לי: ואתה קדוש יושב תהללות
ישראל: בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: אליהו וצקו ונמלטו
בך בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם
ובזוי עם: כל ראי ילעיגו לי יפטירו בשפה יגיעו ראש: גל
אל יי פלטהו יצילהו כי חפץ בו: כי אתה גחי מבטן מבטיחי
על שדי אמי: עליה השלכתני מרחם מבטן אמי אלי אתה:
אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: סבבני פרים
רבים אבירי בשן פתרוני: פצו עלי פיהם ארנה טרף ושאג:
כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי הנה לבי פדונג נמס
בתוך מצי: נבש פחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולצפר
מות תשפתני: כי סבבני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי
די ורגלי: אספר כל עצמותי המה ביטו יראו בי: חלקו

מזמור לפורים

שמו

בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: ואתה יי אל תרחק אליותי
לעזרתי חושה: הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי הושיעני
מפי ארנה ומקרני רמים עניתני: אספרה שמך לאחי בתוך
קהל אהללה: יראי יי הללוהו כל זרע יעקב כבודוהו וגורו
ממנו כל זרע ישראל: כי לא בנה ולא שקץ ענות עני ולא
הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: מאתך תהלתי בקהל
רב נדרי אשלים נגד יראיו: יאכלו עניים וישבעו יהללו יי
דרשיו יחי לבבכם לעד: יזכרו וישובו אל יי כל אפסי ארץ
וישתחו ויפניו כל משפחות גוים: כי לני המלוכה ומושל
בגוים: אכלו וישתחו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי
צפר ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: יבואו
ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

מזמור לראש חדש

וד ברכי נפשי את יי יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת:
עטה אור כשלקמה נוטה שמים פריצה: המקרה במים
עליותיו השם עבים רכובו המהלך על פנפי רוח: עשה
מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט: יסד ארץ על מכוניה בל
תמוט עולם ועד: תהום כלבוש פסיתו על הרים יעמדו מים:
מן גצרתך ינוסון מן קוד רעמך יחפזון: יעלו הרים ירדו
בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל יעברון בל
ישובון לכסות הארץ: המשלח מעינים בנהלים בין הרים

שמח

מזמור לראש חדש

יִהְיוּ לָנוּ: יִשְׁקוּ כֹל חַיְתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמְאֹם: עֲלֵיהֶם
 עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֲפָרַיִם יִתְּנוּ קוֹל: מִשְׁקֵה הַרִים
 מִצְלִיחוֹתָיו מִפָּרִי מִצְשִׁיף תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהמָה
 וְעֵשֶׂב לְעִבּוֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיֵּן יִשְׂמַח לְבַב
 אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֵן וְלָחֶם לְבַב אָנוּשׁ יִצְעַד: יִשְׁבְּעוּ
 עֲצֵי יְיָ אֲרוֹזֵי קִנְנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידֵה
 בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַצְלִים סִלְעִים מִחֶסֶה לְשִׁפְנִים:
 עֲשֵׂה יְיָ רַחֵם לְמוֹעֲדִים שְׂמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשָּׂת חֶשֶׁף וַיְהִי לְיָדָה
 בּו תְּרַמּוֹשׁ כֹּל חַיְתוֹ יָצַר: הַכַּפִּירִים שׁוֹאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ
 מֵאֵל אֲכָלִים: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֲסֹפּוּן וְאֵל מְעוֹנֹתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא
 אֲדָם לְפַעֲלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַדִּי עָרַב: מִה רַבּוּ מִצְשִׁיף יְיָ בָּלִים
 בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ מִלְּאֵה הָאָרֶץ קִנְיִיף: זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם
 שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדִלוֹת: שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְיוּ
 לוֹיִתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחַק בּוֹ: בָּלִים אֲלֵיךָ יִשְׁבְּרוּן כִּלְתֵת אֲכָלִים
 בְּצַמּוֹ: תַּמּוּ לָהֶם יִלְקֹטוּן תַּסְתַּח יָדָךְ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ
 יִבְהַלּוּן תַּסֵּף רוּחַם יִגְוְעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ
 יִבְרָאוּן וְתַחַדֵּשׁ פָּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ
 בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לְאָרֶץ וְתִרְעַד יִגַע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה
 לַיְיָ בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח
 בְּיִי: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרָכִי נַפְשִׁי
 אֶת יְיָ הַלְלוּיָהּ:

הלל
ה ל ל

שמח

בטרכו מחפלינו ערכות כשאר הימים, (דף קכ"ז) ומזכירין יעלה ויבא בטובה:
 ביום ראש חדש מחפלינו כשאר הימים ומזכירין יעלה ויבא בטובה. ואח"כ
 חומרים ההלל בדולג והש"ן מצד לקרוא. ובא"י ביום שמדלגים את ההלל
 לא מצרכים כלל (ביום שגומרים ההלל סימן בנטי"ח. ב' יום ראשונים של
 ספ"ח. ב' של שבעות. ט' של סוכות. ח' של חנוכה. כ"א יום. סימן אך לדיקום
 יודו לשמן) הש"ן מצד לגמור וגם היחיד יכול לצדך בתחלה ובסוף:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרְוֹא אֶת הַהֲלֵל כְּשֶׁאִין מְדַלְּגִין
 מִצְרָכִין לְגַמּוֹר אֶת הַהֲלֵל:

כִּי הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי
 שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 מִמְזֻרַח שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רַם עַל
 כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ
 הַמְגַבִּיחַ לְשִׁבְתָּ: הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
 מְקַיְמֵי מַעֲפָר דָּר מֵאֲשַׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי
 עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עַקְרַת הַבַּיִת
 אִם הַבָּנִים שְׂמַחַה הַלְלוּיָהּ:

קִיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לוֹעֵז:
 הִיתָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשֻׁלוֹתָיו:
 הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס הִירְדֵן יָסַב לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ

כאיילים גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים גבעות
כבני צאן: מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה
יעקב: ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעיניו מים:

כשמלגון חין חומרים ז:

לא לנו יי לא לנו כי לשמה תן כבוד על חסדך על אמתך:
למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל
אשר חסן עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה להם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אוננים להם ולא ישמעו אף
להם ולא יריחון: ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא
יהגו בגרונם: כמותם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: ישראל
בטח בני עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו בני עזרם ומגנם
הוא: יראי יי בטחו בני עזרם ומגנם הוא: ט"כ

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך
את בית אהרן: יברך יראי יי הקטנים עם
הגדלים: יסף יי עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכים
אתם ליי עשה שמים וארץ: השמים שמים ליי
והארץ נתן לבני אדם: לא המתים יהללוה ולא
כל יורדי דומה: ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללויה:

כשמלגון חין חומרים ז:

קטו אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני: כי הטו אנו לי
ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא: ובשם יי אקרא אגא יי מלטה נפשי: חנון
יי וצדיק ואלהינו מרחם: שמר פתאים יי דלותי ולי יהושיע:
שובי נפשי למנוחייכי כי יי גמל עלייכי: כי חלצת נפשי ממות
את עיני מן דמעה את רגלי מדחי: אתהלך לפני יי בארצות
החיים: האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: אני אמרתי בחפזי
כל האדם כזב: ט"כ

מה אשיב ליי כל תגמולוהי עליי: כוס ישועות
אשא ובשם יי אקרא: נדרי ליי אשלם נגדה
נא לכל עמו: יקר בעיני יי המותה לחסידיו:
אגא יי כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת
למוסרי: לך אזבח זבח תודה ובשם יי אקרא:
נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו: בחצרות בית
יי בתוככי ירושלים הללויה:

קיו הללו את יי כל גוים שבחוהו כל האמים:
כי גבר עלינו חסדו ואמת יי לעולם
הללויה:

קיה הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו:

יאמר נא ישראל
 יאמרו נא בית אהרן
 יאמרו נא יראי יי
 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי לי לא
 אירא מה יעשה לי אדם: יי לי בעזרי ואני
 אראה בשנאי: טוב לחסות ביי מבטח באדם:
 טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני
 בשם יי כי אמילם: סבבני גם סבבוני בשם יי
 כי אמילם: סבבוני כדבורים דעכו כאש קוצים
 בשם יי כי אמילם: דחה דחיתני לנפל ויי עזרני:
 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה
 באהלי צדיקים ימין יי עשה חיל: ימין יי רוממה
 ימין יי עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר
 מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו
 לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי
 צדיקים יבואו בו: אוֹדָהּ כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי
 לְיִשׁוּעָה: אִידוּ אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֹאשׁ
 פְּנֵה: אִבּוֹ מֵאֵת יי הַיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ:
 מאת זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו: זה

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא ב"ס: אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא ב"ס:
 בְּרוּךְ הֵבֵא בְּשֵׁם יי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי בְּרוּךְ: אֵל
 יי וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בַּעֲבוּתֵימָם עַד קַרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ אֵל: אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶה אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ אֵלֵי:
 הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: הוֹדוּ

באחד-ישראל צימים שמדלגים חין אומרים והללך.

יְהִלְלֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ כֹּל מַעֲשֶׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים
 עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלֵם בְּרִנָּה
 יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדֶךָ כִּי
 לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְּחָה נְעִים לְזַמֵּר וּמַעֲוֹלָם וְעַד
 עוֹלָם אַתָּה אֵל וְהַיְחִיד בְּר"ח חִינוּ חוֹתֵם הַבְּרַכָּה חֲלָל יִשְׁמַע
 וַיַּעֲנֶה חֲמוֹן בְּרוּךְ אַתָּה יי מִלְּךָ מְהֵלֵל בַּתְּשֻׁבּוֹת אָמֵן:
 וְצַדִּיקֵי צִיּוֹן צִיּוֹת שְׂמֵחִים אַתְּ הַלֵּל אֲוֹמְרִים זֶה:

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיְהוֶה בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם
 בְּכֹל:
 וַיְכִיֵּן (זְכוּרִיח) יִשְׁמַרְנִי וַיְחַיֵּנִי. כֵּן יִהְיֶה לָנוּ מַלְפָּנֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶכֶךְ
 עוֹלָם אֲשֶׁר צִדְדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי חֲמוֹן כֵּן יִהְיֶה לָנוּ: ג"ס
 בְּרִיח אֲוֹמְרִים קִדִּישׁ תַּחֲבֵל וְקוֹדֵם שׁוֹיֹאֲרוֹ סִיח אֲוֹמְרִים זֶה:
 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ
 אֵל יַעֲזָבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ
 ג"ס (יב)

וַיִּבְרַךְ אֶת נַחֲלֹתָיָהּ וַיְרַעַם וַיִּנְשָׂאֵם עַד הָעוֹלָם: בַּעֲבוּר
דָּוִד עַבְדְּךָ אֵל תֵּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:

ונשת הולאת ס"ת רומקוס זכ:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי אברהם ופחד יצחק אביר יעקב
אלהי השמים ואלהי הארץ שתהא שעה זו שעת רחמים
לקבל תפלותינו לפניך ברצון להיות מיין נוקבין לעורר אהבת
דודים למעלה. איש יחד פני רעהו ויתרבה השפע בכל
העולמות ובכח סגולת תפלתנו האירה פניך במשפט האורים
והיו למאורות על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה ולסעדה
במשפט וצדקה ששון ושמחה ימצא בה עד יצא כנגה צדקה
בארץ ותוציא צמחה וכגנה זרעיה תצמיח. ותרומ ותנשא עד
היות לוית חן לראש שני מלאכים בכתר אחד ומזיו השפע
ההוא יושפע עלינו לנו בני מלכים בני רחל אמנו שפע
ישועה ורחמים על גרין לכוונן את לבבנו לאהבה וליראה את
שמך יראת הרוממות ולעבדך באמת אנחנו וזרע זרענו. והיה
נא לצור מעוז לשני מלאכיך הקדושים שרי החסד והגבורה
מליצי יושר על עם בחירך כהיום הזה לעמוד נגד ס"מ הרשע
המשטין עלינו וצמא למים גנובים ולדם נקיים וברוב גאונך
תהרוס קמיך. תזרם ורוח תשאם. וירצה לפניך שיח שפתותינו
בתפלתנו היום תגמר קרב השעיר להפיץ עזוז המקטרג מעלינו.
ויהא החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון
נפשנו. אהבת עולם תביא לעמך עדת סגולתך וברית אבורת
לבנים תזכר והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא
כל בשר להשתחות מול הדרת כבודך בירושלם ואת צמח דוד

עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך יראו עינינו ויגל
כבודנו ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה
לה' המלוכה והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה'
אחד ושמו אחד: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה
למען תורתך. עשה למען קדושתך. ולמען קדושת י"ב צרופי
שמות הוי"ה. וי"ב צרופי שמות אהיה המאירים בי"ב ראשי
חדשים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי.
ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו. ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך

ענני באמת ישעך: (ג' פעמים)

והומך החזן בכרך המקום וקורין ד' גברי צפ' פינחס. כהן עד תמיד. לוי חזק
פ' והמכת עד היום. שלשי עד ונסכה. כזיבו גומר הקריאה.

קריאה לראש חדש

וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לְאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם אֶת-קִרְבְּנֵי לְחֵמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִחְוֵי תִשְׁמְרוּ
לְהִקְרִיב לִי בְמִוְעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לַיהוָה בְּבָשִׂים בְּגִי-שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנַיִם לַיּוֹם
עֲלֶיהָ תְּמִיד: אֵת הַבְּבֶשֶׂת אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבָּקָר וְאֵת הַבְּבֶשֶׂת
הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בַיּוֹם הָעֶרְבָיִם: וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן קִתְוִית רְבִיעֵת הֶהָיוּ: עֲלֵת תְּמִיד תַּעֲשֶׂה
בְּבֶרֶךְ סִינֵי לְרֵיחַ נִחְוֵי אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיוּ

שנו הריאה לראש חדש

לכבש האחד בפדש הפד גסד שבר ליהנה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים במנחת הפקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהנה: פ

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: ערת שבת בשבתו על-ערת התמיד ונסכה: פ

ובראשי חדשיכם תקריבו עדה ליהנה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהנה: ונסביהם חצי ההין יהנה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש גין ואת עלת ה'ש בקדשו לקדשי השנה: ושעיר עזים אחר לחטאת ליהנה על עלת התמיד יעשה ונסכו:

ואומר החזן קדים לעילה, אשכי וצה לציון (ובאשי רומכוס וזית יעקב ומזמור היום) ויסללו ומתזכין ס'ית למקומו ולומר ח'ני קדים וחול'נין הספילין ולומר כוסף: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהנה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב.

מוסף לר"ח בחול ובשבת שנו

האל הגדול הגבור והנורא: אל עליון. גומל חסדים טובים. קונה רהפל. וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהנה מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע:

בק"ז מוריד הטל: | בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהנה מחיה המתים:

בחזרת העמידה שלוח זכור לומר:

כתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה. יחד כלם

שנח מוסף לר"ח בחול ובשבת

קדשה לך ישלשו כדבר האמור על יד נביאך.
וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו:

בחול

בשבת

לעמדתם משבחים ואומרים: כבודו מלא עולם ומשקתיו
ברוך כבוד יי ממקומו: שואלים איה מקום כבודו
ובדברי קדשך כתוב לאמר: להצריצו: לעמדתם משבחים
ימלך יי לעולם אלהיך ואומרים: ברוך כבוד יי
מקומו: ממקומו הוא יפן
ציון לדר נדר הלהייה: ברחמי לעמו המיחדים שמו
ערב ובקר בכל-יום תמיד אומרים פעמים באהבה שמע ישראל יי
אלהינו יי אחד: הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלכנו. הוא
מושיענו. הוא יושיענו. ויגאלנו שנית. וישמיענו ברחמי לעיני
כל-חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית כראשית להיות לכם
לאלהים. אני יי אלהיכם: ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך
יי לעולם אלהיך ציון לדר נדר הלהייה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהלוך סלה (פי אל מלך גדול וקדוש אתה):
ברוך אתה יהוה האל הקדוש:

ראשי חדשים לעמך נתת. זמן כפרה לכל תולדותם
בהיותם מקריבים לפניך זבחי רצון שעירי

מוסף לר"ח בחול ובשבת שנח

חטאת לכפר בעדם זכרון לכתם יהיה ותשועת
נפשם מיד שונא. מזבח חדש בציון תכין ועולת
ראש חדש נעלה עזיו ושעירי עזים נעשה ברצון
ובעבודת בית המקדש נשמח כלנו ושירי דוד
עבדך נשמע בעירך האמורים לפני מזבחך. אהבת
עולם תביא להם וברית אבות לבנים תזכור:

לשבת ראש חדש

כשהל ר"ח בשבת מחסללן כמו בשבת, ואומר יעלה ויבא צהודאה
וקורין ההלל ויזילו שני ס"ה בל' קורין כפי השבוע וקדיש לעולה,
ובשני קורין למפסיר וציוס השבת עד ונסכו. מפסירין השמים כסאי,
ומחזיר ס"ה למקומו. החזן אומר ח"ק ומחסללן אבות וגבורה
ואח"כ אומרים זה:

אתה יצרת עולמך מקדם. כלית מלאכתך ביום
השביעי בחרת בנו מכל האמות ורצית בנו
מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת.
ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה
וראשי חדשים לכפרה, ולפי שחטאנו לפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו. חרבה עירנו ושם
מקדשנו וגלה קרנו ונטל כבוד מבית חיינו ואין

שם מוסף ר"ח בחול ובשבת
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו.
שתעלנו בשמחה לארצנו. ותטענו בגבולנו.
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו. תמידין
כסדרן. ומוספין כהלכתן. את מוסף יום ראש
החדש הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך. על ידי משה
עבדך כאמור:

ובראשי חודשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה

לשבת ראש חדש

אנו יכולין להקריב לפניך קרבן ולא כהן שיכפר
בעדנו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו.
שתעלנו בשמחה לארצנו. ותטענו בגבולנו.
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו. תמידין
כסדרן ומוספין כהלכתן את מוספי יום השבת
הזה ויום ראש החדש הזה. נעשה ונקריב לפניך
באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך
על ידי משה עבדך כאמור:

מוסף ר"ח בחול ובשבת שם
שבועה תמימים: ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה
עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש
ויין כנסכו ושעיר כפר ושני תמידים כהלכתן:
אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החדש
הזה לטובה ולברכה. לששון ולשמחה.

לשבת ראש חדש

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרונים סלת מנחה בלויה בשמן ונסכו:
עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונספה:

ובראשי חודשיכם תקריבו עליה ליי פרים בני בקר
שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבועה
תמימים: ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה
עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש
ויין כנסכו ושעיר כפר ושני תמידין כהלכתן:
אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החדש
הזה לטובה ולברכה. לששון ולשמחה.
לישועה ולגנתמה. לפרנסה ולכלכלה. למחילת חטא.
ולסליחת עון. ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל
צרותינו תחלה וראש לפדיון נפשנו. כי בעמך

שסב

מוסף לר"ח בחול ובשבת

לישועה ולגנתמה. לפרנסה ולכלכלתה. למחילת חטא
ולסליחת עון. (בשנה מטוברת חו"י ולכפרת פשע)
ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו תחלה
וראש לפדיון נפשנו. כי בעמך ישראל מכל
האמות בחרת. וחקי ראשי חדשים להם קבעת.
ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי חדשים: רצה

לשבת ראש חדש

ישראל מכל האמות בחרת וחקי ראשי חדשים
להם קבעת:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם
מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך
ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו
קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתינו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבצענו
מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמה. ברוך
אתה יי מקדש השבת וישראל וראשי חדשים: רצה

מוסף לראש חדש

שסג

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון.
ותהי רצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו:
ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים.

ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך. שאתה

הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד.
צורנו צור חיינו ומגן ישענו.
אתה הוא לדר ודר. נודה
לך ונספר תהלתך. על
חיינו המסורים בידך. ועל
נשמותינו הפקודות לך. ועל
נסיך שבכל-יום עמנו. ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל-
עת ערב ובקר וצהרים.

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי
כל-בשר. יוצרנו יוצר
בראשית. ברכור
והודאות לשמך הגדול
והקדוש על שהחייטנו
וקימתנו. בן תחינו
ותחננו. ותאסוף גליותנו
למצרות קדשך לשמור
חסדך. ולעשות רצונך

שסד

מוסף לראש הדיש

הטוב כי לא כלו רחמיה. וְעָבַדְךָ בְּלֵב שָׁלֵם עַל
המרחם כי לא תמו חסדיך שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ
כי מעולם קוינו לך: אֵל הַהוֹדָאוֹת:

בחנוכה אומרים כאן על הנסים.

על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה:

בימי מתתיה בן יוחנן פהן גדול חשמונאי ובניו. פשעמדה
עליהם מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם
מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת
להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את
נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים ורשעים
ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. ונדים ביד עוסקי תורתך.
ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניה לדביר
ביתך. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו גורת
בחצרות קדשך. וקבעו שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה.
ועשית עמם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כָּלֵם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה.

שסה

מוסף לראש הדיש

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם
כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה

להודות:

בחזרה הש"ן אומרים הכהנים זכרה כהנים ואחר כל פסוק יענו הקהל אמן
ואם אין כהנים יתחיל הש"ן אורח ואחר כל פסוק יענו הקהל כן יהי כלון:
אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך באמור: בברכה יהנה וישמרך: אר
יהנה פניו אליך ויחגגך: ישא יהנה פניו אליך וישם לך
שָׁלוֹם: ושמך את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם טובה וברכה. חיים חן וחסד צדקה
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו
אבינו בלנו באחד באור פניך. כי באור פניך
נתת לנו יהנה אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד
צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב בעיניך
לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום:
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום
אמן: יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגואלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה

שסו

מוסף לראש חדש

וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל תַּהֲיֶה.
 פֶּתַח לְבִי בְתוֹרַתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ
 נַפְשִׁי. וְכֹל הַקָּמִים עָלַי לְרַעַה. מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם
 וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי. יְהִי
 לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך יהנה אליהינו ואליהי אבותינו שתבנה בית
 המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

בחול אומרים קדיש תתקבל. ברכי נפשי. (דף שמו) קדיש יהא
 שלמא רבא. וקוה אל ה'. קדיש דרבנן. עלינו לשבח (דף ק"ה):
 בשנה אחר קדיש תתקבל אומרים כל ישראל, ליון כאלהינו, פטוס הקטורת.
 תנא דבי אליהו, קדיש דרבנן, עלינו לשבח, אדון עולם.

ברכת הלבנה

אומרים מזמור הללו את ה' מן השמים עד חק נתן ולא יעבור:
 אומרים כי אראה שמיד מעשי אצבעותיך ירה וכוכבים אשר כוננת:
 ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם אשר במאמרו
 ברא שחקים וברוח פיו כל צבאם. חק וזמן

ברכת הרבנה

שסז

נָתַן לָהֶם שְׂרָא יִשְׁנו אֶת תַּפְקִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים
 לְעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֲמַת שְׁפַעֲלָתוֹ אֲמַת
 וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּחֲדַשׁ. עֲטַרֶת תַּפְאֶרֶת לְעַמּוּסִי
 בָטָן. שְׁגַם הֵם עֲתִידִין לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ. וּלְפֶאֱר
 לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל ג"פ: ברוך
 יוצרך. ברוך עשך. ברוך קונך. ברוך בוראך:
 ומקדים נגד הלכות ואומרים: כשם שאנו מברקים כנגדך
 ואין אנו יכולין ליגע בך. אם ירקדו אחרים
 כנגדנו להזיקנו. לא יוכלו ליגע בנו ולא ישלטו
 בנו: תפול עליהם אימתה ופחד בגדול ורוצה
 ידמו כאבן ידמו ורוצה בגדול ופחד
 אימתה עליהם תפול ג"פ: דוד מלך ישראל חי
 וקיים ג"פ: אמן אמן אמן. נצח ג"פ: סלה סלה
 סלה. ועד ג"פ: לב טהור ברא לי אליהם ורוח
 נכון חדש בקרבי ז"פ:

ואומר שיר למעלות אשא עיני אל ההרים (דף קכ"ה): הללויה
 הללו אל בקדשו (דף מ"ח).

שם

ברכת הלבנה

תָּנָא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעְיָא אֶלְמָלָא לֹא זָכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲלָא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים פְּעַם
אֶחָת בְּחֹדֶשׁ דְּיָיִם אָמַר אַבְיֵי הֲלִכְךָ נִימְרִינְהוּ
מְעוּמָד :

קדיש דרבנן: שלום עליכם ג"פ

תקון חנוכה (קודם שידליק מצדק):

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָּה :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה :

בליל ה' מצדק שהחיינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמַן הַזֶּה : וַיִּתְחַל לְהַדְלִיק וַיִּאֲמַר :

הַנְּרוֹת הִלָּלוּ אֲנוּ מִדְּלִיקִין עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרָקָן
וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלְאוֹת.
וְעַל הַנְּחֻמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן
הַזֶּה. עַל יְדֵי כַהֲנִיף הַקְּדוּשִׁים. וְכֹל שְׂמוֹנֵת יָמֵי
חֲנֻכָּה הַנְּרוֹת הִלָּלוּ קֹדֶשׁ הֵם. וְאִין קָנוּ רְשׁוֹת
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן אֲלָא לְרִאוּתָן בַּלְבָּד. כְּדֵי לְהוֹדוֹת

שם

תקון חנוכה

לְשִׁמְךָ. עַל נִסִּיךָ וְעַל יְשׁוּעָתְךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ :
מזמור שיר חנוכה וכו' (דף ל"ט).

תקון פורים

בשנת זכור קודם שאומרים מציד עניו אומרים מי כמוך: ונחיי אומרים
אוחו אחר קדיש התקבל.

מִי כְמוֹךָ. וְאִין כְּמוֹךָ. מִי דוֹמֶה לָךְ. וְאִין דוֹמֶה לָךְ : אֲדוֹן
חֲסִדֶּךָ בַּל יִחַדֵּל. אֲמַתְךָ מִבְּצָר עוֹז וּמַגְדֵּל. פִּי הֵייתָ מְעוֹז
לְדָל וּמְעוֹז לְאַבְיוֹן בְּצָר לוֹ : בַּיָּמֵי חֲרָפֵי מַקְדְּמוֹנֵי. בִּי דַבֵּר
רוּחַ יְיָ. וְהַיּוֹם אִם גִּרְשׁוֹנֵי עוֹנֵי. דוֹדֵי לִי וְאֲנִי לוֹ : גְּמַלְנִי מֵאֵז
טוֹבוֹת. גְּלוּלוֹת יְדוּעוֹת לְלִבְבוֹת. גַּם אִם יִהְיוּ הַצָּרוֹת קְרוּבוֹת.
אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ : דְּמִי מִתְקוּמָמִי אָנֹה. וְדַגְלֵי אָרִים כְּדַבֵּר
כָּל־חַוָּנָה. הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. קוֹיֵנוּ לוֹ : הַיּוֹם אֲבִיעָה חֵידוּת. הֵיוּ
מִנֵּי קִדְּם עֲתִידוֹת. נִפְלְאָ בָּם הַמְּבִין צְפוּנֵי סוּדוֹת : יִצְרִי מִבְּטָן
לְעֶבֶד לוֹ : וַיְהִי בַּיָּמֵי אַחְשָׁרוּשׁ. מֶלֶךְ הַנֶּקֶם עַל כְּבוֹדֵשׁ. נִשְׂא
וְרָם עַל כָּל־קָצִין וְרֹאשׁ. וַיִּהְיֶה הַנִּיחַ לוֹ : זְמַן בְּשַׁנַּת שְׁלֹשׁ
לְמַלְכוּתוֹ. לְהַרְאוֹת לְכָל עֲבָדָיו תְּכוּנָתוֹ. וְאֲבַגְנֵי נֶזֶר מִתְנוּסָסוֹת
עַל אֲדָמָתוֹ. וְעַפְרוֹת זָהָב לוֹ : חֲלַק לְכָל־בְּנֵי שׁוֹשָׁן גִּתָּן.
וְהַקְדִּישׁ קְרוֹאָיו כְּחֻתָּן. בְּחֻצַּר גִּנַּת בֵּיתָן. אָנֹה לְמוֹשֵׁב לוֹ : טַעַם
עֲשׂוֹת רְצוֹן כָּל־אִישׁ וַיִּצְרוּ. וְאִין אוֹנֵס לְאִישׁ יָיו עֲבָרוּ. וְלַחַת
לְכָל־שׁוֹאֵל דֵּי מַחְסוּרוֹ. אֲשֶׁר יִחְסַר לוֹ : יַחַד אֶסְפוּ כָּל־

שע

תקון פורים

הנדרשים. גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים. ומשתה
הנשים פאנשים. שכעת ימים יספרו לו: כטוב לב המלך ביין.
אמר להביא לפניו את יפת העין. ותמאן בדברו לאמר אין.
העניו פניה ותאמר לו: לקרובים אליו היושבים עלי כן. שאל
ויעצה ממוכן. הוא המן לפורענות מוכן. לבו יקבץ און לו:
מועצותיו פדת נתונות. היו לעמי רפואות צפונות. כי לולא
אגרות ראשונות. גם פלטה לא היחה לו: נוצץ לקרוא לכל
הזמניו. להביא כל יפת תואר לפניו. והנצרה אשר תיטב
בעיניו מהור ימהרנה לו: סנסן לאיר האיר וזרח. ישיש
כגבור לרוץ ארח. טרם מכה ציץ רפואה פרח. כי הפלה יהוה
חסיד לו: צמו נאמנה הדסה תמה. היא אסתר בת דודו ברה
כחמה. ובמות אביה ואמה. לקחה מרדכי לו: פגעה חן ותלך
והלום. ותלקח אסתר אל בית המלך גזרת יהלום. ומרדכי צוה
לה לכי לשלום. כי הוא אדניך והשתחוי לו: צדק לבשה
בממלכתה. לא הגידה אסתר עמה ומולדתה והמלך אהבה
וירב תפארתה. כי מיי היתה לו: קשב רב קשב צרור המור.
מסריסי המלך הקבוצים לשמור. והנם חושבים על המלך
לאמר. הבה נתחכמה לו: רחשה אסתר למלך באמרי שפר.
בשם מרדכי ונכתב בספר. בקש ונמצא לפני צבי עופר. כי
בול הרים ישאו לו: שניהם נתלו על העץ. כי שמע מרדכי
לשונם בהועץ. נשקה למלך סם המות רועץ. אולי יפתה

שעא

תקון פורים

ונוכלה לו: תשועה זאת צפונה לדור אחרון. נכתבה על ספר
הזכרון. להיות לו מן המלך תגמול ויתרון. כי פועל אדם
ישלם לו:

אחר כל אלה הדברים. אחשוורוש את המן הרים. וישאאו
מצל כל השרים. ותועפות הרים לו: נמנע מרדכי מסגוד
לרשע. נין צמלק אשר מבטן פשע. וזה הוסיף על חטאתו
פשע. לא יאבה יי סלוח לו: יום פרעו לו כל עבדי המלך.
ומרדכי בתומו הולך. בקש לחרחר ריב על עם דל והלך.
עובר ומתעבר על ריב לא לו: יעץ תחבולות כשפים בצדו.
ויבז בעיניו בגאון חמדו. לשלוח יד במרדכי לבדו. בז לדבר
יחבל לו: הרבה כסף וזהב לבלי חוק. ויאמר בלבו זה עת
לשחוק. ויבא עצות מרחוק לרשת משפנות לא לו: ויפל פור
וידו בגורל הדעה. וירא כי באדר מת אבי התעודה. ולא זכר
כי היא עת הלידה. חבלי יולדה יכאו לו: דוב אורב יעצוהו
רעיוניו. וישאל שאלה מאדוניו. וגם הוא שני אריות שניו.
ומתלעות לביא לו: הן עם אחר נזורו. ודתייהם שונות ודחך
בל ינצורו: רוח יזרעו וסופתה יקצורו. קמה אין לו: הכינותי
כסף לגניזה יעל. לאבד זה הגוי הנגעל. כל הברכים אשר לא
פרעו לבצעל. וכל הפה אשר לא נשק לו: להביא לו גנוי
המלך אוסף. עשרת אלפים כפרי כסף. ונפש אכה לכל בית
יוסף. פעם אחת ולא אשנה לו. ויאמר לו המלך יהי לה

קניניה. וזאת טבעתי על יד ימינה. והעם לעשות בו פטוב בעיניה. ובא עד קצו ואין עוזר לו: יצא וסופרי המלך נקראו. ויכתבו ככל אשר הורהו. ובכל עם ועם רצים יצאו. שרי הרקב אשר לו: היה דברו נחוץ לאמר. פרס חמד ביום אחד לזמור. בשלשה עשר באדר החל וגמור. לא אוסיף עוד עבור לו: קרע מרדכי בגדיו לפני אל. ויצעק מר על גולת אריאל. דהבנים אין לישראל. אם יורש אין לו: טרוף טרוף שאר המוני מי נתן למשפה יעקב למוני. וישראל לבוזים הלא יי. זו חטאנו לו: נצרות אסתר הגידוה דבר. שמענו צעקה פיענים במדבר. ומרדכי בלבוש שק עבר. לא ידענו מה היה לו: בגדים שלחה להלבישו. ולא קבל ממרירות נפשו. ותשלח להתך לחקרו ולדרשו. לדעה מה יעשה לו: רוחו הוציא להתך וחרו. ופרשת הפסך לפניו שיה. והפתשגן שלח ועל אסתר צוה: לבא אל המלך להתחנן לו: בתשובתה אמרה להשיבו. דע פי בן מות אשר לא יקרא ויבא. לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט זהבו. בקרב איש להשתחות לו: יקיר בשמעו דברי הדסה. ועק אהה פי אין מנוסה. ועף יי אשא. פי חטאתי לו: שלח לה לאמר אל תדמי להמלט בית המלך מכל לאומי. פי את תאבדי ואולי צמי. אחרי נמכר גאלה תהיה לו: ממקום אחר ישלח שלומיו. עושה שלום במרומיו. פי לא כלו רחמיו. על בן אוהיל לו: ותענהו לך פגוס כל-חוכי

פדיום. וצומו עלי שלשת ימים לילה ויום. ורחמים בקשו מאל נורא ואיום. אל תתנו דמי לו: אל נדרש בכל-לב ידרשנו. פי נכמרו רחמיו לעם יקראנו. ויאמר עוד זכור אזכרנו. על בן המו מעי לו: לבשה חן ביום השלישי ותלך. ותיקר עד מאד בעיני המלך. ויבז בכל אשר הוא מלך. ועל כל-אשר יש לו: היסה בגשים נטע נעמן. מה שאלתך פי הכל מזומן. ותאמר יבא המלך והמן. אל המשטה אשר עשיתי לו: למחר קראתם לסוד נכמס. ויצא המן ביום ההוא שמח ונצלס. והוא במלכים יתקלס. ורוזנים משחק לו: ויבא אהביו וורש אשתו. ויספר להם כבודו וממשלתו. וגזרה עומדת לעומתו. הוי המרבה לא לו: יצוהו עשות עץ גבוה חמשים. לתלות עליו קדש קדשים. ולהכינו כחפצו מכל חרשים. חרש חכם יבקש לו: אלהים עדר צאנו בקר. ותדד שנת המלך עד יהי חלקר. בספר הזכרונות והיה בקר. ויודע יי את אשר לו: במצאו דבר מרדכי מפורש. מה נעשה יקר וגדולה דרש. ויאמרו פי לא פורש. מה יעשה לו: גלה אוזן המן בדברו. מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו. ויעז ויבקש במאמרו. פי כסיל מחתה לו: דבר לעדותו כעדיי מלכים. וללכת לפניו אחד מהנסיכים. ולבו כמחשבו הולך חשכים. ואין נוגה לו: השיבו המלך בן דברת. עשה למרדכי היהודי ככל-אשר אמרת. בן משפטיך אתה חרצת. כמשפט הזה יעשה לו: וישב מרדכי

אל משמרתו. והמן נדחף אל ביתו. וינצדו אהביו וורש אשתו.
 לבא לנוד לו: זרע ישורון זכרו נבוניו. אם יש מרדכי אחד
 מבניו. אשר החילות לנפול לפניו. לא תוכל לו: חכמיו עודם
 מדברים צמו. וסריסי המלך הבהילוהו להקימו. ולא ראה כי
 יבא יומו. יי ישחק לו: טרם כלות משתה הינו. אמר המלך
 אל יפת העין. שאלי כי הכל לנגדך אין. ותבך ותתחנן לו:
 תנתן לי נפשי בשאלתי. ועמי אדני המלך בבקשתי. כי נמכרנו
 לצורר ולא מבריתי. תאות לבו נתת לו: כי מה חפצי אחר
 זה הצער. וכלי הקרב שות שתו השער. הישאג אריה ביצר.
 וטרף אין לו: לה אמר מי הוא זה מכל אנשי ואי זה הוא
 מכל מגרשי. או מי מנושי. אשר מכרתי אתכם לו: מהרה
 לענותו המן זה הרע. אשר פרעות בגוי צדיק פרע. אוי לרשע
 רע. כי גמול ידיו יעשה לו: נמלא חמה וקם אל גנו. ובשובו
 ראהו נופל על פנו. יגלו שמים צונו. וארץ מתקוממה לו.
 סריס אחד גלה חטאתו. הן עץ עשה למרדכי בביתו. ויצו
 המלך לתלותו. על העץ אשר הכין לו: עמדה אסתר לבקש
 על צמה. להשיב ספרי האף והחמה. כי נחם יהוה על מכה
 עצומה. ושב ורפא לו: פתשגו הפתב להיות היהודים. להרוג
 בשנאייהם עתידים. כי נפל פחד מרדכי על המורדים. ושלום
 היה לו: צוה מרדכי על עם לא אלמן. מושיע ורב נגיד
 ונאמן. והפקד על בית המן. ועל כל אשר יש לו: קדשתי

לצוררי מזבח. ואכין לבניו מטבת. בעון אביהם המרצח. ואלה
 שמות היולדים לו: רצצתי פרשנדתא הלפון אספתא. פורתא
 אדליא ארדתא פרמשתא. אריסי ארידי ויזחא. גם קבורה לא
 היתה לו: שוללתי שוללי ואריע ריע. פי עלה משאל אכיון
 גוצ. וימלט עני משוע. ויתום ואין עוזר לו: תכתב זאת לדור
 אחרון. ולבני בנים תהיה לזכרון. וכל המזכיר אורחה ירון:
 אשרי העם שפכה לו:

אכלו רעים שתו ושכרו. וימי הפורים בשמחה שמרו. ועם
 שמחתכם האביונים זכרו. ושלחו מנות לאין נכון לו:
 נסי אל מאז נשאוני. ובנבכי הים העבירוני. ולכן כלייתי
 יסרוני: דום ליהנה והתחולל לו: יום צאת פרעה אחר.
 לטרוף פאריה עדרי. נצבו פחומה מימי משברי. ויתגעשו כי
 הרה לו: יצא צר אחרי עם קדושו. וישלח צור עגנו להפרישו.
 להיות צל על ראשו. להציל לו: העבירו בניבשה וצרו החריד.
 בינו ובין רדפיו הפריד. ולתהיות מצוה אותם הוריד. חוקקי
 בסלע משפן לו: ובשוב הים לאיתנו. נטבע פרעה וכל-המונו.
 כי הים הכביד מרקבות גאוונו. וירא כי לא יכול לו: דהרות
 אבירים באדירים נפלו. וכעופרת במים רבים צללו. ודורשי
 יי שמו והללו. בגבל צשור זמרו לו: הראה דו הנפלאה. על
 שפת הים נוראה. אשירה ליי כי גאה גאה. בזמירות נריע
 לו: דגלים עברו בניבשה. ולפניהם אל נערץ בקדשה. אז
 שוררו שירה חדשה. מי כמכה באלים יי:

שעו

ואומרים שועת עניים וכו'. ובא"י שאומרים אותו אחרי קדיש תתקבל גוהגין לומר אחרי זה קדיש יהא שלמא. בליל פורים אחר מזמור אילת השחר (דף שמ"ו) מתפללים ערבית ואומרים על-הנסים בהודאה וקדיש לעילא. מברכין קודם קריאת המגילה את הברכות האלה:

ליל פורים

קודם קריאת המגילה מברך:

ברוך אתה יי אל־הינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצוננו על מקרא מגילתה:
ברוך אתה יי אל־הינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
ברוך אתה יי אל־הינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

ואחר קריאתה יברך:

ברוך אתה יי אל־הינו מלך העולם הרב את ריבנו
והדן את דיננו. והנוקם את נקמתנו.
והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו
מצרינו. ברוך אתה יהוה האל המושיע:
(אח"כ יאמר ג' פעמים) ארור המן. ברוך מרדכי.
ארורה זרש. ברוכה אסתר. ארורים הרשעים.
ברוכים כל ישראל. וגם תרבונה זכור לטוב:

תמון פורים

שעו

ואומרים ואתה קדוש. (דף ק"ז) (בארנות המערכ ממחילים ובא לציון). קדיש שלם. ושיר המעלות לדוד לולי. (דף שכ"ז). קדיש יהא שלמא. וברכו ועלינו לשבח:

בשחרית מסדרין התפלה כשאר הימים ואומרים על הנסים בהודאה. ואומר קדיש לעילא. ומוציאין ס"ת וקורין ג' גברי בפ' בשלח.

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: ויאמר משה
אל־יהושע כחרלנו אנשים וצא הלחם בעמלק
מחר אנכי נצב על־ראש הנקעה ומטה האלונים ביד:
וגעש יהושע כאשר אמרו משה להלחם בעמלק
ומשה אהרן וחור עלו ראש הנקעה: והיה כאשר
גרים משה דוד וגבר ישראל ובאשר יגח דוד וגבר
עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמי תחתיו וישב
עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אהד ומזה אהד ויהי
ידיו אמונה עד-בא השמש: ויחלש יהושע את-עמלק
ואת-עמו לפי־חרכ: פ ויאמר יהוה אל־משה כתב
זאת וקרו בנספר ושם באונג יהושע כי מחה אמתה
את-זכר עמלק מתחת השמים: ויכן משה מזבח ויקרא
שמו יהוה נסי: ויאמר ביד על-כס יה מלחמה ליהוה
בעמלק מדר דר:

ואומר כחזן קדיש לעילא. ואח"כ אומרים אשני. וקורין

שעה

תהון פורים

המגילה. ומצדך לפניה בלי שהחיינו, ואחר המגילה אומרים
הרצ את ריבנו כמו בערבית, ואומרים וצא לליון. והחזן אומר
קדיש תקבל, ואומרים יבלנו, וחזרין ס"ת למקומו ואומרים
צית יעקב וכו', למנלה על אילת השחר. כמו שכתוב בליל
פורים, ושיר של יום, וקדיש יבא שלמא, וקובי, ותנא דבי
אליכו, וקדיש דרבנן, וצרכו, ועליו לשבח:

(ונותנים מעות פורים לכל מי שפושע ידו למול)

במנחה מתפללים כשאר הימים אלא שמוסיפים על הכנים
בכודאה, ובמקום למנלה בנגינות אומרים מזמור למנלה על
אילת השחר.

לשלש רגלים

בערבית מתחילין מזמור של אהו רגל, (דף ש"א - ש"ב) ואח"כ
מתפללין ערבית עד ירושלים אמר, (דף קס"ג) ואח"כ אומרים זה:
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אותם
במועדם:

תפלת שמונה עשרה לערבית ושחרית ומוסף ומנחה:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול
הגבור והנורא, אל עליון גומל חסדים טובים

לשרש רגלים

שעט
קונה הפל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני
בניהם למען שמו באהבה:
מלך עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יהוה מגן
אברהם:
אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב
להושיע:

בקיץ | בחרף
מוריד הטל: | משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישני עפר, מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
ונאמן אתה להחיות מתים, ברוך אתה יהוה מחיה
המתים:

בחזרת העמידה שנית לצור אומר:
בשחרית ובמנחה

נקדישך ונעריצך, כנועם שיח סוד שרפי קדש, המשלשים
לך קדשה, וכן כתוב עליך נביאך, וקרא זה אל
זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו: לעמכם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו:

שפא

לש לש רגלים

יבדברי קדשך כתוב לאמר: ומלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה.

במוסף

כתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה. יחד כפם קדשה לך ישלשו כדבר האמור על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

במוסף חול-המועד

במוסף ליום-טוב ושבת חוה"מ

לעממתם משבחים ואומרים: כבודו מלא עולם ומשרתיו ברוך כבוד יי ממקומו: שואלים איה מקום יבדברי קדשך כתוב לאמר: כבודו להעריצו. לעממתם ומלך יי לעולם אלהיך ציון משבחים ואומרים: ברוך קדר ודר הללויה: כבוד יי ממקומו: ממקומו הוא יסן ברחמיו לעמו

המיוחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלכנו. הוא מושיענו. הוא יושיענו. ויגאלנו שנית וישמיענו ברחמיו לציני כל חי לאמר הן גאלתי אתכם אחרית פראשית להיות לכם לאלהים: אני יי אלהיכם: ובדברי

שפא

לש לש רגלים

קדשך כתוב לאמר: ומלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל-יום יהללוך סלה. (כי אל מלך גדול וקדוש אתה): ברוך אתה יהוה האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכף-העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכף-הקשונות וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלפניו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

כשחל יו"ט במוצאי שבת אומרים זה:

ותודיענו משפטי צדקה ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותורישנו קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל. בין קדושת שבת

שפב

לשלוש רגלים

לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב הַבְּדֻלֶת. וְאֵת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ
וְהַבְּדֻלֶת. וְהַקְּדוֹשֶׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּקֹדֶשֶׁתְךָ:

וּמִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשנה שבחולת למנוחה
(ו) מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֵת
יוֹם (לשנה השבת הנה ואת יום) (כפסח) חג המצות הנה.
אֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ:
(כשבוטות) חג השבועות הנה. אֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ
הַזֶּה זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתֵנוּ: (כסוכות) חג הסוכות הנה אֵת
יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן שְׁמֻחֹתֵנוּ: (כששט)
שְׁמִינִי חַג עֲצַרַת הַזֶּה. אֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ
הַזֶּה זְמַן שְׁמֻחֹתֵנוּ:

(באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לְיִצְיַאת מִצְרָיִם: *

למוסף חומרים כאן חלתינו ואלהי אבותינו מפני הטחיתנו וכו'.
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא יְגִיעַ יִרְאֵה
למוסף * אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאתֵנוּ גְּלִינוּ
מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדַמְתֵנוּ. וְאִין

לשלוש רגלים

שפג

וִירְצֶה יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וְזָכוֹר
אֲבוֹתֵינוּ. זָכוֹר יִירוּשָׁלַם עִירְךָ וְזָכוֹר מְשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזָכוֹר כָּל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. בְּיוֹם (לשנה

במוסף

אֲנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת וְלִהְשַׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ
בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ בְּנֵה הַדְרָךְ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מִלֶּךְ רַחֲמָן שֶׁמְּשׁוֹב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם. וְתִבְנֶהוּ מֵהֵרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ.
אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ גִּלְיָה כְּבוֹד מְלֻכּוֹתְךָ עָלֵינוּ
מֵהֵרָה. וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל-חַי. וְקָרַב
פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וְנִפְּזוּצוֹתֵינוּ כְּנֶס מִיִּרְכַּתֵי אֶרֶץ.
וְהִבִּיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַם
עִיר מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. אָנָּה אֱלֹהֵינוּ. וְשֵׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֵת קְרָבֹנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסֻדְרָן
וּמוֹסְפִין כְּהַלְכָתֵן אֵת מוֹסֵף (לשנה מוספי יום השבת

השֶׁבֶת הַזֶּה. וּבַיּוֹם (כַּסֶּכֶח חַג הַמִּצּוֹת) (כַּשְׁבוּעוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת) (כַּסּוּכּוֹת חַג הַסְּפּוֹת) (כַּשִּׁמִּיט חַג עֲצַרְת) הַזֶּה. בַּיּוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עַלֵּינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָנוּ

כמוסף

הַזֶּה וְאֵת) (כַּסֶּכֶח יוֹם חַג הַמִּצּוֹת) (כַּשְׁבוּעוֹת יוֹם חַג הַשְּׁבוּעוֹת). (כַּסּוּכּוֹת יוֹם חַג הַסְּפּוֹת). (כַּשִּׁמִּיט יוֹם שְׁמִינִי חַג הָעֲצַרְת הַזֶּה). אֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ. כְּמוֹ שִׁכְתָּבְךָ עַלֵּינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ: אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךָ רַחֲמָן רַחֵם עַלֵּינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה עַלֵּינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנִי בֵיתְךָ כְּבַתְחֻלָּה. כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ. הֲרֵאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ. שִׁמְחָנוּ בְּתִקּוּנּוֹ. וְהִשָּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ. וְהִשָּׁב כֹּהֲנִים לְעַבּוֹדְתֶם. וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלְזִמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹהֵם. וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁמַחְתָּהּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁלְשׁ פְּעָמֵי רִגְלֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה. כְּכַתּוּב בְּתוֹרָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאָה כָּל־

שפד בּוֹ לְבָרְכָהּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עַלֵּינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מִלֶּכָּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכָנוּ. כֵּן תְּבָרְכֵנוּ סֵלָה. קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ. שִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לְבָבֵנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת. וְהִנְחֵלָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (כַּסֶּכֶח בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (כַּסֶּכֶח שְׁבֻחוֹת ו) מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ (כַּסֶּכֶח הַשֶּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים:

כמוסף

זְכוּרָה אֵת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר. בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבוּעוֹת וּבְחַג הַסְּפּוֹת וְלֹא יִרְאָה אֵת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם. אִישׁ כְּמַתְנַת יָדוֹ כְּבְרַכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: וְהוֹשִׁיעֵנוּ וכו'.

שפו

לשלוש רגלים

רצה יהוה אלֵהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך :

ואתה ברחמיך הרבים. תחפוץ בנו ותראנו
ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים.

ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך. שאתה

הוא יי אלֵהינו

ואלהי אבותינו לעולם ועד.

צורנו צור חיינו ומגן ישענו

אתה הוא. קָדֹר נָדָר נוֹדָה

לך ונספר תהלתך. על

חיינו המסורים בידך. ועל

נשמותינו הפקודות לך. ועל

נפיקה שבכל־יום עמנו. ועל

נפלאותיה וטובותיה שבכל־

עת ערב ובקר וצהרים.

הטוב כי לא כלו רחמיך.

מודים ורבנו

מודים אנחנו לך שאתה

הוא יי אלֵהינו

ואלהי אבותינו אלהי

כל־בשר. יוצרנו יוצר

בראשית. ברכות

והודאות לשמך הגדול

והקדוש על שהחזיתנו

וקימתנו. בן תחינו

ותחננו. ומאסוף גליותנו

למצרות קדשך לשמור

למקדוק ולעשורת רצונך

ולעבדך בכלב שלם על

לשלוש רגלים

שפו

המרחם כי לא תמו חסדך | שאנו מודים לך. ברוך
כי מעולם קוינו לך : אל ההודאות :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד. וכל־החיים יודוך סלה :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל

הטוב. ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה
להודות :

כשהוזכר ש"ן הטעודה חומרים כאן נככת כסנים :

אלֵהינו ואלֵהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו

כהנים עם קדושיך באמור : ברכך יהוה וישמךך : יאר יהוה

פניו אליך ויחנה : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום :

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד (צדקה)

ורחמים עלינו ועל כל־ישראל עמך וברכנו

אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת

לנו יהוה אלֵהינו תורה וחיים. אהבה וחסד.

צדקה ורחמים. ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו

שמה

לשלוש רגלים

וּלְבָרְךָ אֶת כָּל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹז וְשִׁלּוֹם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם
אָמֵן:

יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

אֵלֶּהי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ. וּשְׁפָתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה.
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם. וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר לְכַל
תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְתוֹרַתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִרְדָּף
נַפְשִׁי. וְכָל-הַקְּמִים עָלַי לְרַעְיָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתְךָ
וְקִלְקַל מַחְשְׁבוֹתַי. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה מִיְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יְהִיו
לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי:

עוֹשֶׂה שִׁלּוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שִׁלּוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

דינים השייכים ליום טוב בסדר התפלה.

בערבית: אס חל בשבת אומרים ויטלו וברכת מעין שבע, וקדיש
תקבל, (זולה כלול א' של פסח שאין אומרים ברכת מעין שבע כי אס אחר
ויטלו קוראים הלל גמור ומזכירין עליו) ואח"כ קדיש התקבל. אח"כ, ז פ ס ח .

לשלוש רגלים

שפמ

אומרים כלל ישראל. בשאר התנים אומרים שוכ המעלות לדוד שמחתי (דף
שכ"ז) קדיש יהא שלמא, זכרון, עליונו לשבת, יגדל.

בשחרית: אחר העמידה אומרים הלל, קדיש התקבל, מוליאים שני
סיח, המפטיח קובא זכספר השני, ואח"כ אומרים אשרי ומחזיקים סיח למקומו
ואומרים מוסף של זי"ט, קדיש התקבל, חין כלהינו. קדיש דרבנן, זכרון, עליונו
לשבת ואדון-טולס.

במנחה: מתפללים כמו במנחה של שבת (דף רנה) ואחר זבא-לניין
אומרים חני קדיש ומתפללים עמידה (דף שטי"ח) ואחר חזרת הש"ץ אומר קדיש
תהי"ל ומזמור השירך לאותו הרגל, קדיש יהא שלמא, עליונו.

קידוש לשלוש רגלים

אס חל יום טוב בשבת מתחילים מכאן:

יום הששי, ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם: ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל-מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ואס חל יום טוב בחול מתחילין מכאן:

אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדם
סברי מרנן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנו מכל-עם ורוממנו מכל-לשון וקדשנו

שצ

קידוש לשלש רגלים

במצותיו. ותמן לנו יהיה אלהינו באהבה (שבחוח למנוחה ו) מועדים קשמה חגים וזמנים לששון את יום (שבת השבת הזה ואת יום) (בספח) חג המצות הזה את יום טוב מקרא קדש הזה זמן חרותנו): (בשנועות חג השבועות הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה זמן מתן תורתנו): (בסוכות חג הסוכות הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה זמן שמחתנו): (בש"ע שמיני חג עצרת הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה זמן שמחתנו): באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מפלג העמים (שבתות ו) מועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו: ברוך אתה יהוה מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

ואם חל יום טוב במוצאי שבת אומרים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין

קידוש לשלש רגלים

שצא קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת והקדשת את עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה יהוה המבדיל בין קדש לקדש: ע"כ במוצאי שבת.

(בליל שני של סוכות מזכירין שהחיינו ואחר כך לישב בסוכה)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה:

ביומים אחרונים של ספח אין אומרים זה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ברכות נשואין

המזכיר לוקח כוס של יין ומזכיר

סברי מרגן: ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על העריות ואסר לנו את הארוסות. והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי

שצב

ברכת נשואין

חֲפָה וְקְדוּשֵׁינִי: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֲפָה וְקְדוּשֵׁינִי:

ושותה המצדק והחתן והכלה והזו מקדש החתן את הכלה וישיב לה את הטבעת
באלכסנה של היד הימנית הסמוכה לאגודל, ואומר לה:

הֲרִי אַתְּ מְקַדֶּשֶׁת לִי בְּטַבְעַת זוֹ כְּדַת מֹשֶׁה וַיִּשְׂרָאֵל:

קוראין את הכתובה ואת"כ לוקח מסדק הקדושין עוד כוס יין ומצדק הברכות
האלו:

סברי מרנן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל בְּרָא
לְכַבּוֹדוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר

אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצִלְמֵ דְמוּת תְּבַנְיָתוֹ
וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּגִזְזֵי עַדֵי עַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

יוֹצֵר הָאָדָם: שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגְלֵ עֲקָרָה בְּקַבּוּץ בְּנֵיהָ
לְתוֹכָהּ בְּמַהֲרָה בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְשַׂמַּח

צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ. שִׂמַּח תְּשַׂמַּח רַעִים אֲהוּבִים כְּשִׂמְחָךְ
יִצִּירְךָ בְּגוֹן עַדֵן מְקַדֵּם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְשַׂמַּח

חַתָּן וְכַלָּה:

שצג

ברכות נשואין

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא
שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה. חַתָּן וְכַלָּה. גִּילָה. רַנָּה. דִּיצָה

וְחֻדְדָה. אֶהְבֶּה וְאֶחַוֶּה. שְׁלוֹם וְרַעוּת מְהֵרָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַם. קוֹל

שָׁשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חַתָּן וְקוֹל כַּלָּה. קוֹל
מִצְהָלוֹת חַתָּנִים מְחַפְּתָם. וְנַעֲרִים מִמְשַׁתָּה נְגִינָתָם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְשַׂמַּח הַחַתָּן עִם הַכַּלָּה:
המצדק טועם מהיין ונותן גם לחתן ולכלה, אז שוברים כוס ואומרים:

אִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמֵינִי תִדְבַק לְשׁוֹנֵי
לְחִפֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶרֶץ

יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי:
ואומרים: ירבו שמחות בישראל, בסימן טוב.

סדר ברית מילה

קודם המילה אומר אזי הבן

אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵן חֲצֵרֶיךָ:

והטומדים שם אומרים סוף סבוק

גִּשְׁבָעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קֹדֶשׁ הַיְכָלְךָ:

שצד

סדר ברית מילה

ואחכ מוסיף אזי הבן ואומר

אם אֲשַׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי
לִחְפֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם לֹא אֵעֲלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: ב"ס

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא: ב"ס

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא: ב"ס

ואומר אזי הבן ברשות מורי ורבותי וקהל אומרים ברשות שמים
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּכַרִּיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אָבִינוּ:

ומצדך המוהל בככה זו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּלָּה:

ואומר אזי הבן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחַיְנוּ
וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה: וקהל עונה:
כִּשֶׁם שֶׁהִכְנַסְתָּנוּ לְבְרִית כֵּן תִּכְנִיסֵנוּ לְתוֹרָתְךָ. וְנֹאמַר וְאֵעֱבוֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת
וְלִמְצוֹת לַחֲפָה וְלִמְעֻשִׁים טוֹבִים:

שצח

סדר ברית מילה

ומזגין כוס של יין והמוהל או אחכ מצדך

סבְּרֵי טַרְנֵן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

ואחכ כך לוקח הסם ומצדך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בוֹרֵא עֲצֵי
בְּשָׁמַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדַּשׁ
יְדֵיד מִבְּטָן וְחוּס בְּשָׂארוֹ שֵׁם וְצִאָצְאָיו חֲתָם
בְּאוֹת בְּרִית קִדְּשׁ עַל כֵּן בְּשֹׁכֵר זֹו אֵל חַי חֲלֻקְנוּ
צוּרְנוּ צוּה לְהַצִּיל יְדִידוֹרַת זֹרַע קִדְּשׁ שְׂאֲרָנוּ
מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שֵׁם בְּבִשְׂרָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה כּוֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ קִיַּים אֶת הַיָּדִיד (בְּנֵי) הַזֶּה
לְאָבִיו (לֵי) וְלְאָמוֹ וְיִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
(כַּב"ס) יִשְׁמַח הָאִישׁ וְכִשְׂהֵאֵב הוּא מוֹהֵל בְּמִקּוּם יִשְׁמַח הָאִישׁ

ואומר יהי רצון שאשמח ביוצא חלצי ביוצא חלציו. ותגל
האשה בפרי בטנה כְּאֹמֵר יִשְׁמַח אָבִיהָ וְאִמָּהּ וְתִגַּל
כִּשֶׁם שֶׁהִכְנַסְתָּנוּ לְבְרִית כֵּן תִּכְנִיסֵנוּ לְתוֹרָתְךָ. וְנֹאמַר וְאֵעֱבוֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת
בְּדַמֶּיךָ וְאֹמֵר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַי וְאֹמֵר לָךְ בְּדַמֶּיךָ

שצו

סדר ברית מילה

חיי. וּנְאָמַר זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבָר צְנָה לְאַלְף
דור: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
וַיַּעֲמִידָהּ לְיִצְחָק לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: הוֹדוּ
לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: (פלוני) הַקָּטָן
אֲלֵהִים יִגְדֹּלְהוּ בְּשֵׁם שְׁנֹכְנֵם לְבְרִית כַּף יַכְנֹס
לְתוֹרָה וּמִצְוֹת לְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכֵן יְהִי רְצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן:

ואומרים שיר המעלות אשכנז כל יוכא הי וגוי (דף שכ"ח). וקדיש יהא שלמא רבא.

סדר פדיון הבן

חייב כל ישראל כשנולד לו בן זכור מנאשתו בת-ישראל
לפדותו מן הכהן בחמשה סלעים (שכמה שלשים דרהם
כסף מזוקק (96 גרס) לאחר שלשים יום, דכתיב ופדויו מזבן
חדש חפדה וצלצד שיכיכ פטר רחס אזל אם ילדה תחילה
מנאיס אחר או שהפילה לאחר ארבעים יום אינו חייב בפדיון
דכתיב כל פטר רחס וגוי וכן מני שיש לו ארבעה או חמשה
בנים מארבע או חמש נשים בתולות חייב לפדות את כלם
שפדיון הבן הולך אחר האם. ואם היתה אמו כהנת או
לוייה פטור מחמש סלעים דכתיב קדש לו כל זכור פטר כל
רחם צבני ישראל. מת הבן קודם שלשים יום פטור מן הפדיון.
לאחר שלשים יום חייב בפדיונו ולריך ליתן. וכיכי עבד
מזיח אותו לפני כהן וצידו חמשה שקלים או דצר השוכ

שצו

סדר פדיון הבן

חמשה סלעים. וכסן שואל לאם הילד ואומר לך שמה הפלת
או ילדת קודם זכ. אם אמרה לא, אומר הכסן:

זה הבן זכור הוא והקדוש ברוך הוא צנה לפדותו
שנאמר ופדויו מבן חדש תפדה בערבך כסף
חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא:
כשהיית במעי אמך היית ברשות אביך שבשמים
וברשות אביך ואמך עכשיו אתה ברשותי שאני
כהן ואביך ואמך מבקשים לפדותך שאתה זכור
מקדש שכן כתוב: וידבר יהוה אל משה לאמר
קדש לי כל-זכור פטר כל-רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה לי הוא:

ומזכר אבי הבן

ברוך אתה יהוה אל־הינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצננו על פדיון הבן:
ברוך אתה יהוה אל־הינו מלך העולם שהחננו
וקימנו והגיענו לזמן הזה:

ואומר אבי הבן לכהן

הי קר שווי חמש סלעים בשביל פדיון בני זכורי:
ויקבל הכהן המעות ואומר
קבלתי ממך חמש סלעים אלו בפדיון בנך זה

והרי הוא פדוי בְּהֵן כְּזֹת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל:

ואומר הכהן לאזני הבן

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנַי אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּמוֹ שְׁזֹכִית
לְפִדְיוֹן הַבֵּן בְּךָ תִּזְכֶּה לְקַיִם כָּל־מִצְוֹת שְׁבִתוֹרָה:

והדבר מזני לכהנא כסא דחמלא ומייתי אכסא ומבכך בפה"ג ועלי בשמים
ואח"כ מבכך:

ברוך אשר קדש עובר במעי אמו ולארבעים יום חלק איבריו
מאתים וארבעים ושמונה אברים שיש בו, ונפח בו נשמה
כדכתיב ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה, עור
ובשר הלבשו ועצמות וגידין סוככו כדכתיב עור ובשר תלבישוני
ועצמות וגידים תסוככני, וצוה לו מאכל ומשתה, וזימן לו שני
מלאכי השרת לשומרו במעי אמו דכתיב חיים וחסד עשית
עמדי ופקודתך שמרה רוחי, אביו אומר זה בני בכורי, ואמו
אומרת זה בני בכורי שבו פתח הקדוש ב"ה דלתי בטני חמשה
סלעים נתחייבו לתת לכהן בפדיונו כדכתיב ופדויו מבן חדש
תפדה בערך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה
הוא, וכתיב אך פדה תפדה, את בכור האדם ואת בכור הבתמה
הטמאה תפדה. כשם שזכה בכור זה לפדיון כן יזכה האל
לתורה ולחופה ולמעשים טובים. ברוך מקדש בכורי ישראל
לפדיונם:

ומבכך הכהן את הבן ומחזירו לאזני ולאמו:

לזכר הבת

יוֹנְתִי בְּחֻגֵי הַסֵּלַע בְּסֹתֵר הַמְּדֻרְגָה הָרְאִינִי אֶת
מְרֹאֵיךְ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרַב
וּמְרֹאֵיךָ נָאוּהַ:

ואם היא בת ראשונה יאמר:

אֶחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי אֶחַת הִיא לְאִמָּה בְּרָה הִיא
לְיוֹלְדָתָהּ רְאוּהָ בְּנוֹת וַיֵּאֲשְׁרוּהָ מְלָכוֹרַת
וּפִילָגְשִׁים וַיְהַלְוֶהָ: עד כאן

וַיְבָרְכוּ אֶת רַבָּקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֹתֵינוּ אֵת הַיִּי
לְאַלְפֵי רַבְּכָה וַיִּירֶשׁ זְרַעְךָ אֶת שַׁעַר שׁוֹנְאָיו:

מִי שֶׁבָרַךְ אֲמוֹתֵינוּ שָׂרָה רַבָּקָה רַחֵל וְלֵאָה וּמְרִים
הַנְּבִיאָה וְאַבְיגַיִל וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת אַבְיָחִיל.

הוא יברך את הילדה הנעזימה הזאת ויקרא
שמה פלונית במזל טוב ובששצת ברכה ויגדלה בקריאות
שלוש מנוחה ויזכה לאביה ולאמה לראות בשמחתה
ובחפתה בבנים זכרים עשר וכבוד דשנים ורעננים
נובון בשיבה וכן יהי רצון ונאמר אמן:

ת

סדר ברכת המזון

סדר הסעודה

קודם שיאכל יטול ידיו בכלי שמחזיק כדשיית מים, (דשויו כ"ז דכהס), ומבכך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

לאחר שינגג ידיו, יכיס את הלחם מעל השולחן ויבכך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

סדר ברכת המזון

ואחר שגמר סעודתו יטול ידיו במים אחרונים ויאמר למנחה בנגינית (הק מ"ב)
ואח"כ יאמר אלו הפסוקים:

אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפי: סוף דבר הכל
נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל
האדם: תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: וידבר אלי
זה השלחן אשר לפני ה':

שלשה שאכלו כאחד חייבין לזנון, ועל כיון מלוכה מן המנוצח.
וידות ככוס מפנים וישטוף אותו מנחתו, והגדול שזכס יקח
ככוס בשתי ידיו ונותנו לימין ואומר:

בְּרָשׁוֹת (עט"ר אָבָא מוֹרִי) (מוֹרֵי וְרִבּוּתִי) (ובְרָשׁוֹת פֶּהֶן) נְבָרַךְ
שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ: והמסובין עונין בְּרוּךְ שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל
חַיֵּינוּ: והמברך חוזרו

תא

סדר ברכת המזון

אם הם עשרה אומר נְבָרַךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ, והמסובין עונין

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל חַיֵּינוּ והמברך חוזרו

בנגינת אומר נברך אֱלֹהֵינוּ שהשמחה במעונו שאכלנו משלו:

וטונין המסובין ברוך אֱלֹהֵינוּ שהשמחה במעונו שאכלנו משלו

ובטובו הגדול חיינו והמבכך חוזרו

ובצית אצל אומר נברך מנחם אבליים שאכלנו משלו וטונין המסובין

ברוך מנחם אבליים שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו

והמבכך חוזרו:

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ וּבְרוּךְ זְכוֹר לְעוֹלָמֵי עַד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם (הָאֵל) הַזֶּן

אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כֹּלּוֹ בְטוֹבוֹ בְּחַן בְּחֶסֶד בְּרִינּוֹחַ

וּבְרַחֲמִים נוֹתֵן לָחֶם לְכֹל בְּשֵׁר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:

וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל יְחַסֵּר לָנוּ

מְזוֹן תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל זֶן וּמְפַרְגֵּס

לְכֹל וְשִׁחַתְנוּ עָרוּךְ לְכֹל וְהִתְקִין מַחְיָה וּמְזוֹן

לְכֹל בְּרִיּוּתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוֹב חֶסֶדָיו

כְּאָמַר. פּוֹתַח אֵת יְדֵיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַזֶּן אֵת הַכֹּל:

(על ארצנו ועל נחלת אבותינו)

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ

תב סדר ברכת המזון

אָרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה (גמ' לא תאמנה בריח ותורה) בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמְזוֹן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים (גמ' אין אומרות ועל בריה) וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְמַדְתָּנוּ. וְעַל חֲקֵי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים וּמְזוֹן שֶׁאַתָּה זָן וּמְפָרֵגֵם אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובסוכות אומר על הנסים וכו' (דף סח) ואם לא אמרו כשהגיע להרחמן יאמר הרחמן יעשה לנו נסים ונפלאות כאשר עשה עם אבותינו בימים ההם וכו' ונאמר כל על הנסים:

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אָנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ כְּאִמּוֹר וְאֶכְלֶתְּ וּשְׂבַעְתָּ וּבְרַכְתָּ (א"ס מברכין על הכוס מזמין אותו כשאומרים מלת את) אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ עַל הָאָרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן:

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל רְשׁוּשָׁם עִירְךָ וְעַל הָרַצִּיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל הַיִּקְלָךְ וְעַל מְעוֹנְךָ וְעַל דְּבִירְךָ וְעַל הַבֵּית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֲבִינוּ רַעֲנוּ זוּגְנוּ פְרָגְסָנוּ כְּלַפְלָנוּ הַרְוִיחְנוּ הַרְנוּח לָנוּ מִהֶרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְאַל תִּצְרִיכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַיְדֵי

סדר ברכת המזון

מִתְנַוֹת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְוָאָתָם. אֲלֵא לַיְדֵיךָ הַמְלֵאָה וְהַרְחֲבָה הַעֲשִׂירָה וְהַפְתּוּחָה שֶׁלֹּא גָבוּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא נִפְלָם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תַּחֲזִירָנָה לְמִקּוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

בשנה אומרים

רָצָה וְהַחֲלִיצָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבַת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מְלִפְנֵיךָ. נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנִגְנוּחַ בּוֹ כְּמִצְוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ וְאַל תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ וְהִרְאָנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ כִּי אַתָּה הוּא בַעַל הַנְּחִמּוֹת:

(בשנה מקומות אומרים גם זה):

וְאַף עַל פִּי שֶׁאַכְלָנוּ וְשָׁתִינוּ חֲרַבְנָה בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנִצָּח וְאַל תִּזְנַחְנוּ לְעַד. כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

בראש חודש וביום טוב ובחול המועד אומרים יעלה ויבא. ואם שכה לומר אינו חוזר, חוץ מליל א' פסח וליל א' סוכות שאם שכה חוזר לראש ברכת המזון.

אֱלֹהֵינוּ וְאַל תְּהִי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא גִיעַ יִרְאָה וְיִרְצָה יִשְׁמַע וְיִשְׁלַח וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְיִזְכְּרוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְיִזְכְּרוּ כָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח יְרוּשָׁלַם עִירְךָ לְטוֹבָה לְחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים בִּי"ח בְּיוֹם רֵאשִׁית הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. בַּסֵּף בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. כְּשִׁבוּעֵי בְּיוֹם חַג הַשְּׁבוּעוֹת

תג

תד

סדר ברכת המזון

הַזֶּה. בסוכות ביום חג הסוכות הַזֶּה. בשמ"ע ביום שמיני חג
עצרת הַזֶּה. ביום טוב (בחה"מ א"א טוב) מקרא קדש הַזֶּה). רַחֵם
בו עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְכַרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֹדוֹנוּ
בוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חַסֵּם וְחַמּוּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ צִיָּנוּ כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

ברוך אתה יהוה בונה ירושלים (ואומר בלחש) אמן:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם לעד. האל
אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו קדושנו
קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב
והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא הטוב לנו הוא
מטיב לנו הוא ייטיב לנו הוא גמלנו הוא גומלנו
הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים וריוח והצלה
וכל טוב:

הרחמן הוא ישתבח על פסא כבודו: הרחמן הוא
ישתבח בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח
בנו לדור דורים. הרחמן הוא קרן לעמו ירים:
הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים: הרחמן הוא
יפרנסנו בכבוד ולא בכיזוי בהתר ולא באיסור
בנחת ולא בצער: הרחמן הוא יתן שלום בינינו:

סדר ברכת המזון

תה

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רַוְחָה וְהַצְלִיחָה בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֹּר עוֹל גְּלוֹת מִהָרָה מֵעַל צְוָארֵנוּ
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהָרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִרְפָּאנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ
וְרְפוּאָת הַגּוּף: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶרֶץ יְדוּ
הַרְחֵבָה: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִבְרַךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ
בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִכַּל כָּל. כֵּן יִבְרַךְ אוֹתֵנוּ יְחַד
בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ
הוּא יִפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ:

בשם אומר הרחמן הוא ינחילנו עולם שקלו שבת ומנוחה לחיי
העולמים:

בכ"ח הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה:
בסוכות הרחמן הוא יזכנו לישב בקפה של יומנו: הרחמן הוא
ישפיע עלינו שפע קדושה וטהרה משבצה אושפיון עצאין
ונכותם תהא מגן וצנה עלינו:

בשם רגלים הרחמן הוא יגיינו למוצדים ולרגלים אחרים (הבאים
לקראתנו לשלום):

בתוכה ובסורים אומרים: הרחמן הוא יצשה עמנו נסים ונפלאות
כמו שצשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

הִרְחַמֵּן הוּא יִטַע תּוֹרְתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלַבְנוֹ וְתִהְיֶה
יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא: וְיִהְיֶה כָּל
מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם:

ברכת האורח הרחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו צדיו
ויסדר בו כל מצדדי עולם ויהיה כשלחנו של
אברהם אבינו כל רעב ממנו יאכל וכל צמא ממנו ישתי. ואם
יחסר ממנו כל טוב לעד ויעולמי עולמים אמן: הרחמן הוא
יברך בעל הבית הזה. ובעל הסעודה הזאת: הוא ובניו ואשתו
וכל אשר לו. בננים שיחיו ובנקסים שירבו. ברחם יהוה חילו
ופועל ידיו תרצה ויהיו נקטיו ונקטינו מוצלחים וקרובים
לציר. ואם יודקק לפניו ולא לפנינו שום דבר חטא והרהור
עון. שש ושמש כל הימים בעשר וכבוד מעתה ועד עולם. לא
נבוש בעולם הזה ולא יקלם לעולם הבא. אמן כן יהי רצון:
בסעודה המילה הרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה אבי הבן
וכו' הוא ואשתו היוצדת וכו' ועד עולם: הרחמן
הוא יברך את הילד הנולד וכשם שזכהו הקדוש ברוך הוא
למילה כך יזכהו לקנס לתורה לחפה למצות ולמעשים טובים
וכן יהי רצון ונאמר אמן. הרחמן הוא יברך את מצלת הסנדק
והמוהל ושאר המשתדלים במצנה הם וכל אשר להם:

בסעודה הסתן הרחמן הוא יברך את הסתן והפלה בבנים וזכרים
לעבודתו יתברך ומנהגנו להוסיף הרחמן הוא יברך

את כל המסובין בשלחן הזה וימן לנו הקדוש ברוך הוא
משאלות לבנו לטובה:

הִרְחַמֵּן הוּא יַחֲיֵנוּ וַיַּצִּילנוּ וַיִּקְרַבנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ
וְלַבְּנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מגדיל (כיום שבו מהפללים מוסף וכן במולאי שנת אומרים מגדול)
ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו
עד עולם: כפירים רשו ורעבו ודורשי יהוה לא
יחסרו כל טוב: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי
צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: כל היום חונן
ומלנה וזרעו לברכה: מה שאכלנו יהיה לשבעה.
ומה ששתינו יהיה לרפואה. ומה שהותרנו יהיה
לברכה כדכתיב וימן לפניכם ויאכלו ויותירו
כדבר יהוה: ברוכים אתם ליהוה עשה שמים
וארץ: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה
מבטחו: יהוה עז לעמו ימן יהוה יברך את עמו
בשלוש: עושה שלום במרומו הוא ברחמינו יעשה
שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

חס מזכרים על הכוס אומרים:

כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא:

תח

סדר ברכת המזון

סברי מרנן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן:

ברכת מעין שלש

אם אכל שני מינים, מזוגות ופירות, יקדים על המחיה ואח"כ על העץ, ואם שתה ג"כ יין יכללם בכרכה אחת ויקדים על המחיה ואח"כ הגפן ואח"כ העץ

וצריך להזכיר מעין המאורע (שזכור שבת או יו"ט וכו').

אם אכל פירות מחמשת המינים וגם פירות של עץ אחרים שמכרכין אחריהם בורא נפשות, כיון שהוא צריך לברך מעין שלש אינו מכרך בורא נפשות.

כשאכל מזוגות מכזית עד ג"ד דרהם, צריך לברך עליהם מעין שלוש, והאוכל מזוגות ע"ב דרהם חייב לברך ברכת המזון, (וראשמים יוהר מלאכול מניד עד ע"ב דרהם, כי יש ספק איזו ברכה חייב לברך ע"ז).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

אם אכל מזוגות יאמר: | א"א פירות מה' מינים יאמר: | אם שתה יין יאמר:

המחיה ועל | העץ ועל פרי | הגפן ועל פרי
הפלפלה | העץ | הגפן

ועל תנובת השורה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית
והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטוביה. רחם
יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך
ועל הר ציון משכן כבודך. ועל מוצקך. ועל היכלך. ובנה

תט

ברכת מעין שלוש

ירושלם עיר הקדש במהרה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ.
וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ. וְנִבְרַךְךָ עֲלֶיהָ בְּקִדּוּשָׁהּ וּבְמִתְהַרְרָהּ.

בשבת ונחמנו ביום השבת | כ"ח וזכרנו למוכה ביום
הזה. | ראש החדש הזה:

ביו"ט ושמחנו ביום

בפסח חג | בשבועות חג | בסוכות חג | בש"ע שמיני
המצות | השבועות | הסכות | חג עצרת

הזה. ביום (נחל המועד ה"ח טוב) מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה. כִּי אַתָּה

טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ

על המחיה | על העץ | על הגפן
ועל הפלפלה | ועל פרי העץ | ועל פרי הגפן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ

בארץ ישראל | בארץ ישראל | בארץ ישראל
ועל מחייתה | ועל פירותיה | ועל פרי נפנה:

בחו"ל | בחו"ל | בחו"ל
ועל המהיה. | ועל הפירות. | ועל פרי הגפן.

ברכות הנהנין

כשאוכל פת הבאה בכסנין וכל מעשה קדרה מה' מיני דגן שהם חטה

תי

ברכות הנהנין

ושעורה כוסמין ושכולת שועל ושיפון שעשה מהן תבשול אפוי עירב עמהם מינים אחרים יותר מהן מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות:

ואחריו יברך על המחיה כנוז לעול. ועל האורז מברך בורא מיני מזונות ולבסוף בורא נפשות רבות וכו'.

אם אכל פרי העץ יברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ:

לאחריו אם הוא מה מיני פירות שנשתבחה בהן א"י שהן זתים תמרים ענבים תאנים רמונים יברך על העץ כנוזל ואם משאר פירות האילן יברך בורא נפשות רבות:

על פרי הארץ מברך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה: ולאחריו בורא נפשות רבות.

ע"ד שאין גדלו מן הארץ כגון מים בשר דגים בצים חלב גבינה מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בךברו:

ולאחריו מברך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא

נפשות רבות וחסרונן על כל מה שבראת להחיות בהם

נפש כל חי. ברוך חי העולמים:

על ריח פירות כגון אתרוג ותפוח מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנותן ריח טוב

בפירות:

על ריח עץ או מין עץ מברך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך

העולם בורא עצי בשמים:

תיא

ברכות הנהנין

על ריח עשב או מין עשב מברך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך

העולם בורא עשבי בשמים:

על ריח שאינו לא ממין העץ ולא ממין עשב, או שמעורבין ביחד, או כשהוא מסופק, מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

הרואה מלכי ישראל אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

שחלק מןכבודו ליראיו:

הרואה מלכי אומות העולם אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך

העולם שנתן מןכבודו לבשר ודם:

הרואה חכמי ישראל אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

שנתן מחכמתו ליראיו:

הרואה חכמי אומות העולם אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך

העולם שנתן מחכמתו לבשר ודם:

הרואה את חבריו לאחר שלשים יום אומר שהחיינו. ואחר י"ב חדש אומר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם מחיה המתים:

לחולה שנתרפא מחליו אומר בריך רחמנא דיהבך לו ולא

יהבך לעפרא:

הרואה הקשת אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

זוכר הברית נאמן בבריתו וקיים במאמרו:

תיב

ברכת הנהנין

על הזיקים וזועות ורוחות וברקים מברך ברוך אתה יהוה אלהינו
מלך העולם שכחו ונבחרתו מלא עולם:

הרואה את הים הגדול אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
העולם שעשה את הים הגדול:

הרואה הרים וגבעות הגדולים אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
העולם עושה מעשה בראשית:

על שמועות רעות מברך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
היין האמת:

על הגשמים ועל בשורות טובות אומר ברוך אתה יהוה אלהינו
מלך העולם הטוב והמטיב:

(ברכות ח"ה או תרומה)

שעור העיסה החייבת בחלה הוא תקיף דרהם, שהם כמעט ז'
אוקיות, ויש אומרים, שתפויש בלא ברכה עד שיהא בעיסה תשע"ז
דרעהם (שהם עשרה אוקיות ושליש).

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להפריש חלה: (או תרומה):

ברכת טבילת הכלים ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על טבילת כלים: (ואם הוא כלי
אחד אומר על טבילת כלי):

תיג

ברכת הנהנין

ברכת מזוזה ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מזוזה:

ברכת מעקה ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לעשות מעקה:

מי שנעשה בנו בר מצוה אומר
ברוך שפטני מעונשו של זה:

ברכת הגומל

ארבעה הם שצריכים להודות, יורדי הים והולכי מדבריות, והיוצא מבית
האסורים, ומי שחלה ונתרפא, ובכלם כתוב יודו לה' חסדו וירוממוהו
בקהל עם.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל לחיבים טובות
שגמלני כל-טוב: וענין לו: אמן: ומוסיפין:

האל אשר גמלך כל-טוב וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד
ויתרומם על כל ברכה ותהלה הוא ברחמינו ישמרך
ויגמלך לעד כל-טוב סלה:

ברכת המזון לאבל

אם הם שלשה מתחיל בברך מנחם אבלים שאכלנו משלו:
שני ברוך מנחם אבלים שאכלנו משלו, ובטובי תיינו:
ועונה כמו כן מנחם אבלים וכי:

תיר

ברכת המזון לאבל

ואומר ברכת המזון וכו'. ואומר רחם עד תחזורנה למקומה במהרה בימינו ואומר.

נחם יי אלהינו את אבילי ציון ואת אבילי ירושלים ואת האבילים המתאבלים באבל הזה. נחמם מאבקים ושמחם מיגונם כאמר כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנהמכם וירושלים תנחמו: ברוך אתה יי מנחם אבילים ובונה ירושלים במקרה בימינו אמן: תחינו תבנה עיר ציון ותפון העבודה בירושלים: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו אדינו גאלנו קדושנו קדוש יעקב המלך החי הטוב והמטיב אל אמת. שופט בצדק לוקח נפשות שליט בעולמו לעשות כרצונו ואנהנו עמו ועבדיו. ועל הכל אנו חייבין להודות לו ולברכו. גודר פרצות הוא וגדור הפרצה הזאת מעלינו ומעל עמו ישראל ברחמים: עשה שלום בקרומיו הוא ברחמיו ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ברכת הקברות

סהלך לבית הקברות משלש יום לשלש יום מצד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר יצר אתכם בדין. וזן אתכם בדין. וקלפל אתכם בדין. והחיה אתכם בדין. והמית אתכם בדין. ויודע מספר בלכם והוא צמיד להחיותכם ולהקימכם בדין לחיי העולם הבא. ברוך אתה יי מחיה המתים: חיו מתיה גבלתי קומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל

תמו

ברכת הקברות

אורות שליף וארץ רפאים תפיל: והוא רחום וכפר צון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יציר כל חמתו:

ספירת העומר

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם ייה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים מצות עשה של ספירת העומר כדכתיב וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליי. עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה: יי יגמור בעדי יי חסדך לעולם מעשה ידך אל תרף: אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי: ונאמר ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי: ברכי נפשי את ה' ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה:

אומר החון ברשות מורי ורבותי: ועונין הקהל ברשות שמים.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר: בכל יום יאמר היום

ניסן יז יום ימינו | יח שלשה ימים לעומר: | יט יום אחד לעומר:

יט ניסן ארבעה ימים לעומר :
 כ חמשה ימים לעומר :
 כא ששה ימים לעומר :
 כב שבועה ימים לעומר שהם
 שבוע אֶחָד :
 כג שמונה ימים לעומר שהם
 שבוע אֶחָד וְיוֹם אֶחָד :
 כד תשעה ימים לעומר שהם
 שבוע אֶחָד ושני ימים :
 כה עשרה ימים לעומר שהם
 שבוע אֶחָד ושלושה ימים :
 כו אחד עשר יום לעומר
 שהם שבוע אֶחָד וְאַרְבָּעָה
 ימים :
 כז שנים עשר יום לעומר
 שהם שבוע אֶחָד וחמשה
 ימים :
 כח שלשה עשר יום לעומר
 שהם שבוע אֶחָד וששה
 ימים :
 כט ארבעה עשר יום לעומר
 שהם שני שבועות :

ח אייר שלשה ועשרים יום
 לעומר שהם שלשה
 שבועות ושני ימים :
 ט ארבעה ועשרים יום
 לעומר שהם שלשה
 שבועות ושלושה ימים :
 י חמשה ועשרים יום לעומר
 שהם שלשה שבועות
 וארבעה ימים :
 יא ששה ועשרים יום לעומר
 שהם שלשה שבועות
 וחמשה ימים :
 יב שבועה ועשרים יום לעומר
 שהם שלשה שבועות
 וששה ימים :
 יג שמונה ועשרים יום לעומר
 שהם ארבעה שבועות :
 יד תשעה ועשרים יום לעומר
 שהם ארבעה שבועות
 ויום אֶחָד :
 טו שלשים יום לעומר שהם
 ארבעה שבועות ושני
 ימים :
 טז אֶחָד ושלושים יום לעומר

כה ארבעים יום לעומר שהם
 חמשה שבועות וחמשה
 ימים :
 כו אחד וארבעים יום לעומר
 שהם חמשה שבועות
 וששה ימים :
 כז שנים וארבעים יום לעומר
 שהם ששה שבועות :
 כח שלשה וארבעים יום
 לעומר שהם ששה
 שבועות ויום אחד :
 כט ארבעה וארבעים יום
 לעומר שהם ששה
 שבועות ושני ימים :

סיון
 א חמשה וארבעים יום
 לעומר שהם ששה
 שבועות וששה ימים :
 ב ששה וארבעים יום לעומר
 שהם ששה שבועות
 וארבעה ימים :
 ג שבועה וארבעים יום
 לעומר שהם ששה
 שבועות וחמשה ימים :
 ד שמונה וארבעים יום
 לעומר שהם ששה
 שבועות וששה ימים :
 ה תשעה וארבעים יום
 לעומר שהם שבועה שבועות :

הרתמן יחזיר עבודת בית המקדש למקומה
 במהרה בימינו :

ויאמר למנצח בנגינות וכו' ואנא בכח וכו'

קריאת שמע על המטה

רבנו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי
 שהכעיס והקניט אותי או שחטא כנגדי בין

בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי.
 בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין
 בדבור בין במעשה בין בגלגול זה בין בגלגול
 אחר לכל בר ישראל ולא יעגש שום אדם בסבתי.
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שלא
 אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך מחוט ברחמיה
 הרבים אכל לא על ידי יסורין וחולאים רעים.
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
 וגאלי :

השקיבנו אבינו לשלום. והעמידנו מלכנו לחיים
 טובים ולשלום. ופרוש עלינו סכת
 שלומך. ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך.
 והושיענו מהכה למען שמך. והגן בעדנו והסר
 מעלינו מכת אויב. דבר חרב חולי. צרה רעה.
 רעב ויגון. ומשחית ומגפדה. שבור והסר שטן
 מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנפיק תסתירנו. ושמור
 צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד
 עולם. כי אל שומרנו ומצילנו אתה מכל דבר רע
 ומפחד לילה. ברוך ויש נוסגין לברך בלי הזכרת שמם אתה

יהנה שומר את עמו ישראל לעד אמן :
ברוך (אתה יהנה אלהינו מלך העולם) המפיל
חבלי שינה ער עיני ותנומה על עפעפי
ומאיר לאישון בת עין: יהי רצון מלפניך יהנה
אלהי ואלהי אבותי שתשפיעני לשלום ותעמידני
לחיים טובים ולשלום ותן חלקי בתורתך ותרגילני
לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר עברה ואל
תביאני לידי חטא ולא לידי גסיון ולא לידי כזיון
וישלוט בי יצר הטוב ואל ישלוט בי יצר הרע
ותצילני מיצר הרע ומחולאים רעים ואל יבהילוני
חלומות רעים והרהורים רעים ותהא מטתי שלמה
לפניך והאר עיני פן אישן המנות. ברוך (אתה
יהנה) המאיר לעולם בלו בכבודו:

ואח"כ יקרא קריאת שמע כלב כנז לעול דף כ"ז
יעזרו חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם: רוממות
אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: הגה מטתו
שששלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל:
בדם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על
ירכו מפחד בלילות: יברכה יהנה וישמרך: יאר

יהנה פניו אליך ויחנה: ישא יהנה פניו אליך
וישם לה שלום:

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהנה
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא
יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך
ותסת כנפיו תחסה צנה וסותרה אמתו: לא תירא
מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים: יפול מצדך אלה ורכבה
מימינה אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושקמת
רשעים תראה: כי אתה יי מחסי:

אח"כ יאמר אנא בכח כולו בכל לילה, ואחר שנמר יחזר ויאמר
הפסוק שכנגד אותו הלילה ג' פעמים.

- (וי' א) אנא בכח גדולת מינה תתיר צרוכה: (אבג"זיתין)
 - (וי' ב) קבל רנת עמך שגבנו מטהרנו נורא: (קריע"שסו)
 - (וי' ג) נא גבור הורשי יחודה כבבת שמרם: (נגד"יכש)
 - (וי' ד) ברבם מחרם רחמי צדקתך תמיד גמלם (בסר"צחג)
 - (וי' ה) תסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך: (חקבי"טנע)
 - (וי' ו) יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך: (יגל"סוק)
 - (וי' ז) שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות (שקו"צית)
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

תכב סדר הריאת שמע על המטה

למנצח מוזמר קדוד: בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל
בת שבע: תגני אליהם כחסדך כלוב רחמיה מחה
פשעי: הרב כבסני מצוני ומחטאתי טהרני: כי פשעי אני
אדע ומחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי והרע בעיניך
עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: הן בציון חוללתי
ובחטא יחמתני אמי: הן אמת הפצת בשחות ובסתם חכמה
תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אכבין:
תשמיצני ששון ושמחה תגלגלה עצמות דכית: הסתר פניך
מחטאי וכל צונותי מחה: לב טהור ברא לי אלהים ורוח
נכון חדש בקרבי: אל משליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח
ממני: השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה
פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים
אלהי תשועתי תבונן לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח ופי
נגיד תהלתך: כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה:
ובחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה.
הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: אז תחפוץ
ובחי צדק עולה וקלייל או יצלו על מזבחך פרים:

שיר למעלות אשא ציני אל הקרים מאין יבא צורי: צורי
מצם יי עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום
שומרך: הנה לא ינום ולא ישן שמר ישראל: יי שמרך יי
צדק על יד מינך: יומם השמש לא יכבה וירח בליילה: יי

תכג סדר הריאת שמע על המטה

ישמרך מכל רע ישמר את נפשך: יי ישמר-צאתך ובואך
מצתה ועד עולם:

גד גדוד יגודנו והוא יגוד צקב
: אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך
: בטוב אליו ואקיץ ברחמים
: לישועתך קויתי יי
: לפורקנך סברית יי
: אמה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה
: סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אמה
: תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך
: נצח
: אמה תקום תרחם ציון כי צת תקנה כי בא מועד
: בידך אפקיד רוחי. פדית אותי יי אל אמת
: יחזק פסוק זה עד שיפן מסוך דברי מוכה:
: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יצקב

צדוק הדין

צדיק אמה יהנה וישר משפטיה: צדיק יהנה בכל דרכיו
וקסיד בכל מצשיו: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
משפטי יהנה אמת צדקו יחדו: באשר דבר מקד שלטון ומי

תכר

יאמר לו מה תעשה: והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה
נעש (קטון וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדוניו: הן בעבדיו
לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: אף כי אנוש רמה וכן אדם
תולעה): הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה
ואין עול צדיק וישר הוא. דיין אמת. שפט צדק ואמת. ברוך
דיין האמת. כי כל משפטיו צדק ואמת:

השכבה לאיש

לאדם גדול אומרים פסוקים אלו קודם ההשכבה
והתקמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: אשרי אדם מצא
חכמה ואדם פיק תבונה: מה רב טובה אשר צפנת
ליראיה פצלת לחוסים בך נגד בני אדם: מה יקר סודך
אלהים ובני אדם בצל נפיד חסיון: ירוג מדשן ביתך ונחל
צדניך תשקם: ע"כ
טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הנלדו: סוף דבר הפל
נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל
האדם: יעלו חסידים בכבוד ורגנו על משכבותם:
מנוחה נכונה. בשיבה צליונה. תחת כנפי השכינה. במעלת
קדושים וטהורים. כזהר הקיץ. מאירים ומזהירים.
וחיוץ עצמים. וכפרת אשמים. והרחקת פשע. והקרבת ישע
וחמלה וחנינה. מלפני שוכן מעונה. וחולקא טבא. לחיי העולם
הבא שם תהא מנת ומחיצת וישיבת נפש השם הטוב (ט"ס)
רוח יהנה תניחנו בגן עדן דאתפטר מן עלמא הדין פרעות
אלהא מריה שמיא וארצא. מלך מלכי המלכים ברחמי ורחם
עליו. ויחוס ויחמוץ עליו. מלך מלכי המלכים ברחמי וסתירהו

צדוק הדין

בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנוצם יהנה ויבקר בהיכלו.
ולקח הזמן עצמדהו. ומנחל צדניו ישקהו. ויצרור בצרור
החיים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. יהנה הוא נחלתו. וילנה
אליו השלום. ועל משכבו יהיה שלום. כדכתיב יבא שלום
ונחו על משכבותם הולך נכוחו. הוא וכל בני ישראל
השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות וכן יהי רצון ונאמר
אמן:

עפ"י האר"י ז"ל יאמר ההשכבה בקולור בלשון הזה: הטרחם על כל
בריותיו יחוס ויחמוץ וירחם על נפש רוח ונשמה של (ט"ס)
רוח ה' תניחנו (לאשכ תניחנה) בגן עדן.

השכבה לאשה

קודם ההשכבה יאמר פסוקים אלו
אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה: שקר הן והכל
היופי אשה יראת יי היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה
ויהללה בשערים מצטיה:
בחמנא דרחמנותא די ליה היא ובמימריה אתבריאו עלמיא
עלמא הדין ועלמא דאתי ורגו ביה צדקניות וחסדניות
דעבדן רעותיה ובמימריה וביקריה ובתוקפיה אמר למיעל
קדמוהי דוכרן נפש האשה הכבודה והצנועה והנכבדת מרת
(פלונית) רוח יהנה תניחנה בגן עדן דאתפטר מן עלמא הדין
פרעות אלהא מרא שמיא וארצא. המלך ברחמי יחוס ויחמוץ
עליו. וילנה אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום. כדכתיב
יבא שלום ונחו על משכבותם הולך נכוחו. היא וכל בנות
ישראל השוכבות עמה בכלל הרחמים והסליחות וכן יהי רצון
ונאמר אמן:

ונפני סהנלוס לומריו חלו הספוקים אחר הסכנה

בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל פניו
והרפת עמו יסיר מעל פל הארץ כי יהוה דבר: יחיו
מתוך נבליתי יקומו הקיצו ורננו שוכני עפר כי טל אורות
טליך וארץ רפאים תפיל: והוא רחום וכפר עון ולא נשחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר פל חמתו: יהנה הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו:

ביום לחו מההנלות לומריו נ

לא יבא עוד שמשך וירחף לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור
עולם ושלמו ימי אבליך: וכתוב פאיש אשר אמו תנחמו
בן אנכי אנהמכם ובירושלם תנוחמו:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. והוא עתיד לתתא עלמא.
ולאחאה מתיא. ולשכללא היכלא. ולמפרק חיא. ולמבנא
קרתא דירושלם. ולמעקר פולחנא דאלייליא מארעא. ולאתבא
פולחנא יקרא דשמיא להדריה וזוניה ויקריה. במיכון וביומכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: והא
שמה רבא מברך לעלמי עלמי עלמא תברך. וישתבח.
ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל. שמה
דקודשא בריך הוא. לעילא מן כל ברקתא שרתא. תשבתתא.
ונחמתא. דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

תתכלי חרבא וכפנא. ומותנא. ומרעין בישין יעדי מננא ומכון
ומעל עמיה ישראל ואמרו אמן:

הא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושינבא
ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה וריוח והצלה לנו ולכל
עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומי. הוא ברכתיו
יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

סדר מסירת מודעה

קי אורדינארון חכמים ז"ל:

דיקלארו איל בעל יורה חטאים דינומבראדו די איל בעל שני לוהות
הברית. דישו איל רב הגדול איל מקובל איל רב רבי אליעזר די גרמזיה
קי ריסיבייו די סו רבי אי סו רבי די סו רבי אסטה משה רבנו עליו השלום
הלכה למשה מסני קי דישו איל סאנטו בינדיגו איל אה משה. ודיסקוביירטו
אי סאבידו דילאנטרי די מי קי אין אורה די סו איספארטימיינטו די איל
אומברי לי בייני איל שטן אאיל אומברי יינו די אודוס די פלאנטה די סו
פיי אסטה סו מיאויירה אי איספאדה דיסביאיינאדה אין סו מאגו פור דיגוייאר
לוס סימנים די איל אומברי איסי די לוס סיילוס אירה דאדו אאיל שטן
לסינטיאה לו דיגוייאה קלארו פור אפואירה. אילי דיוי איל שטן אאיל
אומברי: סי אים קי ביסטס לה אנגוסטיאה לה גראנדי לה איסטה קיטו
איסטאס אינלייאה קריס קי טי איסקאפי? סי לי אטורגה חס ושלום אילי
דיוי סי דיוי איל שטן כפרה אין איל דיוי די לוס סיילוס חס ושלום אי
קריאי אין לה עבודה זרה חס ושלום אי די קי אייאה טי איוו קואנטוס ניסימ
אין מצרים אי די קי אייאה טי מאנטובו דינדי טו סיאר אסטה איל דייאה
איל איסטי איטי איסקאפארי די איסטי צער. אי מחמת קי ביאי איל
אומברי איסטי צער קאפירה. אי אאון קי דישירון חכמים ז"ל נו איל
אומברי סי פרינדי אין אורה די סו צער. קון טודו איסטו ביה איל אומברי
אה גהינם פור איסטה קאבוזה. אי פור איסטו איס חייב איל אומברי פור
מילדאר לה מודעה קון לוס טריני עקרים אונה ביזו אלה סימאנה. אי סינו
פואידי קי לה מילדי אונה ביזו אל מיו. או אלו מאנקו דוס ביזוס אל אניו.
אי איל קי נוו סאבי מילדאר סי אייגו אלדודו דיל קין סאבי מילדאר. אדינה
קון איל ביירבו פור ביירבו אי סי לי קונטה קומו סי איל מילדאר איקי
סייאה קון כונה אי קון קוראסון קומפלדו. אי קון מגיין די דיוו פירסונאס.
אי איסטוס סון לוס טריני עיקרים:

- 1 נווטרוס קריאימוס קון אמונה קומפלדה. קיאיל קריאדור בינדיגו
סו נומברי. איל סולו איוו אי אזי אי ארה אה טודוס לוס קריאדוס:
- 2 נווטרוס קריאימוס קון אמונה קומפלדה. קיאיל קריאדור בינדיגו
סו נומברי איל איס אונגו אי נו איי סיגונדה. אי איל סולו איס נואיסטרו
דיוו. איל פואי אי אים אי סירה:
- 3 נווטרוס קריאימוס קון אמונה קומפלדה. קיאיל קריאדור בינדיגו
סו נומברי נו איס קואירפו ני אסימיו'אנסה די קואירפו. אי נו אה איל
אסימיו'אנסה כלל ועקר.
- 4 נווטרוס קריאימוס קון אמונה קומפלדה קי איל קריאדור בינדיגו
סו נומברי איל איס פרימרו אי אים פרוסטירו. אי אפואראס דיאיל נו איי
דיוו ח"ו.

5 נווטרוס קריאמוס קון אמונה קומפלידה. קי אל קריאדור בינדיג'ו
 סו נומברי פירטיניסי איר תפלה. אי נו אה אוטרו:
 6 נווטרוס קריאמוס קון אמונה קומפלידה. קי טודאס לאס אב'לאס די
 לוס נביאים טון ב'ירדאד. אי קי טון דיל דייו ריסיבידאס:
 7 נווטרוס קריאמוס קון אמונה קומפלידה. קי משה רבינו ע"ה איס
 נביא די ב'ירדאד. איאס סיניור די טודוס לוס נביאים.
 8. נווטרוס קריאמוס קון אמונה קומפלידה. קיטודה לה ליי קיטינימוס
 איס לה קיסי דייו אה משה רבינו ע"ה אין מונטי די סיני:
 9 נווטרוס קריאמוס קון אמונה קומפלידה. קיאיסטה ליי קי טינימוס
 נו איס טרוקאדה. נימינוס אוטרה ליי איי אפואירה די איסטה ח"ו:
 10 נווטרוס קריאמוס קון אמונה קומפלידה. קיאיל קריאדור בינדיג'ו
 סו נומברי. איל סאב'י טודוס לוס פינסאמיניטוס אל'לוס מעשים קי אזי איל
 אומברי. אסיגון דייו איל פסוק היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:
 11 נווטרוס קריאמוס קון אמונה קומפלידה. אין בינדורה דיל משיח
 בן דוד. אי אאן קי סי דיטאדה אפילו הכי לו איספיראמוס:
 12 נווטרוס קריאמוס קון אמונה קומפלידה. קיאיל קריאדור בינדיג'ו
 סו נומברי פאגה ביין אל קי אפירמה סוס מצות. אי אפינה אל קי פאסה
 סוס מצות:
 13 נווטרוס קריאמוס קון אמונה קומפלידה. קי טייני קיסיר תחיית
 המתים. קואנדו אינב'לונטארה איל סאנטו בינדיג'ו איל. לישועתך קוינו ה':
 קוינו ה' לישועתך: ה' לישועתך קוינו: לפורקנך סברית ה':
 אי איסטה איס לה מודעה: בשם ה' אלהי ישראל:
 סייאה ב'ילונטאד דילאנטרי דיטי ה' נואיסטרו דייו אי דייו די נואיסטרוס
 פאדריס. איל דייו איל גראנדי אי איל באראגאן אי איל טימירנוו. קי אין
 סו פודיר' אלמה די טודו ביב'ו. אי איספיריטו די טודה קריאדורה. אקי
 אאיגיוס אל'ארגורה די דיאס. פארה אפירמאר סוס מצות דיאיל קריאדור
 בינדיג'ו איל. איאין אורה קי מאנדארי קון סו ב'ילונטאר איקון מירסיד
 איסוס פיאדאדיס פארה טומאר נואיסטרה אלמה אקייאה אורה קי איסטימוס
 קון נואיסטרו דעת קלארו איריפוזאדו קומ די אנטיס. איקי איסטי נואיסטרו
 קוראסון אפיגאדו קון איל אי קון סו אחדות די גון טיראמוס די סו
 טימור ני די סו אמיסטאד. אסטה סאליר נואיסטרה אלמה די טודו פונטו.
 קון ריסיבימיניטו דיל ייוגו די סו ריינו איסו אחדות סוב'ירי גווטרוס. ה'
 אונו איסו נומברי אונו. איקי איסטימוס קון דעת קלארו פארה ג'וסטיפיקאר
 סו דין. איל ב'ירדאד איסו נומברי ב'ירדאד. איטודו איס קון מירסיד אי קון
 פיאדאדיס סוב'ירי גווטרוס אי ארימוס קומו סו ב'ילונטאד. קון טימור
 אי קון אמיסטאד. פור קי איל איס גראנדי אי פודיסטאדור. אי סי פ'ואירי לה

ב'ילונטאד די איל קריאדור בינדיג'ו סו נומברי אי לה סו פיאדאד קי סוב'ירי
 גווטרוס די קאסטיגאמוס אין אקייאה אורה. אי גוס קאסטיגארי קון
 קאסטיגירייס פ'ואירטיס. אי אוב'ירי ריבולבימיניטו די דעת או
 טראזייראמיניטו ח'ו אגורה ג'וסטיפיקאמוס סו דין איל סאנטו אי איל
 ל'ימפיו יינו די מירסיד אי פיאדאריס אי ד'ימוס. ואתה צדיק על כל הבא
 עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו. אי אין בינדיג'ו ח'ו אין אקייאה אורה
 איל סומבאדור איל אימפושאדור איל מקטרג איל גראנדי איל צר הרע
 די נואיסטראס מוסיראדיס פארה סונבאירי אפיר אוטריד אה גווטרוס
 ח'ו הלילה וחלילה די קאפראר אין נואיסטרו אפ'יגוראדור אין נואיסטרו
 קריאדור. ריי די רייס די לוס רייס איל סאנטו בינדיג'ו איל. או אינטו ליי
 לה סאנטה. או אינטוס מצות סאנטו מצות די אורייתא. או מדברי סופרים.
 או מדברי רבנן. תורה שבכתב או תורה שבעל פה. או אין קואלקיר ב'אל'יארו
 די ב'אל'יארו או גואדרייאה די גואדרייאה ח'ו. פור איסטו אינטריגאמ'וס די
 אגורה מודעה קון אונטאמיניטו די קודשא בריך הוא ושכינתיה. דילאנטרי
 די ב'יווטרוס קונפאנייאה סאנטה. קון אטורגאמיניטו קומפלידו קומו טודוס
 דינים די אינטריגאמיניטו די מודעה. קי אורדינארון חכמים ז"ל. קי סייאה
 אקיל אינפושאמיניטו אי סונבאיימיניטו קי סונבאירי אנווטרוס קומו נאדה
 איקומו מילגוס די נאדה אי קומו טייסטו דוטו. אי אינסיג'ו קי חס ושלום לי
 אטורגארימוס מתוך די צער או ריבולבימיניטו די דעת אינואיסטרו שכל נו
 קון גווטרוס. אינון איל אומברי טייני קולפה אין טייניג'ו צער, פור איסטו
 קי סייאה אקיל אטורגאמיניטו באלדאדו אי קונטאדו פור נאדה. קי אטורגאמוס
 גווטרוס דילאנטרי דיב'יווטרוס קון אטורגאמיניטו קומפלידו. קי גווטרוס
 קריאמוס אין איל דייו איל קריאדור בינדיג'ו איל קיאיל איס אונוקו סולו.
 ה' אונו איסו נומברי אונו. אי דיסיב'ימוס סוב'ירי גווטרוס איל ייוגו דיסו
 ריינו טיינפרי אי אגורה אי דיזימוס:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ה' איל דייו ב'ירדאד. איסו ליי ב'ירדאד. אי משה סו סיריב'ו ב'ירדאד.
 אי תורה שבכתב אי תורה שבעל פה ב'ירדאד. איטודאס מצות די אורייתא אי
 דברי רבנן אי דברי קבלה. אי טודוס סוס דיקדוקים אין קאדה מצוה אי מצוה
 ב'ירדאד. אי גווטרוס קריאמוס אינלייאס קון אמונה קומפלידה לואוריס
 אל דייו ב'יה. קון קוראסון קומפלידו איקון גאנה קריאמוס קיאיל ש'ית איס
 סיניור דיטודאס לאס איב'אס בינדיג'ו איל אי ח'ו גווטרוס נו קאפיראמוס אין
 נינגונה מצוה ג'יקה או גראנדי די אורייתא או די רבנן אדרבה דיל דייו ב'יה
 גווטרוס טימיניטיס איטינימוס קירינסייאה קון איל קריאדור אי קור סו ליי
 איקון סוס מצוה. גווטרוס קריאמוס אין טריזי עיקרים. בכלל ובפרט. קיאיל

קריאדור בינדיג'ו סו נומברי איס פרימירו אי פרוסטירו. אי די אפואראס דיאיל
 נו איי מאס דייו אי נווטרוס קריאימוס קי איי פאגה בווינה אלס צדיקים
 אין עולם הבא. אי פאגה מאלה אי אמארגה אלס רשעים. איקי טייני קיסיר
 תחית המתים. קואנדו סירה בילונגאד דיאיל דייו ב"ה אי קי אין סו פודיר איי
 פארה מאטאר או פארה אבידיגואר איאן בינדורה דיאיל משיח בן דוד, אי
 קי איל דייו בינדיג'ו סו נומברי נו איס קואירפו ני אטימיואנסה די קואירפו
 אי סו לון גראנדי איטימירוזה מונג'ו. לון סאנטה אי לינפיאה. לון די
 אביאנטי. לון קלארה מאנאדירו די לאס לוויס, נו איי פריסיפיו ני קאב'ו
 בינדיג'ו איל אי איל איס חי וקים עץ חיים. איסי דיגה טובירי נווטרוס.
 ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום, אי איל פסוק כי בי ירבו
 ימיך ויוסיפו לך שנות חיים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה'
 צורי וגואלי: ברוך ה' לעולם אמן ואמן:
 רבי חנניא בן עקשיא וכו':

תפלת הדרך

עשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל וצריך בהם כוונה גדולה

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ולכל היר החזקה ולכל
 המורא הגדול אשר עשה לעוני כל ישראל: ויעקב הלך לרחוק
 ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
 ויקרא שם המקום ההוא מחנים: האזינו השמים וארבה ותשמע הארץ
 אמרו פי: יערוף כמטר לקחי חול כסל אמרתי כשעירום עלי דשא
 וכרביבים עלי עשב: ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יי וסוצו
 אייבך וינסו משנאיך מפניך: ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל:
 וצבאו ופקדותם חמשה ושלשים אלף ושמונת אלפים ומאה לצבאותם
 ושלשים יסעו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתוליקנו לשלום.
 ותצדיקנו לשלום. ותדריקנו לשלום. ותגידנו למחוז הפצנו
 לחיים ולשמחה ולשלום. ותצילנו מכף קל אויב ואורב בדרך.

ומפל-מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם. ותשלח ברכה
 במעשי ידנינו. ותתנונו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובציני
 כל-רואנו. ותשמע קול תחנונינו. כי אל שומע תפלה ותחנון
 אָתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי שומע תפלה:

ואומר וי פטמים ויצקב הלך לדרך ויפגעו-בו מלאכי אלהים
 ויאמר יצקב פאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא
 שם המקום ההוא מחנים:

יכוין רא"ם ר"ת רפאל אוריאל מיכאל וגבריאל נכלל בשם אלהים מדת הגבורה:
 ולח"כ ל' פטמים לישועתך. ואין פטמים ויהי נועם. יי"ד פטמים ויברכך.
 ה' פטמים המלאך הגואל סימן לוי"ה:

ואומר ג"ס ויטעו ויהי חמת אלהים על-הערים אשר סביבותיהם
 ולא רדפו אחרי בני יצקב: ואומר ג"ס פסוק המלאך
 הגואל ג"ס לישועתך קויתי יי: ג"ס הגה אנכי שלח מלאך
 לפניך לשמרך בדרך ולתביאך אל-המקום אשר הכינתי:

ואומר ג"ס ברכת כהנים וז"פ ויהי נועם ויכוין בפסוק כיי מלאכיו
 יצוה ל"ך ס"ח ויהך והוא שם מסוגל לשמירה:

ואומר אָתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רַבִּי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵדֵר:
 בְּטַחוּ בְּנֵי צְדִי-עַד כִּי בָּנָה יי צור עולמים: יי עזו לעמו
 יתן יי יברך את צמו בשלום: יי צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יצקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בה: יי הושיעה
 המלך יצנונו ביום קראנו:

ויכוין בר"ת יב"ק

שיר למעלות אשא ציני אל הקרים מאין בוא צורי: צורי
 מעם יי עשה שמים וארץ: אל ימן זמוט בגלך אל נזום
 שומרך: הגה לא נזום ולא יישן שמר ישראל: יי שמרך יי

תלב

תפלת הדרך

צִלָּהּ עַל יַד יְמִינָהּ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וַיְרַח בַּלַּיְלָהּ: יי
יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמַר-צִאֲתֶךָ וּבֹאֲךָ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְאוֹמַר מִגְדֹּל עוֹז שֵׁם יי בּוֹ יְרוּץ צַדִּיק וְנִשְׁגָּב: בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. מִיְמִינֵי מִיכָאֵל. וּמִשְׁמְאַלֵי גְבֻרֵיאֵל. וּמִלְפָּנֵי
אוֹרֵיאֵל. וּמֵאַחוֹרֵי רְפָאֵל. וְעַל רֹאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל:
וַיֵּלֶךְ לְדַרְכּוֹ לְשָׁלוֹם.

הַכֹּכָבִים לְכַךךָ קוֹדֵם שִׁכְנִים יֹאמַר:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַכְנִיסֵנִי לְכַרְךָ
זֶה לְשָׁלוֹם:

הַכֹּכָבִים בְּשֵׁלוֹם יֹאמַר:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתוֹצִיאֵנִי מִכַּרְךָ
זֶה לְשָׁלוֹם:

יֵלֵךְ בְּשֵׁלוֹם יֹאמַר:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁהוֹצֵאתָנִי מִכַּרְךָ זֶה
לְשָׁלוֹם וּכְשֵׁם שֶׁהוֹצֵאתָנִי לְשָׁלוֹם כֵּן תוֹלִיכֵנִי לְשָׁלוֹם.
וְתַסְמְכֵנִי לְשָׁלוֹם. וְתַצְעִידֵנִי לְשָׁלוֹם. וְתַצִּילֵנִי מִכָּל-אוֹיֵב
וְאוֹרֵב בְּדַרְךָ:

לֹא יֵלֶךְ בְּעֶרְבַת שַׁבַּת יוֹתֵר מִג' פְּרָסוֹת:

